

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศพระราชบัญญัติ

และ

พระราชกำหนดต่าง ๆ รัชกาล ที่ ๒

พ. ศ. ๒๔๕๕

โรงพิมพ์บำรุงนุกตกิจ

พิมพ์ครั้งแรก ๑๐๐๐ ฉบับ

ราคาเล่มละ ๖ บาท

สารบัญ

กฎหมายประจำปี พ. ศ. ๒๕๕๗

พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขภาณูชันโน	หน้า	๔๗
พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดินฉบับที่ ๒	หน้า	๑๔๒
พระราชบัญญัติสมาคมเพิ่มเติม	หน้า	๒๔๒
พระราชบัญญัติราชองครักษ์	หน้า	๒๕๑
พระราชบัญญัติธนบัตรเพิ่มเติม	หน้า	๒๕๕
พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี	หน้า	๓๐๔

พระราชกำหนด

พระราชกำหนดชั้นยศเสนาความชอบสำหรับพระราช ทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์	หน้า	๓๖
พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบกเพิ่มเติม	หน้า	๒๒๗
พระราชกำหนดราชอภัยโทษ	หน้า	๒๗๖

ข้อบังคับ

ข้อบังคับลักษณะปกครองคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย	หน้า	๒๔
ข้อบังคับมรรยาทนายความ ว่าด้วยเครื่องแต่งกาย สุภาพ	หน้า	๕๓
ข้อบังคับราชองครักษ์แลนายเสื่อรับใช้	หน้า	๑๐๕
ข้อบังคับว่าด้วยนำห่ออัยการหัวเมือง	หน้า	๒๔๘

ประกาศต่าง ๆ

ประกาศแก่พระธรรมนูญข้าหลวงพิเศษ แลตั้งศาล มณฑลพายัพแลมณฑลมหาสารคาม	หน้า	๑๘
ประกาศแก้ไขหมวกทรงประพาศข้าราชการชั้น พระตำรวจ	หน้า	๑๓๘
ประกาศแก้ไขตำแหน่งเจ้าพนักงานในกรมตำรวจ พระนครบาล	หน้า	๑๗๗
ประกาศแก้ไขพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหาญบก	หน้า	๑๘๓
ประกาศแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัว ทหาญบก	หน้า	๒๓๕
ประกาศกำหนดอำนาจศาลทหาญรักรวง	หน้า	๗๒
ประกาศขนานนามประตูประราชวังสวนดุสิต	หน้า	๑๑๕
ประกาศเฉลิมพระปรมาภิไธย	หน้า	๒๒๒
ประกาศใช้พระราชบัญญัติศึกษาภิบาลเมืองกรุงเก่า	หน้า	๕๕

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสุขภาพภิบาล อำเภอสองพี่น้อง

สุพรรณบุรี หน้า ๑๘๕

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสุขภาพภิบาลอำเภอบ้านโป่ง หน้า ๒๓๑

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำจัดผักตบชวาในนครชัยศรี

แลกรุงเก่า หน้า ๒๗๕

ประกาศตั้งอุปราชมณฑลปากใต้ หน้า ๑

ประกาศตั้งอุปราชกรุงเก่า หน้า ๑๓๕

ประกาศตั้งสมุหเทศาภิบาลนครสวรรค์ หน้า ๒๘๘

ประกาศตั้งกรรมการศาลฎีกาเพิ่ม หน้า ๓๑

ประกาศตั้งกรรมการชำระประมวลกฎหมาย หน้า ๓๘

ประกาศตั้งกรรมการฟุตบอลถ้วยทองนักรบ หน้า ๑๓๕

ประกาศตั้งกรมสัมปทานหีบห่อพระสมุด หน้า ๕๖

ประกาศตั้งเสนาบดีกระทรวงธรรมการ หน้า ๑๐๒

ประกาศตั้งคนกลางฝ่ายสยามนเศาตกรุงเฮก หน้า ๓๐๒

ประกาศเปลี่ยนนามอำเภออมรินทร์ หน้า ๑๒๒

ประกาศพระราชกัหนดการประดับเสมา หน้า ๒๔๖

ประกาศเพิ่มเติมอัตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์

สำหรับตระกูลจุลจอมเกล้าฝ่ายใน หน้า ๓๔

ประกาศเพิ่มยศว่าที่รองอำมาตย์ตรี หน้า ๑๗๕

๗

ประกาศเพิ่มเติมแก้ไขพระราชบัญญัติธง	หน้า	๒๓๓
ประกาศย้ายสมุหเทศาภิบาล	หน้า	๒๐๖
ประกาศเลิกการยกเว้นชาวมณฑลอุดร ฯ ตามพระราช บัญญัติเกณฑ์ทหาร	หน้า	๕๘

พระราชสำนัก

ข้อบังคับเครื่องแต่งกายนักเรียนมหาดเล็กหลวง	หน้า	๕๔
ข้อบังคับการเบิกจ่ายเครื่องยศมหาดเล็ก	หน้า	๑๕๕
ประกาศกรมมหาดเล็ก แผนกกรมเรือนต์	หน้า ๒๑๑ กับ หน้า	๒๑๔
ประกาศกรมมหาดเล็กแผนกกรมอัสวราช	หน้า	๒๘๕
ประกาศแก้ไขพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการ ในพระราชสำนัก	หน้า	๒๘๓
ประกาศข้อบังคับเครื่องแต่งกายนักเรียนราชวิทยาลัย	หน้า	๒๑๗
ประกาศใช้เข็มอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ	หน้า	๑๒๕
ประกาศพระราชทานชื่อบ้านนรสิงห์	หน้า	๕๖
ประกาศพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการ ในพระราชสำนักเป็นสมาชิกคณะฟุตบอลสยาม	หน้า	๑๐๑

ทหาญ

พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหาญบกเพิ่มเติม	หน้า	๒๒๗
ประกาศกำหนดอำนาจศาลทหาญรัษฎาวิง	หน้า	๗๒
ประกาศแก้ไขเครื่องแต่งกายทหาญรัษฎาวิง	หน้า	๒๐๗
ประกาศแก้ไขพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหาญบก	หน้า	๑๘๓
	กับ หน้า	๒๓๕

เสือบ้า

ข้อบังคับระเบียบการขนานนามกรมเสือบ้ารักษา ดินแดน	หน้า	๕๑
ข้อบังคับราชองครักษ์แลนายเสือบ้ารับใช้	หน้า	๑๐๕
ประกาศตั้งกองอาสาสมัครเสือบ้า	หน้า	๒
ประกาศเลิกสมาชิกเสือบ้ากองเกิน	หน้า	๓๐๓
ประกาศแก้ไขการให้เครื่องหมายประกอบกับเครื่อง แต่งกายเสือบ้า	หน้า	๖๕
ประกาศแก้ไขเครื่องแต่งกายสมาชิกกองม้า	หน้า	๑๗๖
ประกาศแก้ไขเครื่องแต่งกายนักเรียนเสือบ้าหลวง	หน้า	๑๘๑
ประกาศให้เปลี่ยนสีเสื้อชุดสำหรับนายเสือบ้าเหล่า ราบแลม้า	หน้า	๑๑๓
ประกาศให้เปลี่ยนเครื่องหมายขนายเสือบ้าติดเสื้อ ปรกติ	หน้า	๑๕๔

จ

ประกาศให้นายเสือป่ากองช่างใช้สายรัดประคต	หน้า	๒๑๖
ประกาศให้ลูกเสือมณฑลปัตตานีใช้หมวกกลมแบบ มลายู	หน้า	๒๒
ประกาศตั้งสภานายกกรรมการจัดการลูกเสือภาคพายัพ	หน้า	๑๒๗
ประกาศแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกาย กองลูกเสือ	หน้า	๒๘๕

ตำรวจพระนครบาล

ประกาศแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัว ตำรวจพระนครบาล	หน้า	๒๓
ประกาศแก้ไขตำแหน่งเจ้าพนักงานในกรมตำรวจ พระนครบาล	หน้า	๑๗๗

กระทรวงเกษตรธิการ

กฎเสนาบดีเรื่องผู้รับมรดกแก่ผู้เป็ยร	หน้า	๑๔๓
กฎเสนาบดีเรื่องใบแทนใบไต่สวน	หน้า	๑๗๓
กฎเสนาบดีเรื่องมรดกผู้รับจำนำ	หน้า	๒๔๘
ประกาศบอกกำหนดใช้พระราชบัญญัติรักษาคดอง	หน้า	๑๓๖
	กั๊	หน้า ๒๗๒
ประกาศใช้พระราชบัญญัติการทมิเหมืองแร่	หน้า	๒๑๓

กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

กฎเสนาบดีว่าด้วยระเบียบการจดบัญชีน้ำสุรา	หน้า ๓๐๖
ประกาศแก้อัตราเงินค่าราชการอำเภอเมืองเลย	หน้า ๑๔๑
ประกาศเพิ่มอัตราเงินค่าราชการในท้องที่อำเภอน้ำปาด	หน้า ๑๒๕
ประกาศแก้อัตราเงินค่านาตำบลแก่นเท้า ฯ	หน้า ๑๕๖
ประกาศแก้อัตราเงินค่านาบางตำบลในพิศณุโลก	หน้า ๑๖๑
ประกาศเก็บเงินค่านาในตำบลบึงลำไย ฯ เป็นนาฟางลอย	หน้า ๑๓๐
ประกาศเรื่องคลังออมสิน	หน้า ๑๑๒
ประกาศใช้พระราชบัญญัติเก็บเงินค่านา ๑๑๕ แลแก่	
วิธีแลพิกัตเก็บเงินค่านาในจังหวัดระนอง	หน้า ๗๘
ประกาศใช้กฎเสนาบดีว่าด้วยวิธีจัดการตั้งอัตราเก็บ	
เงินค่านาในจังหวัดนนทบุรี	หน้า ๘๐
ประกาศใช้เงินเหรียญบาทอย่างใหม่	หน้า ๑๗๕
ประกาศยกเว้นเงินค่านาปี ๒๔๕๘ ในจังหวัดตรัง	หน้า ๗๖
ประกาศอธิบายคำในกฎเสนาบดีเรื่องเก็บเงินอากรค่านา	หน้า ๔๖

กระทรวงธรรมการ

ประกาศให้เรียกกรรมการเมืองว่ากรรมการจังหวัด	หน้า	๕๘
ประกาศแก้ไขการแบ่งหน้าที่ราชการ	หน้า	๕๕
ประกาศตั้งเสนาบดี	หน้า	๑๐๒
ประกาศจัดระเบียบคณะแขวงในกรุงเทพฯ ฯ	หน้า	๑๕๗

กระทรวงนครบาล

กฎเสนาบดีเพิ่มเติมเรื่องช้อกระสุนปืน	หน้า	๓๕
กฎแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องอาญาฐานลเมิดวินัย	สำหรับ	
เจ้าพนักงานพลตระเวน	หน้า	๑๓๑
ประกาศขยายเขตร์ศุขาภิบาล	หน้า	๓๒
ประกาศแบ่งเขตร์ท้องที่ตำรวจในจังหวัดธนบุรี	หน้า	๑๒๓
ประกาศป้องกันโรคภัยที่ ๒๔	หน้า	๔๕
ประกาศป้องกันโรคภัยที่ ๒๕	หน้า	๑๒๘
ประกาศป้องกันโรคภัยที่ ๒๖	หน้า	๒๖๖
ประกาศป้องกันโรคภัยที่ ๒๗	หน้า	๒๘๘

กระทรวงมหาดไทย

ประกาศให้ ใช้แพร่งีบรูปดอกไม้วัดสังฆารามเป็นสีขาบ หน้า ๑๑๑

กระทรวงมหาดไทย

ประกาศน้ก้อตราภษณ์โรงร้ัน ฯ ในเขตร้ศุขภษณภษณ
สมุทสภษณ หน้า ๒๓๐

ประกาศเก็บเงินภษณโรงร้ัน ฯ ในเขตร้ศุขภษณภษณ
จ้งหวัดกรุงเก้ หน้า ๖๓

ประกาศเก็บเงินภษณโรงร้ัน ฯ ในเขตร้ศุขภษณภษณ
อ้เภอสองพ้ันอง สุพรรณบุรี หน้า ๑๕๒

ประกาศเก็บเงินภษณโรงร้ัน ฯ ในเขตร้ศุขภษณภษณ
อ้เภอบ้ันโป้ง หน้า ๒๓๓

ประกาศใช้พระรชษบัณณณฐัทร้งบ้โรครษณภษณ ในจ้งหวัดตร้ง หน้า ๕๒

ประกาศใช้พระรชษบัณณณฐัทร้งบ้โรครษณภษณ ในภุเก้จ หน้า ๒๐๘

ประกาศใช้ภุข้อบ้งค้บ้ว้ช้จ้ดการ้ร้ภษณภษณ ในบ้ดตบ้ัน หน้า ๑๑๔

ประกาศตั้งอ้เภอก้าง้งเพ็ชรบุรี หน้า ๑๗๑

ประกาศเปล้ยนค้าง้เม้องเป็นจ้งหวัด หน้า ๔๕

ประกาศเปล้ยนศุขภษณภษณด้บดท้าดลอมสมุทสงครวม
เป็นศุขภษณภษณเม้อง หน้า ๒๖๖

ณ

ประกาศรวมตำบลในเมืองเก่าอยู่ในสุขาภิบาล เมือง นครราชสีมา	หน้า ๒๓๕
ประกาศเรื่องโอนอำเภอไชยบุรีไปขึ้นจังหวัดหนองคาย	หน้า ๒๓๖

กระทรวงยุติธรรม

กฎเสนาบดีว่าด้วยการลาของพนักงานอัยการ	หน้า ๓๑๐
กฎวางระเบียบเครื่องแต่งกายผู้พิพากษาศาลทหาร	หน้า ๓๖
ข้อบังคับว่าด้วยน้ำเพื่ออัยการหัวเมือง	หน้า ๒๔๕
ประกาศแก่พระธรรมนูญศาลหลวงพิเศษ แลตั้งศาล มณฑลพายัพแลมณฑลมหाराษฎร์	หน้า ๑๘
ประกาศตั้งกรมการฎีกาเพิ่ม	หน้า ๙๑
ประกาศตั้งกรมการชำระประมวลกฎหมาย	หน้า ๓๘
ประกาศให้เรียกศาลเมืองว่าศาลจังหวัด	หน้า ๕๗

กระทรวงวัง

ประกาศพระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ข้าราชการ ในพระราชสำนักเป็นสมาชิกคณะฟุตบอลสยาม	หน้า ๑๐๑
ประกาศแก้ไขเครื่องแต่งกายทหาญรัถยาวิง	หน้า ๒๐๗

ประกาศตั้งอุปราชมณฑลพิษณุโลก

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นายพันเอก สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนตพระวิราเมศวร์ สมุหเทศาภิบาลมณฑลนครศรีธรรมราช เป็นอุปราชมณฑลพิษณุโลก ได้ทรงกำกับราชการมณฑลนครศรีธรรมราช มณฑลปัตตานี แลมณฑลสุราษฎร์ รวม ๓ มณฑล ตั้งแต่วันบัดนี้ไป

ประกาศมาลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘
เป็นวันที่ ๑๕๖๖ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒ เมษายน หน้า ๑)

ประกาศตั้งกองอาสาสมัครเสือน้ำ

มี พระราชปรารภใน พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล
 พระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงดำรงตำแหน่งนายกเสือป่าดำรัส
 เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า จำเดิมแต่เวลาที่ได้ทรงพระ
 กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกองอาสาสมัครเสือป่ามาตราบเท่าบัดนี้
 นับว่าได้มีผู้นิยมในการนี้และพากันสมัครเข้าเป็นนักรบมีจำนวนเป็น
 อันมาก จนในที่สุดได้ขยายการปกครองออกเป็นกรมแพร่หลาย
 ซึ่งจัดตั้งเป็นกองเสนารักษาดินแดนขึ้นทั่วพระราชอาณาจักร นับ
 ว่ากิจการแห่งกองนี้ได้ดำเนินมาด้วยความเรียบร้อยดีอยู่แล้ว แต่
 ครั้นมาบัดนี้เมื่อได้ทรงคำนึงถึงหน้าที่เพื่อประโยชน์ ยุทธศาสตร์
 และยุทธวิธีโดยรอบคอบแล้ว ก็ทรงพระราชดำริเห็นว่าแต่
 เพียงจะจัดเป็นกองอาสาบกฝ่ายเดียวนั้นยังหา เป็นการพอเพียงแก่
 หน้าที่รักษาดินแดนไม่ เพราะเหตุว่าสยามรัฐสีมาอาณาจักรของ
 ไทยเรานั้น มีอาณาเขตรัดต่อทั้งทางบกและทางน้ำ ซึ่งมีชาย
 ทะเลและแม่น้ำใหญ่ๆ หลายแม่น้ำอันเป็นทางที่ข้าศึกศัตรูผู้
 คิดประทุษร้ายจะยก กำลังบุกรุกเข้ามา ย่ำยีใน พระราชอาณาเขต
 ได้ หากเรามีได้เตรียมการป้องกันไว้ให้พอเพียง เพราะ
 ฉะนั้นเพื่อที่จะเตรียมการป้องกันอาณาเขตรดินแดนของไทยเราโดย
 รอบคอบ แล้วก็เป็นกรจำเป็นต้องมีกำลังนักรบทั้งทางบกและ
 ทางน้ำประกอบกัน เช่นกำลังกองทัพบกและทัพเรือของเราที่มี

อยู่ในเวลานี้ฉันใด ในส่วนกองอาสาสมัครก็ควรจะมีเหมือนกัน
ฉันนั้น

อาไศรยความจำเป็นแห่งนี้ที่รักษาความอิสรภาพเป็นไทยแห่ง
ชาติดังกล่าวมานี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ให้ตั้งกองอาสาสมัครฝ่ายน้ำขึ้นอีกกองหนึ่ง ให้ชื่อนามนามว่า “กอง
เสือน้ำ” และให้มิ่งขอมิ่งคัมสำหรับกองดังต่อไปนี้

ขอมิ่งคัมกองอาสาสมัครเสือน้ำ

ความมุ่งหมาย

ข้อ ๑ ความมุ่งหมายที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกอง
อาสาสมัครเสือน้ำขึ้นนั้น ก็เพื่อพระราชทานโอกาสให้บรรดา
ผสกนิกรชนชาติไทยที่ตั้งภูมิลำเนาอยู่แถบริมน้ำหรือฝั่งทะเล ซึ่ง
เป็นผู้มีความชำนาญเฉพาะแต่ในทางน้ำ แต่ไม่สามารถจะกระทำ
หน้าที่เป็นนักรบฝ่ายบกได้นั้น จะได้มีโอกาสสมัครเข้าเป็นนักรบ
ฝ่ายน้ำ เพื่อสำแดงความกตัญญูกตเวทิตะต่อชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์ได้เสมอน้ำเท่ากับนักรบฝ่ายบก ในหน้าที่ซึ่งจะ
ทำการช่วยเหลือติดต่อกับนักรบฝ่ายบก เพื่อประโยชน์ยุทธศาสตร์
และยุทธวิธี และทั้งเพื่อบำรุงความสามัคคีในหมู่พวกราชชาติไทย
เรา โดยชักนำให้เกิดความวิสาสะในระหว่างผู้ที่เป้นสมาชิกอยู่
ในกองอาสาสมัครคน

การปกครองและแบ่งกอง

ข้อ ๒ กองเสือน้ำที่ตั้งขึ้นใหม่ในนครรวมอยู่ในความปกครองของ
 กองเสนาตามเมืองมณฑลที่สมาชิกในกองเสือน้ำนั้น ๆ ได้ตั้งภูมิลำเนาอยู่
 ในกองเสนากอง ๆ หนึ่งจะควรมีกองเสือน้ำกองหนึ่ง
 หรือ ๒ กองนั้น ย่อมแล้วแต่ความสะดวกกับลักษณะภูมิประเทศ
 และจำนวนสมาชิกซึ่งจะพึงเข้าสมัคร แต่อย่างไรก็ดีให้คงมี
 กำหนดเป็นอัตราเพียง ๑ กองร้อยต่อมณฑลเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้
 หมายความว่าจำเพาะแต่มณฑลที่มีทางน้ำไปมา ติดต่อกันได้สะดวก
 เท่านั้น ส่วนมณฑลที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคตอนน้ำใต้มีทางน้ำ
 ไปมาติดต่อกันนั้น ก็ไม่จำเป็นต้องมีกองเสือน้ำ

ข้อ ๓ ในกองเสือน้ำกอง ๆ หนึ่งนั้นให้จัดแบ่งเป็น ๓ หมวด
 จำแนกประเภทเรือเข้าประจำในหมวดต่าง ๆ คือ

ก) หมวดที่ ๑ เรือเร็ว ชนิดเรือกลไฟหรือยนตร์ขนาด
 เล็ก ซึ่งสำหรับใช้ในการเดินข่วงคราวติดต่อกัน

ข) หมวดที่ ๒ เรือบรรทุก ชนิดเรือกลไฟหรือเรือ
 ยนตร์ขนาดใหญ่ ซึ่งสำหรับใช้บรรทุกกันกระเบื้องในการเดินทาง
 และเดินทัพ

ค) หมวดที่ ๓ เรือบรรทุก ชนิดเรือใบหรือเรือฉลอม
 หรือเรือแจว ซึ่งสำหรับใช้บรรทุกอาวุธ กระสุนดินดำเครื่อง
 สะเปียงและสรรพการะใช้ในการรบ

อนึ่งถ้าแห่งใดมีเรือไม่ครบทั้ง ๓ ประเภท ก็จัดใหม่แต่ ๑ หรือ ๒ ประเภทตามที่มีเรืออยู่ และถ้ามีเรือประเภท ๑ ประเภทใดมากอยู่จะจัดขึ้นเป็น ๒ หมวดหรือ ๓ หมวด เพื่อ สดวกแก่การปกครองก็ได้

ข้อ ๔ ที่ตั้งกองร้อยนั้นให้คงประจำอยู่ที่เมืองหลวง และ ให้คงมีหมวดใดหมวดหนึ่งคงประจำอยู่กับกองร้อย ๑ หมวดจน ตรงต่อกองร้อย ส่วนหมวดแลหมู่ต่าง ๆ นอกนั้นถ้าเป็นการ สมควรจะแยกย้ายไปประจำตามเมืองและตำบลต่าง ๆ เพื่อให้ เป็นการสดวกแก่ลักษณะภูมิประเทศก็แล้วแต่ผู้บัญชาการกองเสนา จะดำริเห็นเป็นการสมควร

ทั้งนี้เมื่อใดตกลงจะจัดการปกครองเป็นอย่างไรแล้ว ก็ให้ ผู้บัญชาการกองเสนาทำรายงานและแผน แสดง การ ปกครองไปให้ เสนาธิการเสือบ้าทราบ เช่นเดียวกับระเบียบเสือบ้าที่ได้กระทำ กันอยู่ณบัดนี้

ตำแหน่งผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๕ ในกองเสนากอง ๆ หนึ่งให้มีตำแหน่งผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ประจำดังต่อไปนี้

นายหมวดเอก	ผู้บังคับกอง	๑
นายหมวดโท	รองผู้บังคับกอง	๑
พินิจ	จ่ากอง	๑

นายหมวดตรี	ยกระบัตรกอง	๑
นายหมวดโทหรือตรี	ผู้บังคับหมวด	๓
จำเอกโทหรือตรี	ผู้บังคับหมู่หมวดละ	๒
	รวม	๖
ลูกกองประจำหมวดละ ๒๕	รวม	๗๒

ข้อ ๖ ถ้าในกองเสนาใหม่มีกองเสนาถึง ๒ กองร้อยแล้ว
 ก็ให้จัดเป็นกรมหนึ่ง มีผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ประจำในกอง
 บังคับการกรม คือ

นายกองเอก,โทหรือตรี	ผู้บังคับการกรม	๑
นายกองตรี	รองผู้บังคับการกรม	๑
นายหมวดเอก	ปลัดกรม	๑
นายหมวดตรี	รองปลัดกรม	๑
นายหมวดเอก	ยกระบัตรกรม	๑
นายหมวดตรี	รองยกระบัตรกรม	๑
แตรสัญญาจ่าหรือพล	ประจำกรม	๒

และมีพนักงานประจำกรมตามสมควร

การตั้งผู้บังคับบัญชาประจำกอง

ข้อ ๗ การตั้งผู้บังคับบัญชาประจำในกองเสนาตามมณฑล
 ต่าง ๆ นั้น ให้เป็นหน้าที่ผู้บัญชาการกองเสนาในมณฑลที่มีกอง
 เสนา ^{๒๒/๑๐/๒๕๖๖}เลือกสมาชิกในกองที่เป็นผู้มีคุณวุฒิความสามารถเป็น

ผู้บังคับบัญชาประจำในกองนั้น ๆ แล้วและให้ส่งรายงานขอ
 อนุญาตตั้งไปยังปลัดเสื่อป่า เพื่อนำความกราบบังคมทูลพระกรุณา
 ของพระราชทานพระบรมราชานุญาตแก่นายกเสื่อป่า ทรงแต่งตั้ง
 เช่นเดียวกับระเบียบการ แต่งตั้ง ผู้บังคับบัญชาใน คณะเสื่อป่าที่ได้
 ปฏิบัติอยู่บัดนี้ คือชื่อนายกองและนายหมวดนั้น จะได้
 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานสัญญาบัตรตั้ง ส่วนชั้น
 พันจ่าและจ่ารอง ๆ ลงไปนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
 พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ผู้บัญชาการกองเสนาธิบดีพระบรม
 ราชโองการออกประทวนตั้ง

ระเบียบการสมัครเป็นสมาชิกเสื่อน้ำ

ข้อ ๘ บรรดาผู้ที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกอยู่ในกองเสื่อน้ำนั้น ให้
 มีระเบียบการรับสมัครดังต่อไปนี้

ก) บรรดาผู้ที่เป้นชาติไทยนับถือพระพุทธศาสนา (ถ้า
 เป็นผู้ที่ไม่ใช่จะสมัครเป็นสมาชิกอยู่ในกองนั้นแล้ว ให้ช
 แจงให้ปรากฏในใบสมัครว่า ตนเป็นผู้นับถือศาสนานั้น ๆ ให้
 ทราบชัดเจน ถ้าและผู้ใดที่นับถือศาสนาอื่นอยู่แต่ปกปิดความ
 ไว้มิได้บอกความจริงให้ทราบ โดยแอบอ้างว่าตนนับถือพระพุท
 ศาสนาแล้ว แม้เป็นการปรากฏขึ้นภายหลังว่าผู้นั้นมิได้นับถือ
 พระพุทธศาสนาจริงแล้ว ผู้นั้นจะต้องมีโทษถนเจตนาหลอ
 กตวงกล่าวความเท็จต่อผู้บังคับบัญชา)

ข) ต้องมีอายุตั้งแต่ ๒๐ ปีขึ้นไป

ก) ควรเป็นผู้ที่มี เรือยนต์หรือ เรือกลไฟหรือเรือใบในที่จะให้ประโยชน์ ในราชการกองเสือน้ำได้ก็ยังคงเป็นการดี ส่วนผู้ที่มิทุนทรัพย์น้อยซึ่งไม่มีเรือเป็นพาหนะใช้สอยของตนเองนั้น แม้ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นมีความสามารถที่จะทำการเป็นคุณประโยชน์ให้แก่กองเสือน้ำได้แล้ว ก็ให้รับสมัครได้

ข้อ ๕ บรรดาผู้ที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกอยู่ในกองเสือน้ำนั้น จะต้องทำหนังสือสมัครยื่นต่อผู้บังคับบัญชา ในกองที่ตนจะสมัครตามแบบใบสมัครที่กรมปลัดเสือบ้ำ จะได้ส่งจำหน่ายไปให้แก่กองเสนาต่าง ๆ แลในใบสมัครนั้นต้องมีสมาชิกเสือบ้ำประจำการหรือสมาชิกกองหนุนหรือสมาชิกเสือน้ำลงนามเป็นผู้นำ ๑ และเป็นผู้รับรอง ๑ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ตรวจสอบเห็นเป็นการสมควรที่จะรับสมาชิกผู้นั้นเข้าประจำกองแล้ว ให้ทำรายงานขออนุญาตเสนอไปยังผู้บัญชาการกองเสนาที่ตนสังกัด เพื่อได้รับอนุมัติในการส่งเข้าประจำกอง ส่วนผู้บัญชาการกองเสนาเมื่อได้ส่งบรรจุมชิกคนใดเข้าประจำกองแล้ว ให้ทำรายงานและส่งรายนามสมาชิกนั้น ๆ ไปยังปลัดเสือบ้ำทราบ เพื่อได้ส่งให้เจ้าหน้าที่เสือบ้ำลงบาถูไว้ตามระเบียบการ

ข้อ ๑๐ บรรดาผู้ที่มีเรือเป็นพาหนะใช้สอย ซึ่งได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกอยู่ในกองเสือน้ำ และที่ได้นำเรือของตนมาขึ้นทะเบียนสำหรับเพื่อใช้ในหน้าที่ราชการเสือน้ำด้วยนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานธงเครื่องหมายเสือน้ำ สำหรับปักหัวเรือ

เป็นเกียรติยศพิเศษเป็นกำหนดลำดับละชง และซึ่งที่พระราชทานนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้ บั๊กหัวเรือได้เสมอไปไม่ว่าเวลาใด

เครื่องแต่งกายสมาชิกกองเสือน้ำ

ข้อ ๑๑ เครื่องแต่งตัวพลเสือน้ำให้มีกำหนดดังต่อไปนี้

๑) หมวก มีหมวก ๒ อย่าง คือ อย่างที่ ๑ หมวก สักหลาดสี่ขาบริบูรณ์รูปหมวกกะลาสี ขอบหมวกมีแถบแพรดำพัน รอบ และที่สายแถบแพรดำข้างนำหมวกมีอักษรเจ้านามกอง เสนาที่สมาชิกกองนั้นสังกัด และมีอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ว. ป. ร. และตราน้ำเสือกำกับข้างนำและข้างท้ายพรรคอักษร นามกองเสนาซึ่งหอด้วยใหม่ทงมีปลอกผ้าสีกากี สำหรับใช้ ประกอบกับหมวกที่จะแปลงเป็นหมวกสีกากีด้วย

อย่าง ๒ หมวกสานคล้ายรูปแบบหมวกทหารเรือ และมีแถบ แพรดำพันรอบ หมวกเช่นที่กล่าวมาแล้วในหมวกอย่าง ๑

๒) เสื่อ มีเสื่อ ๒ อย่าง คือ

อย่าง ๑ เป็นเสื่อสักหลาดสี่ขาบริบูรณ์รูปเสื่อกะลาสีแขนยาว ข้อ มื้อมีดมกลัดคล้ายเสื่อเช็ด

อย่าง ๒ เสื่อผ้าสีกากีรูปเสื่อกะลาสีแขนสั้นเพียงข้อศอก

เสื่อทั้ง ๒ อย่างที่กล่าวมานี้มีผ้าปกหลังสีน้ำเงิน ขอบเป็น แถบผ้าสีขาวเย็บติดเป็นลายคลื่นซ้อนกัน ๓ แถบ และมีผ้าผูก กอสีตามสังกัดมณฑลเช่นเดียวกับเสื่อป่า (เว้นแต่กองเสือน้ำ

ที่สังกัดกองเสนาหลวงรักษาราชการองค์กองเดี่ยวให้ใช้ผ้าผูกคอสีดำ
ล้วนผิดกว่ากองเสนาอื่น ๆ) สำหรับผูกสอดใต้ปกหลังเสื้อผูก
เป็นรูปเงือกทะเลสาบไว้หน้าอก

๓) กางเกง มีกางเกง ๒ อย่าง คือ

อย่างที่ ๑ กางเกงสักหลาดสีขาบรูปกางเกงทะเล

อย่างที่ ๒ กางเกงผ้าสีกาگیرูปกางเกงทะเล

๔) รองเท้า มีรองเท้า ๒ อย่าง คือ

อย่างที่ ๑ รองเท้าหนังดำชนิดผูกเชือกหุ้มข้อเท้า สำหรับ
ใช้ในหน้าที่ราชการหรือเวลาอยู่ในแถวควบคุม

อย่างที่ ๒ รองเท้าผ้าใบสีขาวชนิดผูกเชือกหุ้มข้อเท้า สำหรับ
ใช้ในโอกาสลาออก แต่ถ้าจะไม่ใช้รองเท้าผ้าใบสีขาว จะ
ใช้รองเท้าหนังดำก็ได้

๕) สายนกหวีด ให้มีสายนกหวีดใหม่หรือด้ายขาวสรวม

คล้องคอสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายทุกอย่างที่กล่าวมานี้

ข้อ ๑๒ เครื่องแต่งตัวจำเอก, โท, ตรี, ในกองเสนาใหม่เช่น
เดียวกับพลเสนาที่กล่าวมาแล้ว ผิดแต่เพิ่มบงเครื่องหมายยศ

ติดที่แขนเสื้อเหนือข้อศอกซ้าย คือ ชั้นจ่ากองเสนาอื่น ๆ นอก

จากกองเสนาหลวง ใช้สีสักหลาดสีน้ำเงินกว้างขนาด ๒ เซนติ

เมตรขลิบริมเป็นลวดขาว ส่วนบงนายหมู่ในกองเสนาหลวง

รักษาราชการ ให้ใช้บงแถบไหมทองกว้างขนาดเดียวกับที่กล่าว

มาแล้วกับมีพระมหามงกุฎวชิรติดที่เหนือบง

ข้อ ๑๓ เครื่องแต่งตัวพินจา ให้มีกำหนดดังต่อไปนี้

๑) หมวก เป็นรูปหมวกเก็บสีกหลายดสีขาบกระบังหน้า
หน้าดำและมีแถบแพรดำพินรอบหมวก ที่กลางแถบแพรดำข้าง
นำหมวกมีตราน้ำเสือดิจ ๑ ดวง และมีดุมทองเกลี้ยงติดที่ข้าง
กระบังหมวกข้างละ ๑ ดุม ติดสายรัดคางหนังดำ มีปลอกผ้า
สีกากีสำหรับสวมประกอบกับหมวก ซึ่งจะแปลงเป็นหมวก
สีกากี

๒) เสื่อ มีเสื่อ ๒ อย่างคือ

อย่างที่ ๑ เสื่อสีหลายดสีขาบบนแบบทหารเรือชนิดคอเบะ ติด
ดุมทองเกลี้ยงหน้าอกเสื่อ ๒ แถว ๆ ละ ๑ ดุม และมีอักษร
พระบรมนามาภิไธยย่อ ว, ป, ร. ทองติดที่เบาะคอเสื่อ ๒ ข้าง
ที่ข้อมือเสื่อติดกระดุมทองเกลี้ยงเรียงกันข้างละ ๓ ดุม

อย่างที่ ๒ เสื่อผ้ากากีแบบราชการ มีใบปกกระเป๋้าขึ้นบน
ติดกระดุมทองเกลี้ยงแถวเดียว ๕ ดุม และมีเครื่องหมาย
อักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ว, ป, ร. ทองติดที่คอเสื่อทั้ง ๒ ข้าง

๓) อินทรี มีอินทรีเป็นแผ่นผ้าสีหลายดสีดำทำ

เป็นรูปสี่เหลี่ยมยาวปลายเส้นมีขนาดกว้าง ๔ เซ็นติเมตร ยาว
แต่ปลายข้างจรดคอเสื่อตามขนาดบ่าของบุคคล มียันตร์แถบ
ไหมทองกว้าง ๔ มิลลิเมตร ๑ ยันตร์ ติดตามขวางอินทรี
ที่ต้นอินทรีติดดุมทองเกลี้ยงข้างละ ๑ ดุม และมีอักษรบอก
นามกองเสนาขนาด ๑๕ มิลลิเมตร ติดที่กึ่งกลางอินทรีเป็น
สำคัญ

๔) กางเกง มีกางเกง ๒ อย่าง คือ

อย่างที่ ๑ กางเกงสีกหลายสีชายยาว

อย่างที่ ๒ กางเกงผ้าสีกาก้ายาว

๕) รองเท้า มีรองเท้า ๓ อย่าง คือ

อย่างที่ ๑ รองเท้านักดำผูกเชือกหุ้มข้อเท้า สำหรับใช้
ในเวลาแต่งเครื่องยศเสื่อน้ำ หรือในเวลาทำราชการอยู่ใน
ความควบคุม

อย่างที่ ๒ รองเท้าผ้าใบสีขาวชนิดผูกเชือกหุ้มข้อเท้า สำหรับ
ใช้ในเวลาแต่งปกติโดยลำลอง ซึ่งมีได้อยู่ในแถวควบคุม

อย่างที่ ๓ รองเท้านักเหลื่องชนิดผูกเชือกหุ้มข้อเท้า สำหรับ
ใช้ในเวลาแต่งปกติโดยลำลอง ซึ่งมีได้อยู่ในแถวควบคุม

ข้อ ๑๔ เครื่องแต่งตัวนายหมวดเสื่อน้ำ ให้มีกำหนดตั้ง
ต่อไปนี้ คือ

๑) หมวก มีหมวกเก็บเช่นเดียวกับพันจ่าที่กล่าวมาแล้ว
ในข้อ ๑๓ หมายเลข ๑

๒) เสื้อ มีเสื้อเช่นเดียวกับพันจ่า ผิดแต่ที่แขนเสื้อ
สีกหลายสีขายนั่น มียี่ห้อและบั้งแถบใหม่ทองต่างกันตามชั้น
ยศ คือ

ก) นายหมวดตรี มียี่ห้อแถบใหม่ทองขนาดกว้าง ๘ มิล
ลิเมตร ๑ ยี่ห้อ

ข) นายหมวดโท มียันตร์ขนาดเดียวกับนายหมวดตรี ผิดแต่เพิ่มมีบังแถบใหม่ทองขนาดกว้าง ๔ มิลลิเมตรติดข้างใต้ ยันตร์อีก ๑ บั้ง

ค) นายหมวดเอก มียันตร์แถบใหม่ทองเช่นเดียวกับ นายหมวดโทที่กล่าวมาแล้ว แต่เพิ่มมีบังแถบใหม่ทองขนาด กว้าง ๘ มิลลิเมตร ติดข้างใต้บัง ๔ มิลลิเมตรอีก ๑ บั้งรวม เป็น ๒ บั้ง

๓) อินทธรณ มีอินทธรณเป็นแผ่นผ้าสักหลาดสีดำเช่น เดียวกับอินทธรณพันจ่าที่กล่าวมาแล้ว ส่วนยันตร์และบังแถบ ใหม่ทองที่ติดทับที่อินทธรณ มีขนาดเดียวกับข้อมือเสื้อที่กล่าว มาแล้ว

๔) กางเกง มีกางเกงสักหลาดสีขาบชายาว และกางเกง ผ้าสักกัขาบเช่นเดียวกับพันจ่าที่กล่าวมาแล้ว ผิดแต่เพิ่มมี แถบใหม่ทองขนาดกว้าง ๓ เซ็นติเมตร ติดทับที่กางเกงสักหลาด สีขาบ

๕) รองเท้า มีรองเท้าหนังดำ รองเท้าผ้าใบสีขาวและ รองเท้าหนังเหลืองชนิดผูกเชือกเช่นเดียวที่กล่าวมาแล้ว

ข้อ ๑๕ เครื่องแต่งตัวนายกองเสือนำ ให้มีกำหนดเช่น เดียวกับนายหมวดที่กล่าวมาแล้ว ผิดแต่ที่อินทธรณ บังข้อมือเสื้อสักหลาดสีขาบและแถบกางเกงสักหลาดสีขาบนั้น มี แถบใหม่ทองติดทับผิดกว่าชั้นยศนายหมวด คือ

ก) อินทรรณูและข้อมือเสื้อ ชั้นนายกองตรีมียันต์แถบ
ใหม่ทองขนาด ๘ มิลลิเมตร ๑ ยันต์ และบั้งแถบใหม่ทองขนาด
๘ มิลลิเมตรติดข้างใต้ยันต์ ๑ บั้ง

ชั้นนายกองโทมียันต์และบั้งเช่นเดียวกับนายกองตรี ผิด
แต่เพิ่มมีบั้งข้างใต้ยันต์อีก ๑ บั้ง รวมเป็น ๒ บั้ง

ชั้นนายกองเอกมีเช่นเดียวกับนายกองตรีที่กล่าวมาแล้ว ผิด
แต่เพิ่มมีบั้งข้างใต้ยันต์อีก ๒ บั้ง รวมเป็น ๓ บั้ง

ข) นอกจากอินทรรณูและข้อมือเสื้อที่กล่าวมานี้ ชั้น
นายกองมีเช่นเดียวกับนายหมวดทุกประการ

ข้อ ๑๖ เครื่องแต่งตัวนายพลเสือน้ำ ให้มีเช่นเดียวกับ
เครื่องนายกอง, นายหมวดที่กล่าวมาแล้ว เว้นแต่ที่อินทรรณู
ข้อมือเสื้อสักหลาดสีขาบและแถบกางเกงนั้น มีแถบทองเครื่อง
หมายยศต่างกัน คือ

ก) อินทรรณูเป็นแถบใหม่ทองเต็ม ไร่จลิบริมรอบเพียง
กึ่งเซ็นต์เมตร ที่กลางอินทรรณูติดเครื่องหมายพระมหามงกุฎ
เงิน และที่ตอนปลายอินทรรณูติดเครื่องหมายรูปกระบี่เงินไขว้

ข) ที่ข้อมือเสื้อสักหลาดสีขาบมีแถบใหม่ทองขนาด ๘ มิลลิ
เมตร ทำเป็นยันต์เช่นเดียวกับนายกอง แต่ข้างใต้ยันต์นั้นติด
บั้งแถบทองขนาดกว้าง ๕ เซ็นติเมตร ๑ บั้ง

ค) แถบกางเกงสักหลาดสีขาบติดแถบใหม่ทองขนาดกว้าง
๕ เซ็นติเมตร

อื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมานี้เหมือนนายหมวดนายกทองทุก
ประการ

ข้อ ๑๗ บรรดาสมาชิกเสื่อน้ำที่มียศแต่ชั้นนายหมวดขึ้นไปนั้น
อนุญาตให้มีเครื่องสโมสรตามแบบเดียวกับสมาชิกเสื่อป่าได้ ผิด
แต่เสื่อและกางเกงเป็นสักหลาดสีขาวใช้เสื่อักขาว ส่วนยันต์
และบ่งที่ข้อมือเสื่อนั้น ให้ใช้ยันต์และบ่งเช่นเดียวกับข้อมือ
เสื่อสักหลาดสีขาวที่กล่าวมาแล้ว และกางเกงก็ให้ใช้อย่าง
กางเกงสีขาวที่กล่าวมาแล้ว

ข้อ ๑๘ บรรดาเครื่องแต่งตัวกองเสื่อน้ำที่กล่าวมานี้ ให้เป็น
น้ำที่ข้อมือเสื่อป่าทำตัวอย่างไว้ที่กรมข้อมือเสื่อป่าอย่างละ ๑
เครื่อง เพื่อให้บรรดาสมาชิกเสื่อน้ำทำเครื่องแต่งกายให้ถูกต้อง
ตามแบบที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ทุกประการ

ข้อ ๑๙ ธงเครื่องหมายกองเสื่อน้ำที่จะได้ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้า ฯ พระราชทานแก่สมาชิกผู้ทำหน้าที่เรือจตุระเบี่ยงใช้ในราชการ
เสื่อน้ำนั้น ให้มีลักษณะกำหนดดังต่อไปนี้

พื้นธงเป็นสีขาวขนาดกว้าง ๓๐ เซ็นติเมตร ยาว ๖๐ เซ็น
ติเมตร เป็นรูปธงชายเรียว กลางธงเป็นรูปตราน้ำเสื่อ มี
อักษรจารึกคำว่า “เสื่อช้อย้าเสื่อสัตย์” ข้างล่างน้ำเสื่อ และ
ตอนต่อไปทางชายธงมีอักษรบอกนามกองเสื่อน้ำ (ระต๋มนาม)

ธงนี้ถ้าเป็นเรือกลไฟหรือเรือยนต์ธรรมดาที่ไม่มีเสาใช้ปักที่หัว
เรือ แต่ถ้าเป็นเรือใบหรือเรือออกทะเลมีเสาแล้ว ให้ชักขึ้น
ที่เสื่อน้ำ ส่วนขนาดธงถ้าจะขยายให้กว้างและยาวใหญ่กว่าอีก
เท่าหนึ่งก็ได้

หน้าที่และเงินบำรุงสมาชิกเสื่อน้ำ

ข้อ ๒๐ บรรดาผู้ที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกเสื่อน้ำแล้วนั้น ต้องกระทำสัตย์สาบานถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา เช่นเดียวกับสมาชิกเสื่อป่า ตามปรกติสมาชิกเสื่อน้ำไม่ต้องมีหน้าที่มาฝึกหัดเป็นการประจำเช่นสมาชิกเสื่อป่า คงแต่มาฝึกหัดเป็นครั้งคราวพอเรียนรู้ท่าทางและขนบธรรมเนียมพอควรแก่หน้าที่ ตามที่ผู้บังคับบัญชาจะได้เรียกประชุมนัดหมายเป็นครั้งคราวเท่านั้น นอกจากนี้สมาชิกเสื่อน้ำมีหน้าที่เฉพาะแต่ในการเรือ และควบคุมเรือที่จะใช้การตามหน้าที่ให้มีความชำนาญ

ข้อ ๒๑ บรรดาสมาชิกเสื่อน้ำที่ได้นำเรือจดทะเบียน ใช้ในราชการเสื่อน้ำนั้นไม่ต้องเสียเงินค่าบำรุงอย่างใด ส่วนสมาชิกมิได้มีเรือจดทะเบียนนั้นให้เสียเงินค่าบำรุงให้แก่กอง เป็นกำหนดเท่ากับสมาชิกเสื่อป่ากองอื่น ๆ ในท้องที่เดียวกันนั้นทุกประการ

ข้อ ๒๒ บรรดาผู้ที่ได้เป็นสมาชิกเสื่อป่าประจำการหรืออยู่ในกองหนุนอยู่แล้ว ถ้าสมัครจะย้ายไปเป็นเสื่อน้ำ ก้อนุญาตให้ผู้บัญชาการกองเสนารับได้ โดยไม่ต้องยื่นใบสมัครมีผู้นำหรือผู้รับรองใหม่ คือให้ไปเหมือนอย่างการย้ายสังกัดเหล่าเท่านั้น

ข้อ ๒๓ สมาชิกเสื่อน้ำให้รวมอยู่ในพระราชกำหนดลักษณะปกครองเสื่อป่า พระพุทธศักราช ๒๔๕๘ เช่นเดียวกับสมาชิกเสื่อป่าทุกประการ^{10/2566}

กำหนดให้ข้อบังคับ

ข้อ ๒๔ ให้ ให้ข้อบังคับกองเสือนานตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนเมษายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และเมื่อกองเสนาได้มี ประสงค์จะจัดตั้งกองเสือน้ำ ซึ่งมีความสงไสยในระเบียบ นาทที่แห่งกองนี้ประการใด ก็ให้ตามไปยังกรมเสนาธิการเสือน้ำ ที่จะได้เป็นหน้าที่ชี้แจงให้ทราบ

กรมบัญชาการเสือน้ำ

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ เดือน มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
(พระบรมนามาภิไธย) วชิราวุธ นายพลเสือน้ำ
นายคนเสือน้ำ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒ เมษายน หน้า ๒)

**ประกาศแก่พระบรมมณูข้าหลวงพิเศษ
แต่งตั้งศาลมณฑลพายัพแต่งตั้งศาลมณฑลมหาสารคาม**

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหา
วชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้
ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ทรงพระราชดำริเห็นว่าพระราชบัญญัติ
ตั้งข้าหลวงพิเศษสำหรับจัดการแก้ไขธรรมเนียมศาลยุติธรรมใน
หัวเมืองทั้งปวง ซึ่งได้โปรดเกล้า ฯ ให้ตราขึ้นไว้แต่พระพุทธ
ศักราช ๒๔๓๕ (ร.ศ. ๑๑๕) นั้น ได้ยังประโยชน์ราชการศาล
ยุติธรรมให้สำเร็จทั่วพระราชอาณาจักรแล้ว บัดนี้ราชการศาล
ยุติธรรมเจริญดำเนินโดยระเบียบเรียบร้อยขึ้นเป็นลำดับมา สม
ควรจะยกเลิกเพิกถอนตำแหน่งข้าหลวงพิเศษประจำมณฑลเสียได้
อนึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้จัดแบ่งท้องที่มณฑลภาค
พายัพออกเป็น ๒ พแนก แยกอาณาเขตร เมืองนครลำปาง
เมืองนครน่าน เมืองแพร่ ตั้งขึ้นอีกมณฑลหนึ่ง พระราชทาน
นามว่ามณฑลมหาสารคาม แลให้ยกเลิกมณฑลเพชรบูรณ์ รวม
อาณาเขตรเข้าในมณฑลพิษณุโลกได้บังคับบัญชา โดยพระราช
โองการประกาศิต เมื่อวันที่ ๖ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๔
บัดนี้เป็นกาลสมัยสมควรจะตั้งศาลมณฑลขึ้นในอาณาเขตรมณฑล
ทั้ง ๒ นั้น ๆ เพื่อพิจารณาบังคับบรรดคดีของราษฎร ตามพระ
บรมมณูศาลสถิตย์ยุติธรรมประดุจเดียวกับศาลหัวเมือง แล
มณฑลอื่นทั้งปวง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ให้ตราพระราชบัญญัติไว้สืบไปดังนี้

มาตรา ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ สืบไป ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติตั้งข้าหลวงพิเศษสำหรับจัดการแก้ไขธรรมเนียมศาลยุติธรรมหัวเมืองทั้งปวง ลงวันที่ ๒๑ เดือนกันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๓๕ (ร.ศ. ๑๑๕) ให้ยกเลิกศาลข้าหลวงพิเศษมณฑลพายัพ กับทั้งข้อบังคับสำหรับปกครองมณฑลลาวน้ำตกเฉียงเหนือ ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๔๓ (ร.ศ. ๑๑๑) ข้อ ๑๒ ว่าด้วยข้าหลวงยุติธรรม เป็นข้าหลวงพิเศษในมณฑลพายัพ แลให้ยกเลิกพระธรรมนูญศาลยุติธรรม พระพุทธศักราช ๒๔๕๑ (ร.ศ. ๑๒๗) มาตรา ๒๘—๒๙ ว่าด้วยข้าหลวงพิเศษนั้น มิให้ใช้สืบไป

มาตรา ๒ ให้ใช้ข้อความซึ่งกล่าวต่อไปนี้ แทนพระธรรมนูญมาตรา ๒๘ แลมาตรา ๒๙ ว่า มาตรา ๒๘ ข้าหลวงพิเศษศาลยุติธรรมนั้น เป็นผู้พิพากษาฝ่ายตุลาการอันได้มีพระบรมราชโองการตั้งให้เป็นข้าหลวงพิเศษ มีอำนาจพิจารณาพิพากษาบังคับบรรดาคดีแพ่งกรณีอาญาแลตรวจตราระเบียบราชการศาล และนำครอบงำผู้พิพากษา ตุลาการได้ทั่วทุกหัวเมือง มณฑลในพระราชอาณาจักร ฯ มาตรา ๒๙ ข้าหลวงพิเศษศาลยุติธรรม มีอำนาจพิจารณาพิพากษาบังคับคดี ฤ็ตรวจจัดการราชการศาลในหัวเมืองมณฑลโดยได้รับห้องตราเสนาบดี เจ้ากระทรวงยุติธรรมดำเนินพระบรมราชโองการ ตั้งแต่งให้เป็นข้าหลวงออกไปเป็นพิเศษ

เพื่อพิจารณาบังคับคดีเฉพาะเรื่อง ฤๅตรวจตราบังคับคดีได้เฉพาะ ศาลแขวง ศาลเมือง ศาลมณฑล ฤๅจะมีได้ต้องออกไปเอง แต่ให้มีอำนาจ กรอบอำนาจ พิจารณา บังคับเฉพาะคดี ฤๅเฉพาะศาล เมืองฤๅศาลมณฑลนั้นก็ได้ คดีซึ่งข้าหลวงพิเศษได้พิจารณา พิพากษาพร้อมด้วยผู้พิพากษาศาลหนึ่งศาลใด รวมเป็นคณะ ตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไปนั้น ห้ามมิให้คู่ความร้องอุทธรณ์ ให้ทุลเกล้าทุลกระหม่อมถวายฎีกาทีเดียว

มาตรา ๓ ให้ตั้งศาลมณฑลพายัพขึ้นที่เมืองเชียงใหม่ มีอำนาจ พิจารณา พิพากษาบังคับ อรรถคดี แฝงกรณี อำนาจกรอบไปทั่วอาณา เขต เมืองเชียงใหม่ เมืองนครลำพูน เมืองเชียงรายแลเมืองแม่ฮ่อง สอน มีอธิบดีแลคณะผู้พิพากษา รับผิดชอบบังคับราชการศาล มณฑลพายัพ ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม พ. ศ. ๒๔๕๑ แลประกาศแก้ไขอำนาจศาลมณฑล พ.ศ. ๒๔๕๒ (ร.ศ. ๑๒๘) ด้วย

มาตรา ๔ ให้ตั้งศาลมณฑลมหาราชบุรี ขึ้นที่เมืองนครลำปาง มี อำนาจพิจารณา พิพากษา บังคับอรรถคดีแฝง กรณีอำนาจกรอบไปได้ ทั่วอาณาเขต เมืองนครลำปาง เมืองน่าน แลเมืองแพร่ มีอธิบดีแล คณะผู้พิพากษา รับ ผิดชอบ บังคับ ราชการ ศาล มณฑลมหาราชบุรี ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม พ. ศ. ๒๔๕๑ แลประกาศแก้ไข อำนาจศาลมณฑล พ. ศ. ๒๔๕๒ (ร.ศ. ๑๒๘) ด้วย

มาตรา ๕ คดีแพ่งกรณีอาญาซึ่งคู่ความร้องอุทธรณ์คำพิพากษาศาลมณฑลพายัพที่คดีร้องอุทธรณ์คำพิพากษาศาลมณฑลมหาราชบุรีก็ดี ให้ส่งมายังศาลอุทธรณ์ข้าหลวงพิเศษณะกรุงเทพ ฯ ได้ปฤถษามั่งคั่งคดีอุทธรณ์เหมือนอย่างศาลในหัวเมืองแลมณฑลอื่น ๆ ทั้งปวง แลให้ร้องถวายฎีกาได้อีกชั้น ๑ ตามกระบวนการความ แต่คดีศาลต่างประเทศในมณฑลพายัพ แลมณฑลมหาราชบุรีซึ่งได้พิจารณาตามทำนองสัญญาทางพระราชไมตรีให้ส่งอุทธรณ์มายังศาลอุทธรณ์ณะกรุงเทพ ฯ ตามเดิม

มาตรา ๖ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ สืบไปให้ยกเลิกศาลมณฑลเพชรบูรณ์ ก่อนอธิบดีผู้พิพากษาออกเสียแล้วจัดตั้งศาลเมืองเพชรบูรณ์ขึ้นแทนที่ แลให้ศาลมณฑลพิษณุโลกมีอำนาจพิจารณา พิพากษาบังคับบรรดาคดีแพ่งกรณีอาญาครบไปได้หัวอาณาเขตเมืองเพชรบูรณ์แลเมืองหล่มสักก็ดี ตามพระธรรมนูญศาลสถิตย์ยุติธรรม พระพุทธศักราช ๒๔๕๑ แลประกาศแก้ไขอำนาจศาลมณฑล พ.ศ. ๒๔๕๒ ด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
เป็นวันที่ ๑๕๖๗ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้ลูกเสือมณฑลปัตตานี ใช้หมวกกลมแบบมลายู

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ลูกเสือมณฑลปัตตานีนั้น โดยมากเป็นบุตรหลานชาวมลายู ซึ่งมีถือศาสนาอิสลาม แต่ที่จะให้คงใช้หมวกสักหลาดดำใบพับอย่างลูกเสือกองเสนารักษาดินแดนนั้น ทรงพระราชดำริเห็นว่า จะไม่เหมาะสมแก่ถิ่นนิยม เหตุว่าชาวมลายูมีประเพณีนิยมสวมหมวกกลมจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้กองลูกเสือมณฑลปัตตานี ใช้หมวกสักหลาดหรือกำมะหยี่สีดำชนิดกลมแบบหมวกมลายูเป็นพิเศษมณฑลหนึ่ง มีขนาดขอบหมวกสูงไม่เกิน ๑๐ เซ็นติเมตร ติดสายรัดคางหนังดำ และติดเครื่องหมายคราหน้าเสื้อที่กึ่งกลางขอบข้างหน้าหมวกเป็นสำคัญ

ซึ่งให้สถานายกกรมการจัดการลูกเสือในมณฑลปัตตานีใช้หมวกตามที่กำหนดนี้ไว้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งมาฉะนี้ ๑๐ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๓ เมษายน หน้า ๒๓)

ประกาศแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัว ตำรวจพระนครบาล

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม สั่งว่า
กรมตำรวจพระนครบาล และกรมตำรวจภูธรได้ร่วมกันเข้าแล้ว
สมควรจะเปลี่ยนแปลง พระราชกำหนด เครื่องแต่งตัว กรมพลตระ
เวน พระพุทธศักราช ๒๔๕๓ ซึ่งใช้อยู่ในเวลานี้เสีย ให้ใช้
พระราชกำหนด เครื่องแต่งตัว กรมตำรวจภูธร พระพุทธ
ศักราช ๒๔๕๔ เป็นหลัก เปลี่ยนแปลงบ้างบางอย่างแต่เฉพาะ
เครื่องหมายคือ ตำรวจพระนครบาลใช้ผ้าพันหมวก อินทร์ธนู
ปลอกคอ ปลอกข้อมือ แถบกางเกงเต็มยศ สีเสื้อคลุม ส่วน
ตำรวจภูธรคงใช้สีดำตามเดิม กับให้มีเครื่องแต่งตัวนายดาบ
ชั้นอีกตำแหน่งหนึ่ง เครื่องแต่งตัวนายดาบนี้เหมือนอย่างเครื่อง
แต่งตัวนายร้อยทุกอย่าง ผิดกันแต่แถบเงินขลิบริมอินทร์ธนู
ให้ใช้กว้างถึงเส้นเดิมเตอร์ตามยาว ตำแหน่งนายดาบนี้ไม่ต้องมี
เครื่องเต็มยศ

ให้ใช้ให้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
เป็นต้นไป

ประกาศมาลงวันที่ ๒๐ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
เป็นวันที่ ๑๕๘๘ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๓๐ เมษายน หน้า ๒๔)

ข้อบังคับลักษณะปกครองคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหา
 จีรราชพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า
 ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ตั้งคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย
 และให้มีกรรมการอำนวยการมานั้น การงานได้ดำเนินขึ้นเป็น
 ลำดับมา สมควรที่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ขยายเล
 จักระเบียบการให้เป็นหลักถาวรมั่นคงและเจริญยิ่งขึ้น จึงทรงพระ
 กรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

นามและการเข้าเป็นสมาชิก

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า ข้อบังคับลักษณะปกครอง
 คณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย

ข้อ ๒ สโมสรใด ๆ ซึ่งเล่นฟุตบอลตามกฎหมายแห่งการเล่นของ
 คณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย
 ได้ เมื่อสภากรรมการเห็นชอบด้วย

ข้อ ๓ สโมสรที่มีความประสงค์จะเข้าเป็นสมาชิกของคณะ
 ฟุตบอลแห่งประเทศไทย จะต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับเข้า ๒๐ บาท
 และเมื่อเข้าเป็นสมาชิกแล้วต้องเสียค่าบำรุงปีละ ๑๐ บาท เงินค่า
 บำรุงนั้นต้องเสียในเดือนพฤษภาคม หรือภายหลังที่เข้าเป็นสมาชิก
 ไม่เกิน ๗ วัน ถ้าสโมสรใดยังมีได้ส่งค่าบำรุงสำหรับปี ไม่ยอม
 ให้ส่งผู้แทนมาเข้าประชุมใหญ่เป็นอันขาด และถ้าไม่ส่งค่าบำรุง
 สำหรับปีจนล่วงเลยไปกว่าวันที่ ๑ มิถุนายน ให้เป็นอันถือว่าไม่
 เป็นสมาชิกของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยต่อไป

ข้อ ๔ ทุกสโมสรให้ส่งนามและตำบลบ้านของเลขานุการกับตัวอย่าง สีของ เครื่อง แต่งตัวผู้เล่นมายัง เลขานุการ ของคณะฟุตบอลแห่งสยามทุกปี ถ้ามีการเปลี่ยนเลขานุการของสโมสร หรือเลขานุการย้ายตำบลบ้าน ก็ให้แจ้งความให้เลขานุการคณะฟุตบอลแห่งสยามทราบทันที

ข้อ ๕ สโมสรทุกสโมสร ให้ส่งนามของสโมสรและรายชื่อสมาชิกในสโมสร ตามแบบของสภากรรมการมายังเลขานุการคณะฟุตบอลแห่งสยามภายในเดือนเมษายน หรือภายหลังที่ตรงกัน หรือที่รับเข้าเป็นสมาชิกของสโมสรแล้วไม่เกิน ๑ วัน

การปกครอง

ข้อ ๖ ให้มีสภากรรมการสำหรับปกครองจัดการงานของคณะฟุตบอลแห่งสยาม ในสภากรรมการ มี กรรมการอำนวยการ คณะฟุตบอลแห่งสยาม ๑ นาย ซึ่งเป็นผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้ง (คือ นายก ๑ อุปนายก ๑ เหนือญูญิก ๑ เลขานุการ ๑ กรรมการ ๓) กับผู้แทนสโมสรฟุตบอลในมณฑล ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าผู้แทนมณฑลและผู้ทีสโมสรตั้งแต่ ๑๐ สโมสรขึ้นไปรวมกันเป็นหมวด ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า หมวดสโมสรเลือกขึ้นเป็นผู้แทนผู้แทนมณฑลและหมวดสโมสรเหล่านี้ จะมีจำนวนมากน้อยเท่าใด ต้องแล้วแต่ที่จะตกลงกันในการประชุมใหญ่ประจำปี ผู้แทนทุก ๆ นายต้องปฏิบัติตามข้อบังคับหลักขงปกครองคณะฟุตบอลแห่งสยาม และเลือกกันใหม่ทุกปี ตั้งวิธีมีแจ้งในข้อต่อไป

ข้อ ๓ การประชุมใหญ่ประจำปีในเดือนเมษายนทุกปี ทุกสโมสรที่ได้ปฏิบัติตามข้อ ๓ แล้ว ให้ส่งผู้แทนมาเข้าประชุมและประชุมใหญ่อื่นๆ ของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้สโมสรละ ๑ นายทุกคราวไป ผู้เคยเป็นนายกและกรรมการอำนวยการของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นคะแนนได้ ในการประชุมใหญ่เหล่านี้

ข้อ ๔ ให้เลือกตั้งผู้ตรวจบัญชี ๒ นายในการประชุมใหญ่ประจำปี ผู้ตรวจบัญชี ๒ นายนี้ให้ทำหน้าที่ไปจนกว่าจะได้เลือกตั้งคนใหม่ในการประชุมใหญ่ประจำปีคราวหน้า ผู้ตรวจบัญชีผู้แทนมณฑล และผู้แทนหมวด สโมสรชุดเก่า ให้เป็นอันออกจากราชการในวันที่ ๑ เมษายนทุกปี แต่ผู้ที่ออกแล้วเท่านั้นมิได้ต้องห้ามว่าไม่ให้เลือกเป็นใหม่ได้อีกเลย

ข้อ ๕ มณฑลใดหรือหมวดสโมสรใดจอร์องที่จะส่งผู้แทนมาเข้าเป็นกรรมการ ให้ส่งนามและตำบลบ้านของผู้แทนนั้น ถ้าเป็นหมวดสโมสรให้ส่งรายชื่อสโมสรในหมวดนั้นด้วยมายังเลขาธิการของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยก่อนวันที่ ๑ เมษายนทุกปี เมื่อเลขาธิการของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้สอบสวนดูเห็นว่าถูกต้องแล้ว จะแจ้งความให้ทราบว่าได้เลือกผู้เป็นกรรมการแล้ว มณฑลก็ดี หมวดสโมสรก็ดี เมื่อใดเลือกผู้แทนส่งมาเข้าสภากรรมการ และเป็นอันได้เป็นกรรมการแล้ว ห้ามมิให้เปลี่ยนตัวคนนอกจากได้รับอนุญาตจากสภากรรมการแล้ว การจอร์องต่างๆ ทั่วไปให้ขอต่อสภากรรมการ

การประชุมและการส่งบาญชีรับจ่าย

ข้อ ๑๐ ในการประชุมสภากรรมการทุกคราว เมื่อมีผู้มาประชุมตั้งแต่ ๗ คนขึ้นไป ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุมได้ ผู้ที่เคยเป็นนายกของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยให้นับเป็นกรรมการพิเศษของสภากรรมการ

ข้อ ๑๑ เมื่อเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย หรือกฎของการเล่นฟุตบอล ให้ส่งความเห็นที่จะแก้ไขหรือเพิ่มเติมนั้น พร้อมด้วยนามของผู้ออกความเห็น และผู้รับรองมายังเลขาธิการภายในวันที่ ๑ มีนาคม และให้เลขาธิการประกาศข้อที่จะแก้ไขหรือเพิ่มเติม ซึ่งมีผู้ออกความเห็นพร้อมด้วยข้อที่สภากรรมการเห็นว่าควรแก้ไขหรือเพิ่มเติม ให้สมาชิกทราบก่อนวันนัดการประชุมใหญ่ประจำปีอย่างน้อย ๑๕ วัน ห้ามมิให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย หรือกฎของการเล่นฟุตบอลเลย นอกจากผู้มาในการประชุมใหญ่ประจำปี หรือในการประชุมใหญ่พิเศษเห็นด้วยอย่างน้อยตั้งแต่จำนวน ๒ ใน ๓ ขึ้นไป

ข้อ ๑๒ กฎของการเล่นฟุตบอลที่ได้ตกลงหรือแก้ไขในการประชุมใหญ่ในเดือนเมษายน จะใช้ได้ต่อด้านฟุตบอลต่อไปที่เรียกว่าหน้าฟุตบอลนั้น คือตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๓๑ มกราคมของปี

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำสั่งของสภากรรมการ หรือเมื่อมีคำขอร้องซึ่งเลขานุการของสโมสร ซึ่งเป็นสมาชิกของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่น้อยกว่า ๒๐ สโมสร ให้เลขาธิการนัดประชุมใหญ่พิเศษได้ การนัดประชุมใหญ่พิเศษนี้ ให้มีใบแจ้งความระบุที่ ระบุวันเวลา และระบุประเภทการทำงานที่จะประชุมปรึกษาหารือกัน ส่งไปให้ สโมสรฟุตบอลของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยอย่างน้อย ๑๕ วัน

ข้อ ๑๔ ให้เลขาธิการส่งรายงานรับจ่ายเป็นตัวพิมพ์ซึ่งผู้ตรวจบัญชีได้ตรวจแล้ว ไปให้สโมสรต่าง ๆ พร้อมด้วยแจ้งความนัดการประชุมใหญ่ประจำปี

ข้อห้ามและการลงโทษ

ข้อ ๑๕ ในการแข่งขันเดียวกัน ผู้เล่นคนหนึ่งจะเล่นได้แต่ในสำหรับเดียวกันนี้ และต้องเป็นผู้ที่เป็นสมาชิกของสโมสรที่เล่นในนั้นถูกต้องตามข้อบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคมในปีนั้น

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้เล่นรับเงินจ้าง นอกจากเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทางที่จำเป็นในการไปเล่นฟุตบอลนั้นเป็นอันขาด

ข้อ ๑๗ สโมสรจะต้องรับผิดชอบต่อสภากรรมการในส่วนความประพฤติของผู้เล่น และเจ้าหน้าที่ของสโมสรนั้น ก็จะต้องจัดการระงับอันจำเป็นที่จะป้องกันผู้ดูไม่ให้แสดงกิริยาหยาบต่อเจ้าหน้าที่และผู้เล่นในระหว่างเล่นหรือเมื่อเลิกแล้ว

ข้อ ๑๔ เมื่อสภากรรมการได้ส่วนได้ความสมจริงว่า สโมสร
 ใดหรือผู้เล่นคนหนึ่ง หรือสมาชิกของสโมสรคนใดผิดข้อบังคับ
 หรือประพฤตินิยมรรยาท ให้สภากรรมการมีอำนาจที่จะกีดข้อ
 สโมสรนั้น หรือผู้เล่น เจ้าหน้าที่ หรือสมาชิกคนนั้นออกจาก
 คณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย หรือให้พักชั่วคราว หรือติโทษห้าม
 มิให้สโมสรใด ซึ่งเป็นสมาชิกของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย
 กับสโมสร หรือผู้เล่นที่ผิดข้อบังคับ หรือผู้เล่นที่ได้เลิกข้อออก
 แล้ว หรืออยู่ในระหว่างพักผู้เล่นหรือสมาชิกของสโมสรคนใด
 ที่ต้องพัก หรือต้องกีดข้อออก จะไม่เป็นสมาชิกของสโมสร
 อื่นในคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่ได้อีก นอกจากได้รับอนุญาต
 พิเศษจากสภากรรมการ ให้กรรมการมีอำนาจที่จะบังคับให้สโมสร
 ที่ทำผิดข้อบังคับเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการได้ส่วน สโมสร
 หรือผู้เล่นที่สภากรรมการได้ตัดสินแล้ว มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อที่
 ประชุมใหญ่พิเศษ ซึ่งเลขานุการจะนัดเมื่อได้รับคำอุทธรณ์
 การอุทธรณ์ต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นจำนวนเงิน ๒๐ บาท ค่าธรรมเนียม
 นี้เมื่อคำอุทธรณ์ ไม่สมจริงให้พับเป็นของคณะฟุตบอล
 แห่งสยาม

ข้อ ๑๕ ผู้ใดได้เลือกเป็นผู้เล่นในการเล่นฟุตบอลระหว่างชาติ
 หรือการเล่นฟุตบอลอื่น ๆ ที่คณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยจัด และไม่
 ไปเล่นโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร ให้สภากรรมการถือเอา
 ว่าเป็นความประพฤตินิยมรรยาท และสโมสรที่ปรากฏว่าได้
 ช่วยหรือยอให้ผู้เล่นนั้นทำผิด ก็ให้ถือเอาเป็นความประพฤตินิยม
 รรยาทเหมือนกัน

ข้อ ๒๐ ให้สภากรรมการมีอำนาจที่จะเรียกสโมสรหรือบุคคล
ที่มีผู้หาว่าทำผิดข้อบังคับมาไต่สวนว่าผิดจริงหรือไม่ ถ้าไต่สวน
ได้ความที่ไม่พอใจแล้ว ให้ถือเอาว่าสโมสรหรือบุคคลนั้นๆ
ทำผิดข้อบังคับ และให้มีอำนาจที่จะบังคับให้สโมสรหรือผู้เล่น
แสดงหนังสือสำคัญ หรือหลักฐานใด ๆ ที่สภากรรมการต้องการ

ข้อ ๒๑ สโมสรหรือผู้เล่นใด ๆ เล่นเพื่อเงินหรือรางวัล
ในการเล่นนั้น ๆ และเงินหรือรางวัลนั้นไม่ได้ใช้เป็นประโยชน์
แก่สโมสรของคณะฟุตบอลนี้ หรือเพื่อสาธารณประโยชน์
อย่างอื่นซึ่งคณะฟุตบอลแห่งสยามเห็นชอบด้วย ให้สภากรรมการ
มีอำนาจที่จะลงโทษได้ตามที่กล่าวมาแล้วในข้อ ๑๘

การใช้

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการอำนวยการมีอำนาจที่จะออกข้อ
บังคับเพื่อให้การดำเนินไปตามพระราชประสงค์ทุกประการ

ข้อบังคับนี้ให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน พระพุทธ
ศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๓๐ เมษายน หน้า ๒๕)

ประกาศตั้งกรรมการศาลฎีกาเพิ่ม

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า ทรงพระราชดำริเห็นว่า พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงพรหมวรานุรักษ์ ได้ทรงรับราชการฝ่ายตุลาการในตำแหน่งอธิบดีศาลอุทธรณ์มานานเรียบร้อย สมควรให้เสด็จเลื่อนขึ้นมาเป็นกรรมการศาลฎีกา ฉลองพระเดชพระคุณสืบไป อนึ่งพระยาพิพากษาสดยาศิปัตย์ ได้รับราชการสำรองมาใน ตำแหน่งกรรมการ ผู้พิพากษาศาลฎีกามาเข้า ๒ ปี โดยความภักดีต่อหน้าที่ราชการเรียบร้อย สมควรจะรับราชการฉลองพระเดชพระคุณคงตำแหน่งสืบไป จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ดำรัสสั่งให้เลื่อน พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงพรหมวรานุรักษ์ กับพระยาพิพากษาสดยาศิปัตย์เป็น กรรมการผู้พิพากษา ตรวจตัดสินความฎีกา ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนพฤษภาคม เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
 เป็นวันที่ ๑๕๕ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๓๐ เมษายน หน้า ๓๓)

ประกาศขยายเขตร์สุขาภิบาล

เจ้าพระยามรราช เสนาบดีกระทรวงนครบาล รับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามความในข้อ ๑ แห่งประกาศจัดการสอาดในจังหวัดพระนคร ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม รัตนโกสินทร์ศก ๑๑๗ กำหนดเขตร์จัดการสุขาภิบาลไว้ ตามแนวฝั่งตวันออกแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ปากคลองบางลำภูลงไปเพียงปากคลองสะพานหัน เลี้ยวเข้าคลอง ไปตามแนวคลองฝั่งข้างกำแพงพระนคร ตลอดไปจนออกปากคลองบางลำภูบน บรรจบแนวฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา เรียกว่า จังหวัดพระนคร จัดการสุขาภิบาลนั้น

บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า เวลานั้นการทะนุบำรุงความสุขสำราญของประชาชนพลเมืองในเขตร์จังหวัดพระนครนั้น กรมสุขาภิบาลได้จัดการลุกลงสำเร็จตลอดไปโดยมากแล้ว สมควรจะขยายเขตร์จัดการสุขาภิบาลให้กว้างขวางออกไปอีกได้ เพื่อจัดการรักษาความสอาดให้เป็นความสุขสำราญของมหาชนทั่วไป จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ขยายเขตร์จัดการสุขาภิบาล ในข้อ ๑ แห่งประกาศจัดการสอาดให้กว้างออกไป มีกำหนดเขตร์ดังนี้

ตามแนวฝั่งตวันออกแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ปากคลองผดุงคอนเหนือลงไป เพียงปากคลองผดุงคอนใต้ เลี้ยวเข้าคลอง ไปตามแนวคลองฝั่งข้างถนนกรุงเกษม ตลอดไปจนออกปากคลองผดุงคอนเหนือบรรจบแนวฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาโดยรอบ เรียกว่า เขตร์จังหวัดจัดการสุขาภิบาล

พ. ศ. ๒๕๕๕

นึ่ง ๓๓

แลทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมศึกษาธิการจัดการศึกษาในเขตที่กำหนดนั้นได้ ตามความที่กล่าวไว้ในประกาศจัดการสอวดลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม รัตนโกสินทร์ศก ๑๑๑ แลตามประกาศพระราชกำหนดกฎหมายแลกเปลี่ยนข้อบังคับต่าง ๆ อันว่าด้วยการศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นไป
ประกาศมาณวันที่ ๒๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๓๐ เมษายน หน้า ๒๕)

ประกาศเพิ่มเติมอัตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ สำหรับตระกูลจุลจอมเกล้าฝ่ายใน

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร ปรากฏว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศเพิ่มเติมอัตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับตระกูลจุลจอมเกล้าฝ่ายใน เมื่อวันที่ ๖ กันยายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ คือเพิ่มอัตราชั้นตติยจุลจอมเกล้าวิเศษเป็น ๑๐๐ ดวง ตติยจุลจอมเกล้าสามัญ ๑๐๐ ดวง ตติยจุลจอมเกล้าเป็น ๑๒๐ ดวง จตุตถจุลจอมเกล้า ๑๒๐ ดวงนั้น ทรงพระราชดำริเห็นว่า จำนวนดวงตราชั้นตติยจุลจอมเกล้า แลจตุตถจุลจอมเกล้ายังมีจำนวนหย่อนอยู่ เพราะบรรดาข้าราชการฝ่ายในแลหม่อมหม่อมเจ้านายภรรยาข้าราชการ หรือผู้มีบรรดาศักดิ์ ที่ได้เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทอยู่เนือง ๆ มีความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ทรงเห็นความดีความชอบของผู้นั้น ๆ อยู่ จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้าให้เป็นเกียรติยศสำหรับวงศ์ตระกูลแก่ผู้นั้น ๆ ก็มาประจวบจำนวนสมาชิกเกือบเต็มอัตราในพระราชบัญญัตินั้นแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเครื่องราชอิสริยาภรณ์

12/10/2566

พ.ศ. ๒๕๕๕

หน้า ๓๕

สำหรับตระกูลจุลจอมเกล้าฝ่ายใน ชั้นตติยจุลจอมเกล้า แดงตุตถ
จุลจอมเกล้าชั้นนี้อีกอย่างละ ๓๐ ดวง รวมเป็นจำนวนตราตติยจุลจอม
เกล้าฝ่ายใน ๑๕๐ ดวง จตุตถจุลจอมเกล้าฝ่ายใน ๑๕๐ ดวง
ตั้งแต่บัดนี้ไป นอกนั้นคงตามอัตราเดิม

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
เป็นวันที่ ๑๘๘๘ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม หน้า ๓๖)

พระราชกำหนดชั้นยศ
เสนอกความชอบสำหรับพระราชทานเครื่อง
ราชอิสริยาภรณ์ ชั้นเผือกแถมมงกุฎสยาม

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหา
 วิชาวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้
 ประกาศทราบทั่วกันว่า การที่เจ้ากระทรวงฝ่ายพลเรือนกราบ
 บังคมทูลเสนอกความดีความชอบข้าราชการ ขอพระราชทาน
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ เป็นบำเหน็จอยู่เวลานั้น ยังเป็นการ
 ดักล้นไม่สม่าเสมอกัน หาได้ระเบียบอย่างฝ่ายทหารซึ่งมีกำหนด
 นิยมอยู่อย่างเรียบร้อยแล้วไม่ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
 ใ้ตราพระราชกำหนดสำหรับ พระราชทาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์
 ชั้นเผือกแถมมงกุฎสยามไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ชั้นรองอำมาตย์ตรี รองอำมาตย์โท เทียบยศ
 นายร้อยตรี แลนายร้อยโท หรือนายเรือตรี แลนายเรือโท
 กำหนดพระราชทาน เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ ไม่สูงกว่า มงกุฎสยาม
 ชั้นที่ ๕ วิจิตรภรณ์ ชั้นรองอำมาตย์เอก เทียบยศนายร้อยเอก
 หรือนายเรือเอก กำหนดพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์
 ตั้งแต่มงกุฎสยามชั้นที่ ๕ วิจิตรภรณ์ แลเลื่อนขึ้นไปอย่าง
 สูงสุด ไม่เกินกว่ามงกุฎสยามชั้นที่ ๔ ภักธาภรณ์ ชั้นอำมาตย์ตรี
 แลอำมาตย์โท เทียบยศนายพันตรี แลนายพันโท หรือ

นายนาหวตรี แลนายนาหวโท กำหนดพระราชทานตั้งแต่ข้างเผือก
 ชั้นที่ ๕ ทิพยาภรณ์ แลเลื่อนขึ้นไปอย่างสูงสุดไม่เกินข้างเผือก
 ชั้นที่ ๔ ภูษณาภรณ์ ชั้นอำมาตย์เอก เทียบยศนายพันเอก
 หรือนายนาหวเอก กำหนดพระราชทานตั้งแต่มงกุฏสยามชั้นที่ ๔
 ภัทราภรณ์ แลเลื่อนขึ้นไปอย่างสูงสุดไม่เกินข้างเผือกชั้นที่ ๓
 นัภาภรณ์ ชั้นมหาอำมาตย์ตรี เทียบยศนายพลตรี หรือนายพลเรือตรี
 กำหนดพระราชทานตั้งแต่มงกุฏสยามชั้นที่ ๓
 มณฑนาภรณ์ แลเลื่อนขึ้นไปจนถึงมงกุฏสยามชั้นที่ ๒ จตุ
 สุราภรณ์ แลข้างเผือกชั้นที่ ๒ จตุลวราภรณ์ ถ้าสูงกว่านั้นตาม
 แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ

มาตรา ๒ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงกว่านี้ แลเครื่อง
 ราชอิสริยาภรณ์ตระกูลอื่น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระ
 ราชทานผู้ใดซึ่งโปรดตามแต่พระราชอัชฌาไศรย

มาตรา ๓ ข้าราชการกรมตำรวจพระนครบาล แลกรมตำรวจ
 ภูธรเทียบยศอย่างทหาร

มาตรา ๕ ข้าราชการในพระราชสำนัก แลแต่จะทรงพระ
 กรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานตามพระราชอัชฌาไศรย แต่เมื่อ
 เจ้าน้ำที่เสนอกความชอบ ไม่ควรขอพระราชทานให้เกินกว่าชั้นยศ
 ที่เทียบกับข้าราชการฝ่ายอื่น

มาตรา ๕ ให้เสนายศกระทรวงมรุชาทร เปนเจ้าน้ำที่รักษการ
 ให้เป็นไปตามพระราชกำหนดคนจงทุกประการ

พระราชกำหนดตราไว้ แต่วันที่ ๓๐ เมษายน พระพุทธ
 ศักราช ๒๔๕๕ ^{12/10/2566} เป็นวันที่ ๑๕๕๘ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(บรรณาธิการเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม หน้า ๓๘)

ประกาศตั้งกรรมการชำระประมวลกฎหมาย

มีพระบรมราชโองการ มารพระบัณฑูรสรุสังหนาท ดำรัส
 เนื้อเกล้า ๆ สั่งว่า ทรงพระราชดำริเห็นว่าบัดนี้เป็นสมัยสมควร
 จะจัดวางราชการชำระสะสางร่าง แปลประมวลบทกฎหมาย ความคุม
 กรรมการแลงานนั้นให้เป็นที่ถึงลักษณะ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า
 เลือกสรร เนติบัณฑิต ผู้ชำนาญในนิติสารสักสมัย แลประสมัยให้
 เป็นกรรมการทั้งฝ่ายไทยแลต่างประเทศ มีหน้าที่รับผิดชอบใน
 ราชการชำระประมวลบทพระราชบัญญัติแลประเพณีเมืองคือ ให้
 พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงสวัสดิวัตน์วิศิษฎ์ อธิบดีศาลฎีกา
 ประมุขแห่งตุลาการ เป็นประธานแห่งกรรมการ แลให้พระยา
 นรเนติบัญญัติ กรรมการผู้พิพากษาศาลฎีกา ๑ พระจินตภิรมย์
 อธิบดีศาลแพ่ง ๑ พระเทพวิฑูรพหุลสรุตาบตี ๑ นายเรเน ค็อง
 เนติบัณฑิตฝรั่งเศส ๑ นายชเวีย เดอ ลาฟอรคาคี เนติบัณฑิต ๑
 นายร้อยเอก ซาล เลอเวก เนติบัณฑิต ๑ เป็นกรรมการชำระ
 ประมวลบทกฎหมาย ฉลองพระเดชพระคุณให้สำเร็จแต่ต้นสืบไป

ประกาศมาณวันที่ ๑ เดือนพฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
 เป็นวันที่ ๑๕๕๕ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม ปี ๕๐)
 12/10/2566

กฎเสนาบดีเพิ่มเติมเรื่องชอกระสุนปืน
ตามพระราชบัญญัติปืน ร. ศ. ๑๓๑

ด้วยตามความในพระราชบัญญัติปืน ร.ศ. ๑๓๑ มาตรา ๓ มีว่า ให้เสนาบดีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจออกกฎต่าง ๆ เพื่อวางระเบียบการให้ดำเนินไปตามพระราชบัญญัติ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาต เมื่อออกนั้นได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต และได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัตินั้น

บัดนี้ปรากฏว่า มีผู้ที่ได้รับอนุญาตมีอาวุธปืนแล้ว ให้ผู้นั้น ยืมใบอนุญาตนั้นไปแสดงชอกระสุนปืนมา ด้วยตนหาได้ใช้เองไม่ และมีกระสุนปืนที่ไม่ควรใช้กับอาวุธปืนซึ่งได้รับอนุญาตไว้ก็มีเป็นอันมาก เป็นเหตุให้เกิดอันตรายประการต่าง ๆ ด้วยวิธีนี้ได้สมควรที่จะคิดแก้ไขเสีย แต่ตามกฎเสนาบดีลงวันที่ ๓ กันยายน ร.ศ. ๑๓๑ นั้น หาได้กำหนดบังคับให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตมีอาวุธปืนแล้ว ต้องขออนุญาตในการที่จะชอกระสุนปืนจากร้านจำหน่ายอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนอีกชั้นหนึ่งไม่ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เสนาบดีกระทรวงนครบาลออกกฎเพิ่มเติม บังคับไว้ให้เป็นระเบียบดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บุคคลผู้ใดที่ได้รับอนุญาตใหม่ไปแล้ว มีความประสงค์จะซื้อกระสุนปืนจากร้านจำหน่ายอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน หรือจากบุคคลผู้ใดก็ได้ ให้ยื่นคำร้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานอย่างทำนองเดียวกันกับขออนุญาตซื้ออาวุธปืน ตามแบบ ป. ๒๒ ข้างท้ายกฎข้อบังคับนี้

ข้อ ๒ เมื่อเจ้าพนักงาน ได้รับคำร้องขออนุญาตซื้อกระสุนปืนของบุคคลผู้ใดที่ได้รับอนุญาต ให้มีอาวุธปืนแล้วให้ตรวจดูทะเบียนว่า ผู้นั้นได้รับอนุญาตใหม่อาวุธปืนชนิดใด ก็ให้ ออกใบอนุญาตตามแบบ ป. ๒๓ ให้ชื่อ เฉพาะกระสุนปืนที่ควรใช้กับอาวุธปืน ซึ่งได้รับอนุญาตใหม่หรือถืออยู่เท่านั้น และเรียกค่าธรรมเนียมเช่นขออนุญาตซื้อสิ่ง กระสุนปืนจากนอกพระราชอาณาเขต

ข้อ ๓ ห้ามมิให้ผู้ที่ได้รับอนุญาต ทำการค้าขายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน หรือบุคคลผู้ใด จำหน่ายขาย หรือให้กระสุนปืนแก่ผู้ที่ไม่ได้มีใบอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืน จะขายให้ได้แต่เมื่อมีใบอนุญาต นำมาแสดงให้เห็นชัดว่า เป็นผู้ที่มีอาวุธปืนที่ควรใช้ กับกระสุนปืนชนิดนั้น และถ้าขายให้แล้ว ต้องยึดใบอนุญาตที่เจ้าพนักงาน ออกให้ซื้อกระสุนปืนนั้นไว้ เป็นหลักฐานสำหรับการตรวจสอบด้วย

ข้อ ๔ ใบอนุญาตสำหรับซื้อกระสุนปืนนี้ ให้มีกำหนดอายุใช้ได้ภายใน ๓ เดือน และให้ร้านจำหน่ายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ขายกระสุนปืนให้แก่ผู้ที่ได้รับอนุญาตได้ในคราวเดียว

ทั้งหมด หรือหลายคราวจนครบจำนวนและอายุใบอนุญาตนั้นได้ แต่ถ้าขายหลายคราวโดยใบอนุญาตฉบับเดียวกันแล้ว เมื่อขาย คราวใดต้องจดจำนวนกระสุนปืน วันเดือนปีที่ขายในช่องข้าง หลังใบอนุญาต และลงนามผู้ขายผู้ซื้อกำกับไว้ให้ตรงกันกับ บัญชีจำหน่ายเสมอ

ข้อ ๕ ห้ามมิให้บุคคลผู้ใดนอกจากผู้ที่ได้รับอนุญาตจำหน่าย อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีกระสุนปืนที่ไม่ควรใช้กับ อาวุธปืนที่ตนได้รับอนุญาตไว้นั้นเป็นอันขาด

ข้อ ๖ บุคคลผู้ใดมีกระสุนปืน ที่ไม่สมควรใช้กับอาวุธปืน ของตน ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีไว้ก่อนออกกฎหมายฉบับนี้ ให้ ยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน จำหน่ายหรือโอนกระสุน ปืนนั้นให้แก่ผู้ที่รับอนุญาตมีอาวุธปืน สมควรใช้กับกระสุนปืน นั้นเสียภายในกำหนด ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่ประกาศใช้กฎ ข้อบังคับฉบับนี้เป็นต้นไป และให้ เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตให้ เป็นพิเศษ

ข้อ ๗ ถ้าบุคคลผู้ใดกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ต่อกฎ ข้อบังคับนี้ ต้องระวางโทษตามซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ แห่ง พระราชบัญญัติปืน ร.ศ. ๑๓๑

กฎให้ไว้ก่วันที่ ๔ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยายมราช
เสนาบดีกระทรวงนครบาล

หน้า ๑๒

พ. ศ. ๒๕๕๕

(แบบ ป. ๒๒)

เรื่องราขอนุญาตซื้อกระสุนปืน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....สังกัด.....

ชาติและบังคับ.....ตั้งบ้านเรือนอยู่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ทำเรื่องรายขึ้นต่อ.....ให้ทราบ

ด้วยข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนชนิด.....

เครื่องหมาย.....เลขหมายในใบอนุญาตที่.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....นั้น

บัดนี้ ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะซื้อกระสุนปืนที่กล่าวแล้วนั้น

เป็นจำนวน.....กระสุน จาก.....ซึ่งเป็นผู้

ได้รับอนุญาต.....ตำบล.....จังหวัด.....

ลงชื่อ.....

ผู้ขออนุญาต

(แบบ ป. ๒๓)

ใบอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืน

เลขหมายในใบอนุญาต

ชื่อและอายุผู้ซื้อกระสุนปืน

กำหนดรูปพรรณ

ชาติและบังคับ

นามบิดามารดาหรือภรรยา

ตำบลที่อยู่

ชนิดและจำนวนกระสุนปืน ซึ่งจะซื้อ

ซื้อจากใครที่ไหน

วันออกใบอนุญาต

ได้รับใบอนุญาตสำหรับปืนแล้วที่

หมายเหตุ

ลงนามผู้อนุญาต

ข้อบังคับ

(๑) ใบอนุญาตให้ใช้ได้มีกำหนด ๓ เดือน นับตั้งแต่ วันที่ลงไว้ในใบอนุญาตนี้เป็นต้นไป

(๒) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะตัว จะโอนให้ใครไม่ได้
รายการขายกระสุนปืน

ขายครั้งที่ ๑ จำนวนกระสุนปืน.....นัด
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕๕๕.....

(ลงนามผู้ขาย) (ลงนามผู้ซื้อ)

ขายครั้งที่ ๒ จำนวนกระสุนปืน.....นัด
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕๕๕.....

(ลงนามผู้ขาย) (ลงนามผู้ซื้อ)

ขายครั้งที่ ๓ จำนวนกระสุนปืน.....นัด
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕๕๕.....

(ลงนามผู้ขาย) (ลงนามผู้ซื้อ)

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม หน้า ๔๑)

ประกาศกระทรวงนครบาล

พแนกป้องกันโรคร้าย ที่ ๒๔

ด้วยได้ทราบว่โรคร้ายที่ติดต่อกันได้ คือ ไข้ทรพิษมี ได้เกิด มีขึ้นในเมืองฮ่องกง เพราะฉนั้นข้าพเจ้าขอประกาศตามข้อความ ในมาตรา ๒๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการเดินเรือใน น่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ ว่า เมืองฮ่องกงเป็นเมืองท่าที่สงไสย ว่ามีโรคร้ายติดต่อกันได้เกิดขึ้น

ให้เรือทุกลำ ซึ่งได้ออกจากเมืองฮ่องกง ณวันหรือภายหลัง วันที่ได้ประกาศมานี้ เมื่อเข้ามาถึงในน่านน้ำสยาม แวะจอดที่ ด่านตรวจป้องกันโรคร้ายที่เกาะพระ เพื่อไห้เจ้าพนักงานแพทย์ ตรวจ แลให้ผู้อยู่ที่นั่นจนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะอนุญาตให้ เข้ามา

ประกาศมาฉวันที ๑๑ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
(ลงนาม) มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาบรมราช
เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม หน้า ๔๗)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
อธิบายคำบางคำในกฎเสนาบดี ว่าด้วยวิธีจัดการแสดงอัตรา
เก็บเงินอากรค่าน้ำตามความในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
ศก ๑๒๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๖

ด้วยบัดนี้เกิดเป็นปัญหาในระหว่าง เจ้าพนักงาน และราษฎร ถึง
ข้อเครื่องมือจับสัตว์น้ำชนิดหนึ่ง ซึ่งนิยมเรียกกันอยู่ตามท้องที่
ว่า ซ้าย ฝ่ายเจ้าพนักงานถือว่าเป็นเครื่องมืออันมีลักษณะรูปพรรณ
คล้ายคลึงกันกับอวน จะเรียกเก็บเงินค่าเครื่องมือเทียบอย่าง
อัตรอวน ราษฎรโต้เถียงว่าซ้ายไม่ต้องพิกัดอากรค่าน้ำ โดยไม่
ปรากฏในกฎเสนาบดีอากรค่าน้ำ ไม่ยอมเสียเงินให้

จึงขออธิบายคำว่า อวน ในกฎเสนาบดีอากรค่าน้ำ พ.ศ. ๒๔๕๖
ให้หมายความดังนี้ คือ อวน นั้น หมายความว่าตลอดถึงซ้าย
ตักปลา อุปกรณ์เครื่องมืออันมีรูปพรรณคล้ายคลึงทำนองเดียวกันกับ
อวน ประกอบขึ้นด้วยด้ายเป็นผืนตาข่าย นอกจากแห ฝูงโพงพาง
หรือต่าง ๆ แลขอยก ฯลฯ ที่จำแนกไว้ว่าต้องพิกัดอากรค่าน้ำ
นั้นแล้ว แม้จะนานชื่อไปอย่างหนึ่งตามท้องที่ ๆ นิยมเรียกกันก็ดี
ให้นับว่าเป็น อวน ทั้งสิ้น แลผู้ใช้เครื่องมืออันต้องเสียเงิน
อากรค่าน้ำตามอัตราในกฎเสนาบดีอากรค่าน้ำ พ.ศ. ๒๔๕๖

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงพระนาม) กิติยากร

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม หน้า ๔๔)

**พระราชบัญญัติแก้ไขภาษีขึ้นใน
พระพุทธศักราช ๒๔๕๕**

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหา
วชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศ
ให้ทราบทั่วกันว่า ได้โปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลัง
มหาสมบัติ แต่งตั้งเจ้าพนักงานของรัฐบาลเป็นผู้เก็บภาษีขึ้นใน
แทนวิธีนายอากรผูกขาด ให้ปฏิบัติอนุโลมตามพระราชบัญญัติภาษี
ขึ้นใน จุลศักราช ๑๒๙๘ (พ. ศ. ๒๔๕๕) นั้น กติกาภาษีสุราซึ่ง
แต่เดิมพิจารณาเป็นอาณานิคมใหม่เรียกค่าฤชาธรรมเนียมขึ้นศาลนั้น
ล่วงกาล จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติแก้ไข
ภาษีขึ้นใน พ. ศ. ๒๔๕๕

มาตรา ๒ ให้ใช้เป็นกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนพฤษภาคม
พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็นต้น

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกค่าฤชาธรรมเนียมศาลซึ่งได้บังคับไว้ใน
พระราชบัญญัติภาษีขึ้นในส่วนที่ ๘ ว่าด้วยชำระความนั้นเสียสิ้น ให้
พิจารณาคดีทำผิดภาษีขึ้นในอย่างคดีอาญาทั้งปวง มิให้บังคับเรียก
ค่าฤชาธรรมเนียมแก้ไขโทษจำเลย

มาตรา ๔ ให้แก้ไขแก้ไขข้อความซึ่งกล่าวต่อไปในแทนมาตรา ๖๑ ว่า ถ้าคดีทำผิดทนายชั้นในเรื่องใด แม้พนักงานเป็นโจทก์ได้ยื่นฟ้องแล้ว จำเลยได้เขียนหนังสือมายินยอมใช้ค่าปรับใหม่ ฤ็จำเลยได้ส่งเงินค่าปรับใหม่มาวางศาล อันเป็นจำนวนอย่างสูงตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสำหรับความผิดนั้น ๆ ก่อนเวลาศาลพิจารณาตัดสินไฉร ก็อย่าให้บังคับจำเลยเสียเงินเกินขึ้นไปอีก ให้คดีเป็นอันระงับเลิกแล้วกันเพียงนั้น โจทก์จะว่ากล่าวคดีนั้นอีกไม่ขึ้น

มาตรา ๕ ให้แก้ไขแก้ไขข้อความซึ่งกล่าวต่อไปในแทนมาตรา ๖๒ ว่า พนักงานเป็นโจทก์กล่าวหาคดีทำผิดในพระราชบัญญัติทนายชั้นในพิจารณาได้ความจริง ศาลตัดสินให้โจทก์แพ้ความ ฤ็ต้องเลิกถอนคดีไปด้วยประการใด ถ้าจำเลยได้ชนะความเป็นผู้ต้องบว้การฤ็เสียหายทรัพย์สินไปประการใด ก็ให้ฟ้องเรียกค่าเสียหายได้ตามกระบิลเมืองเป็นคดีอีกส่วนหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
เป็นวันที่ ๒๐๒๐ ในรัชกาลไทยปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม หน้า ๔๕)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
 เรื่องทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยน
 คำว่าเมืองเรียกว่าจังหวัด

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศกราบทูลทั่วกันว่า การปกครองพระราชอาณาจักรแต่โบราณมา ได้รวมท้องที่เป็น เขตจังหวัด จัดเป็นเมืองชั้นเอก โท ตริ แลจัตวา มีผู้ว่าราชการ เมืองเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาการขึ้นตรงต่อกรุงเทพ ฯ บ้าง เมือง น้อยขึ้นแก่เมืองใหญ่บ้าง เป็นต้นมาจนรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ปิยมหาราชธิราช เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๗ (ร. ศ. ๑๑๓) จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดการปกครอง แก่ไขว้ชัเดิม รวมทั้งที่ส่วนหนึ่ง ๆ แห่งพระราชอาณาจักร เจ้าเป็นมณฑล มีเทศาภิบาลเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาเหนือผู้ว่า ราชการเมืองอีกชั้นหนึ่ง เมื่อรูปแห่งการปกครองได้ดำเนินขึ้น สู่ระเบียบเรียบร้อย แลขยายออกไปทั่วพระราชอาณาจักรแล้ว เมืองที่เล็กผู้คนพลเมืองเบาบาง ก็ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยุบลงเป็นชั้นอำเภอบ้าง รวมทั้งที่หลายเมืองเจ้าเป็นเมืองเดียว กันบ้าง คงไว้เป็นเมืองแต่เฉพาะที่มีลักษณะภูมิประเทศอันเหมาะ แก่การปกครอง ครั้นมาในรัชกาลปัจจุบันนี้ ระเบียบการ ปกครองอย่างใดที่ยังไม่เหมาะ ก็ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

ให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นลำดับมาตามโอกาสมีอาทิตั้งในศกหลัง ได้
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้รวมมณฑลเข้าเป็นภาค มี
อุปราชกำกับราชการ แต่ห้องที่ ๆ เรียกว่าเมืองอันเป็นส่วน
หนึ่งของมณฑลนั้น ในบัดนี้คงเรียกว่า เมืองบ้าง จังหวัดบ้าง
สับสนกันอยู่ เพื่อแก้ไขให้เป็นระเบียบอันเดียวกัน สำหรับ
ความเข้าใจง่ายในการปกครอง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
ให้เปลี่ยน คำว่า เมือง ให้เรียกว่า จังหวัด ผู้ว่าราชการเมือง
ให้เรียกว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด

ส่วนคำว่า เมือง ให้คงใช้สำหรับเรียกตำบลที่อาณาประช
ชนได้เคยเรียกมานานแล้วว่าเมือง แลจำกัดเพียงตำบลที่ได้เคย
เรียกว่า เมือง มาแล้วแต่เดิม เช่นเมืองพิษณุโลก หมายความว่า
ว่าตำบลที่อยู่ภายในกำแพงเมือง หรือติดต่อกับกำแพงเมืองเท่า
นั้น ส่วนตำบลอื่น ๆ ที่มีได้มีหมู่บ้านติดต่อกับตำบลเมือง
พิษณุโลก ถึงแม้จะอยู่ภายในเขตร้ออำเภอพิษณุโลก ก็หา
เรียกว่าเมืองพิษณุโลกไม่ คงเรียกตามนามตำบลเดิม หรือ
เช่นนามว่าเมืองไชยา คงใช้เรียกแต่สำหรับตำบลเวียง อัน
เป็นที่ตั้งเมืองไชยาเก่าเท่านั้น ส่วนตำบลพุมเรียง ซึ่งอยู่ใน
เขตร้ออำเภอเมืองไชยา ก็คงเรียกว่าตำบลพุมเรียง ดังนี้เป็น
ตัวอย่าง

ส่วนอำเภอ ทั้งที่ได้เคยเรียกว่าอำเภอเมืองอยู่เดิม แล
อำเภออื่นๆ ให้ใช้ตามนามตำบลทั้งสิ้น ยกตัวอย่างเช่น อำเภอ
เมืองพิษณุโลก อำเภอเมืองไซยา ดังนี้ เป็นระเบียบในราชการ
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม หน้า ๕๑)

ประกาศ

ใช้พระราชบัญญัติระงับโรคระบาด

พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ ในเมืองตรังมณฑลภูเก็ต

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าใส่กระหม่อมให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามความในพระราชบัญญัติระงับโรคระบาด พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ มาตรา ๒ จะให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในมณฑลใดในพระราชอาณาจักรนี้ จะได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญนั้น

บัดนี้ได้ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า มีไข้ทรพิษมีเกิดขึ้นในท้องที่เมืองตรัง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ใช้พระราชบัญญัติระงับโรคระบาด ในเมืองตรัง มณฑลภูเก็ต ตั้งแต่บัดนี้ไป ให้สมุหเทศาภิบาลมีอำนาจจัดการป้องกันไข้ทรพิษมี ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่เห็นสมควรทุกประการ จนกว่าจะได้ประกาศให้งดใช้พระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม หน้า ๕๓)

ข้อบังคับมรรยาทนายความว่าด้วยเครื่องแต่งกายสุภาพ

อาศรัยอำนาจซึ่งท่านมอบไว้ โดยพระราชบัญญัติ ทนายความ พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๑๘ กรรมการเนติบัณฑิตยสภาปรึษาเห็นตกลงพร้อมกัน ว่าเครื่องนุ่งห่มตกแต่งกายย่อมแสดงเกียรติยศของบุคคลได้อย่างหนึ่ง เนื่องถึงมรรยาทความประพฤติซึ่งควรจจะวางระเบียบลงไว้แก่ทนายความ ว่าแต่งตัวฉันใดจะนับได้ว่าเป็นสุภาพเป็นเคารพระวะนิยม แต่นั้นสืบไปทนายความผู้มีกิจธุระจะเข้ามาในศาลก็ดี ในบริเวณศาลก็ดี ให้พึงแต่งกายโดยสุภาพเรียบร้อยเป็นเคารพแก่ศาลยุติธรรม โดยลักษณะนิมิตดังนี้ คือ

ข้อ ๑ ทนายความเป็นคนไทย ให้สวมเสื้อแขนอกผ้าขาว ฤๅเสื้อแพรสักลาดดำรูปปิดคอขัดคุดมั้ง ๕ (แบบเสื้อราชบุรุษ) แลนุ่งผ้าม่วงผ้าฟ้าพินสีน้ำเงินแก่ สีกรมท่า สีเหล็ก สีดำ สีสมอ สีตะกั่วตัด สีนกพิราบ ห้ามอย่าให้หนึ่งผ้าสีแดงเลือดนก ฤๅผ้ายก ผ้าตา ผ้าสีเหลืองสลัด ผ้าสีฉูดฉาดบาดตา สีโอ้อ่ากว่าว้าว เป็นทำนองแต่งกายหาเคารพมิได้ ให้พึงเลือกบริโภคใช้แต่ผ้า นุ่งซึ่งข้างคล้ามมอสีสุภาพดังได้กล่าวมาแล้วนั้น นับว่าเป็น การระวะเข้าเฝ้าเข้าหาผู้ใหญ่สำคัญๆ แลให้สวมถุงเท้าสีขาวฤๅดำ สวมรองเท้าหุ้มสัน สีขาว สีดำ ฤๅสีน้ำตาลตามสมัยนิยม ห้ามมิให้ใช้ถุงเท้ารองเท้าสีวิเศษ สีแปลกต่าง ๆ นอกอย่าง สุภาพนิยม ๗ ระเบียบบังคับให้สวมถุงเท้ารองเท้าตั้งนี้ ควรใช้

แต่ที่โรงศาลซึ่งตั้งอยู่ในพระนครราชธานี ในเมืองหลวงเป็นที่
 คึงมณฑล แลหัวเมืองใหญ่น้อย ซึ่งมีตลาดถนนหนทาง ทิมแถว
 ลานสนามที่เจริญรุ่งเรืองตระการตา แต่หัวเมืองน้อยในเขต
 ประเทศชนบทนั้น พึ่งพ้อณผันไม่บังคับกวดขันตรมกาละเทศะ
 นั้นก็ช้อยอยู่ฯ อนึ่งถ้าทนายความไทเป็นเนติบัณฑิต ให้สรวม
 ครุยทับเสื่อชาวเวลจะเข้าว่าความในศาลยุติธรรมนั้นด้วย

ข้อ ๒ คนต่างประเทศสบบสมัย เข้ามาพึ่งพระราชสมภารหา
 เลียงชีพทางอรรถคดี ใ้ได้รับอนุญาตเป็นทนายความตามพระราช
 บัญญัตินั้นแล้ว เมื่อเวลจะเข้าว่าความในโรงศาล พึ่งนุ่ง
 ห่มแต่งกายให้เป็นสุภาพโดยภาวะนิยม ให้สรวมเสื่อสีด้าทำ
 ด้วยผ้าแพรสักลาด ฎากัมลิต เป็นเสื่อชนิดอันบุรุษสุภาพ
 พึ่งใช้ในเวลาเข้าแลเย็น ซึ่งแสดงเคารพตามอย่างธรรมเนียม
 แห่งสัญชาติตนนั้น แลให้สรวมกางเกงผ้าสีขาว ฎาผ้าสักลาด
 กัมลิตทอ เป็น ร้วแปน ตาสลับ สีคล้าม้วมอไม่ นูตฉาดก้า ร้ว ตาม
 นิยมแห่งประเทศนั้นๆ ห้ามมิให้สรวมเสื่อแกเลง เสื่อย้งสัตว์
 แลกางเกงขาสั้นเข้าชุดฉั้นนักเลง ฎากองเกงยาวสีก้า ร้ว นูตฉาด
 หากภาวะมิได้ แต่ที่บริเวณนอกศาลจะสรวมเสื่อขาวกางเกง
 ขาวก็ได้ มิได้ห้าม แลให้สรวมถุงเท้าแลรองเท้าโดยทำนอง
 คนสุภาพ ถ้าจะสรวมถุงเท้าสีน้มีกางเกงยาวปิดทับเรียบร้อย
 ก็ได้

ทนายความไทก่อนญาติได้ หนึ่งทนายความต่างประเทศเป็น
สมาชิกแห่งสโมสรกฎหมายในประเทศของตนแห่งหนึ่งแห่งใด มี
สิทธิจะใช้เกณฑ์ผู้ผูกคอตายด้วยโซ่ ก็ให้สรวมเกณฑ์
สโมสรนั้น ๆ ทับบนเสื่อคำ แต่ผู้ผูกคอตายด้วยโซ่ให้เป็น
การระวะ ห้ามมิให้สรวมเสื่อเกณฑ์ทับเสื่อขาวเข้ามา ว่าความ
ในศาลยุติธรรม

ข้อ ๓ ถ้าว่าทนายคนใดแต่งกายไม่เป็นสุภาพการระวะนิยมตาม
กำหนดซึ่งได้วางมาแล้วข้างต้น ผู้พิพากษาซึ่งได้บังคับบัญชา
ศาลนั้นพึงตักเตือนว่ากล่าวไว้ครั้งหนึ่งก่อน ถ้าทนายคนนั้นยัง
ฝ่าฝืนจนขัดมิได้สั่งรตามระเบียบนิยมนี้ ให้ถือว่าเปนความ
ประพฤตินอกมรรยาททนายความตามลักษณะพระราชบัญญัตินั้น

ข้อบังคับนี้ได้รับอนุมัติเสนาบดีกระทรวงยุติธรรม อธิบดี
ศาลฎีกาประมุขฝ่ายตุลาการ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
กรุงเทพ ฯ แล้ว แต่ให้เริ่มต้นใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๕
เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม หน้า ๕๔)

กฎวางระเบียบเครื่องแต่งกายผู้พิพากษาศาลอาญา

เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม อธิบดีศาลฎีกา ประมุขฝ่ายตุลาการ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ กรุงเทพฯ ฯ ได้ปรึกษากันว่า บัดนี้ถึงสมัยสมควรที่จะวางระเบียบเครื่องแต่งกายผู้พิพากษาศาลอาญา มิให้ก้าวถ่ายคลั่งกันให้ลง شأنองพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือน รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ นั้น ให้ออกกฎบังคับไว้สืบไปดังนี้

ข้อ ๑ เมื่อผู้พิพากษาศาลอาญาจะขึ้นนั่งบัลลังก์พิจารณาคดี ให้แต่งเครื่องยศตามแบบข้าราชการพลเรือนในการธรรมดาดูทุกวัน ให้แต่งเครื่องยศอย่างปรกติ คือ สวมเสื้อขาวแบบข้าราชการติดอินทรีขน นุ่งผ้าม่วงสีน้ำเงินแก่ สวมถุงเท้ารองเท้าเป็นการพิเศษให้แต่งเครื่องยศ ฎาเต็มยศโดยลักษณะกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินั้น ถ้าผู้พิพากษาศาลอาญาคนใดเป็นเนติบัณฑิตสยาม ให้สวมครุยทับนอกเสื้อขนนั้นด้วย ห้ามมิให้แต่งกายอย่างอื่นอย่างธรรมดาขานั่งพิจารณาคดีพิพากษาคความ

ข้อ ๒ ข้าราชการต่างประเทศเป็นที่ปรึกษากฎหมาย จะขึ้นนั่งบัลลังก์ช่วยพิจารณาคดี ให้สวมเสื้อดำ สวมเก้านีสโมสกรกฎหมายแห่งประเทศซึ่งตนเป็นสมาชิก มีสิทธิจะใช้ได้นั้นทับบนเสื้อดำ แต่ผู้ซึ่งมีผ้าผูกคอแถบขาวก็ให้ใช้แถบนั้นด้วย ห้ามมิให้สวมเก้านีบทับเสื้อขาวนั่งบัลลังก์ปรึกษาความ

ข้อ ๓ อธิบดี แลผู้พิพากษาทั้งหลายแลข้าราชการต่างประเทศ
ที่ปรึกษากฎหมายแต่งกายตามระเบียบนิยม ซึ่งได้วางกำหนดมานี้
เฉพาะแต่เวลานั่งบัลลังก์ปรึกษาพิจารณาพิพากษาคดี เพื่อเป็น
สง่าแก่ศาลยุติธรรมแห่งพระราชอาณาจักร แต่เวลาอื่นทำงาน
ศาลนอกบัลลังก์นั้นมิได้นิยม

อนึ่งให้สำเนียงข้อบังคับมรรยาททนายความ (ลงวันที่ ๒๗
เดือนพฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕) ว่าด้วยเครื่องแต่งกาย
อย่างไรจะเป็นสุภาพเป็นคารวะนิยม ให้ฟังดูแลตัดเตือนว่ากล่าว
ทนายความให้แต่งกายสำรวมตามข้อบังคับของเนติบัลเตติดยสภาใน
เวลาทนายนั้น ๆ จะเข้ามายังบริเวณศาลยุติธรรม ซึ่งอยู่ใต้บังคับ
บัญชาแห่งผู้พิพากษานั้นด้วย

กฎนี้ให้เริ่มต้นใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ. ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงนาม) มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาอภัยราชา

เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม หน้า ๕๗)

ประกาศเลิกการยกเว้นชาวมณฑลอุดร
อุบลราชธานี แลร้อยเอ็จ ซึ่งลงมารับจ้างทำนาแลการอื่น ๆ
ตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร
รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ประกาศกระแสพระบรมราชโองการ ฉบับลงวันที่ ๘ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๑ ให้ยกเว้นการเกณฑ์ทหารแก่ชาวมณฑลอุดร อุบลราชธานี แลร้อยเอ็จ ซึ่งลงมารับจ้างทำนาแลการอื่น ๆ ในมณฑลกรุงเทพฯ แลหัวเมืองที่ใกล้เคียงเป็นพิเศษชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ นั้น ทรงพระราชดำริเห็นว่า บัดนี้ได้ใช้พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารในมณฑลทั้ง ๓ นั้นแล้ว การรับราชการทหารย่อมมีหน้าที่อยู่เสมอหน้ากัน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ยกเลิกข้อความในประกาศฉบับลงวันที่ ๘ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๑ ว่าด้วยการยกเว้นชาวมณฑลอุดร อุบลราชธานี แลร้อยเอ็จ ซึ่งลงมารับจ้างทำนาแลการอื่น ๆ ในมณฑลกรุงเทพฯ แลหัวเมืองที่ใกล้เคียงตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ นั้นเสีย ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๔ มิถุนายน หน้า ๕๕)

ประกาศใช้พระราชบัญญัติศึกษาธิการ เมืองกรุงเก่า

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม ให้
ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามความในพระราชบัญญัติจัดการ
ศึกษาธิการตามหัวเมือง รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ มาตรา ๒ มี
ความว่า ถ้าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้
ใช้พระราชบัญญัตินี้ในตำบลใดหรือ เมืองใดเมื่อใด จะได้ประกาศ
ในหนังสือราชกิจจานุเบกษา และในท้องที่ ๆ จะใช้พระราช
บัญญัตินี้ด้วยเป็นสำคัญนั้น

บัดนี้มหาเสวกโท พระยาโบราณราชธานินทร์ สมุหเทศาภิบาล
สำเร็จราชการมณฑลกรุงเก่า มีใบบอกเข้ามาถึงกระทรวงมหาดไทย
ขอให้ นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท
ว่า เมืองกรุงเก่าซึ่งเป็นที่ตั้งมณฑลในเวลานี้เป็นที่ประชุมชนมาก
มีบ้านเรือนเรือแพหนาแน่น และราษฎรได้ประชุมทำการ
ค้าขายทั้งทางบกแลทางน้ำ การที่มีผู้คนพลเมืองประชุมกันทำมา
หาเลี้ยงชีพมากขึ้นเช่นนี้ ย่อมจะเป็นเหตุให้เกิดการสะสมสิ่ง
โสโครก ซึ่งอาจจะเป็นเชื้อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บขึ้นได้ อีก
ประการหนึ่งทางไปมาที่ประชุมชนได้อาไศรย ประกอบการทำมาหา
เลี้ยงชีพอยู่นั้น ก็ยังไม่สะดวกแลเพียงพอ มหาเสวกโท
พระยาโบราณราชธานินทร์ จึงคิดจะจัดการศึกษาธิการขึ้นเพื่อ

12/10/2566

ป้องกันความไข้เจ็บ และบำรุงการไปมาของประชาชนให้สะดวก
ยิ่งขึ้น จึงได้เชิญกำนันผู้ใหญ่บ้านและคฤหบดี มาประชุม
ปรึกษาหารือกันผู้ใหญ่บ้านแลคฤหบดีเห็นพร้อมกันว่า ถึง
เวลาสมควร จะจัดการสุขาภิบาล สำหรับเมือง ตามพระราชบัญญัติได้
แล้ว แต่การที่จะจัดการสุขาภิบาลเมืองกรุงเก่านี้ เป็นการแรก
จัดขึ้น จะจัดแต่เพียงในตำบลหัวรอ ๑ ตำบลหอรัตนไชย ๑
ตำบลท่าवासูกกรี ๑ ตำบลสวนพลู ๑ ตำบลกระมัง ๑ รวม
๕ ตำบล ในท้องที่อำเภอรอบกรุงเมืองกรุงเก่ามีเขตร์กำหนด
ดังนี้ คือ

๑ ทิศเหนือตั้งแต่ฝั่งตะวันออก แม่น้ำห้วยแหลมห่างจากปาก
คลองเมือง ๕ เส้น ขนานไปตามคลองเมืองจดหลังวัดแม่
นางปลื้ม หักขึ้นไปทางเหนือตามลำน้ำวัดสามพิหารฝั่งวัน
ตกจากลำน้ำ ๒ เส้น ตัดข้ามไปคลองวัดกุฎีแดงฝั่งใต้ออกลำน้ำ
ลพบุรี เลียบลงมาทางใต้ตามลำน้ำลพบุรีฝั่งวันตก ข้ามที่
ตรงสามแยกลำน้ำลพบุรี ลำน้ำเป็ล็คัด แลคลองทรายบรรจบกัน
ไปถึงเขตร้ววัดช่องลมด้านเหนือจดทางกระบือหลังหมู่บ้าน

๒ ทิศตะวันออกตั้งแต่ทางกระบือหลังหมู่บ้านวัดช่องลม เลียบ
ตามหลังหมู่บ้านห่างจากคลองทราย ๓ เส้น ผ่านวัดนางคำไป
บรรจบทางรถไฟที่ตรงหลังวัดนางชีร้าง เดินตามทางรถไฟไปจด
สะพานรถไฟข้ามคลองสวนพลูฝั่งเหนือ

๓ ทิศใต้ตั้งแต่สะพานรถไฟข้ามคลองสวนพลู เลียบไปตาม
 ลำคลองฝั่งเหนือข้ามคลองสวนพลู เลียบหลังวัดพันธุเชิงผ่าน
 วัดโคก จดฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันออก เลียบไปตามฝั่ง
 แม่น้ำเจ้าพระยา ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาตรงวัดรอ ไปปากคลอง
 วัดสุวรรณ เลียบไปตามฝั่งแม่น้ำฝั่งเหนืออ้อมโรงต้มกลั่นสุรา
 ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำ เลี้ยวไปตาม ถนนหลวงไป ตามคลองวัดสุวรรณ
 หักตั้งแต่คลองวัดสุวรรณ ไปทางเหนือห่างลำน้ำเจ้าพระยาฝั่ง
 ตะวันตก ๔ เส้น ขนานไปตามฝั่งเลียบหลังหมู่บ้านข้ามคลอง
 มะขามเรียง เลียบหลังวัดเสนาสน์ถึงหลังวัดขุนแสน ห่าง
 จากคลองเมืองฝั่งใต้ ๕ เส้น หักขนานไปตามลำคลองเมืองจด
 คลองวัดโคกฝั่งเหนือ

๔ ทิศตะวันตกตั้งแต่คลองวัดโคกฝั่งเหนือ ห่างจากปากคลอง
 เมือง ๕ เส้น ขนานไปตามลำคลองวัดโคกข้ามปากคลองเมือง
 ขนานไปตามฝั่งตะวันออกแม่น้ำ ห้วยแหลมไปจากคลองเมือง ๕ เส้น
 เป็นเขตร

กระทรวงมหาดไทย ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา
 ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วยแล้ว
 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานพระบรม
 ราชานุญาต ให้จัดการศุขาภิบาลในเมืองกรุงแก่ได้ตามความ
 ประสงค์ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระ
 ราชทานเงินภาษีโรงร้าน เรือ แพ ยานพาหนะ ค่าทำเรือจ้าง

12/10/2568

หน้า ๖๒

พ.ศ. ๒๕๕๕

ค่าเช่าที่ดิน บรรดาที่เก็บได้ในเขตรัฐบาลให้ผลประโยชน์
ประโยชน์ สำหรับใช้จ่ายบำรุงการศุขาภิบาลเมืองกรุงเก่า ตาม
พระราชบัญญัติ

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
เมื่อวันที่ ๒๐๒๓ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๑ มิถุนายน หน้า ๖๑)

จ่านักหอสมุด

ประกาศเก็บเงินภาษี เรือน โรง ร้าน ตึก แพ
 แดยานพาหนะ ค่าท่าเรือจ้าง ค่าเช่าที่ดิน
 ในเขตรัศมีศาลากลาง จังหวัดกรุงเทพฯ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดการสุขาภิบาลตามหัวเมือง รัตนโกสินทรศก ๑๒๑ เฉพาะตำบลหัวรอ ตำบลหอรัตนไชย ตำบลท่าวาสุกรี ตำบลสวนพลู ตำบลกระมัง ในท้องที่อำเภอรอบกรุง จังหวัดกรุงเทพฯ มีเขตร์กำหนดไว้ในประกาศใช้พระราชบัญญัตินั้นแล้ว บัดนี้ได้รับโบบอกสมุหเทศาภิบาลมณฑลกรุงเก่าว่า ได้ประชุมกรรมการสุขาภิบาลเห็นพร้อมกันว่า เงินค่าภาษีโรงร้าน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ พระราชทานสำหรับบำรุงสุขาภิบาลนั้น ควรเก็บในอัตราต่อไปนี้

๑ ตึก เรือน โรง ร้าน แพ ที่ให้เช่า เก็บ ๑๒ ชั๊ก ๑ ต่อปี

๒ ตึก เรือน โรง ร้าน แพ ที่ไม่ได้ให้เช่า เจ้าของอยู่เอง หรือไว้สินค้า เก็บเทียบตามอัตราค่าเช่า ๑๒ ชั๊ก ๑ ต่อปี ถ้าเป็นการโต้เถียงกันจะเทียบตามอัตราค่าเช่าไม่ได้ ก็ให้กรรมการสุขาภิบาลมีอำนาจกำหนดราคาอนุโลมเก็บตามอัตรา ๑๒ ชั๊ก ๑ ต่อปี

๓ เรือจอดประจำยาวตั้งแต่ ๕ วา กว้างตั้งแต่ ๑ วาขึ้นไป มีสินค้าเก็บค่าละ ๑ บาทต่อปี ถ้าไม่มีสินค้าเก็บกึ่งอัตรา

หน้า ๖๔

พ.ศ. ๒๔๕๕

๔ เรือจ้างจอดประจำท่า หรือเที่ยวเรือรับส่งคนอยู่ในเขตรัฐสภา
ภิบาล เก็บค่าละ ๑ บาทต่อปี

๕ รถม้าที่รับจ้าง ๔ ล้อ เก็บคันละ ๘ บาทต่อปี รถม้า ๒ ล้อ
เก็บคันละ ๔ บาทต่อปี ถ้าไม่ใช่รับจ้างเก็บ ๑ ใน ๔ ของอัตรา
รถข้างนั้น

๖ ค่าทำเรือจ้าง แลค่าเช่าที่ดิน แล้วแต่จะประมาณได้

ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วยแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้ประกาศเก็บเงินภาษี ตึก เรือน โรง ร้าน แพ แด
ยานพาหนะ ค่าทำเรือจ้าง ค่าเช่าที่ดินทั้งปวงในเขตรัฐสภา
นั้นไว้สำหรับใช้จ่ายบำรุงการรัฐสภาตามอัตราที่กล่าวแล้ว ตั้ง
แต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๑ มิถุนายน หน้า ๗๔)

**ประกาศแก้ไขการใช้
เครื่องหมายประกอบกับเครื่องแต่งกายเสื้อป่า**

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งให้แก้ไขการใช้เครื่องหมายประกอบกับเครื่องแต่งกายเสื้อป่า เป็นกำหนดใหม่ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑) ประเภทแห่งเครื่องหมายสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายเสื้อป่า ให้แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. สำหรับใช้ติดคอเสื้อประเภท ๑

๒. สำหรับใช้ติดอินทรธนูอีกประเภท ๑

เครื่องหมายสำหรับใช้ติดคอเสื้ออีกประเภท ๑ นั้น เป็นเครื่องหมายสำหรับกับเครื่องแต่งตัว

เครื่องหมายสำหรับใช้ติดอินทรธนูประเภทที่ ๒ นั้น เป็นเครื่องหมายสำหรับแสดงให้รู้ว่าประจำการอยู่ในกรม หรือกองใด

ข้อ ๒) ลักษณะเครื่องหมายทั้ง ๒ ประเภทที่กล่าวในข้อ ๑ นั้น ให้มีกำหนด คือ

ประเภทที่ ๑

(ก) สำหรับกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ (ติดคอเสื้อและหมวก)

เหล่าราบให้ใช้ตัวอักษร ว. กับพระมหามงกุฏ

เหล่าพรานให้ใช้แตงรองกับพระมหามงกุฏ

เหล่าม้าให้ ไซ้ หัวม้า

เหล่าช่างให้ ไซ้ ขวาน ไซ้ ขวี่ มีพระมหามงกุฎอยู่เหนือ

เหล่าเดินข่าวให้ ไซ้ แพน ไซ้ ขวี่ มีพระมหามงกุฎอยู่เหนือ

เหล่าเสบียงพาหะนะให้ ไซ้ หัวโค

กรมนักเรียนแพทย์เสือบ่าให้ ไซ้ หน้าญาติ

(ข) สำหรับกองเสนารักษาดินแดนทั่วไป ใช้อักษรพระบรม
นามาภิไธยย่อ ว.ป.ร. ติดที่คอเสื้อ และติดหน้าเสื่อทองที่นำ
หมวกตามเดิม

ประเภทที่ ๒

๑. เสื้อในวงจักรี สำหรับสมาชิกประจำกรมบัญชาการกลาง
คณะเสือบ่า และประจำในกรมบัญชาการกองเสนา และกอง
เสนน้อย (ทั่วไป)

๒. ตัวอักษรในวงจักรี สำหรับสมาชิกประจำกองบังคับการ
กรมในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์โดยจำเพาะ คือ

กรมราบหลวงรักษาพระองค์ ให้หมาย ร.

กรมพรานหลวงรักษาพระองค์ ให้หมาย พ.

กรมม้าหลวงรักษาพระองค์ ให้หมาย ม.

กรมเหล่าวิเศษหลวงรักษาพระองค์ ให้หมาย ว.

กรมนักเรียนเสือบ่าหลวงให้หมาย น.

เครื่องหมายประเภทที่ ๑ นับว่าเป็นเครื่องหมายที่ใช้สำหรับประกอบเครื่องแต่งกายแห่งเหล่าใดโดยแท้ เพราะฉะนั้น

๑. บรรดานายเสื่อป่าชั้นสัญญาบัตร ไม่ว่าจะเป็สมาชิกประจำกรม สมาชิกกองหนุน หรือสมาชิกพิเศษ ให้ใช้เครื่องหมายประเภทที่ ๑ นิติตตลอดเสื่อได้ทุกชนิด ก็เอาแต่ว่าเมื่อแต่งกายสังกัดเหล่าใดก็ใช้ เครื่องหมายสังกัดเหล่านั้นเป็นเกณฑ์

๒. นายเสื่อป่าชั้นสัญญาบัตรที่ประจำกรมบัญชาการกลางของคณะเสื่อป่าหรือประจำกรมบัญชาการกองเสื่อใด ๆ กับที่ประจำกรมนักเรียนเสื่อป่าหลวง ถ้าแต่งตัวตามสังกัดเหล่าใดก็ใช้เครื่องหมายสำหรับเหล่านั้น ๆ ดัดทอก็เสื่อและหมวกได้

๓. สมาชิกชั้นนายหมู่และพลนั้น ท่านห้ามมิให้ใช้เครื่องหมายประเภทที่ ๑ น้เลย (ทั้งอักษรย่อพระบรมนามาภิธิษั ว.ป.ร. ที่เคยใช้ติดคอเสื่อสมาชิกที่จื่อนำแล้วนั้นก็เป็อันยกเลิกไม่ให้ใช้)

ข้อ ๔) เครื่องหมายประเภทที่ ๒ ให้กำหนดผู้ใดใช้ได้หรือมิได้ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ที่ประจำกรมกองหรือพแนกใด ๆ ให้ใช้เครื่องหมายสำหรับกรมกองหรือพแนกนั้น ๆ ที่ได้มีกำหนดให้ใช้ (เว้นเสียแต่ผู้ที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้แต่งเครื่องพิเศษ จึงแต่งได้ ตามที่ม้คำสั่งประกาศพระราชทานพระบรมราชานุญาต)

๒. สมาชิกพิเศษที่จะได้ติดเครื่องหมายประเภทที่ ๒ นั้น ต้องแล้วแต่จะได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้อย่างไร และพระบรมราชานุญาตเช่นนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานแต่จำเพาะตัวบุคคลเท่านั้น ผู้อื่นจะถือเป็นตัวอย่างไม่ได้ เป็นอันขาด

๓. สมาชิกกองหนุนนั้น ห้ามห้ามมิให้ใช้เครื่องหมาย ประเภทที่ ๒ เป็นอันขาด

ข้อ ๕) ระเบียบการติดเครื่องหมายที่กล่าวมานี้ ให้มีวิธีติด คือ

(ก) ต่างว่ามีนายเสื่อป่าผู้หนึ่งเป็นเหล่าราบ แต่มีตำแหน่ง ประจำกรมเสนาธิการเสื่อป่า คงใช้เครื่องหมายต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. คอเสื่อ ตัวอักษร ว. กับพระมหามงกุฏ

๒. อินทร์ธนู เสื่อในวงจักร์

๓. แขน ปลอกเสนาธิการ

(ข) เสนาธิการกองเสนาน้อยราบเบา ตัวเป็นเหล่าพราน

๑. คอเสื่อ แตรองอนพระมหามงกุฏ

๒. อินทร์ธนู เสื่อในวงจักร์

๓. แขน ปลอกเสนาธิการกองเสนาลวง

(ค) ยกรบัตรกองเสนารักษาดินแดน

๑. คอเสื่อ ว. ป. ร.

(ฉ) นายเสื่อป่าประจำกองร้อยที่ ๓ กรมเสื่อป่ารักษาดินแดนราชบุรี

๒. อินทร์ธนู เสื่อในวงจักร์

๓. แขน ปลอกยกกระบัตร์กองเสนานัน

(ฅ) ผู้บังคับการกรมพรานหลวงรักษาพระองค์

๑. คอเสื่อ แตรงอนพระมหามงกุฏ

๒. อินทร์ธนู พ. ในวงจักร์

(ปลัดกรม รองปลัดกรม ฯลฯ ก็ใช้เช่นนี้เหมือนกัน)

(ง) ผู้บังคับการ (และปลัดกรม รองปลัดกรม) กรมเสื่อป่ารักษาดินแดนนครไชยศรี

๑. คอเสื่อ ว.ป.ร.

๒. อินทร์ธนู น.ช.

(จ) นายเสื่อป่าประจำกองร้อยที่ ๒ กรมม้าหลวง ร.อ.

๑. คอเสื่อ หัวม้า

๒. อินทร์ธนู เลข ๒

๑. คอเสื่อ ว.ป.ร.

๒. อินทร์ธนู ร.ป. ๓

(ซ) นายหนุ่มและพลเสื่อ ป่าประจำกองร้อยหลวง กรมราบหลวง

๑. คอเสื่อ ไม่ติดอะไร

๒. ^{12/10/2}อินทร์ธนู วัชระ

(ณ) นายหมู่และพลเสือบ่าประจำกองร้อยที่ ๒ กรมเสือบ่า
รักษาดินแดนกรุงเทพฯ ฯ

๑. กอเสือบ่า ไม่ติดอะไร

๒. อินทร์ธนู ก. ท. ๒

ข้อ ๖ เครื่องหมายประกอบเครื่องแต่งกายเสือบ่าที่ได้แก้ไข
ใหม่นี้ ให้เป็นหน้าที่กรมเสนาธิการเสือบ่าเขียนแบบแล้วและมอบ
ให้กรมยกรบัตรเสือบ่าจัดสร้างจำหน่ายแก่สมาชิก

ข้อ ๗) ให้ใช้เครื่องหมายประกอบเครื่องแต่งกายเสือบ่าที่ได้
กำหนดมานี้ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็น
ต้นไป แต่ถ้าสมาชิกในกรมกองใด มีเครื่องหมายอยู่พร้อมแล้ว
ก่อนอนุญาตให้ใช้ได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งมาณวันที่ ๒๘ พฤษภาคม
พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๑ มิถุนายน หน้า ๖๕)

ประกาศกำหนดอำนาจศาลทหารรักษาวัง
ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า แต่เดิม
มากรมวังนอกมีหน้าที่รักษาวัง ครั้นเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม
พ. ศ. ๒๕๕๔ (ร. ศ. ๑๓๐) ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตั้งกรมวังนอกเป็นกรมทหาร เรียกว่าทหารรักษาวังของ
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชา
ของกระทรวงวัง ความแจ้งอยู่ในประกาศนั้นแล้ว แต่เรื่อง
อำนาจศาลที่จะชำระทหารรักษาวังยังหาได้กำหนดลงเป็นชัดเจนไม่
คงปฏิบัติไปตามเดิมอย่างกรมวังนอก คือเมื่อเกิดมีคดีขึ้น
ในกรมทหารรักษาวังได้ชำระยังศาลรับสั่งกระทรวงวัง บัดนี้ทรง
พระราชดำริเห็นควรกำหนดอำนาจศาลที่จะชำระทหารรักษาวังลง
ให้เป็นระเบียบสมแก่การ คือคดีที่จะฟ้องร้องด้วยผิดกฎหมายวินัย
ในทางทหารตามพระธรรมนูญศาลทหารบก ก็ควรฟ้องและชำระ
ในศาลทหารบกตามระเบียบพระธรรมนูญ ส่วนคดีที่ผิดด้วย
อาญาวิงตามกฎหมายแพ่งอาญา ก็ควรฟ้องและชำระในศาลรับสั่ง
กระทรวงวังตามประเพณีที่เคยทำมา แต่วิธีจัดการศาลและ
อำนาจศาลบางอย่างจะต้องเปลี่ยนแปลงให้เหมาะแก่ทหารรักษาวัง
ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังต่อไปนี้

๑ บุคคลประเภทต่าง ๆ ซึ่งได้กล่าวไว้ในมาตรา ๔๘ แห่ง พระธรรมนูญ ศาลทหารบก ที่อยู่ใน บังคับบัญชา กรมทหารรักษาวัง ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้น ถ้าและบุคคล เหล่านั้น กระทำความผิดเป็นคดีอาญา ซึ่งนอกจากความผิดอาญาวิง มีกฎหมายแต่ยรบาลเป็นต้น ให้ฟ้องร้องว่ากล่าวในศาลทหาร รักษาวังของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

แต่เพราะเหตุที่ ทหาร รักษาวัง ของพระบาท สมเด็จพระมงกุฎ เกลาเจ้าอยู่หัว มีหน้าที่รักษาราชการในพระราชสำนักเป็นพื้น ทั้ง ที่ตั้งโรงทหารโดยมากก็อยู่ในพระราชฐาน จึงควรเข้าใจให้เลื่อยด ลงไปว่า ถ้ามีคดีเกิดขึ้นนอกโรงทหารแต่อยู่ในพระราชฐานฤ ค่ายหลวงฉนั้นให้ ควรให้ชำระคดีนั้นในศาลรับสั่งกระทรวงวัง

ถ้าจะมีข้อสงสัยเกิดขึ้นด้วยเรื่องอำนาจศาลที่เกี่ยวข้องกับความ ผิดอาญาวิงดังที่กล่าวมาข้างต้น ให้ผู้บังคับการกรมทหารรักษาวัง ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว หากุเสนาบดี กระทรวงวังให้ เป็นที่ตกลงกัน

๒ กรมทหารรักษาวัง ของพระบาท สมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้า อยู่หัวให้มีศาลกรมทหารทุก ๆ กองพัน พิจารณาพิพากษาคดี บุคคลผู้ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของกองพันนั้น ๆ ฤาคดีซึ่งเกิดขึ้น ในท้องที่กองพันนั้น ๆ ผู้บังคับกองพันนั้น ๆ เป็นผู้ม้ออำนาจศาล

๓ ให้มีศาลทหารรักษาวังของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีอำนาจเทียบเท่าศาลมณฑลทหาร พิจารณาพิพากษาคดีอุทธรณ์จากศาลกรมทหาร ฤๅคดีซึ่งเกินอำนาจศาลกรมทหาร ผู้บังคับการกรมทหารรักษาวัง ของพระบาท สมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นผู้ที่มีอำนาจตั้งศาล

๔ คดีอุทธรณ์จากศาลทหารรักษาวัง ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ฤๅคดีเกินอำนาจศาลทหารรักษาวังของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้พิจารณาพิพากษาในศาลทหารบกกลาง แต่ตุลาการในศาลทหารบกกลางต้องมีนายทหารรักษาวัง ๑ นาย

๕ เมื่อผู้ที่อยู่ในอำนาจศาลทหารรักษาวัง ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พร้อมทั้งผู้ซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารบก ฤๅศาลทหารเรือกระทำผิดในคดีเดียวกัน ไม่ให้แยกฟ้องผู้กระทำผิดเหล่านั้นเป็นหลายกระทงศาล แต่ให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายปรึกษาหาฤๅกันและเกาะคดีเรื่องนั้น ให้เป็นการตกลงกันว่า จะรวบรวมฟ้องให้พิจารณาพิพากษาในศาลใดแล้ว แต่ความสดวกเป็นประมาณ

๖ ผู้ซึ่งอยู่ในใ้ อำนาจศาลทหารรักษาวัง ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ไปกระทำผิดต่างท้องที่อันจะนำตัวมาพิจารณาพิพากษาในศาลกรมทหารฤๅศาลทหารรักษาวัง ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวไม่เป็นทางที่จะสดวกแล้ว

พ.ศ. ๒๕๕๕

หน้า ๗๕

ถ้ามีศาลทหารบกให้พิจารณาในศาลทหารบก ถ้าไม่มีศาลทหาร
บกในท้องถิ่นนั้น ให้พิจารณาในศาลยุติธรรม

ประกาศมาณวันที่ ๑ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
เป็นวันที่ ๒๐๓๐ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๑ มิถุนายน หน้า ๗๑)

เจ้าพนักงานหอสมุด

ประกาศยกเว้นเงินค่านา จำนวน พ.ศ. ๒๔๕๕ ในเมืองตรังมณฑลภูเก็ต

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการ
ใส่เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศ
ให้ทราบทั่วกันว่า เมื่อพระพุทธศักราช ๒๔๕๕ ราษฎรได้เพาะ
ปลูกต้นข้าวลงในตำบลควนธานี ท้องที่อำเภอเมืองตรัง ๑ ตำบล
ตำบลท่าจีน นาท่าใต้ บางรักใต้ ๓ ตำบล ท้องที่อำเภอ
บางรัก ตำบลท่าสบัว หนองตรุด ๒ ตำบล ในท้องที่อำเภอสิเกา
แขวงเมืองตรังมณฑลภูเก็ต เกิดอุทกภัยฝนตกชุกจนน้ำป่าไหล
หลากไม่ทัน จึงได้เอิบท่วมต้นข้าวในท้องทุ่งซึ่งราษฎรได้เพาะปลูก
ปักดำไว้แล้วนั้น เสียหายไม่ได้ผลรวม ๖ ตำบล เป็นเนื้อที่
นา ๒,๗๕๑ ไร่ คิดเป็นเงินอากรที่จะต้องเรียกเก็บ ๑,๑๑๖ บาท
ความทราบได้ฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงพระราชดำริเห็นว่า
เป็นภัยที่เกิดขึ้นด้วยอุบัติเหตุ สมควรจะยกเว้นเงินค่านา
พระราชทาน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระ
ราชทานพระบรมราชานุญาตยกเว้นเงินค่านาในจำนวน พ.ศ. ๒๔๕๕
เพื่อเป็นทางบำรุงการ ทำมาหาเลี้ยงชีพ ของราษฎรเจ้าของนาที่ทำนา
ไม่ได้ผลไว้ พ.ศ. หนึ่ง กระทรวงพระคลังมหาสมบัติได้จัดการ

พ.ศ. ๒๕๕๕

หน้า ๗๗

ขกเว้นเงินค่านำให้แก่ผู้ทำนาไม่ได้ผล ตามกระแสพระบรมราช
โองการนั้นแล้ว

หอรัชมุกรพินพัฒน

ประกาศมาฉวันที ๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงพระนาม) กิตติยากรวรลักษณ

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๑ มิถุนายน หน้า ๗๖)

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา
 ร.ศ. ๑๑๘ ประกาศแก้ไขวิธีและพิกัตเก็บเงินค่านา
 พ.ศ. ๒๔๕๘ และประกาศเปลี่ยนแปลงพิกัตเก็บเงินค่านา
 เปนสตางค์ พ.ศ. ๒๔๕๒ ในเมืองระนอง

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า จำเดิมมาการทำนาในท้องที่เมืองระนองมณฑลภูเก็ต มิใคร่จะเจริญจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ พระราชทานพระบรมราชานุญาตงดการเก็บเงินอากรค่านาเพื่อบำรุงการเพาะปลูกไว้ บัดนี้ความทราบได้ฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า การทำนาในเขตแขวงเมืองระนองมณฑลภูเก็ตเจริญขึ้น ทั้งการจำหน่ายซื้อขายเข้าก็สะดวกและได้ราคาเสมอกันกับท้องที่เมืองอื่นในมณฑลเดียวกัน ซึ่งต้องพิกัตค่านา จึงทรงพระราชดำริเห็นว่า สมควรแล้วจะประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา ร.ศ. ๑๑๘ ในเขตแขวงเมืองระนองมณฑลภูเก็ตได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา ร.ศ. ๑๑๘ ประกาศแก้ไขวิธีและพิกัตเก็บเงินค่านาลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๘ และประกาศเปลี่ยนแปลงพิกัตเก็บเงินค่านาเปนสตางค์ พ.ศ. ๒๔๕๒ ในเมืองระนองและกำหนดนาเป็นนาฟางลอย ชั้นเบญจะอัตราไร่ละ ๕๐ สตางค์ทุกตำบล จัดเก็บเงินค่านาดังแต่พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงพระนาม) กิติยากรวรดิษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๑ มิถุนายน หน้า ๗๗)

ประกาศยกเลิกกฎหมายเสนาบดีกระทรวงนครบาล

ว่าด้วยวิธีจัดการแต่งตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำตามความ
ในพระราชบัญญัติ อากรค่าน้ำ ศก ๑๒๐ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๔๔๘ (ร.ศ. ๑๒๔) ในจังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทร
ปราการ จังหวัดพระประแดงแฉะจังหวัดมิบบุรี ให้ใช้กฎ
เสนาบดีว่าด้วยวิธีจัดการแต่งตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ รัตน
โกสินทรศก ๑๒๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๖ แทน

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า การเก็บเงินอากรค่าน้ำ
ในจังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดพระประแดง
แฉะจังหวัดมิบบุรี ซึ่งคงจัดเก็บอยู่ตามกฎหมายเสนาบดีกระทรวง
นครบาล ว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำตาม
ความในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ ลง
วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๔๘ (ร.ศ. ๑๒๔) นั้น ย่อมไม่เหมาะ
ด้วยจังหวัดเหล่านี้มีอาณาเขตรัดต่อห้องที่มีมณฑลกรุงเก่า มณฑล
ปาจิณบุรี มณฑลนครไชยศรี ซึ่งเป็นมณฑลที่ได้ประกาศใช้
กฎหมายนี้ ว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ
ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๖ ทั่วกันแล้ว จึงทรงพระ
ราชดำริเห็นว่าใน ๔ จังหวัดนี้ ควรจะใช้กฎหมายอันเดียวกัน

พ.ศ. ๒๔๕๕

หน้า ๘๑

เพราะฉนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเด็กกมู
เสนาบดีกระทรวงนครบาล ว่าด้วยวิธีจัดการแลตั้งอัตราเก็บเงิน
อากรค่าน้ำตามความในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๐ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๔๘ (ร.ศ. ๑๒๔) นั้น
เสีย โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ ใช้กฎเสนาบดีว่าด้วยวิธี
จัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ตามความในพระราช
บัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์
พ.ศ. ๒๔๕๖ ในจังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัด
พระประแดง แลจังหวัดมินบุรี แทนสืบไป ส่วนค่าที่จับสัตว์น้ำ
และค่าเครื่องมือจับสัตว์น้ำ กำหนดให้ ถ้ออัตราเก็บ ตามบัญชี
ในท้ายประกาศนี้ ตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

อัตราค่าที่จับสัตว์มาใช้ในจังหวัดขอนแก่นต่อกระทรวงมหาด (เวเน็จหวัดพระนครแฉงหวัด
 ชนบุรี ซึ่งมีต้องเสียเงินอากรถ่าน) ตามความในข้อ ๑๔ หมายเบญจ ๑. ๒. ๓. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖

กฎข้อบังคับอากรถ่าน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

เลขที่	ก่อนอนุญาตทำการ จับสัตว์มา		รายการ	อัตรา เงินอากร	หมายเหตุ
	ประเภท	ชนิด			
๑	โบ้มาติก	๕ ^๔ นาแกม	ค่าก่อนุญาตแห่งหนึ่ง	๒๐๐	
๒	โบ้มาตม รว้ไซมาน รวากางน	๕ ^๔ นาแกม	ค่าก่อนุญาตแห่งหนึ่ง	๑๐๐	
๓	โพงพวงปีก	๕ ^๔ นาแกม	ค่าก่อนุญาตแห่งหนึ่ง	๕๐	
๔	กนชูรว้ไซมาน หรืออวมยก	๕ ^๔ นาแกม	ค่าก่อนุญาตแห่งหนึ่ง	๕๐	
๕	อวมรง.เผือก	๕ ^๔ นาแกม	ค่าก่อนุญาตแห่งหนึ่ง	๑๕	

อัตราค่าที่จับสัตว์น้ำในจังหวัดที่ขึ้นต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (เว้นจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัด
 ชลบุรี ซึ่งไม่ต้องเสียเงินออกการค้า) ตามความในข้อ ๑๔ หมายเลข ๕ แห่งกฎข้อบังคับบอกร
 ค่านี้ พระพุทธศักราช ๒๕๕๖

เลขที่	ก่อนอนุญาตให้การจับสัตว์น้ำ		รายการ	อัตราเงินออกการค้าบาท	หมายเหตุ
	ประเภท	ชนิด			
๑	ประจำท้อง				
๒	จับใหญ่				
๓	หัตถ์จับปลาโจน (รวมโจน)	จับปลา	ค่าก่อนอนุญาตติดตามยาวเส้นละ	๑๐๐	
๔	โพรงวาง	จับปลา			
๕	ตุ๊ก	จับปลา			
๖	ยกยอขึ้นข้อ	จับปลา			
๗	ข้อนขึ้นข้อ	จับปลา			

10/2566

เลขที่	ก่อนผูกพักรับสัญญา		รายการ	อัตราเงินออก บาท	หมายเหตุ
	ประเภท	ชนิด			
๑	ไม่ประจำคือ เดือนหรือต่อ เฟือก	น้ำจืด น้ำเค็ม	ค่าก่อนผูกพักรับสัญญาตามยาวเส้นละ	๑๐	
๑	เฉพาะบุคคลจับ สัญญา (ค่าเบ็ก)	น้ำจืด	ค่าก่อนผูกพักรับสัญญา คือ จำพวกที่ใช้ แห, ซ้อน, สุ่ม, เปนตัน ค่าก ่อนผูกพักรับสัญญาไม่เกินกว่า	๒๐	

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงสำหรับนครบาล (เว้นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา) ซึ่งมีต้องเสียเงินอากรค่าเช่า) ตามความในข้อ ๑๔ หมายเลข๑๐,๑๑,๑๒, แห่งกฎของมณฑลนครบาล พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

เลขที่	ที่อนุญาต ทำการจับสัตว์นา		รายการ	อัตรา เงินอากร	
	ประเภท	ชนิด		บาท	สต.
๑	บ่อสำหรับทำการจับสัตว์นาในที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ของเอกชน	ชนิดน้ำจืด	อาสาสมัครนาใต้ตลอดปีอยู่ในดำนานา, ถ้าคลอง, ค่าที่อนุญาตตรงวาระ	๑	-
๒	บ่อสำหรับทำการจับสัตว์นาในที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ของเอกชน	ชนิดน้ำจืด	อาสาสมัครนาใต้ตลอดปีอยู่ในดำนานา, ถ้าคลอง, ค่าที่อนุญาตตรงวาระ	-	๕๐
๓	บ่อสำหรับทำการจับสัตว์นาในที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ของเอกชน	ชนิดน้ำจืด	อาสาสมัครนาใต้ตลอดปีหรือไม่ตลอดปีก็ได้ ค่าที่อนุญาตตรงวาระ	-	๒๕

เลขที่	ที่อนุญาต ทำการจับสัตว์น้ำ		รายการ	อัตรา เงินอากร	
	ประเภท	ชนิด		บาท	สต., ต.
๔	บ่อสำหรับทำการจับสัตว์ น้ำในที่มีกรรมสิทธิ์ของ เอกชน	น้ำจืด	อาไศรยนาได้ตลอดปี อนุญาตตรวจวางตะ	—	๒๕
๕	คูบ้าน, หนอง, บึงบาง, แผ่นดิน ซึ่งอยู่ในที่ กรรมสิทธิ์ของเอกชน	น้ำจืด	อาไศรยนาได้ตลอดปี อนุญาตตรวจวางตะ	—	๕
๖	กรณีสำหรับทำการจับ สัตว์น้ำ	น้ำจืด น้ำเค็ม	ค่าที่อนุญาตตรวจวางหนึ่งไม่เกิน กว่า	๒	—

อัตราค่าเครื่องมอจับสัตว์น้ำใช้ในจังหวัดที่ขึ้นต่อกระทรวงนครบาล (เว้นจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาและจังหวัดธนบุรี ซึ่งมีต้องเสียเงินอากรค่าทำ) ตามความในข้อ ๑๘ แห่ง
กฎข้อบังคับอากรค่าทำ พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

เลขที่	ประเภทเครื่องมอจับสัตว์น้ำ	อัตราเงินอากร	
		บาท	สต.
๑	ถุงโพงพางยาว ๘ วาแต่ต่ำกว่า ๘ วาปากหนึ่ง (น้ำจืด. น้ำเค็ม)	๕	—
๒	ถุงโพงพางยาวกว่า ๘ วาปากหนึ่ง (น้ำจืด. น้ำเค็ม)	๘	—
๓	แหทอดยาว ๘ ศอกลงมาถึง ๖ ศอกปากหนึ่ง (น้ำจืด. น้ำเค็ม)	๓	—
๔	แหทอดเดาแหพานยาวกว่า ๘ ศอก (น้ำจืด. น้ำเค็ม)	๘	—
๕	ข้อันต่างๆ ปากกว้างแต่ ๕ ศอกแต่เกินขึ้นไปปากหนึ่ง (น้ำจืด.น้ำเค็ม)	๕	—
๖	ข้อันข้อ, ข้อันข้อ, ข้อันหางเหยว, ขงมีเครื่องมือยกปากหนึ่ง (น้ำจืด.น้ำเค็ม)	๑๕	—
๗	ตอพบายีบหนึ่ง (น้ำจืด. น้ำเค็ม)	๒	—
๘	ตอขย่นลอบนอนีบหนึ่ง (น้ำจืด. น้ำเค็ม)	—	๑๐

เลขที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	อัตราเงินอากร	
		บาท	สต.
๘	เรือกัซราหรือเรือฟ้ลือกกล้าหน่ง (นำเจ็ด นำเต็ม)	๑๐	—
๑๐	เบ็ดราวสายหน่ง (นำเจ็ด)	๒	—
๑๑	เบ็ดราวสายหน่ง (นำเต็ม)	๕	—
๑๒	เบ็ดถากสายหน่ง (นำเต็ม)	๑๐	—
๑๓	เบ็ดถ่อสายหน่ง (นำเต็ม)	๓	—
๑๔	เรือใช้จับปลิงทะเลถ้ำหน่งไม่วกักคน (นำเต็ม)	๕	—
๑๕	เรือใช้จับปลิงทะเลถ้ำหน่ง (นำเต็ม)	๕	—
๑๖	คนหาหอยแมลงภู่คนหน่ง (นำเต็ม)	—	๑๐
๑๗	แร้วตีทุบแร้วหน่ง (นำเต็ม)	—	—
๑๘	รุนกั้งรุนเคยปากหน่ง (นำเต็ม)	๒	—
๑๙	อวนกว้าง ๒ สอกแคบตัวกว่า ๒ สอกเก็บยาววละ (นำเจ็ด)	—	๒๕

เลขที่	ประเภทเครื่องมอขัดตัวนา	อัตราเงินออก	
		บาท	สต.จ.
๒๐	อวนกว้างกว่า ๒ สอกถึง ๔ สอกเก็บยาววาดะ (น้ำจืด)	—	๕๐
๒๑	อวนกว้างกว่า ๔ สอกเก็บยาววาดะ (น้ำจืด)	๒	—
๒๒	อวนกว้างกว่า ๒ วาและต่ำกว่า ๒ วาเก็บยาววาดะ (น้ำเค็ม)	๑	—
๒๓	อวนกว้างกว่า ๒ วาถึง ๔ วาเก็บยาววาดะ (น้ำเค็ม)	๑	๕๐
๒๔	อวนกว้างกว่า ๔ วาเก็บยาววาดะ (น้ำเค็ม)	๓	—
๒๕	เปลือกหรือเครื่องกมสูง ๒ สอกและต่ำกว่า ๒ สอกเว้นแต่ปักเกี่ยวกับโพรงหรือโปะเป็นต้นเก็บยาววาดะ (น้ำจืด, น้ำเค็ม)	—	๒๕
๒๖	เปลือกหรือเครื่องกมสูงกว่า ๒ สอก เว้นแต่ปักเกี่ยวกับโพรงหรือโปะเป็นต้นเก็บยาววาดะ (น้ำจืด, น้ำเค็ม)	—	๕๐

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๑ มิถุนายน หน้า ๙๕)

ข้อบังคับระเบียบการขนานนามกรมเสื่อป่ารักษาดินแดน
และเครื่องหมายเหล่ากรมรักษาดินแดน

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ระเบียบการ
ขนานนามกรมเสื่อป่ารักษาดินแดน และเครื่องหมายสำหรับกรม
เหล่านี้ยังไม่ลงระเบียบอันดี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราข้อบังคับเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ —

ข้อ ๑ บรรดากรมเสื่อป่ารักษาดินแดนที่พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวทรงดำรงตำแหน่งเป็นผู้บังคับการพิเศษนั้น ให้ขนาน
นามใหม่ดังต่อไปนี้ —

๑. กองพื้นที่ ๑ เสื่อป่ารักษาดินแดนกรุงเทพ ฯ ให้เรียกว่า
กรมเสื่อป่าหลวงรักษาดินแดนกรุงเทพ ฯ
๒. กองพื้นที่ ๑ เสื่อป่ารักษาดินแดนกรุงเก่า ให้เรียกว่า
กรมเสื่อป่าหลวงรักษาดินแดนกรุงเก่า
๓. กรมเสื่อป่ารักษาดินแดนนครไชยศรี ให้เรียกว่ากรม
เสื่อป่าหลวงรักษาดินแดนนครไชยศรี
๔. กองพื้นที่ ๑ เสื่อป่ารักษาดินแดนพายัพ (นครเชียงใหม่)
ให้เรียกว่า กรมเสื่อป่าหลวงรักษาดินแดนพายัพ
๕. กรมเสื่อป่ารักษาดินแดนนครศรีธรรมราช ให้เรียกว่า
กรมเสื่อป่าหลวงรักษาดินแดนนครศรีธรรมราช

ส่วนกรม, กองพันอื่น ๆ บรรดาที่มีอยู่ในกองเสนารักษาดินแดนทั้งหลายนอกจากที่กล่าวมาแล้วนี้โดยเฉกานั้น ให้ใช้เรียกตามลำดับเลขหมายกรม และนามมณฑลที่กรมกองนั้น ๆ ประจำ เช่นกรมเสือปีที่ ๒ รักษาดินแดนกรุงเทพฯ ฯ หรือกรมเสือปีที่ ๒ รักษาดินแดนราชบุรี ดังนี้ เป็นต้น

ข้อ ๒ บรรดากรมเสือป่ารักษาดินแดนที่เป็นกรมหลวง (คือกรมที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงดำรงตำแหน่งผู้บังคับการพิเศษ) นั้น ให้ใช้เครื่องหมายตัวอักษร ว. มีพระนามมณฑล แบบเดียวกับกรมเสือป่าราชหลวงรักษาพระองค์ ใช้ติดที่คอเสื้อกับหมวกนั้น ติดที่บนอินทรีแทนตัวอักษรย่อนามมณฑล ส่วนเครื่องหมายอื่น ๆ นอกจากนั้นให้คงเป็นไปตามเดิม

ข้อ ๓ เครื่องแต่งตัวสำหรับชายและพลเสือป่าประจำกรมที่เป็นกรมหลวง ให้ใช้เครื่องแต่งตัวดังต่อไปนี้ :-

หมวก รูปร่างเดิม เพิ่มสามเหลี่ยมเต็ม (อย่างกองเสนารักษาดินแดนกรุงเทพฯ ฯ) นั้น ปักขนนกขาว

เสื้อ (ก) สำหรับนายหมู่และพลเสือป่า คงเดิม

(ข) สำหรับนายเสือนำชั้นสัญญาบัตร -> เต็มยศ

คอเสื้อเป็นสี่เหลี่ยมรอบคอ, ข้อมือเหลือง, สโมสร, คอเบาะสี่เหลี่ยม, ข้อมือเหลือง, เครื่องสนามหรือเครื่องปรกติดังเดิม

พ.ศ. ๕๓

พ.ศ. ๒๕๕๕

กษัตริย์ สำหรับนายเสนาบดีชั้นสัญญาบัตร กษัตริย์กรมเสนาบดี, ครองยศ, และสโมสรร, มีแถบเหมือนนายเสนาบดีราชเลขาภิบาลพระองศ์ แต่เป็นแถบสีเหลือง

กฎ แห่ง ขอบลายเสื้อ

ข้อ ๕ ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติกรเป็นไปตามนี้ตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

กรมบัญชาการคณะเสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕)

ข้อบังคับเครื่องแต่งกายนักเรียนมหาดเล็กหลวง

จางวางโท พระยาประสิทธิ์สุภการ อธิบดีกรมมหาดเล็ก
รับพระบรมราชโองการเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้นักเรียนมหาดเล็กหลวงใช้เครื่องแต่งกายแบบข้าราชการ
ในพระราชสำนัก

บัดนี้ควรจะตราข้อบังคับขึ้น เรียกว่า ข้อบังคับเครื่องแต่งกาย
นักเรียนมหาดเล็กหลวง พ. ศ. ๒๔๕๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้นับเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายข้าราชการใน
พระราชสำนัก พ. ศ. ๒๔๕๓ ดังข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ เครื่องแต่งกายปรกติ

๑. หมวกหมับแบบข้าราชการในกรมมหาดเล็ก ติดพระมหา
มงกุฎเงิน ที่หน้าหมวกข้างขวา

๒. แผ่นกั้นมะหยี่ติดคอสีน้ำเงิน มีแถบเงินพาดกลาง กว้าง
๑ เซ็นติเมตร กับมีอักษร ม. ทำด้วยเงินติดกลางแถบ

๓. เสื้อขาวแบบราชการ

๔. คุมพระมหาพิชัยมงกุฎเงิน

๕. กางเกงสีน้ำเงินส้นเสมอเพียงข้อเข่า

๖. ถุงเท้าสีดำยาว

๗. รองเท้าผูก บู้ตหรือชูหนังดำ

ข้อ ๒ เครื่องแต่งกายนักเรียนมหาดเล็กหลวงให้ใช้ได้เฉพาะแต่ผู้ที่เป็นนักเรียนมหาดเล็กหลวง ซึ่งอยู่ในระหว่างเวลาศึกษา เมื่อพ้นเวลาศึกษาออกจากโรงเรียนแล้ว แต่งเครื่องนักเรียนมหาดเล็กหลวงอีกไม่ได้เป็นอันขาด เว้นแต่ได้รับพระบรมราชานุญาตพิเศษ

ข้อ ๓ ระยะเวลาที่ผู้ใดเป็นนักเรียนมหาดเล็กหลวงนั้น ออกจากนอกบริเวณโรงเรียนก็ดี ออกจากบ้านก็ดี เพื่อไปยังที่ประชุมชนและสาธารณสถานใดๆ ให้แต่งกายด้วยเครื่องนักเรียนมหาดเล็กหลวงเสมอ

ข้อ ๔ ถ้านักเรียนมหาดเล็กหลวงคนใด ได้เป็นนักเรียนเสื่อป่าและเสื่อป่า ก็อนุญาตให้ใช้เครื่องแต่งกายชนิดนั้นได้ เมื่อมีความประสงค์จะไปในสถานที่ประชุมชนและในสถานที่ต่าง ๆ

ข้อ ๕ เมื่อมีพระราชประสงค์จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้ใดแต่งเครื่องนักเรียนมหาดเล็กหลวงก็แต่งได้ แล้วแต่พระราชอัธยาศัย แต่ให้ผู้ที่ได้รับพระราชทานพระมหากุณานั้น ไปลงทะเบียนทางโรงเรียนมหาดเล็กหลวงให้เป็นหลักฐานไว้

ข้อ ๖ ข้อบังคับใดๆ ที่ขัดกับข้อบังคับนี้ ให้ยกเลิก

ข้อ ๗ ให้เจ้าหน้าที่ทางโรงเรียนรักษากรให้ เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ

ประกาศมาฉวันที ๑๐ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที ๑๔ มิถุนายน หน้า ๕๓)

ประกาศพระราชทานชื่อบ้าน

ด้วยทรงพระมหากรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานชื่อบ้านของ จางวางโท แฉนชายพลตรี พระยาประสิทธิ์ศุภการ อธิบดีกรมมหาดเล็ก ผู้ช่วยสมุหราชองครักษ์ ซึ่งเป็นสวนเพาะปลูกอยู่เดิมนั้นใหม่ว่า “บ้านนรสิงห์”

ประกาศมาดวันที่ ๑๐ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

ประกาศตั้งกรรมสัมปาทิก

หอพระสมุทวชิรญาณ

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมยุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งให้พระราชวรวงศ์เชอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ ๑ แลพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ๑ เป็นกรรมสัมปาทิก ในหอพระสมุทวชิรญาณ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาดวันที่ ๑๓ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๔ มิถุนายน หน้า ๖๓๕)

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เจ้าพระยาอภัยราชา เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าใส่กระหม่อมให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนคำว่า “เมือง” เรียกว่า “จังหวัด” เป็นระเบียบทั่วไปแล้ว ส่วนศาลยุติธรรมในหัวเมืองก็ควรจะแก่นาม ศาลเมืองเป็นศาลจังหวัดด้วย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนคำว่า “ศาลเมือง” เป็น “ศาลจังหวัด” แลจงให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ร.ศ. ๑๒๗ ทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

เจ้าพระยาอภัยราชา

เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๕ มิถุนายน หน้า ๖๓๖)

ประกาศกระทรวงธรรมการ

เปลี่ยนคำว่า ธรรมการเมือง เปนธรรมการจังหวัด

ด้วยตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยรับพระบรมราชโองการ ประกาศเปลี่ยนชื่อท้องที่การปกครองพระราชอาณาจักร เปลี่ยนคำว่าเมือง ให้เรียกว่า จังหวัด ผู้ว่าราชการเมือง ให้เรียกว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด แจ่งในประกาศลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ แล้วนั้น

ส่วนหน้าที่ราชการกระทรวงธรรมการ อันอยู่ในท้องที่การปกครองที่เรียกว่า ธรรมการเมือง นั้น ก็ให้ใช้เรียกว่า ธรรมการจังหวัดสืบไป

กระทรวงธรรมการ

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

มหาอำมาตย์โท พระยาธรรมศักดิ์มนตรี
ผู้รั้งตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงธรรมการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๘ มิถุนายน หน้า ๖๕๐)

ประกาศแก้ไขการแบ่งหน้าที่ราชการในกระทรวง

มหาอำมาตย์โท พระยาธรรมศักดิ์มนตรี ผู้รั้งตำแหน่งเสนาบดี
 กระทรวงธรรมการ รับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ๆ ทรงพระ
 กรุณาโปรดเกล้า ๆ ดำรัสสั่งว่า หน้าที่ราชการในกระทรวง
 ธรรมการในเวลานี้แบ่งเป็น ๔ กรม คือ กรมศึกษาธิการมีหน้าที่
 จัดการโรงเรียน กรมราชบัณฑิตมีหน้าที่แต่งแบบเรียนและ
 วางหลักสูตรการเล่าเรียน กรมสังฆการีมีหน้าที่ฝ่ายการคณะสงฆ์
 กรมธรรมการมีหน้าที่ฝ่ายการทนบำรุงรักษาพระอาราม และผล
 ประโยชน์ที่ควรสงนนั้น เมื่อราชการได้ดำเนินมาแล้วถึงเพียงนี้
 นับว่าเข้าเขตรที่จะพึงจำแนกการให้ละเอียดสุขุมยิ่งขึ้น การแบ่ง
 หน้าที่ราชการตามที่ใช้อยู่ในเวลานี้ไม่เหมาะสมสมควรจะแก้ไข
 แบ่งพแนกหน้าที่ใหม่ เพื่อให้เป็นฐานะอันราชการจะดำเนินไป
 สดวกยิ่งขึ้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้แยกหน้าที่ราชการ
 กระทรวงธรรมการออกเป็น ๒ ภาคตามลักษณะแห่งกิจการอันตก
 เป็นหน้าที่ของกระทรวงธรรมการ คือ ๑ การพระศาสนา ๒ การ
 ศึกษา จัดเป็นกรมใหญ่มีตำแหน่งหัวหน้าเป็นชั้นอธิบดีเรียกว่า
 กรมธรรมการกับกรมศึกษาธิการ

กิจการฝ่ายพระศาสนาซึ่งอยู่ในหน้าที่กรมธรรมการนั้น ให้
 จำแนกออกเป็นกรมกองน้อยๆ มีหัวหน้าเป็นชั้นเจ้ากรม คือ ๑ กรม
 สังฆการี มีหน้าที่ฝ่ายการคณะสงฆ์อันเกี่ยวข้องกับพระภิกษุสงฆ์

๒ กรมพระอราม มีหน้าที่ฝ่ายการทูลบำรุงพระอราม ตรวจตรา การปฏิสังขรณ์ จัดการผลประโยชน์ศาสนสมบัติอันพึงเกิด จากที่ธรณีสงฆ์ให้ ไพบูลย์ ๓ กองอธิการ มีหน้าที่ช่วยเหลือ เจ้าคณะในส่วนอธิการต่าง ๆ และเป็นเจ้าหน้าที่ทางการคดีฝ่าย พระราชาณาจักร เพื่อรักษาผลประโยชน์พระอราม ๔ กอง แบบเรียนและสอบไล่พระปริยัติธรรม มีหน้าที่บำรุงการเรียน ปริยัติ คือ รวบรวมแบบเรียนและสอบความรู้ภิกษุสามเณร ในวิชาพระปริยัติธรรม ในเวลานี้ เมื่อกิจการแห่งกองนี้ยังมีได้ ขยายออกไปเต็มที่ ให้ฝ่ายการกองแบบเรียนและสอบไล่พระ ปริยัติธรรมไว้ในกรมราชบัณฑิตแห่งกรมศึกษาธิการก่อน

กิจการฝ่ายการศึกษาซึ่งอยู่ในหน้าที่ของกรมศึกษาธิการนั้น ให้ จำแนกออกเปนกรมย่อย ๆ มีหัวหน้าเป็นชั้นเจ้ากรม คือ ๑ กรมสามัญศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษาสามัญ ซึ่งเป็นบาทแห่งการ วิสามัญศึกษา ๒ กรมวิสามัญศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษาพิเศษ ซึ่ง จะเป็นอาชีวะหรือเปนความรู้พิเศษแห่งกุลบุตรกุลธิดาโดยละเกาะ ๓ กรมราชบัณฑิต มีหน้าที่รวบรวมและตรวจแบบเรียนต่าง ๆ ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๔ มิถุนายน หน้า ๖๕๑)

ประกาศพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการ
 ในพระราชสำนักเป็นสมาชิกคณะฟุตบอลสยาม
 ตามข้อบังคับลักษณะปกครองคณะฟุตบอลแห่งสยามได้

เจ้าพระยาธรรมศาสตร์ธิบดี เสนาบดีกระทรวงวัง รับพระบรม
 ราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า บรรดาข้าราชการ
 ในพระราชสำนัก ซึ่งมีประสงค์จะเข้าเป็นสมาชิกคณะฟุตบอลแห่ง
 สยาม ตามความในข้อบังคับลักษณะปกครองคณะฟุตบอลแห่งสยาม
 พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ นั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรด
 กระหม่อมพระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้เข้าเป็นสมาชิกได้
 ตามความปรารถนา โดยมีต้องเรียนร้องขออนุญาตตามความใน
 มาตรา ๑๖ แห่งกฎมณเฑียรบาลว่าด้วยการค้าขาย และการสโมสร
 แห่งข้าราชการในพระราชสำนัก พระพุทธศักราช ๒๔๕๑

กระทรวงวัง

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) เจ้าพระยาธรรมศาสตร์ มหาเสวกเอก
 เสนาบดีกระทรวงวัง

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๘ มิถุนายน หน้า ๖๖๑)

ประกาศตั้งมหาอำมาตย์โท พระยาธรรมศักดิ์มนตรี

ผู้รับเสนาบดีกระทรวงธรรมการ เปนเสนาบดี

กระทรวงธรรมการ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า มหาอำมาตย์โท พระยาธรรมศักดิ์มนตรี ผู้รับตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงธรรมการ ได้รับราชการสนองพระเดชพระคุณเป็นที่เรียบร้อยตลอดมาสมควรจะเป็นเสนาบดีกระทรวงธรรมการได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งให้มหาอำมาตย์โท พระยาธรรมศักดิ์มนตรี เป็นเสนาบดีกระทรวงธรรมการ รับราชการสนองพระเดชพระคุณตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นวันที่ ๒๐๔๘ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ มิถุนายน หน้า ๕๕)

ประกาศเลิกสมาชิกเสือป่ากองเกิน

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีสมาชิกเสือป่ากองเกินชนิดที่ประเภทหนึ่งนอกจากสมาชิกเสือป่าสามัญนั้น ก็เพื่อเป็นการยังประโยชน์สำหรับสมัยเวลาเมื่อแรกเริ่มตั้งกองเสือป่า ซึ่งเป็นพระราชประสงค์จะพระราชทานโอกาสให้บรรดาพสกนิกรชาวสยามที่มีกำลังทุนทรัพย์น้อยได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกเสือป่า เพื่อแสดงความกตัญญูถว้ชาติต่อชาติศาสนาพระมหากษัตริย์เป็นการเสมอหน้ากัน แต่ครั้นมาบัดนี้การเสือป่าได้เจริญขึ้นเป็นการแพร่หลายจนได้ตั้งเป็นกองเสนารักษาดินแดนขึ้นทั่วพระราชอาณาจักร ส่วนปัญหาในเรื่องเงินค่าบำรุงนั้น ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ผู้บัญชาการกองเสนาเหล่านั้น ๆ เป็นผู้นำที่รับผิดชอบที่จะผันผอนเรียกจากสมาชิกตามที่เห็นสมควร สุดแต่ว่าจะเป็นการพอเพียงสำหรับค่าใช้จ่ายในกองเสนาเหล่านั้น ๆ มิได้ทรงจำกัดว่าเท่าไร เมื่อได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลดหย่อนในเรื่องเงินบำรุงมอบความรับผิดชอบแก่ผู้บัญชาการกองเสนาแล้ว ฉะนั้น จึงทรงพระราชมติเห็นว่าบัดนี้เป็นสมัยเวลาสมควรที่จะยกเลิกสมาชิกเสือป่ากองเกินได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิกสมาชิกเสือป่าประเภทกองเกินไม่ต้องมีต่อไป ส่วนผู้ที่เป็สมาชิกเสือป่าอยู่ในกองเกินแต่เดิมนั้น พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้สมัครเป็นสมาชิกเสือป่าสามัญ และให้เปลี่ยนชื่อ

พ.ศ. ๒๔๕๕

หน้า ๑๐๔

เครื่องแต่งกายอย่างสมาชิกเสื้อผ้าสามัญทุกประการ
เด็กเครื่องแต่งกายสมาชิกเสื้อผ้าทองเกิน ตามพระราชกำหนด
เครื่องแต่งตัวเสื้อผ้า พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ไม่ใช่ต่อไป

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งมาณวันที่ ๑ มิถุนายน พระพุทธ
ศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ มิถุนายน หน้า ๕๖)

ข้อบังคับราชองครักษ์เสนาบดีเข้ารับใช้

นายพลเสนาบดี พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงดำรงตำแหน่งนายกเสนาบดี ผู้ทรงบังคับบัญชาการทั่วไปในคณะเสนาบดี ทรงพระราชดำริหว่า ระเบียบการและแบบธรรมเนียม ซึ่งใช้อยู่บัดนี้ในเรื่องราชองครักษ์เสนาบดีรับใช้มีกำหนดอยู่ในข้อบังคับ แลคำสั่งต่าง ๆ หลายฉบับ นับว่ายังกระจัดกระจายอยู่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยดี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกข้อบังคับใหม่ วางหลักและระเบียบใหม่ดังต่อไปนี้

นามแห่งข้อบังคับ

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ ให้เรียกว่า ข้อบังคับราชองครักษ์ และนายเสนาบดีรับใช้

เลิกข้อบังคับเดิม

ข้อ ๒ ตั้งแต่วันทำใช้ข้อบังคับนี้ บรรดาข้อบังคับหรือคำสั่งซึ่งปวงทมิข้อความคัดค้าน ไม่ตรงกับข้อความในข้อบังคับนี้ให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น

ประเภทแห่งราชองครักษ์เสนาบดี

- ข้อ ๓ ราชองครักษ์เสนาบดี ให้จัดแบ่งเป็น ๓ ประเภทกล่าว คือ
- (๑) ราชองครักษ์ประจำ
 - (๒) ราชองครักษ์พิเศษ
 - (๓) ราชองครักษ์เวร

ข้อ ๔ ราชของครักษ์ประจำ คือ นายเสือบ่าซึ่งรับราชการในตำแหน่งนำที่ราชของครักษ์ประจำรัชกาลพระองค์ แลรับใช้ในกิจการต่าง ๆ สุดแต่แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ

ข้อ ๕ ราชของครักษ์พิเศษ คือ นายเสือบ่า ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เป็นราชของครักษ์เพื่อเป็นเกียรติยศพิเศษ ผู้ที่ได้รับพระราชทานเกียรติยศเป็นราชของครักษ์พิเศษนั้น คงรับราชการอยู่ในตำแหน่งนำที่เดิมของตน แต่สมุหราชของครักษ์มีอำนาจที่จะสั่งให้เข้าสมทบราชการ ประจำในกรมราชของครักษ์ชั่วคราว สุดแต่แต่จะมีราชการที่จำเป็น และจะให้รับราชการประจำอยู่เช่นนั้น ภายในกำหนดเวลาเท่าใดก็ได้ทั้งสิ้น

ข้อ ๖ ผู้ที่ได้เป็นราชของครักษ์พิเศษ ทหารบก หรือทหารเรือ อยู่แล้ว จะถือเอาว่าได้เป็นราชของครักษ์พิเศษในคณะเสือบ่าด้วยไม่ได้ และราชของครักษ์พิเศษเสือบ่า จะถือเอาว่าเป็นราชของครักษ์พิเศษ ทหารบก ทหารเรือด้วยไม่ได้เหมือนกัน

ข้อ ๗ ราชของครักษ์เวร คือ นายเสือบ่าชนนายหมวด หรือ นายกอง ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เป็นราชของครักษ์ผลัดเปลี่ยนเป็นเวรกัน เข้ามารับราชการสมทบในกรมราชของครักษ์ เพื่อช่วยราชการแห่งราชของครักษ์ประจำ

โดยปรกติผู้ที่เป็นราชของครักษ์เวร คงรับราชการอยู่ในหน้าที่ซึ่งตนกระทำอยู่เดิม และคงอยู่ในสังกัดบังคับบัญชากรมกองเดิม แต่

หน้า ๑๐๗

พ. ศ. ๒๔๕๕

ถ้าเมื่อได้เข้ามารับราชการเป็นเวรในกรมราชองครักษ์ ต้องฟัง
บังคับบัญชาสมุหราชองครักษ์ จนกว่าจะออกเวรไป

นายเสื่อปารับใช้

ข้อ ๘ นายเสื่อปารับใช้ คือ นายเสื่อป้าชนายกอง หรือ
นายหมวด ซึ่งผู้บัญชาการกองเสนาต่าง ๆ จะเป็นผู้เลือกสรร
แล้วส่งรายงานความเห็น พร้อมทั้งรายงานไปยังกรมบัญชาการ
เสื่อป้า เพื่อขอความดำริห์ ต่อเมื่อกรมบัญชาการได้ออกคำสั่ง
ประกาศหรือรับอนุญาตแล้ว จึงจะนับว่านายเสื่อป้าเหล่านี้เป็น
นายเสื่อปารับใช้ได้ และไม่ต้องมีพระบรมราชโองการตั้งอย่าง
ราชองครักษ์

ข้อ ๙ นายเสื่อปารับใช้ มีหน้าที่สลับเปลี่ยนกันมาเข้าเวรรับ
ราชการในหน้าที่นายเสื่อปารับใช้ แล้วแต่ผู้บังคับบัญชาจะมีคำสั่ง
ในระหว่างที่มาอยู่เวร หรือมีหน้าที่ประจำการนั้น ให้ฟังบังคับบัญชา
สมุหราชองครักษ์ตามหน้าที่ราชการ

กำหนดเวลาที่อยู่ในตำแหน่ง

ข้อ ๑๐ ราชองครักษ์ประจำ จะได้อยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะได้
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่
ประจำในพแนกอื่นนอกกรมราชองครักษ์ หรือจนกว่าจะได้ออก
เป็นกองหนุนหรือกองนอก

ข้อ ๑๑ ราชองครักษ์พิเศษ จะได้อยู่ในตำแหน่งสืบไป จนกว่า จะมีพระบรมราชโองการคำสั่งเหนือเกล้าฯ สั่งให้ขาดจากตำแหน่ง

ข้อ ๑๒ ราชองครักษ์เวร มีกำหนดที่จะขาดจากตำแหน่ง ราชองครักษ์ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้ กล่าวคือ

- (๑) เลื่อนยศในคณะเสื่อป่า
- (๒) ออกจากตำแหน่งประจำการ ไปเป็นกองหนุน หรือ

กองนอก

บรรดาราชองครักษ์เวร ซึ่งได้เลื่อนยศกัณฑ์ หรือออกจาก ประจำการกัณฑ์ ให้นำว่าขาดจากตำแหน่งราชองครักษ์ด้วยที่เดียว โดยมีต้องรอให้ขาดจากตำแหน่ง และถ้าหากจะได้เป็นราชองครักษ์ ได้ต่อไป ก็แต่มีพระบรมราชโองการตั้งใหม่อีกครั้งหนึ่งเท่านั้น

ข้อ ๑๓ นายเสื่อป่ารับใช้ มีกำหนดที่จะขาดจากตำแหน่งด้วย เหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้ กล่าวคือ

- (๑) เลื่อนยศในคณะเสื่อป่า
- (๒) ย้ายจากตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งรับราชการอยู่ในขณะเมื่อได้

เป็นนายเสื่อป่ารับใช้ จะย้ายภายในกองเสนาเดิมก็ตาม หรือย้าย ไปกองเสนาอื่นก็ตาม นับว่าขาดจากตำแหน่งนายเสื่อป่ารับใช้

- (๓) ออกจากตำแหน่งประจำการ ไปเป็นกองหนุนหรือ

กองนอก 12/10/2566

ข้อ ๑๔ ราชองครักษ์ทุกประเภท แลนายเสื่อป้ารับใช้ ถ้าเมื่อได้ออกจากคณะเสื่อป้าแล้ว ต้องขาดจากตำแหน่งราชองครักษ์ และนายเสื่อป้ารับใช้ด้วยทีเดียว ไม่ต้องมีคำสั่งต่างหากขาดจากตำแหน่ง

หน้าที่ราชองครักษ์ และนายเสื่อป้ารับใช้

ข้อ ๑๕ ราชองครักษ์ มีหน้าที่พิทักษ์รักษาพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และรับใช้ราชการต่าง ๆ ตามแต่ที่จะมีพระราชประสงค์

ข้อ ๑๖ สมุหราชองครักษ์ มีหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชาในหน้าที่พิทักษ์รักษาพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และกำกับควบคุมราชองครักษ์ และนายเสื่อป้ารับใช้ ในขณะที่ทำการในหน้าที่นั้น

ข้อ ๑๗ เพื่อความสะดวกแก่หน้าที่ราชการ ให้รองผู้บัญชาการกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ เป็นผู้จัดราชองครักษ์เป็นเวรผลัดเปลี่ยนกันอยู่ประจำรักษาน้ำที่ ให้เพียงพอแก่ราชการ

ข้อ ๑๘ ให้รองผู้บัญชาการกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ มีอำนาจออกข้อบังคับและคำสั่ง เพื่อกำหนดระเบียบราชการและหน้าที่สำหรับราชองครักษ์ และนายเสื่อป้ารับใช้ เพื่อให้ราชการดำเนินโดยสะดวกดีทั่วไป

เครื่องแต่งกายสำหรับตำแหน่ง

ข้อ ๑๕ ราชองครักษ์ทุกประเภท ให้มีเครื่องแต่งกายเป็นพิเศษสำหรับตำแหน่ง คือ

(๑) อักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ว. ป. ร. กับพระมหาพิชัยมงกุฎทำด้วยเงิน สำหรับติดบนอินทรีธนูข้างขวา

(๒) สายขงยศลักไหมทองหรือไหมเงินตามเหล่าสำหรับใช้ในเวลาแต่งเครื่องเต็มยศ ครึ่งยศ และสโมสร กับสายไหมเหลืองและไหมขาวสำหรับใช้ในเวลาแต่งเครื่องปรกติ และเครื่องสนาม

(๓) ตามมีตราพระครุฑพาวา สำหรับใช้ผูกคอในเวลากระทำกรในหน้าที่ราชองครักษ์

ข้อ ๒๖ นายเสื่อรับใช้ ให้มีตามตราพระครุฑพาวาสำหรับใช้ผูกในเวลาเข้าประจันวรเท่านั้น จะใช้ผูกในเวลาอื่นไม่ได้ นอกจากนี้ไม่มีสายขงยศหรือเครื่องแต่งกายอย่างใด ๆ ที่ผิดกับนายเสื่ออื่น ๆ

ข้อ ๒๑ เครื่องแต่งกายเหล่านี้ อีกทั้งอินทรีธนูสำหรับใช้กับเครื่องครึ่งยศ และเครื่องสโมสร ให้เป็นหน้าที่ขกรับตรเสื่อป่าจัดสร้างขึ้นไว้เป็นตัวอย่าง แต่เพื่อจำหน่ายให้แก่ นายเสื่อป่าตามราคาเดิม

ห้ามมิให้นายเสื่อป่าใช้เครื่องแต่งกายอย่างหนึ่งอย่างใดให้ผิดเพี้ยนไปจากแบบของขกรับตรเป็นอันขาด

ข้อบังคับนี้ให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็นต้นไป

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ มิถุนายน หน้า ๕๑)

ประกาศกระทรวงมรดก

ให้ใช้แพรจีบเป็นรูปดอกไม้รัตสังวาล
เครื่องราชอิสริยาภรณ์เป็นสีขา

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนเรศรวรฤกษ์ เสนาบดีกระทรวงมรดกฯ รับพระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศงทราบทั่วกันว่า แพรจีบเป็นรูปดอกไม้รัตสังวาลเครื่องราชอิสริยาภรณ์ สำหรับตระกูลจุลจอมเกล้าประดับเหนืออังชาทั้ง ๒ ข้าง ซึ่งแต่เดิมมาใช้เป็นสีชมพูอย่างเดียวกับสีสายสพาย แลพระสังวาลเครื่องราชอิสริยาภรณ์ข้างเผือกแลมงกุฎสยามสำหรับพระผู้เป็นเจ้าเป็นใหญ่ แห่งเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เคยใช้ตามสีสายสพายมาแต่เดิมนั้น ทรงพระราชดำริเห็นว่าแพรจีบสำหรับสังวาลย์เครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้น ควรใช้เป็นสีเดียวกันทั้งสิ้น

เพราะฉะนั้นตั้งแต่บัดนี้ไป แพรจีบสำหรับสังวาลเครื่องราชอิสริยาภรณ์ปฐุมจุลจอมเกล้าประดับเหนืออังชาทั้ง ๒ ข้าง ซึ่งใช้เป็นสีชมพูนั้นให้เปลี่ยนเป็นสีขาว ส่วนแพรจีบสังวาลสำหรับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ข้างเผือกแลมงกุฎสยามนั้น ก็ให้ใช้สีขาวเหมือนกัน เจ้าพนักงานกระทรวงมรดกฯจะได้ทำแบบไว้เป็นตัวอย่าง ให้ใช้เป็นที่สุดต่อกัน

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

12/10/2566

(ลงพระนาม) นเรศรวรฤกษ์

เสนาบดีกระทรวงมรดกฯ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ มิถุนายน หน้า ๑๐๓)

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ตามความในข้อ ๔ แห่งกฎข้อบังคับคลังออมสิน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งได้ประกาศเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ว่าด้วยสถานที่ที่จะรับฝากเงินนั้น บัดนี้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ได้จัดเปิดที่ทำการคลังออมสินขึ้นณที่ทำการไปรษณียากร คือ— ๑. ไปรษณียากรที่ ๑ ตำบลวัดราชบูรณะ ๒. ไปรษณียากรที่ ๒ ตำบลบางรัก (ใกล้กับกรมศุลกากร) ๓. ไปรษณียากรที่ ๔ ตำบลท่าพระ ถนนหน้าพระลาน ๔. ไปรษณียากรที่ ๘ (ไปรษณีย์จีน) ตำบลถนนเขาวราช และที่เก็บเงินสรรพากรอำเภอต่างๆ ในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรีอีก ๖ ตำบล คือ— ๑. ตำบลจักรวรรดิ จังหวัดพระนคร ๒. ตำบลป้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร ๓. ตำบลบ้านทวย จังหวัดพระนคร ๔. ตำบลสามเสน จังหวัดพระนคร ๕. ตำบลบางกอกใหญ่ จังหวัดธนบุรี ๖. ตำบลบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

เพราะฉะนั้น ผู้ใดมีกิจอันพึงกระทำกับคลังออมสิน ขอให้ไปพบกับเจ้าพนักงานตามกำหนดวัน แล สถานที่ที่ได้กล่าวแล้วข้างบนนี้เป็นต้นไป

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

12/10/2566

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา ออกวันที่ ๒๘ มิถุนายน หน้า ๑๐๕)

ประกาศเปลี่ยนเสื้อเจ็ด
สำหรับนายเสื้อป่าชั้นสัญญาบัตร เหล่าราบและม้า
ซึ่งเดิมเป็นสีดำ เปลี่ยนเป็นใช้สีดินแดง

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า
 เสื้อเจ็ด และผ้าผูกคอที่ใช้ ประกอบกับ เสื้อปกติ สำหรับนายเสื้อ
 ป่าชั้นสัญญาบัตร เหล่าราบ และเหล่าม้า ในกองเสนาหลวง
 รักษาพระองค์ และกองเสนารักษาดินแดนทั่วไป ซึ่งตามที่ได้
 กำหนดให้ ใช้เป็นสีดำนั้น ทรงพระราชดำริเห็นว่ายังไม่เหมาะ
 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนเสื้อเจ็ดและผ้าผูกคอ
 ที่ใช้ประกอบกับเสื้อปกติสำหรับนายเสื้อป่าชั้นสัญญาบัตร เหล่า
 ราบ เหล่าม้า ในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ และกองเสนา
 รักษาดินแดนทั่วไป ซึ่งเดิมเป็นสีดำนั้น เปลี่ยนเป็นให้ใช้สี
 ดินแดง (กาก็)

ทั้งนี้ให้เปลี่ยนให้ สิ้นเชิงในกำหนดวันที่ ๑ สิงหาคม พระพุทธ
 ศักราช ๒๔๕๕ แต่ถ้านายเสื้อป่าผู้ใดมีประสงค์จะเปลี่ยนใช้
 ตั้งแต่วันนี้ ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรม
 ราชานุญาตให้ใช้ไปก่อนได้

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งมาณวันที่ ๑ กรกฎาคม พระพุทธ
 ศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๕ กรกฎาคม หน้า ๑๐๖)

ประกาศใช้กฎข้อบังคับ
 วางระเบียบวิธีจัดการรักษาป่า พ.ศ. ๒๕๕๒
 ในมณฑลปัตตานี

ด้วยตามความในกฎข้อบังคับ วางระเบียบวิธีจัดการรักษาป่า มีว่า ถ้าจะใช้กฎข้อบังคับนี้ในหัวเมืองมณฑลไทร เมืองไทร และกำหนดชนิดขนาดไม้ และอัตราค่าภาคหลวงเพียงไร จะได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญนั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ใช้กฎข้อบังคับวางระเบียบวิธีจัดการรักษาป่าในมณฑลปัตตานี และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กำหนดชนิดไม้ ขนาดไม้ และอัตราค่าภาคหลวงสำหรับมณฑลปัตตานี ดังได้มีบาญชีไว้ต่อไปนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ศาลาว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

เสนาบดีไปตรวจราชการมณฑลปัตตานี ได้

มหาอำมาตย์โท พระยาราชนกุล

ปลัดทูลฉลองลงนามแทน

บัญชีข้อไม่ประเภทหวงห้ามในมณฑลปัตตานี

ประเภทเลขคดี	ชื่อ	ขนาดเล็กที่สุด วัดโดยรอบเป็น เซนติเมตร	อัตราค่าภาค หลวงคิดเป็นเม เตอร์สี่เหลี่ยม ลูกบาศก์
๑	๒	๓	๔
ประเภทหวงห้าม ชนิดที่ ๒	๑ กายูจิ้งมีชหรือกายูจิงยาตุหรือ ไม่ตะเคียนชันเตาแมว ๒ กายูมอบาหรือไม่หลมพอ ๓ กายูตะมะซุหรือไม้ดำเส้า ๔ กายูจิงหาหรือไม้ตะเคียนต่าง ๆ ๕ กายูจิงจาหรือไม้แคล้อย ๖ กายูตาแปหรือไม้มหาต ๗ กายูตีหยาหรือไม้สีไทร ๘ กายูบ่องหรือไม้อนทนิ ๙ กายูบัวะหรือไม้พรมคด	๒๐๐ ๑๕๐ ๑๕๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๑๕๐ ๑๕๐ ๑๕๐ ๑๕๐	— — — ๑/๕๐ ๑/๕๐ ๑/๕๐ ๑/๕๐ ๑/๒๕ ๑/๒๕

ประเภทเลขนิติไม่	ข้อไม่	ขนาดเด็กที่สุด วัดโดยรอบป้า เซ็นติเมตร	อัตราค่าภาค หลวงคิดเป็นเม ตร สี่เหลี่ยม ดูภาคละ
๑	๒	๓	๔
ประเภทหวงห้าม ชนิดที่ ๒	๑๐ กายนอหรือไม่มากบค ๑๑ กายกเบหรือไมเอก ๑๒ กายบ่อแดหรือไมทง	๑๕๐ ๑๕๐ ๑๕๐	๑/๒๕ ๑/๒๕ ๑/๒๕
ประเภทหวงห้าม ชนิดที่ ๓	๑ กายละกิวหรือไมยง ๒ กายจับปากอหรือไมจ่าป้า ๓ กายจับบาเซหรือไมตะเคียนทราย ๔ กายสู่อหรือไมตงเก ๕ กายสำระยาตะมากอหรือไมสยา เหลือง ๖ กายแตะมะหิงหรือไมจวง	๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐	๑/ ๑/ ๑/ ๑/ ๑/ ๑/

ประเภทเลขชนิดไม้	ชื่อไม้	ขนาดเล็กที่สุด วัดโดยรอบเป็น เส้นตีเมตร	อัตราค่าภาค หลวงคิดเป็นเม เตอร์สี่เหลี่ยม ลูกบาศก์
๑	๒	๓	๔
ประเภทหวงห้าม ชนิดที่ ๓	๗ กายสะเตมอลหรือไม้เต็งมน	๑๕๐	๑/-
	๘ กายแปงกะหรือไม้แดง	๑๕๐	๑/-
	๙ กายรือเสาะหรือไม้สัก	๑๕๐	๑/-
	๑๐ กายบงออยาหรือไม้ตะแบก	๑๕๐	๑/-
	๑๑ กายคิบองหรือไม้พยอม	๑๕๐	๑/-
	๑๒ กายปุตะหรือไม้จิกนม	๑๕๐	๑/-
	๑๓ กายกุดงหรือไม้กัทิม	๑๕๐	๑/-
	๑๔ กายบองแงหรือไม้กอ	๑๕๐	๑/-
	๑๕ กายมื่อแดงกาตาหรือไม้พันต้น	๑๕๐	๑/-
	๑๖ กายสารยาหรือไม้สยาขาว	๒๐๐	๑/-
	๑๗ กายนาคอหรือไม้ขนแป้น	๒๐๐	๑/-

ประเภทเลขนิติไม่	ชื่อไม่	ขนาดเด็กที่สุด วัดโดยรอบบน เซ็นติเมตร	อัตราภาค หลวงคิดเป็นเม เตอร์ส. กลย ถูกบดละ
๑	๒	๓	๔
ประเภทหวงห้าม ชนิดที่ ๓	๑๘ กายตายหรือแม่ฟูกปลา ๑๙ กายตายหรือไม้ตงหน ๒๐ กายขามงขารอไมแม่ ๒๑ กายการเอเยหรือเมหว ๒๒ กายชะบิตตะหรือไมขานออย ๒๓ กายขบหรือไมโองก ๒๔ กายตาเดหรือไมเสมต ไม่ฟันเลไม่สำหรับเผถ่าน ที่ได้มาแล้ว (ให้วัดตามกอง)	๒๐๐ ๑๕๐ ๑๕๐ ๑๕๐ ๑๕๐ ๕๐ ๕๐	-/๓๕ -/๓๕ -/๕๐ -/๕๐ -/๕๐ -/๒๕ -/๒๕ ๒๐ สดางค์

ประกาศนานามประตูประราชวังสวนกุหลาบ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศว่า พระราชวังสวนกุหลาบ ซึ่งแต่เดิมมาพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิราชไว้โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเพื่อเป็นสวนที่ประพาส จึงให้เรียกว่า สวนกุหลาบ ครั้นต่อมาทรงพระราชดำริเห็นว่า การที่ได้ทรงสร้างสวนกุหลาบขึ้นก็เท่ากับขยายเขตพระนครไว้แต่ไพศาลออกไปเมื่อเป็นผลถึงพระมหากษัตริย์เช่นนี้ เป็นอันสมควรให้เป็นพระราชวังสำคัญแห่งหนึ่ง จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระที่นั่งอนันตสมาคมขึ้น แลประกาศให้เรียกว่าพระราชวังแจ้งอยู่ในประกาศลงวันที่ ๘ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๘ นั้นแล้ว

บัดนี้ได้ขานนามประตูประราชวังนี้ พระราชทานรวม ๑๗ ประตู คือ

- ๑) ประตูทวยเทพสโมสร
ออกจากพระที่นั่งอนันตสมาคมไปนำพระลาน
- ๒) ประตูภูธรลีลาศ
จากถนนใบพรไปนำพระลาน
- ๓) ประตูภูวนาถลีลาศ
จากถนนใบพรไปท่าวาสุกรี
- ๔) ประตูบุษบาสุวรรณค์

12/10/2561 จากถนนสามมื่อไปสวนกุหลาบ

- ๕) ประตุสุนันทาทวาร
จากถนนบวญไปสวนสุนันทา
- ๖) ประตุประสานเกียรติราช
จากถนนสัมมมือไปโรงทำน้ำคูลิต
- ๗) ประตุประสาทเทวฤทธิ
จากถนนพุดตาลไปกรมยานยนตร์
- ๘) ประตุประสิทธิสุรเดช
ออกจากทิมดาบกรมวัง ไปพระตำหนักกรมหลวง
สรรพสิทธิ
- ๙) ประตุประเสริฐราชศักดิ์
ออกจากพลับพลาโรงช่างไปทิมดาบกรมตำรวจ
- ๑๐) ประตุสำนักนิเวศพล
ออกจากโรงรักษาการของทหารรักษาวังมาโรงรักษา
การของทหารมหาดเล็ก
- ๑๑) ประตุถกกลเกียรติอนันต์
ออกจากพระที่นั่งอนันตสมาคมไปสระอโนดาช
ประตูชั้นใน ๖ ประตู คือ
- ๑๒) ประตุกนธรรพรักษา
จากถนนโตไปสวนหงส์
- ๑๓) ประตุพิทยาภรตถิต
จากถนนเต็กไปสวนหนังสือเล็ก

- ๑๔) ประตู่เทวฤทธิพิทักษ์
ออกจากพระที่นั่งอภิเศกตฤศิตด้านเหนือไปพลับพลา
โรงช้าง
- ๑๕) ประตู่เทวศักดิ์ภิรมย์
ออกจากโรงรักษาการของทหารมหาดเล็กไปโรงรักษา
การของทหารรักษาวัง
- ๑๖) ประตู่พรหมโสภิน
ออกจากพระที่นั่งอนันตสมาคมด้านเหนือ ไปพระที่นั่ง
อัมพรสถาน
- ๑๗) ประตู่อินทรโสภณ
ออกจากพระที่นั่งอนันตสมาคมด้านใต้ ไปพระที่นั่ง
อัมพรสถาน
ที่เรียกว่า พระราชวังสวนดุสิตมาแล้วนั้น แต่นั้น
ต่อไปให้เรียกแต่ว่า พระราชวังดุสิต ยกคำว่าสวน
ออกเสีย
อนึ่งวังสราญรมย์ ซึ่งได้สร้างขึ้นแต่รัชกาลที่ ๔ นั้น
ก็เป็นวังที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง จนถึงได้เป็นวังที่ประทับ
สมเด็จพระยพราช สมควรเรียกว่าพระราชวัง แต่นั้นต่อไป
ให้เรียกว่า พระราชวังสราญรมย์

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
เป็นวันที่ ๒๐๘๕ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม หน้า ๑๑๓)

ประกาศเปลี่ยนนาม อำเภออมรินทร์ อำเภอหงษาราม
อำเภอราชคฤห์ อำเภอบุบผาราม

ด้วยได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๔ ยกเลิกอำเภอขึ้นใน ๘ อำเภอ แลตั้งอำเภอขึ้นใหม่เป็น ๒๕ อำเภอ ขนานนามอำเภอแลกำหนด เขตท้องที่ ความแจ้งในประกาศนั้นแล้ว บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า นามอำเภอบางแห่งยังไม่เหมาะแก่นามตำบลอันเป็นหลักฐานมาแต่โบราณ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนนามอำเภอ อมรินทร์ เรียกว่า อำเภอบางกอกน้อย อำเภอหงษาราม เรียกว่า อำเภอบางกอกใหญ่ อำเภอราชคฤห์ เรียกว่า อำเภอบางยี่เรือ อำเภอบุบผาราม เรียกว่า อำเภอคลองสาร ตั้งแต่วันประกาศนี้ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
เป็นวันที่ ๒๐๗๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม หน้า ๑๒๖)

ประกาศกระทรวงนครบาล

เรื่องแบ่งเขตท้องที่ตำรวจพระนครบาลในจังหวัดธนบุรี

ด้วยจังหวัดธนบุรี อันเป็นภาควันตกแห่งกรุงเทพมหานครนั้น กองบังคับการปกครองส่วนแพนเกตำรวจพระนครบาลรวมในภาคนั้น มีอาณาเขตรั้วกว้างใหญ่ถึง ๑๑ อำเภอ เกินกว่าสมควรกระทรวงนครบาลเห็นควรแบ่งออกเป็น ๒ ตอน จึงได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้แบ่งเขต เพื่อสะดวกแก่การงานเป็นส่วนเหนือส่วนใต้ดังนี้

เขตจังหวัดธนบุรีเหนือ

ทิศเหนือต่อเขตจังหวัดนนทบุรี ทิศใต้ต่อเขตอำเภอบางขุนเทียน ทิศตะวันออกต่อเขตอำเภอบางยี่เรือ อันขอบางกอกใหญ่ และเลียบตามลำน้ำเจ้าพระยา ฝั่งวันตก ในเขตอำเภอบางกอกน้อยกับอำเภอบางพลัด ขึ้นไปถึงปากคลองวัดละมุดฝั่งเหนือ ทิศวันตกต่อเขตมณฑลนครไชยศรี ในเขตรนี้เรียกว่ากรมตำรวจพระนครบาล จังหวัดธนบุรีเหนือ

เขตจังหวัดธนบุรีใต้

ทิศเหนือต่อเขตอำเภอภาษีเจริญ อำเภอหนองแขม ทิศใต้ต่อเขตจังหวัดสมุทรปราการ แลเขตมณฑลนครไชยศรี ทิศตะวันออกต่อเขตจังหวัดพระประแดง และเลียบตามลำน้ำ

พ. ศ. ๒๕๕๕

หน้า ๑๒๔

เจ้าพระยา ฝั่งตะวันตก ในเขตรัฐอณาจักรบุรีระ อำเภอบุคโล
อำเภอคลองสาร อำเภอบางกอกใหญ่ ไปจนถึงปากคลองมอญ
ฝั่งเหนือ ทิศตะวันตกต่อเขตรัฐมณฑลนครไชยศรี ในเขตรัฐนี้เรียกว่า
กรมตำรวจพระนครบาล จังหวัดธนบุรีได้

ศาลาว่าการกระทรวงนครบาล

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาอมรรช

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม หน้า ๑๑๗)

ประกาศใช้เพิ่มอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ (ว.ป.ร.)

พระมหามงกุฎ กรอบกนกเงิน

จางวางโท พระยาประสิทธิ์ศุภการ อธิบดีกรมมหาดเล็ก รับ
พระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

ด้วยบัดนี้ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดทำเพิ่ม
ขึ้นอีกชนิดหนึ่ง ทำด้วยเงินสำหรับใช้เป็นเครื่องหมาย ของ
ผู้ที่ได้เคยรับราชการ อยู่ในกองมหาดเล็ก ห้องพระบรรทม มาแล้ว

ฉนั้นให้เลิกความในข้อ ๒ ของประกาศกรมมหาดเล็ก ลง
วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๕ ซึ่งว่าด้วยบุคคลซึ่งได้เคยรับ
ราชการประจำในกองมหาดเล็กห้องพระบรรทมมาแล้ว ให้ใช้
พระมหามงกุฎอยู่บนอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ (ว.ป.ร. นั้นเสีย)

เมื่อได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดทำเพิ่มชนิดขึ้น
สำหรับเป็นเครื่องหมายของผู้ที่ได้เคยรับราชการ ประจำอยู่ใน
กองมหาดเล็กห้องพระบรรทมขึ้นแล้ว จึงเห็นเป็นการสมควร
ที่จะกำหนดการใช้ติดเพิ่มขึ้น ให้เป็นระเบียบต่อไป คือ

๑. เพิ่มขึ้นให้เรียกว่า เพิ่มอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ (ว.ป.ร.)

พระมหามงกุฎ กรอบกนกเงิน

๒. ให้ใช้ติดเพิ่มขึ้นที่นอกเสื้อข้างขวาเหนือปกกระเป๋

๓ ผู้ที่^๕ใช้^๕เข็ม^๕ได้^๕ ต้องเป็นผู้^๕ที่^๕เคย^๕รับ^๕ราชการ^๕ประจำ^๕อยู่ใน^๕กอง^๕มหาดเล็ก^๕ห้อง^๕พระ^๕บรม^๕มามา^๕แล้ว^๕ แล^๕คง^๕รับ^๕ราชการ^๕ประจำ^๕อยู่ใน^๕กรม^๕กระ^๕ทรวง^๕อื่น^๕ ๆ^๕ ถ้า^๕ต้อง^๕ออก^๕จาก^๕นอก^๕ราชการ^๕ หรือ^๕พัก^๕ราชการ^๕กั^๕ติ^๕ จะ^๕ใช้^๕เข็ม^๕นี้^๕ไม่^๕ได้^๕เป็น^๕อัน^๕ขาด^๕

๔ เข็ม^๕นี้^๕จะ^๕ใช้^๕ติด^๕ได้^๕คือ^๕เมื่อ^๕แต่ง^๕กาย^๕เรี^๕บ^๕ร้อย^๕ (มี^๕ใช้^๕สร^๕วม^๕กาง^๕เกง^๕และ^๕สร^๕วม^๕เสื่อ^๕)

๕ ข้าราชการ^๕ผู้^๕ที่^๕จะ^๕ได้^๕ใช้^๕เข็ม^๕นี้^๕ จะ^๕ได้^๕รับ^๕พระ^๕ราช^๕ทาน^๕ เพื่อ^๕เป็น^๕เกี^๕รย^๕ติ^๕ยศ^๕

ทั้ง^๕นี้^๕ ถ้า^๕ข้าราชการ^๕ผู้^๕ที่^๕ได้^๕เคย^๕รับ^๕ราชการ^๕ ประจำ^๕ใน^๕กอง^๕ห้อง^๕พระ^๕บรม^๕มามา^๕แล้ว^๕ และ^๕ย้าย^๕ไป^๕รับ^๕ราชการ^๕ที่^๕กรม^๕และ^๕กระ^๕ทรวง^๕อื่น^๕ ๆ^๕ กั^๕ติ^๕ ถ้า^๕ได้^๕รับ^๕พระ^๕บรม^๕ราช^๕านุ^๕ญ^๕ตให้^๕ใช้^๕พระ^๕ม^๕หาม^๕ง^๕กุ^๕ฎ^๕บน^๕อักษร^๕พระ^๕บรม^๕นา^๕มา^๕ภี^๕รัช^๕ย์^๕ย่อ^๕ (ว.ป.ร.) เป็น^๕พิ^๕เศษ^๕แล้ว^๕ ไม่^๕ต้อง^๕ใช้^๕เข็ม^๕นี้^๕เป็น^๕แคร^๕ง^๕หมา^๕ย^๕ต่อ^๕ไป^๕

ประกาศ^๕มา^๕ณ^๕วัน^๕ที่^๕ ๘^๕ สั^๕ง^๕หาค^๕ม^๕ พระ^๕พ^๕ุท^๕ศ^๕กั^๕ร^๕า^๕ช^๕ ๒๕๕๕ .

(ราช^๕กิจ^๕จาน^๕น^๕เบ^๕ก^๕ษา^๕ เล่ม^๕ ๓๓^๕ วัน^๕ที่^๕ ๑๓^๕ สั^๕ง^๕หาค^๕ม^๕ หน้า^๕ ๑๑๕^๕)

ประกาศตั้งสถานายกกรรมการจัดการลูกเสือ
มณฑลพายัพและมณฑลมหाराษฎร์

ด้วยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงดำรงตำแหน่ง
สถานายกกรรมการกลางลูกเสือทั่วพระราชอาณาจักร มีพระบรม
ราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ตำแหน่งสถานายกกรรมการ
จัดการลูกเสือมณฑลพายัพ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์ ทำการสนองพระเดชพระคุณอยู่นั้น
ครั้นได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์
เข้ามารับราชการเป็นเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย และให้แยก
มณฑลพายัพเป็น ๒ มณฑลเรียกว่า มณฑลพายัพ กับมณฑล
มหाराษฎร์แล้ว นำที่สถานายกทั้งสองมณฑลนั้นจึงวางอยู่ ทรง
พระราชดำริเห็นว่านายกองโท หม่อมเจ้าบวรเดช อุปราชมณฑล
ภาคพายัพ และสมุหเทศาภิบาล สำเร็จราชการมณฑลพายัพ กับ
นายกองตรี พระยาเพชรรัตนสงคราม สมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการ
มณฑลมหाराษฎร์สมควรจะเป็นสถานายกทั้งสองมณฑลนี้ได้
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งให้นายกองโท หม่อมเจ้าบวรเดช
เป็นสถานายกกรรมการจัดการลูกเสือมณฑลพายัพ และ
นายกองตรี พระยาเพชรรัตนสงคราม เป็นสถานายกกรรมการ
จัดการลูกเสือมณฑลมหाराษฎร์ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๔ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๐ สิงหาคม หน้า ๑๒๑)

ประกาศกระทรวงนครบาล

พแนกป้องกันโรคร้ายที่ ๒๕

ด้วยได้ทราบว่ามีโรคร้ายที่ติดต่อกันได้ คือ ไข้ทรพิษซึ่งได้
เกิดมีขึ้นในเมืองฮ่องกงนั้น บัดนี้สงบแล้ว เพราะฉะนั้นจึงประกาศ
ให้ทราบทั่วกันว่า ประกาศกระทรวงนครบาล พแนกป้องกันโรค
ร้ายฉบับที่ ๒๕ นั้น เป็นอันยกเลิกตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาอมราช

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๐ สิงหาคม หน้า ๑๒๒)

ประกาศเพิ่มอัตราเก็บเงินค่าราชการ
แก่ราษฎรในท้องที่อำเภอหน้าป่าด จังหวัดอุตรดิตถ์

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามที่ได้โปรดเกล้าฯ ให้เก็บเงินค่าราชการในท้องที่อำเภอหน้าป่าด จังหวัดอุตรดิตถ์ คนละ ๒ บาท โดยราษฎรยากจนขัดสน แลการนำมาหาเลี้ยงชีพไม่บริบูรณ์นั้น บัดนี้ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ว่าการนำมาหาเลี้ยงชีพของราษฎรในอำเภอนั้นบริบูรณ์ขึ้นกว่าแต่ก่อน สมควรที่จะเพิ่มอัตราเก็บเงินค่าราชการ ให้เหมาะแก่ภูมิประเทศท้องที่จังหวัดพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เพิ่มอัตราเก็บเงินค่าราชการแก่ราษฎรในท้องที่อำเภอหน้าป่าด จังหวัดอุตรดิตถ์ขึ้นอีก ๒ บาท รวมเป็นอัตรา คนละ ๔ บาท ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๖๐ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

12/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๓ สิงหาคม หน้า ๑๒๓)

ประกาศเก็บเงินอากรค่านาในตำบลบึงลำไย
ตำบลลาดบัวขาว ท้องที่อำเภอจันทัก เป็นนาฟางลอยชั้นจัตวา

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ พระมงกุฎเกล้า
โปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า การทำนาของราษฎร
ในตำบลบึงลำไย ตำบลลาดบัวขาว ตำบลสีแก้ว อำเภอจันทัก
จังหวัดนครราชสีมา ๓ ตำบลนี้ ได้ผลบริบูรณ์เสมอกัน แต่อัตราค่านา
ที่จัดเก็บอยู่ยังหาเสมอกันไม่ คือ ตำบลบึงลำไยแลตำบลลาด
บัวขาว เก็บเป็นชนิดนาฟางลอยชั้นเบญจจะ ตำบลสีแก้วเก็บเป็นนา
ฟางลอยชั้นจัตวา ย่อมเสียเปรียบไม่เสมอหน้ากัน จึงทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้เก็บเงินอากรค่านาในตำบลบึงลำไย ตำบล
ลาดบัวขาว ท้องที่อำเภอจันทัก เป็นชนิดนาฟางลอยชั้นจัตวา
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๗ สิงหาคม หน้า ๑๒๔)

กฎแก้ไขเพิ่มเติม
 กฎว่าด้วยอาญาฐานละเมิดวินัย
 สำหรับเจ้าพนักงานพลตระเวน พ.ศ. ๒๔๕๕

เจ้าพระยามรราช เสนาบดีกระทรวงนครบาล รับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามข้อความในกฎว่าด้วยอาญาฐานละเมิดวินัยสำหรับเจ้าพนักงานพลตระเวน พ.ศ. ๒๔๕๕ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้เสนาบดีกระทรวงนครบาลตรวจขึ้นไว้ตามที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ นั้น บัดนี้ได้รวมราชการกรมตำรวจภูธร และกรมตำรวจพระนครบาลเป็นกรมเดียวกันแล้ว ข้อความในกฎนั้นไม่เหมาะสมแก่สมัยกาล และไม่สะดวกแก่การบังคับบัญชา เพราะฉะนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงใหม่ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คำที่ว่า "พลตระเวน" ในกฎลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ นั้น ให้เปลี่ยนเรียกว่า "ตำรวจพระนครบาล และตำรวจภูธร" ทั้งสิ้น

ข้อ ๒ ตามความในข้อ ๑๓ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะลงอาญาได้ แต่เฉพาะตามลำดับกำหนดโทษตามตารางนั้น ส่วนตารางกำหนดโทษนั้นยังไม่ละเอียดและชัดเจน ให้ยกเลิกตารางกำหนดโทษเก่าในข้อ ๑๓ นั้นเสีย ให้ใช้ตารางกำหนดโทษใหม่ดังต่อไปนี้แทน (ให้ดูตาราง)

ข้อ ๓ ในข้อ ๑๔ ว่าด้วยเทียบตำแหน่งและยศในการลง
 อาญาและรับอาญา ให้ยกเลิกในข้อ ๑๔ นั้นเสีย ให้เปลี่ยน
 ข้อความดังนี้ ให้แทนข้อ ๑๔ ต่อไป

ข้อ ๑๔ ตำแหน่งผู้มีอำนาจลงอาญาหรือรับอาญา ที่เป็น
 ข้าราชการในกรมตำรวจภูธรและกรมตำรวจพระนครบาล ตาม
 ทำเนียบบางตำแหน่ง หากตรงกับตำแหน่งผู้มีอำนาจลงอาญา
 ตามซึ่งได้บ่งไว้ในข้อ ๑๓ นั้นไม่ จึงให้เทียบยศและตำแหน่ง
 สำหรับทั้งในการลงอาญาและรับอาญาดังนี้

(ก) เทียบชั้นผู้บังคับการแขวง และ ผู้บังคับการตำรวจภูธร

มณฑล

๑ นายพลตำรวจ

(ข) เทียบชั้นผู้กำกับการ

๑ นายพันตำรวจ เอก, โท.

(ค) เทียบชั้นสารวัตรใหญ่

๑ นายพันตำรวจตรี

(ฅ) เทียบชั้นสารวัตรแขวง

๑ นายร้อยตำรวจเอก

(ง) เทียบชั้นรองสารวัตร

๑ นายร้อยตำรวจ โท, ตร.

๒ นายตมตำรวจ

๓ จำนายสิบตำรวจ

ข้อ ๔ ตามข้อความในข้อ ๒๐ นั้นยังไม่ชัดเจน ให้ยกข้อความ
 ในข้อ ๒๐ นั้นเสีย ให้เปลี่ยนข้อความดังนี้แทนข้อ ๒๐ ต่อไป
 ข้อ ๒๐ เมื่อผู้มีอำนาจบังคับบัญชาได้ทราบว่ามีผู้ซึ่งอยู่ใน
 บังคับบัญชาของตนมีความผิดจนปรากฏแน่นอนแล้ว แต่ความ
 ผิดนั้นควรรับอาญาที่เหนืออำนาจจะสั่งกระทำได้ ก็ให้รายงาน
 ชี้แจงความผิดของผู้ที่กระทำความผิดนั้น ให้ออกความเห็น
 ควรลงอาญาประการใด เสนอตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจลงอาญา
 ได้พร้อมกับความผิด เพื่อขอให้ผู้นั้นสั่งการต่อไป แต่ถ้าเป็นโทษฐาน
 ขาดหน้าราชการ ซึ่งมีวิธีวางอัตรากำหนดโทษไว้โดยแน่นอนแล้ว
 หากกำหนดโทษนั้นเหนืออำนาจ ของผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งลง
 อาญาได้ ก็ให้นำเสนอตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดีกรมตำรวจ
 และกรมตำรวจพระนครบาล แม้ว่ากำหนดโทษนั้นจะเหนืออำนาจ
 อธิบดีกรมตำรวจ และกรมตำรวจพระนครบาลก็ดี ให้
 อธิบดีกรมตำรวจ และกรมตำรวจพระนครบาล มีอำนาจ
 สั่งลงอาญาได้ที่เดียว ไม่ต้องนำเสนอตามลำดับชั้นต่อไปอีก
 แต่ให้ลงอาญาอย่างสูงที่สุดเพียงจำขังได้ไม่เกินกว่า ๖ เดือน ถ้า
 เห็นสมควรว่าจะลงอาญาเกินกว่า ๖ เดือนแล้ว ให้ส่งตัวผู้กระทำ
 ผิดไปฟ้องร้องขอให้ศาลลงโทษ ตั้งวิธีวางอัตรากำหนดโทษ
 ฐานขาดหน้าราชการไว้โดยแน่นอนแล้วนั้นต่อไปก็ได้

ศาลาว่าการนครบาล

วันที่ ๑๔ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

12/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๗ สิงหาคม หน้า ๑๒๕)

ผู้ลงโทษ	โทษเบา			โทษจำคุก		กักขัง							โทษกักขัง							ทัณฑ์ขัง			หมายเหตุ	
	ผู้รับโทษ			ผู้รับโทษ		ผู้รับโทษ							ผู้รับโทษ							ผู้รับโทษ				
	นักเรียนนายร้อยตำรวจ	นายสิบตำรวจ	พลตำรวจ	นายสิบตำรวจ	พลตำรวจ	ผู้บังคับการแขวงและผู้บังคับการตำรวจภูธรเขต	ผู้กำกับการ	สารวัตรใหญ่	สารวัตรแขวงและผู้บังคับกอง	รองสารวัตรและผู้บังคับหมวด	นักเรียนนายร้อยตำรวจ	นายสิบตำรวจ	พลตำรวจ	ผู้บังคับการแขวงและผู้บังคับการตำรวจภูธรเขต	ผู้กำกับการ	สารวัตรใหญ่	สารวัตรแขวงและผู้บังคับกอง	รองสารวัตรและผู้บังคับหมวด	นักเรียนนายร้อยตำรวจ	นายสิบตำรวจ	พลตำรวจ	นักเรียนนายร้อยตำรวจ		นายสิบตำรวจ
เสนบดี	๔๐ ที่	๔๐ ที่	๖๐ ที่	๔ เดือน	๖ เดือน	๑๕ วัน	๑ เดือน	๒ เดือน	๓ เดือน	๔ เดือน	๕ เดือน	๕ เดือน	๖ เดือน	๑ เดือน	๒ เดือน	๓ เดือน	๔ เดือน	๕ เดือน	๖ เดือน	๗ เดือน	๘ เดือน	๑๕ วัน	๑๕ วัน	๑๕ วัน
อธิบดี	๓๐ ที่	๓๐ ที่	๔๐ ที่	๒ เดือน	๓ เดือน	—	๑๕ วัน	๑ เดือน	๒ เดือน	๓ เดือน	๔ เดือน	๔ เดือน	๕ เดือน	๑๕ วัน	๑ เดือน	๒ เดือน	๓ เดือน	๔ เดือน	๕ เดือน	๖ เดือน	๗ เดือน	๑๕ วัน	๑๕ วัน	๑๕ วัน
ผู้บังคับการแขวงและผู้บังคับการตำรวจภูธรเขต	๒๐ ที่	๒๐ ที่	๓๐ ที่	๑๕ วัน	๑ เดือน	—	—	๑๖ วัน	๑๕ วัน	๑ เดือน	๒ เดือน	๒ เดือน	๓ เดือน	—	๑๖ วัน	๑๕ วัน	๑ เดือน	๒ เดือน	๓ เดือน	๓ เดือน	๔ เดือน	๑๕ วัน	๑๕ วัน	๑๕ วัน
ผู้กำกับการแขวง	๑๐ ที่	๑๐ ที่	๒๐ ที่	—	—	—	—	—	—	๑๖ วัน	๑๕ วัน	๒๐ วัน	๑ เดือน	—	—	๑๖ วัน	๑๕ วัน	๑ เดือน	๒ เดือน	๒ เดือน	๓ เดือน	๑๐ วัน	๑๐ วัน	๑๐ วัน
สารวัตรใหญ่	๕ ที่	๕ ที่	๑๐ ที่	—	—	—	—	—	—	—	๑๐ วัน	๑๕ วัน	๒๐ วัน	—	—	—	๑๖ วัน	๑๕ วัน	๑ เดือน	๑ เดือน	๒ เดือน	๑๖ วัน	๑๖ วัน	๑๖ วัน
สารวัตรแขวงและผู้บังคับกองตำรวจภูธร	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑๖ วัน	๑๖ วัน	๑๕ วัน	—	—	—	—	๑๖ วัน	๑๕ วัน	๑๕ วัน	๑ เดือน	๓ วัน	๓ วัน	๓ วัน
รองสารวัตรและผู้บังคับหมวดตำรวจภูธร	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๓ วัน	๓ วัน	๑๖ วัน	—	—	—	—	—	๑๖ วัน	๑๖ วัน	๑๕ วัน	๑ วัน	๑ วัน	๑ วัน

คำอธิบาย

- กำหนดโทษในตารางนี้คือ กำหนดที่สูงที่สุด ผู้ลงโทษจะส่งลงโทษเกินกว่ากำหนดไม่ได้ แต่ต่ำกว่านี้ได้
- โทษทัณฑ์ขังนั้น ที่กำหนดไว้เป็นวัน ๆ คือ หมายความว่าทำทัณฑ์ขังทุกวันจนกว่าจะครบ ในวันหนึ่งนั้นผู้ส่งลงโทษจะทำทัณฑ์ขังกี่ชั่วโมงก็ตามใจ แต่ไม่ให้เกินกว่าวันละ ๖ ชั่วโมง ผู้ใดจะส่งลงโทษทัณฑ์ขังให้กำหนดโดยชัดเจนว่า ทัณฑ์ขังกี่วันแล้ววันละกี่ชั่วโมง ส่วนที่กำหนดอำนาจไว้เป็นชั่วโมงนั้น หมายความว่าส่งลงโทษได้เฉพาะวันเดียวภายในกำหนดเท่านั้นชั่วโมง

ประกาศเลื่อนฐานันดร
สมุหเทศาภิบาล มณฑลกรุงเก่า

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบ
ทั่วกันว่า กรุงเทพมหานครหรืออยุธยา เป็นพระมหานคร
ราชธานีโบราณ นับว่าเป็นมงคลสถานสำคัญแห่งหนึ่ง อีก
ประการหนึ่งได้ขยายเขตมณฑลกว้างขวางขึ้น มีประชาชน
อยู่ในเขตความปกครองของมณฑลนี้มากขึ้นกว่าแต่ก่อน สมควร
ที่ผู้ปกครองมณฑล จะมีฐานันดรใหญ่ยิ่งกว่าสมุหเทศาภิบาล
เป็นพิเศษ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนฐานันดร
มหาเสวกโท พระยาโบราณราชธานินทร์ สมุหเทศาภิบาล
ชั้นเป็นอุปราชมณฑลกรุงเก่าตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศมาณวันที่ ๕ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
เป็นวันที่ ๒๑๒๖ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๐ กันยายน หน้า ๑๓๐)

ประกาศกระทรวงเกษตรราธิการ

บอกกำหนดให้ ใช้พระราชบัญญัติรักษาคลอง
 ร.ศ. ๑๒๑ แดงภูเสนาบตีกระทรวงเกษตรราธิการ
 สำหรับคลองวังสิตประยงค์คีตี่ คลองหกวาสายล่าง
 คลองหกวาสายบน คลองชอยที่ ๑ ถึงที่ ๓๔
 รวมคลองชอย ๓๔ คลอง

เสนาบตีกระทรวงเกษตรราธิการ รับพระบรมราชโองการ
 ไล่เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศให้ทราบทั่ว
 กันว่า

ตามความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติรักษาคลอง
 ร.ศ. ๑๒๑ มีความว่า เมื่อจะใช้พระราชบัญญัตินี้สำหรับคลอง
 ใดเมื่อใด จะได้ออกประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็น
 สำคัญ

แลตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความว่า
 ให้เสนาบตีกระทรวงเกษตรราธิการ มีอำนาจที่จะตั้งกฎข้อบังคับ
 สำหรับรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น บรรดากฎ
 ข้อบังคับเสนาบตีกระทรวงเกษตรราธิการ ซึ่งได้รับพระราชทาน
 พระบรมราชานุญาตตั้งขึ้นประกอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้
 ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้ได้เหมือนเป็น
 ส่วนหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินั้น

บัดนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
 รักษาคลอง ร.ศ. ๑๒๑ แลกฎเสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ
 ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ร.ศ. ๑๒๕ ซึ่งตั้งไว้เพื่อประกอบกับ
 พระราชบัญญัติรักษาคลองนั้น สำหรับคลองรังสิตประยูรศักดิ์
 คลองหกวาสายบน คลองหกวาสายล่าง คลองซอยที่ ๑ ถึง
 ที่ ๓๔ รวมคลองซอย ๓๔ คลอง ตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป
 เว้นแต่ข้อ ๓ แห่งกฎเสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ ลงวันที่ ๑๒
 สิงหาคม ร.ศ. ๑๒๕ ซึ่งมีความว่า ให้ยกเว้นที่ริมคลองไว้
 เป็นถนนหลวง สำหรับเป็นทางโยงเรือฝั่งละ ๖ ศอกทั้ง ๒ ฝั่งนั้น
 ในส่วนคลองรังสิต ฯ และคลองบริวารของคลองรังสิต ฯ ที่ทั้ง
 ๒ ฝั่งคลองที่ยกไว้นั้น ให้คงเท่ากันกับที่ปรากฏในหนังสืออนุญาต
 ขุดคลอง ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ร.ศ. ๑๐๕ ข้อ ๗ เดิมนั้น

ประกาศมาณวันที่ ๓๑ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงพระนาม) รมี

เสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๐ กันยายน หน้า ๑๓๑)

ประกาศแก้ไขหมวดทรงประพาศ
ข้าราชการชั้นพระตำรวจ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า
หมวดทรงประพาศข้าราชการชั้นพระตำรวจที่ใช้อยู่ในบัดนี้ สมควร
จะมียอดกษัตริย์เพิ่มเติมให้ผิดกว่านายตำรวจธรรมดา จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชั้นพระตำรวจใช้หมวดทรงประพาศ
มียอดกษัตริย์นกกขาวสลักแดง สำหรับใช้ในเวลาที่แต่งกายเต็มยศ
ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งมาเมื่อวันที่ ๕ กันยายน พระพุทธ
ศักราช ๒๕๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๐ กันยายน หน้า ๑๓๓)

ประกาศตั้งกรรมการฟุตบอลถ้วยทองนักรบ
ประจำปีพระพุทธศักราช ๒๕๕๕

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรรมการคณะฟุตบอลถ้วยทองนักรบประจำปี พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้

๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงรับตำแหน่งเป็นประธานยก

๒ นายพลตรี และนายพลเสือเป้า พระยาประสิทธิ์ศุภการ เป็นอุปนายกและประธานกรรมการ

๓ นายกองโท พระยาบริหารราชมานพ เป็นเลขาธิการ

๔ นายหมวดโท พระยาธรรตน์บดี เป็นเหรัญญิก

กรรมการผู้แทนทหารบก

๑ นายพันเอก พระพัลลภพลาธิการ

๒ นายพันตรี หม่อมเจ้าจุลดิศ

กรรมการผู้แทนทหารเรือ

๑ นายพลเรือโท พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นสิงหวิกรมเกรียงไกร

๒ นายนาวาโท พระปฤษฎินนาวายุทธ

กรรมการผู้แทนเสื่อบ้า

- ๑ นายกองโท หม่อมเจ้าชัชวลิต
- ๒ นายหมวดโท พระยาไพศาลศิลปศาสตร์

ส่วนกรรมการพิเศษ แลกรรมการผู้ช่วยนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อุปนายกเรียกตั้งได้ แล้วแต่จะเหมาะสมแก่เหตุการณ์

ประกาศมาณวันที่ ๗ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๐ กันยายน หน้า ๑๓๓)

ประกาศแก้ไขอัตราเก็บเงินค่าราชการ
ในท้องที่อำเภอเมืองเลย อ่างทอง ท่งลี่ ตำบลชัย
แขวงจังหวัดเลย เป็นอัตราคนหนึ่งปีละ ๔ บาท

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศ
ทราบทั่วกันว่า การเก็บเงินค่าราชการในท้องที่จังหวัดเลยมณฑล
อุดร ยังไม่เป็นการเสมอหน้ากัน คือ อำเภอเมืองเขียงการ
จัดเก็บคนหนึ่งปีละ ๔ บาท ส่วนท้องที่อำเภอเมืองเลย อำเภอ
วังสพาน อำเภอท่งลี่ ปีหนึ่งคนละ ๓ บาท อำเภอด่านซ้ายคนละ
๒ บาท ทรงพระราชดำริเห็นว่า การทำมาหาเลี้ยงชีพของ
ราษฎรในท้องที่เหล่านี้ มีความเจริญสมบูรณ์ขึ้น สมควรจะ
แก้อัตราเก็บเงินค่าราชการ เพิ่มขึ้นเป็นอัตราเดียวกันทั่วจังหวัด
เลย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศแก้อัตราการ
เก็บเงินค่าราชการในท้องที่อำเภอเมืองเลย อำเภอวังสพาน อำเภอ
ท่งลี่ อำเภอด่านซ้าย รวม ๔ อำเภอ ในเขตแขวงจังหวัดเลย
เป็นอัตราคนหนึ่งปีละ ๔ บาท ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็น
ต้นไป

หอรทัยกรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงพระนาม) กิติยากร

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

12/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๐ กันยายน หน้า ๑๓๔)

พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน
ฉบับที่ ๒

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
เมื่อ ร.ศ. ๑๒๑ ได้มีประกาศพระราชบัญญัติไว้ฉบับหนึ่งในเรื่อง
ที่ดินที่ได้ออกโฉนดแผนที่ มาฉบับนี้สมควรมีข้อความเพิ่มเติม
ขึ้นอีก ดังจะกล่าวต่อไปนี้

มาตรา ๑ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใด ถือว่าตนมีอำนาจเอาไสรยในที่ดินของ
ผู้อื่นได้ โดยปักเขตรั้วตามลักษณะเบ็ดเสร็จบทที่ ๔๒ แลที่ดิน
นั้นเป็นที่ดินที่ได้ออกโฉนดแผนที่แล้ว ก่อนวันประกาศพระราช
บัญญัติฉบับนี้ ให้ผู้ถือว่าตนมีอำนาจเอาไสรยได้นั้น มาขอจด
ทะเบียนไว้ที่หออทะเบียนภายในกำหนด ๑ ปี นับตั้งแต่วันนี้เป็น
ต้นไป ถ้าละเลยไม่มาขอจดทะเบียนเสียภายในกำหนด ๑ ปีแล้ว
ให้ถือว่าไม่มีอำนาจเอาไสรยได้ตามลักษณะเบ็ดเสร็จบทที่ ๔๒ นั้น

ในที่ดินรายใดที่ได้ออกโฉนดแผนที่ ภายหลังจากวันประกาศ
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ห้ามไม่ให้ศาลทั้งหลายยกทเอาไสรยใน
ลักษณะเบ็ดเสร็จมาใช้ต่อไป

มาตรา ๒ ถ้าเจ้าของที่ดินที่ได้ออกโฉนดแผนที่แล้ว จะให้
ผู้หนึ่งผู้ใดเอาไสรยในที่ดินนั้น มีกำหนดเวลาเร็วช้าเท่าใดก็ดี และถ้ามี
ความประสงค์จะให้ฟ้องร้องกันได้แล้ว ต้องมาจดทะเบียนไว้ยัง
หออทะเบียนแก่ โฉนดคล้ายกับให้เจ้าที่ดินแก่กัน

ถ้าเจ้าของที่ดินที่ได้ออกโฉนดแผนที่แล้ว ทำพินัยกรรมให้อำนาจผู้หนึ่งผู้ใดเอาไปขายในที่ดินนั้นในกำหนดเวลาช้านานประการใดก็ดี เมื่อผู้ทำพินัยกรรมตายลงเมื่อใดให้ผู้ที่ม้อำนาจเอาไปขายมาจดทะเบียนเสียที่หอทะเบียนที่ดิน มิฉะนั้นที่ดินรายนั้นได้ขายหรือได้จำหน่ายแก่คนอื่นซึ่งไม่รู้เรื่องแล้ว อย่าให้ยกเอาอำนาจเอาไปขายนั้นมาผิดผู้นั้นเป็นอันขาด

มาตรา ๓ ในที่รายใดที่ได้ออกโฉนดแผนที่แล้วก็ได้ หรือได้ ออกไปไต่สวนหรือไต่สวนสำหรับรับโฉนดแผนที่ก็ดี ถ้าเจ้าของผู้มีชื่อในโฉนดไปไต่สวนหรือไต่สวนนั้นตายลงแล้ว ให้กระทรวงเกษตรธิการ หรือเจ้าพนักงานที่ดินของกระทรวงเกษตร ธิการมีอำนาจเรียกหนังสือเหล่านั้นมาดูได้ แลยึดไว้จนกว่าเจ้าของใหม่จะได้แก่ทะเบียนให้ถูกต้องต่อไป ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดฝ่าฝืนไม่ส่งโฉนดไปไต่สวนหรือไต่สวนมาแล้ว ให้มีโทษฐานปรับ วันหนึ่งไม่เกิน ๑ บาท ตามเวลาที่ไม่นำหนังสือเหล่านั้นมา ถ้าไม่เสียค่าปรับแล้ว ให้เอาตัวจำคุกแทนค่าปรับตามอัตราใน ประมวลกฎหมายหมายอาญาได้

มาตรา ๔ ในที่ใด ๆ ที่ออกโฉนดแผนที่หรือออกใบนำหรือ ใบไต่สวนสำหรับรับโฉนดแผนที่นั้นแล้ว ถ้ากระทรวงเกษตร ธิการหรือเจ้าพนักงานที่ดิน ของกระทรวงเกษตรธิการมีเหตุ สงสัยว่าเจ้าของได้อพยพทอดทิ้งที่ดินไว้เกิน ๕ ปี ให้กระทรวง เกษตรธิการหรือเจ้าพนักงาน ที่ดินของกระทรวงเกษตรธิการ

ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับหนึ่ง ในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับหนึ่งอย่างน้อย และให้ ปิดไว้ ณ ที่ดินฉบับหนึ่งเรียกหาเจ้าของ เมื่อได้ตัวเจ้าของเดิมมาก็ดี หรือไม่ได้ตัวมาก็ดี ให้เจ้าพนักงานกระทำการได้ส่วนว่าเป็นที่อพยพทอดทิ้งจริงหรือไม่ และถ้าตามสำนวนปรากฏว่าเป็นที่อพยพทอดทิ้งแล้ว ให้ถือว่าที่นั้นเป็นที่ว่างเปล่า

มาตรา ๕ ที่ดินรายใดที่ได้ออกโฉนดแผนที่ หรือใบมาหรือใบได้ส่วนสำหรับรับโฉนดแผนที่แล้ว แต่เจ้าของที่นั้นได้เวนคืนก็ดี หรือได้อพยพทอดทิ้งเกินกำหนด ๕ ปีก็ดี ให้กระทรวงเกษตรราชการเป็นเจ้าหน้าที่ออกข้อบังคับในการที่ราษฎรจะจับจองใหม่วิธีที่จะจับจองที่ได้กล่าวมานี้ ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการมีอำนาจตั้งกฎข้อบังคับได้เป็นพิเศษ ห้ามไม่ให้ถือว่าใบเหยียบย่ำหรือใบจองธรรมดาเป็นหนังสือสำหรับที่ดินนั้นๆ เพราะโฉนดแลแผนที่มืออยู่แล้วในทะเบียนอย่างวิธีใหม่

มาตรา ๖ ข้อความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ร.ศ. ๑๒๗ ที่กล่าวว่าให้เจ้าพนักงานทะเบียนกำหนดเวลาให้ผู้ร้องโต้แย้งไปฟ้องภายในกำหนด ๓๐ วันนั้น ให้มีความต่อไปดังนี้ คือ

ถ้าแม้ว่าเจ้าของโฉนดตายไปยังไม่ครบ ๑ ปีแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินกำหนดเวลายาวกว่านี้ได้ ไม่ให้เกินปี ๑ กับ ๓๐ วันไป

ถ้าฝ่ายใดได้ความเดือดร้อนโดยที่เจ้าพนักงาน กำหนดเวลาสั้นไป ก็ดี ยาวไปก็ดี ในส่วนมรดกผู้ตายไม่เกินกำหนดปีแล้ว ให้มีหนังสือ ร้องมายังเจ้ากรมทะเบียนได้ เจ้ากรมทะเบียนมีอำนาจกำหนด เวลาใหม่ แล้วแต่จะเห็นควร

มาตรา ๗ ถ้าปรากฏว่าในทะเบียนที่ดินที่ดี ในโฉนดแผนที่ หรือใบไต่สวนหรือใบนำสำหรับรับโฉนดแผนที่ที่ดี หรือใน แผนที่ที่ดีมีความหรือลวดลายที่ผิดโดยเขียนพลั้งเผลอแล้ว ให้ เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจเรียกโฉนด มาแก้ทะเบียน เสียให้ถูกต้อง โดยวิธีนี้ คือ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดเสียเปรียบลงแล้ว ให้เจ้าพนักงาน ที่ดินนั้นแจ้งความไปให้ทราบ แต่ถ้าผู้นั้นยินยอมก็ให้เจ้าพนักงาน แก้โฉนดแลทะเบียนได้ ถ้าผู้นั้นไม่ยอมก็ให้เจ้าพนักงานสั่งให้ ผู้นั้นไปฟ้องร้องภายในกำหนดไม่ต่ำกว่าหนึ่งเดือน แต่ไม่ยาว กว่า ๖ เดือน ถ้าไม่ฟ้องร้องในกำหนดนั้นแล้วให้เจ้าพนักงาน แก้โฉนดแลทะเบียนทันที แต่ถ้าในการแก้โฉนดหรือทะเบียน หรือแผนที่ดังที่ใดกล่าวมาในมาตรานี้ ไม่เป็นเรื่องที่จะให้ผู้หนึ่ง ผู้ใดเสียเปรียบแก่กันประการใดแล้ว เจ้าพนักงานไม่จำเป็นต้อง แจ้งความไปให้รู้ไว้ก่อนก็ได้

มาตรา ๘ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดเป็นตรีสต์ในเรื่องที่ดินมีโฉนดแผนที่ รายใดก็ดี หรือในเรื่องที่ดินซึ่งมีใบไต่สวนหรือใบนำสำหรับ รับโฉนดแผนที่ที่ดี ให้มีอำนาจมาจดทะเบียนลงชื่อตนเองได้

12/10/2566

แต่ต่อชื่อนั้นไปให้บังความว่า " ในหน้าที่ตรีสต์เรื่องนั้น ๆ " และ

เมื่อตราตั้งหลายได้อोन หรือแก่ ทะเบียนให้ประโยชน์ แก่ผู้ใด
 ผู้หนึ่งโดยฐานฉ้อโกงดี หรือโดยฐานทำผิดหน้าที่ก็ดี และผู้รับโอน
 หรือผู้ที่ได้ประโยชน์ตั้งนั้นไม่ใคร่รู้เห็นด้วย แต่ได้มีสินจ้างแลกเปลี่ยนแล้ว
 ให้ถือว่า การโอนการให้ประโยชน์นั้น ๆ เป็นอันใช้
 ได้ ในกฎหมาย

มาตรา ๕ ถ้าผู้ใดมีที่ดินหลายโฉนดด้วยกัน แลที่ดินเหล่านั้น
 ติดต่อกันเป็นพื้นเดียวกัน ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีอำนาจมาขอให้
 ออกโฉนดใหม่รวมเป็นโฉนดเดียวได้ แลถ้าเจ้าหน้าที่เห็นสมควร
 แล้วก็ให้ออกโฉนดใบเดียวไป เรียกโฉนดเก่าคืน

มาตรา ๑๐ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดถือว่าตนมีอำนาจอย่างใด ๆ ในที่ดิน
 หนึ่งหลายซึ่งได้ออกโฉนดแผนที่ใหม่แล้วก็ดี หรือยังไม่ได้ออก
 กก็ดี แลเมื่อออกมาโต้แย้งอำนาจนั้น ๆ แล้ว ให้ผู้ที่ถือตนว่ามี
 อำนาจในที่ดินนั้นไปฟ้องศาลเรียกผู้โต้แย้งมาเป็นจำเลยได้ เพื่อ
 ศาลจะได้ตัดสินว่าในระหว่าง ๒ ฝ่ายที่มาเป็นความกัน ฝ่ายใด
 จะมีอำนาจประการใดจริง

มาตรา ๑๑ ในเรื่องออกโฉนดที่ดินก็ดี ในเรื่องแก่ทะเบียน
 กก็ดี ถ้าเจ้าพนักงานได้ทำการไปโดยสุจริตแล้ว ห้ามไม่ให้ผู้หนึ่ง
 ผู้ใดฟ้องร้องเจ้าพนักงานผู้นั้นได้ เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตจาก
 เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

ประกาศมาฉวันที ๑๔ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
 เป็นวันที่ ๒๑๓๕ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

12410/2566
 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๗ กันยายน หน้า ๑๓๖)

กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

ที่ ๑๗

ว่าด้วยเรื่องแก่หะเบียนชื่อในโฉนดแผนที่โดยได้รับมรดก

ด้วยการออกโฉนดแผนที่ และการแก่หะเบียนชื่อเจ้าของที่ดิน
 ที่ได้ตายไปนั้นเป็นหน้าที่ของกระทรวงเกษตราธิการ และได้มีพระราช
 บัญญัติรวบรวมกฎหมายในส่วนนี้ไว้แล้วใน ร.ศ. ๑๒๗ เป็นต้น
 เช่นในมาตรา ๕๒-๕๓ ซึ่งได้วางการลงชื่อผู้รับมรดกจากผู้
 มรดกภาพ ซึ่งเป็นเจ้าของโฉนดแผนที่นั้น แต่ ๒ มาตราที่ได้กล่าวมา
 แล้วหาได้บังคับความละเอียดว่าเจ้าพนักงานที่ดินของกระทรวงเกษตราธิการ
 จะควรใช้วิธีใดในการแก่หะเบียนให้ถูกต้องกับมาตรา ๒ มาตรานั้น
 จึงเป็นหน้าที่ของเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ที่จะตั้งข้อบังคับให้
 เจ้าพนักงาน หอทะเบียน ทั้งหลายทำการตามหน้าที่ให้ ได้ เหมือนกัน
 ทุกหอทะเบียนเป็นระเบียบ เพื่อดำเนินความในพระราชบัญญัติ
 นั้น

วิธีที่ได้ทำมาแล้วก่อนนี้เป็นวิธีที่ปรากฏกันว่าบก พร่องด้วยไม่
 ถูกความยุติธรรมบางราย เป็นต้นถ้าผู้ใดจะมาขอเปลี่ยนแปลงชื่อใน
 โฉนดและทะเบียนโดยฐานอ้างว่าเป็นผู้รับมรดกแล้ว ผู้นั้นต้อง
 เป็นผู้นำโฉนดมายังหอทะเบียน แต่ตามธรรมดาผู้รับมรดกใน
 รายใดรายหนึ่งมักมีหลายคนด้วยกัน ผู้ใดที่ไม่ได้โฉนดไว้ในมือ

ไม่มีทางที่จะมาขอแก้ ทะเบียนได้ ต้องรอไปจนกว่าผู้ที่ได้ โฉนดไว้ จะนำโฉนดนั้นมายังหอทะเบียนก่อนจึงจะมีโอกาสโต้แย้งได้ แล้ว เจ้าพนักงานหอทะเบียน ก็สั่งให้ ผู้รับมรดกที่ไม่ได้ โฉนดไว้ ในมือ และซึ่งเป็นผู้โต้แย้งนั้นเป็นโจทก์ ไม่ฟ้องร้องในศาลทุกราย จึงเห็น ได้ว่าไม่เป็นการยุติธรรมบางคราว เป็นต้นเช่นว่าผู้ที่นำโฉนดมา ขอประกาศมรดก เป็นผู้ปรากฏชัดในเรื่องนั้นเอง ว่าเป็นผู้ที่ รับมรดกผู้มรดกภาพไม่ได้ แต่ตามวิธีที่นำมาแล้วเจ้าพนักงาน หอทะเบียนต้องสั่งให้ผู้ที่ควรได้รับมรดก แต่ซึ่งไม่ได้ โฉนดไว้ ในมือไปเป็นโจทก์ในศาลเสมอ ถ้าผู้ที่ไม่สามารถไปฟ้องร้องได้ ในกำหนดเวลา ด้วยเหตุประการใดประการหนึ่ง เจ้าพนักงาน หอทะเบียนก็โอนโฉนดให้แก่ผู้ที่ได้ โฉนดไว้ในมือ ซึ่งปรากฏ แล้วว่าไม่ควรได้รับมรดกของผู้มรดกภาพนั้น ๆ เป็นอันผิดความ ประสงค์แห่งพระราชบัญญัติ ร.ศ. ๑๒๖ มาตรา ๗๑ ตัวอย่างที่อาจ มีขึ้นได้นั้น คือ

(๑) เจ้าของโฉนดได้วางโฉนดไว้แก่บริษัทหนึ่ง เจ้าของ โฉนดตาย บริษัทอาจนำโฉนดไปขอประกาศมรดก ลงชื่อบริษัท ในทะเบียนเป็นเจ้าของ ถ้ามีผู้ที่ควรได้รับมรดกมาโต้แย้ง ผู้คน ก็ต้องได้ความลำบาก โดยต้องไปเป็นโจทก์ในศาล ในเรื่อง ที่ปรากฏชัดว่าไม่ควรต้องเป็นความกัน ด้วยเหตุว่าบริษัทรับมรดก ไม่ได้ด้วยบริษัทมีเหตุไม่ได้

(๒) โฉนดมีชื่อ ๒ คน คือขอพแก่ชื่อนอง แลเป็นผู้ถือโฉนดไว้ ต่อมาน้องตาย แลปรากฏว่าน้องผู้นั้นมีลูกเมีย จึงเห็นได้ว่ามรดกของน้องนั้นควรต้องตกอยู่กับแก่ลูกแก่เมียของน้องนั้น ลูกแก่เมียของน้องนั้นไม่มีทางที่จะมาขอลงชื่อตนเองได้ในโฉนด ถ้าหากว่าผู้นำโฉนด มาขอ ประกาศให้ เปลี่ยนทะเบียน ลงชื่อของผู้เดียวโดยอ้างว่าได้รับมรดกน้องแล้ว เจ้าพนักงานหอทะเบียนก็ต้องสั่งให้ลูกเมียของน้องนั้นไปเป็นโจทก์ แต่เห็นได้ชัดแล้วว่าคำขอของพนั้นเหลวไหลทั้งสิ้น

ยังมีตัวอย่างอีกหลายรายที่ไม่ต้องพรรณนาให้ทราบ ผู้ใดตั้งแต่นั้นต่อไปจึงให้เจ้าพนักงานจัดการดังนี้ เพื่อค้ำเนินการให้ ใกล้เคียงยุติธรรมให้มากขึ้น

มรดกที่มีพินัยกรรม

ข้อ ๑ ผู้ใดมาขอลงชื่อตนเองในโฉนดโดยอ้างว่าได้รับมรดกที่มีพินัยกรรมเป็นสำคัญแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินเรียกพินัยกรรมมาดูเมื่อปรากฏว่าเป็นผู้มีส่วนได้ในมรดกแล้ว ก็ให้ประกาศมรดกตามเคย

ข้อ ๒ ถ้าผู้นั้นไม่สามารถนำพินัยกรรมและโฉนดมาได้ โดยอ้างว่าอยู่กับผู้อื่น ก็ให้เจ้าพนักงานที่ดินเรียกโฉนดแลพินัยกรรมมาดูตามอำนาจที่มีอยู่ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดฉบับที่ ๒ เมื่อเจ้าพนักงานได้โฉนดกับพินัยกรรมมาดูแล้ว ให้นัดผู้ควรได้รับมรดกตามพินัยกรรมนั้นมาพร้อมกัน เมื่อตกลงกันแล้ว ^{12/10/25๕6} ก็ให้ประกาศตามเคยและแก้ไขทะเบียนตามควร

ข้อ ๓ ถ้าไม่ตกลงกันด้วยประการใดๆ ก็ให้เจ้าพนักงานสั่งให้ผู้โต้แย้งพินัยกรรมนั้นไปเป็นโจทก์ภายในกำหนดเวลาในพระราชบัญญัติ (คือตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดฉบับที่ ๑ แลมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒) และออกประกาศมรณุกพร้อมกันไปด้วย เพื่อผู้คนที่ไม่ได้มาประชุมจะได้ทราบเรื่องไว้ด้วย ถ้าไม่ได้ฟ้องร้องกันจนพ้นกำหนดก็ให้เจ้าพนักงานแก้ทะเบียนให้ออกฝ่ายหนึ่งไป

ข้อ ๔ ถ้าผู้ที่ได้โฉนดไว้ไม่นำโฉนดมาให้เจ้าพนักงานดู ให้เจ้าพนักงานบอกไปยังอัยการ ให้ฟ้องเอาโทษตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดฉบับที่ ๒

ถ้าเจ้าพนักงานไม่ได้พินัยกรรมมาดูแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของผู้ที่อ้างถึงพินัยกรรมนั้น จะต้องชวนชววยสืบหาพินัยกรรมมาให้ดูด้วยประการใดประการหนึ่ง แล้วแต่เขาจะเห็นสมควร เช่น เขาจะไปฟ้องเรียกร้องในศาลแผ่นดิน และในเวลาหื้อหื้อทะเบียนไม่ได้เห็นพินัยกรรมแล้ว เจ้าพนักงานต้องถือว่าเหมือนหนึ่งเป็นมรณุกไม่มีพินัยกรรม

ข้อ ๕ ถ้าในพินัยกรรม ผู้มรณุกบ่งชื้อคนให้เป็นผู้จัดการแบ่งแยกมรณุก (เอ็กเซคิวเตอร์) แล้ว ผู้จัดการแบ่งแยกมรณุกนี้ มีอำนาจที่จะขอให้ลงชื้อตนเองในโฉนดได้ เพื่อผู้แบ่งแยกมรณุกนั้น⁵⁶⁶ จะได้โอนให้ผู้ที่ได้รับมรณุกต่อไปในเบื้องนำ

หรือผู้จัดการแบ่งมรดก จะขอให้โอนข้อตรงไปยังผู้ที่จะได้รับมรดกนั้นก็ได้ แต่ควรให้มีลายลักษณ์อักษรไว้เป็นสำคัญ ถ้าจะต้องจดทะเบียนลงชื่อผู้จัดการมรดกในโฉนดแล้ว ให้ใส่ชื่อผู้ยื่น แลต่อชื่อผู้ยื่นไปให้ลงว่า " ในหน้าที่ผู้จัดการแบ่งมรดกของผู้ยื่น ๆ "

มรดกไม่มีพินัยกรรม

ข้อ ๖ ถ้าผู้ใดมาขอลงชื่อในโฉนดและทะเบียน โดยอ้างว่าได้รับมรดกจากเจ้าของโฉนดเดิมแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินถามว่าผู้ยื่นเป็นญาติกันประเภทใด และให้เจ้าพนักงานที่ดินจำว่าวิธีแบ่งมรดกนั้น กฎหมายแบ่งประเภท แลในภาคหนึ่ง ๆ ญาติที่จะได้รับมรดกได้นั้น คือญาติที่ใกล้ชิดต่ออำนาจญาติที่ไกลเป็นชั้น ๆ เมื่อเจ้าพนักงานระฤกถึงกฎหมายส่วนนี้ได้แล้ว ก็จะได้รู้ว่าผู้ใดควรได้รับมรดก แลผู้ใดไม่ควรได้รับมรดก

ข้อ ๗ ถ้าผู้มาขอแก้ทะเบียนไม่ได้เป็นญาติหรือเป็นพ่อแม่เมียหรือญาติของพ่อแม่ของผู้ตายแล้ว แลไม่มีโฉนดนำมาให้ดูด้วย เจ้าพนักงานไม่ต้องทำอะไร แต่ถ้ามีโฉนดนำมาให้ดูแล้ว ให้ประกาศมรดก เพื่อให้ญาติมีตัวมายังหอทะเบียน เจ้าพนักงานจะได้ไต่สวนให้รู้ว่าใครเป็นผู้รับมรดก ถ้าตกลงกันได้ จะได้จดทะเบียนไปตามตกลงกันนั้น ถ้าตกลงกันไม่ได้ เจ้าพนักงานจะได้สั่งให้ ผู้โต้แย้งที่กระนั้นไม่มีอำนาจไปเป็นโจทก์ยังศาลภายในกำหนดเวลาในพระราชบัญญัติ (คือตามมาตรา ๕๒

แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดฉบับที่ ๑ แลมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒) ถ้าไม่ได้ฟ้องร้องกันจนพ้นกำหนดก็ให้เจ้าพนักงานแก่ทะเบียนให้อีกฝ่ายหนึ่งไป ถ้าไม่มีลูกคิมโต้แย้งแล้วเจ้าพนักงานต้องทำตามข้อ ๑๑ ของกฎฉบับนี้

ข้อ ๘ ถ้าผู้หรือเมียหรือลูกคิมขอแก่ทะเบียน แลเจ้าพนักงานได้ส่วนว่าเป็นผู้รับมรดกผู้ตายด้วยแล้ว ก็ให้ออกประกาศมรดก ถ้ามีใครโต้แย้งก็ให้เจ้าพนักงานเรียกไปประชุมพร้อมกันถ้ตกลงกันได้ ถ้าให้จดทะเบียนตามที่ตกลงกันนั้น ถ้ตกลงกันไม่ได้ก็ให้เจ้าพนักงาน ส่งให้ ผู้ที่ขอไม่ ลูกคิมหมายไป เป็นโจทก์ภายในเวลาในพระราชบัญญัติ ถ้าไม่ได้ฟ้องร้องกันจนพ้นกำหนด ก็ให้เจ้าพนักงานแก่ทะเบียนให้อีกฝ่ายหนึ่งไป

ข้อ ๙ ถ้าผู้หรือเมียหรือลูกคิม ที่ม้อ่านารับมรดกได้มาขอประกาศแก่ทะเบียน แต่ไม่สามารถนำโฉนดมาได้ด้วยผู้นั้นยึดโฉนดไว้ ก็ให้เจ้าพนักงานเรียกโฉนดมาดูตามอำนาจในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดฉบับที่ ๒ แลบอกให้ผู้ถือโฉนดไว้ให้รู้เรื่องด้วย เมื่อได้โฉนดมาแล้วก็ให้ออกประกาศมรดกตามเคย ถ้ตกลงกันได้ก็ให้แก่ทะเบียนตามตกลงนั้น ถ้ตกลงกันไม่ได้ก็ให้ ส่งให้ คนที่ขอไม่ ลูกคิมกับลูกคิมหมายไป เป็นโจทก์ภายในกำหนดเวลาในพระราชบัญญัติ (คือตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดฉบับที่ ๑ แลมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒) แม้ว่าไม่ได้ฟ้องร้องกันจนพ้นกำหนด ก็ให้

บอกแก่ ตามราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ ตอนที่ ๒๖

คือ

กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ที่ ๑๗ นํ้า ๑๕๒ บรรทัด ๖
คำว่า ผู้ตายด้วยแล้ว แก่เป็น ผู้ตายได้แล้ว

นํ้า ๑๕๒ บรรทัด ๑๐ เดิม (เป็นโจทก์ภายในเวลาในพระราช
บัญญัติ) เดิมเป็นดังต่อไปนี้ เป็นโจทก์ภายในเวลาพระราชบัญญัติ
(คือตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดฉบับที่ ๑ แล
มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒

(สำหรับ พ. ศ. ๒๔๕๕)

สำนักหอสมุด

12/10/2566

เจ้าพนักงานแกะทะเบียนให้ออกฝ่ายหนึ่งไป ถ้าไม่ได้ โฉนดมา ก็ให้เจ้าพนักงานบอกไปยังอัยการ ให้ฟ้องเอาโทษตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดฉบับที่ ๒

ข้อ ๑๐ ในมรรฐกของผู้ตาย ที่ไม่มีพินัยกรรมนั้นอาจมีผู้จัดการแบ่งมรรฐก (แอดมินิสเตรเตอร์) ได้เหมือนมรรฐกมีพินัยกรรม ผู้จัดการแบ่งมรรฐกไม่มีพินัยกรรมเช่นนี้ จะเป็นญาติของผู้ตายก็ได้ หรือเป็นผู้ไม่เกี่ยวข้องกันเลยก็ได้ ถ้ามีคนชนิดนั้นมาขอแกะทะเบียนแล้ว ให้ออกประกาศมรรฐกบ่งความว่าผู้นั้นมาขอในหน้าที่เป็นผู้จัดการแบ่งมรรฐก เพื่อให้โอกาสแก่ญาติทั้งหลาย มาโต้แย้งต่างๆ ถ้าตกลงว่าเป็นผู้จัดการมรรฐกจริงแล้ว ผู้นั้นมีอำนาจขอแกะทะเบียนลงชื่อตนเองได้ เหมือนอย่างผู้จัดการมรรฐกมีพินัยกรรม ที่โลกกล่าวมาแล้ว

ข้อ ๑๑ ถ้าปรากฏว่าที่ดินดำบดใด ไม่มีผู้รับมรรฐกได้ตามกฎหมายแล้ว ที่ดินรายน้อาจตกเป็นหลวงได้ ต้องให้เจ้าพนักงานบอกมายังเจ้ากรมทะเบียน

มรรฐกมีพินัยกรรม แต่ไม่มีพินัยกรรม

ข้อ ๑๒ ที่กล่าวไว้ว่า "ตกลงแต่ไม่ตกลง" ข้างบนนั้น ในเรื่องมรรฐกมีพินัยกรรมก็ดี หรือไม่มีพินัยกรรมก็ดี ไม่จำเป็นต้องตกลงละเอียดทุกประการ เมื่อตกลงว่ามีส่วนได้แล้ว ก็จดชื่อลงในโฉนดได้ ส่วนมากน้อยประการใดที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะได้รับในกันแลกันนั้น ไม่ใช่กังวลของหอทะเบียน ต้องให้คู่ความไปว่ากันเอง เป็นต้น

ตกลงกันไว้ว่า ก. กับ ข. มีส่วนได้ทั้งสองฝ่าย แต่ ก. ว่าควรได้คนละครึ่ง ข. ว่า ข. ควรได้มากกว่า ก. เจ้าพนักงานจัดซื้อ ก. กับ ข. ลงในโฉนดได้ว่าเป็นเจ้าของทั้งสอง เป็นหน้าที่ของ ก. กับ ข. จะไปว่าความกันเองในศาลว่าส่วนของใครได้มากน้อยเท่าใด ถ้าไม่ตกลงว่าใครจะเป็นผู้ถือโฉนดต่อไปแล้ว ให้เจ้าพนักงานหອທະບຽນรับฝากไว้ได้ ในระหว่างที่เขาจะเป็นความกัน

ข้อ ๑๓ ถ้ามีผู้มาขอแก้ทะเบียนทางมรดก และมีผู้โต้แย้งอ้างว่าผู้ขอขึ้นขาดปกครองแล้ว ให้เจ้าพนักงานระงับว่ากำหนดอายุความมรดกนั้น ๑ ปีนับแต่วันตาย ถ้าวันที่ขอไม่พ้นปีแล้ว เรื่องอ้างว่าขาดปกครองนั้นต้องตกไป ถ้าเกินกว่า ๑ ปีแล้วให้ส่งให้ผู้ต้องเกินกำหนด ๑ ปีนั้นเป็นโจทก์ ด้วยเหตุว่าผู้ตนเป็นเจ้าของที่ดินนั้นโดยได้ปกครองมาเกินปีแล้ว ควรต้องเป็นผู้มาขอแก้ทะเบียนที่ตามมาตรา ๕๒ จะให้ยกความผิดของผู้ขึ้นมาเอาเปรียบไม่ได้

ข้อ ๑๔ ในเรื่องมรดกใด ๆ คงจะต้องมีเรื่องอ้างว่าทันทนเป็นสินเดิมของพ่อหรือของแม่ ไม่ใช่มรดกผู้ตาย ถ้าฝ่ายหนึ่งเถียงว่าเป็นสินเดิม ฝ่ายหนึ่งเถียงว่าเป็นมรดก เช่นนี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานพลิกดูทะเบียนแลหนังสือสำคัญต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหອທະບຽນก็ได้ หรือทพหนึ่งผู้ใดจะนำมาให้ดูก็ได้ ถ้าข้อในหนังสือเหล่านั้นปรากฏว่าเป็นชื่อของฝ่ายใด หรือชื่อของญาติพี่น้องฝ่ายนั้นแลไม่ปรากฏว่าได้โอนให้กันโดยทางขาย หรือแลกเปลี่ยน หรือมีสินจ้างด้วยประการใด ๆ แล้ว ก็ให้ถือว่า เป็นสินเดิมไม่ใช่มรดก

พ.ศ. ๒๕๕๕

หน้า ๑๕๕

เว้นไว้แต่ศาลหนึ่งศาลใดจะได้ตัดสินไปทางอื่น ถ้าฝ่ายใดไม่พอใจแล้ว ก็ให้สิ่งผู้นั้นให้ไปเป็นโจทก์ยังศาลภายในกำหนดเวลาในพระราชบัญญัติ (คือตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดฉบับที่ ๑ แลมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒) ถ้าไม่ได้ฟ้องร้องกันจนพ้นกำหนด ก็ให้เจ้าพนักงานแก่ทะเบียนให้อีกฝ่ายหนึ่งไป

กระทรวงเกษตราธิการ

ตั้งมาณวันที่ ๑๔ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงพระนาม) รพี

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๗ กันยายน หน้า ๑๕๑)

ประกาศแก้อัตราการเก็บเงินอากรค่านา
 ตำบลแก่นท้าว, ตำบล โป่งทะเล, ตำบลขามทะเลสอ,
 ตำบล โศกมะกอก, ขึ้นเป็นนาฟางลอยขึ้นจัตวา

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศ
 ทราบทั่วกันว่า การเก็บเงินอากรค่านาในตำบลแก่นท้าว ตำบล
 โป่งทะเล ตำบลขามทะเลสอ ตำบลโศกมะกอก หอ้งที่อำเภอ
 สูงเนินจังหวัดนครราชสีมา แต่เดิมได้จัดเก็บเงินเป็นอัตรานาฟาง
 ลอยขึ้นแบบญวนนั้น บัดนี้ความทราบได้ฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า
 การทำนาของราษฎรใน ๔ ตำบลนี้ มีผลบริบูรณ์ยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อน
 สมควรจะเลื่อนขึ้นอัตราค่านาทั้ง ๔ ตำบลนี้ ขึ้นเป็นนาฟางลอย
 ขึ้นจัตวา เพื่อให้เป็นการเหมาะสมกับท้องที่ จึงทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศแก้อัตราการเก็บเงินอากรค่านาในตำบล
 แก่นท้าว ตำบลโป่งทะเล ตำบลขามทะเลสอ ตำบลโศกมะกอก
 ขึ้นเป็นนาฟางลอยขึ้นจัตวา ตั้งแต่พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็น
 ต้นแลต่อไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงพระนาม) กิติยากร

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๓ กันยายน หน้า ๑๕๐)

ประกาศกระทรวงธรรมการ

พแนกกรมธรรมการ

ระเบียบคณะแขวงในกรุงเทพ ฯ จัดใหม่

เสนาบดีกระทรวงธรรมการ รับพระบรมราชโองการไว้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมดำรัสสั่งว่า สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาวชิรญาณวโรรส พระมหาสมณะตรีสขอให้กระทรวงธรรมการ กราบบังคมทูลพระกรุณา ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ตั้งแต่มีประกาศจัดจังหวัดแห่งกรุงเทพ ฯ และจัดอำเภอในจังหวัดพระนคร และในจังหวัดธนบุรีใหม่แล้ว สมควรจะแก้ไขชื่อคณะแขวงแห่งสองจังหวัดให้เข้ากัน และเป็นเขตร้อนุโลมตามกัน ทรงพระกรุณาโปรดพระราชทานพระบรมราชานุมัติแล้ว

คณะแขวงใน กรุงเทพ ฯ จัดใหม่

๑๑ แขวง

๑ คณะแขวงใน จังหวัดพระนคร

รวม ๔ อำเภอ ๘ วัด

ในอำเภอพระราชวัง ๒ วัด

ในอำเภอพาหุรัด ๑ วัด

ในอำเภอชนะสงคราม ๒ วัด

ในอำเภอสำราญราษฎร์ ๓ วัด

12/10/2566

๒ คณะแขวงกลาง จังหวัดพระนคร

รวม ๖ อำเภอ ๑๗ วัด

ในอำเภอบางขุนพรหม ๕ วัด

ในอำเภอนางเลิ้ง ๓ วัด

ในอำเภอสามเสน ๓ วัด

ในอำเภอดุสิต ๒ วัด

ในอำเภอประแจจีน ๑ วัด

ในอำเภอพญาไท ๓ วัด

๓ คณะแขวงบน จังหวัดพระนคร

รวม ๒ อำเภอ ๒๗ วัด

ในอำเภอบางซ้อ ๒๐ วัด

ในอำเภอบางเขน ๗ วัด

๔ คณะแขวงนอก จังหวัดพระนคร

รวม ๗ อำเภอ ๒๗ วัด

ในอำเภอน้อมปราบศัตรูพ่าย ๓ วัด

ในอำเภอสามยอด ๓ วัด

ในอำเภอจักรวรรดิ ๓ วัด

ในอำเภอสัมพันธวงศ์ ๑ วัด

ในอำเภอสามแยก ๑ วัด

ในอำเภอประทุมวัน ๓ วัด

ในอำเภอบางกะปิ ๑๓ วัด

๕ คณะแขวงล่าง จังหวัดพระนคร

รวม ๓ อำเภอ ๑๕ วัด

ในอำเภอบางรัก ๕ วัด

ในอำเภอสาทร ไม่มีวัด

ในอำเภอบ้านทวาย ๑๔ วัด

๖ คณะแขวงกลาง จังหวัดธนบุรี

รวม ๒ อำเภอ ๔๐ วัด

ในอำเภอบางกอกใหญ่ ๑๓ วัด

ในอำเภอบางกอกน้อย ๒๗ วัด

๗ คณะแขวงเหนือ จังหวัดธนบุรี

รวมอำเภอบางพลัด ๒๔ วัด

๘ คณะแขวงหลัง จังหวัดธนบุรี

รวมอำเภอตลิ่งชัน ๓๐ วัด

๙ คณะแขวงใต้ จังหวัดธนบุรี

รวม ๓ อำเภอ ๓๑ วัด

ในอำเภอคลองสาน ๑๔ วัด

ในอำเภอบางยี่เรือ ๘ วัด

ในอำเภอบุคคโล ๙ วัด

๑๐ คณะแขวงล่าง จังหวัดธนบุรี

รวม ๒ อำเภอ ๓๒ วัด

ในอำเภอรามบุรีประณาล่าง ๑๐ วัด

ในอำเภอบางขุนเทียน ๒๒ วัด

๑๑ คณะแขวงนอก จังหวัดธนบุรี

รวม ๒ อำเภอ ๓๒ วัด

ในอำเภอภาษีเจริญ ๒๘ วัด

ในอำเภอหนองแขม ๔ วัด

ชื่อเจ้าคณะแขวง

๑	คณะแขวงใน	จังหวัดพระนคร	สมเด็จพระมหาสมณะ
มีพระญาณโพธิ เป็น
ปลัดแขวง
๒	คณะแขวงกลาง	จังหวัดพระนคร	พระธรรมวโรดม
๓	คณะแขวงบน	จังหวัดพระนคร	พระราชเวที
๔	คณะแขวงนอก	จังหวัดพระนคร	พระพรหมมุนี
๕	คณะแขวงล่าง	จังหวัดพระนคร	พระอุตรกถาจารย์
๖	คณะแขวงกลาง	จังหวัดธนบุรี	พระราชสุธี
๗	คณะแขวงเหนือ	จังหวัดธนบุรี	พระราชสุธี รัง
๘	คณะแขวงหลัง	จังหวัดธนบุรี	พระปริยัติบัณฑิต
๙	คณะแขวงใต้	จังหวัดธนบุรี	พระธรรมชราจารย์
๑๐	คณะแขวงล่าง	จังหวัดธนบุรี	พระธรรมมุนีเทศาจารย์
๑๑	คณะแขวงนอก	จังหวัดธนบุรี	พระสาทรบุคคิยวงศ์

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงนาม) มหาอำมาตย์โท พระยาธรรมศักดิ์มนตรี

เสนาบดี

ประกาศแก้ไขอัตราค่านาบางอำเภอ ในมณฑลพิษณุโลก แลเก็บอากรค่านาในอำเภอ นครไทย

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามประกาศเปลี่ยนแปลงวิธีเก็บเงินอากรค่านา พระพุทธศักราช ๒๔๕๓ (สก ๑๒๕) ในมณฑลพิษณุโลกบางตำบลยังไม่เหมาะแก่ท้องที่สมควรจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราค่านาใหม่ แลในท้องที่อำเภอ นครไทยที่โปรดเกล้า ฯ ไม่เก็บเงินอากรค่านา ด้วยการทำนายังไม่ใคร่เจริญบริบูรณ์ขึ้น

บัดนี้ได้ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า การทำนาของราษฎรในมณฑลพิษณุโลกบางตำบลแลอำเภอ นครไทย เวลานี้เจริญบริบูรณ์ขึ้น แลทางไปมาค้าขายก็สะดวกกว่าแต่ก่อน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราค่านาบางอำเภอในมณฑลพิษณุโลก แลเก็บเงินอากรค่านาในท้องที่อำเภอ นครไทยตามอัตราในบัญชีต่อไปนี้ ตั้งแต่พระพุทธศักราช ๒๔๖๐ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงพระนาม) กิติยากร

บัญชีแก้ไขอัตราค่าในจังหวัดพิษณุโลก ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๖๐

ตำบลเก่าอำเภอ	เดิมเป็นนา		เปลี่ยนแปลง		หมายเหตุ
	คูโคหรือ ฟางลอย	ชัน	คูโคหรือ ฟางลอย	ชัน	
อำเภอพรหมพิราม					
ตำบลวงษ์ทอง	ฟางลอย	ชัน	ฟางลอย	ชัน	
ตำบลศรีภิรมย์	ฟางลอย	ชัน	ฟางลอย	ชัน	
อำเภอนครไทย					
ตำบลบ้านกลาง	---	ชัน	ฟางลอย	ชัน	
ตำบลหนองกระเทียม	---	ชัน	ฟางลอย	ชัน	
ตำบลหัวร่อง	---	ชัน	ฟางลอย	ชัน	
ตำบลโนนเมือง	---	ชัน	ฟางลอย	ชัน	
ตำบลเนินเพิ่ม	---	ชัน	ฟางลอย	ชัน	
ตำบลบ่อโพ	---	ชัน	ฟางลอย	ชัน	

คำบดแล่น	เดิมเบบนา		เบบไล่นเบบไลง		หมายเหตุ
	คูลอกหรือ ฟงลอบ	ชุน	คูลอกหรือ ฟงลอบ	ชุน	
คำบดนบว	--	--	ฟงลอบ	เบบไลง	
คำบดนาเมอง	--	--	ฟงลอบ	เบบไลง	
คำบดเมอกค	--	--	ฟงลอบ	เบบไลง	
คำบดลชกการ	--	--	ฟงลอบ	เบบไลง	
คำบดบ้นตง	--	--	ฟงลอบ	เบบไลง	

12/10/2566

บัญชีแก้ไขอัตราค่าภาษีเงินจังหวัดพิจิตร ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ตำบลแลอำเภอ	เดิมเบบนา		เปลี่ยนแปล		หมายเหตุ
	คูโคหรือ ฟางลวย	ชุน	คูโคหรือ ฟางลวย	ชุน	
อำเภอเมือง					
ตำบลโพประทับช้าง	ฟางลวย	ตรี	ฟางลวย	จัตวา	
ตำบลคลองคะเชน	ฟางลวย	ตรี	ฟางลวย	จัตวา	
ตำบลไผ่ขวาง	ฟางลวย	จัตวา	ฟางลวย	ตรี	
ตำบลท่าพ้อ	ฟางลวย	จัตวา	ฟางลวย	ตรี	
ตำบลเนินเมือง	ฟางลวย	จัตวา	ฟางลวย	ตรี	
ตำบลมะมั่ง	ฟางลวย	จัตวา	ฟางลวย	ตรี	
ตำบลหัวคย	ฟางลวย	จัตวา	ฟางลวย	ตรี	
ตำบลวังกรม	ฟางลวย	จัตวา	ฟางลวย	ตรี	
ตำบลห้วยเกต	ฟางลวย	จัตวา	ฟางลวย	ตรี	

ฉบับแปลชื่อเอก	เดิมเป็นมา		เปลี่ยนแปล		หมายเหตุ
	คู่โคกหรือ ฟังลอย	ชั้น	คู่โคกหรือ ฟังลอย	ชั้น	
ตำบลคงบ้ำคำ	ฟังลอย	จัตวา	ฟังลอย	ตรี	
	ฟังลอย	จัตวา	ฟังลอย	ตรี	
ตำบลบานะคาม	ฟังลอย	จัตวา	ฟังลอย	ตรี	
	ฟังลอย	จัตวา	ฟังลอย	ตรี	
อำเภอภูม	ฟังลอย	ตรี	ฟังลอย	จัตวา	
	ฟังลอย	ตรี	ฟังลอย	จัตวา	
ตำบลบางมงคล	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
ตำบลทายนมา	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
ตำบลหนองกลบ	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
ตำบลท้าวพร้อม	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
อำเภอบางศาลาน	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
ตำบลท้าวบัว	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	
	ฟังลอย	เบญจ	ฟังลอย	จัตวา	

2/10/2566

ลำดับเดือ้เกอ	เคมเปเนนา		เปล้ยนเปลง		หมายเหตุ
	คู้โคหรือ ฟงลอย	เบ้ญจ ฐน	คู้โคหรือ ฟงลอย	ฐน	
ค้ำบดบ้นบ้อย	ฟงลอย	เบ้ญจ	ฟงลอย	จ้ดว	
ค้ำบดว้ดววง	ฟงลอย	เบ้ญจ	ฟงลอย	จ้ดว	
ค้ำบดว้ดวรว	ฟงลอย	เบ้ญจ	ฟงลอย	จ้ดว	
ค้ำบดท้ำขม้น	ฟงลอย	เบ้ญจ	ฟงลอย	จ้ดว	
ค้ำบดท้ำน้ง	ฟงลอย	เบ้ญจ	ฟงลอย	จ้ดว	
ค้ำบดบงคดลน	ฟงลอย	เบ้ญจ	ฟงลอย	จ้ดว	
ค้ำบดบ้นคดล	ฟงลอย	เบ้ญจ	ฟงลอย	จ้ดว	
ค้ำบดทงนค้	ฟงลอย	เบ้ญจ	ฟงลอย	จ้ดว	

บัญชีแก้ไขอัตราค่าภาษีจังหวัดอุดรธานี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ตำบลแล่อำเภอ	เดิมประเภท		เปลี่ยนแปลง		หมายเหตุ
	คูโศหรือ ฟงลอย	อื่น	คูโศหรือ ฟงลอย	อื่น	
อำเภออุดรธานี					
ตำบลคำอี	ฟงลอย	เบ็ญจ	ฟงลอย	ตรี	
ตำบลแม่พุด	คูโศ	จัตวา	คูโศ	ตรี	
ตำบลทุ่งข้ง	คูโศ	จัตวา	คูโศ	ตรี	
ตำบลไผ่ล้อม	คูโศ	จัตวา	คูโศ	ตรี	
ตำบลบ้านแก้ม	คูโศ	จัตวา	คูโศ	ตรี	
ตำบลไชยชุมพล	คูโศ	จัตวา	คูโศ	ตรี	
ตำบลบางกระเเอด	คูโศ	จัตวา	คูโศ	ตรี	
ตำบลหัวเป็ด	คูโศ	จัตวา	คูโศ	ตรี	

คำบดแล่อำเภอ	เดิมเปหนา		เปลี่ยนแปลง		หมายเหตุ
	คูโศหรือ ฟางลอลย	จัตวา	คูโศหรือ ฟางลอลย	จัตวา	
คำบดพันแหวน	คูโศ	จัตวา	คูโศ	จัตวา	
คำบดน้ำท่วม	คูโศ	จัตวา	คูโศ	จัตวา	
คำบดคันเม่ง	คูโศ	จัตวา	คูโศ	จัตวา	
คำบดนาโม่	คูโศ	จัตวา	คูโศ	จัตวา	
คำบดนาวิศ	คูโศ	จัตวา	คูโศ	จัตวา	
คำบดบ้านตาม	คูโศ	จัตวา	คูโศ	จัตวา	
อำเภอตรอน	ฟางลอลย	จัตวา	ฟางลอลย	เบ็ญจ	
คำบดฝักขวง	ฟางลอลย	จัตวา	ฟางลอลย	จัตวา	
อำเภอพิไชย	คูโศ	จัตวา	คูโศ	จัตวา	
คำบดนาบาง	คูโศ	จัตวา	คูโศ	จัตวา	

บัญชีแก้ไขอัตราค่าในจังหวัดสวรรคโลก พ.ศ.๒๕๖๐

ตำบลหรืออำเภอ	เดิมเป็นมา		เปลี่ยนแปลง	
	คูโกลหรือ ฟางลอย	ชั้น	คูโกลหรือ ฟางลอย	ชั้น
อำเภอเมือง	ฟางลอย	เบ็ญจ	ฟางลอย	จัตวา
ตำบลท่าทอง	ฟางลอย	เบ็ญจ	ฟางลอย	จัตวา
ตำบลคลองกรง	ฟางลอย	เบ็ญจ	ฟางลอย	จัตวา
ตำบลศรีดัชนี	ฟางลอย	เบ็ญจ	ฟางลอย	จัตวา
ตำบลวังพิณพาทย์	ฟางลอย	เบ็ญจ	ฟางลอย	จัตวา
อำเภอตั้ง	ฟางลอย	เบ็ญจ	ฟางลอย	จัตวา
ตำบลหนองอ้อ	ฟางลอย	เบ็ญจ	ฟางลอย	จัตวา

บัญชีแก้ไขอัตราค่าทำเนียมจังหวัดสุโขทัย ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๐

คำบอกเล่าอรรถ	เดิมเบบมา		แก้ไขเปลี่ยนแปลง		หมายเหตุ
	คู่โคหรือ ฟ่งลอย	ชัน	คู่โคหรือ ฟ่งลอย	ชัน	
อำเภอเมือง	ฟ่งลอย	จัตวา	ฟ่งลอย	ตรี	
ตำบลเมืองเก่า	ฟ่งลอย	จัตวา	ฟ่งลอย	ตรี	
อำเภอศรีสำโรง	ฟ่งลอย	จัตวา	ฟ่งลอย	ตรี	
ตำบลนมอญใต้	ฟ่งลอย	จัตวา	ฟ่งลอย	เบญจ	
ตำบลเกาะตาแดง	ฟ่งลอย	จัตวา	ฟ่งลอย	จัตวา	
ตำบลคลองตรัง	ฟ่งลอย	เบญจ	ฟ่งลอย	จัตวา	
ตำบลคลองตาต	ฟ่งลอย	เบญจ	ฟ่งลอย	จัตวา	

2/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ กันยายน หน้า ๑๕๖)

ประกาศตั้งอำเภอท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรี

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการไว้เกล้า ๆ คำรับเห็นเกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ได้ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า อำเภอจังหวัดเพชรบุรี เป็นอำเภอที่มีท้องที่กว้างใหญ่ มีตำบลถึง ๓๔ ตำบล มีพลเมืองชายหญิงรวมสี่หมื่นเศษ เกินความสามารถของกรมการอำเภอคณะเดียวจะปกครองดูแลให้ทั่วถึงโดยเรียบร้อยได้ ทรงพระราชดำริเห็นว่าสมควรจะแบ่งการปกครองท้องที่อำเภอจังหวัดเพชรบุรีออกเป็น ๒ อำเภอ เพื่อสะดวกแก่ราชการและการปกครองสืบไป จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้แบ่งการปกครองท้องที่อำเภอจังหวัดเพชรบุรีออกเป็น ๒ อำเภอ แลเปลี่ยนนามอำเภอจังหวัดเพชรบุรีเรียกว่า อำเภอคลองกระแซง ๑ อำเภอที่ตั้งใหม่เรียกว่า อำเภอท่าช้าง ๑ อำเภอคลองกระแซงคงตั้งที่ว่าการตามเดิม มีตำบลขึ้น ๑๘ ตำบล คือ ตำบลคลองกระแซง ตำบลบ้านกุ่ม ตำบลช่องสะแก ตำบลหนองโสน ตำบลนาวัง ตำบลโพไร่หวาน ตำบลต้นมะม่วง ตำบลน้ำพลาน ตำบลท่าราบ ตำบลนารายณ์ ตำบลบ้านหม้อ ตำบลไร่ส้ม ตำบลธงไชย ตำบลบางจาก ตำบลวังตะโก ตำบลเวียงคอย ตำบลต้นมะพร้าว ตำบลหัวหาด

หน้า ๑๗๒

พ.ศ. ๒๔๕๕

อำเภอท่าช้าง ตั้งที่ว่าการที่ตำบลท่าช้าง มีตำบลขึ้น ๑๖ ตำบล คือ
ตำบลท่าช้าง ตำบลม่วงงาม ตำบลบ้านลาด ตำบลท่าเสา ตำบล
สมอพร้าว ตำบลตำหรุ ตำบลบ้านหาด ตำบลไร่สีท่อน ตำบล
หนองกระบุ ตำบลห้วยซ้อง ตำบลบ้านทาน ตำบลโรงเข้ ตำบล
สะพานไกร ตำบลไร่โคก ตำบลดอนพุดทราย ตำบลลาดโพ ตั้งแต่
วันที่ ๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๔ กันยายน หน้า ๑๖๖)

กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

ที่ ๑๘

ว่าด้วยเรื่องใบแทนใบไต่สวน, ใบนำแลใบตรอก

ให้ยกเลิกกฎลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๔ ซึ่งว่าด้วย การออกใบแทนใบนำ, ใบไต่สวนแลใบตรอกนั้นเสีย ต่อไป ให้เจ้าหน้าที่ทำดังนี้ คือ

(๑) ถ้ามีผู้มาขอใบแทนใบนำหรือใบไต่สวนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ทำเหมือนอย่างมีคนมาขอใบแทนโฉนด ดังมีข้อบังคับไว้แล้ว ในกฎลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๖

(๒) ถ้าผู้ใดมาขอใบแทนใบตรอก บริษัทชุกคลองแลคณา สยามแล้ว เจ้าหน้าที่ออกใบตรอกให้ไม่ได้ ด้วยเหตุว่าใบตรอก เป็นหนังสือของบริษัทไม่ใช่ของรัฐบาล กรรมการหรือผู้จัดการ ของบริษัทเป็นผู้ลงชื่อแลประทับตราของบริษัทนั้น ฝ่ายเจ้าหน้าที่ ไม่มีอำนาจที่จะลงชื่อแทนบริษัท แลเอาตราบริษัทมาใช้ได้ เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดมาขอใบแทนใบตรอกแล้ว ให้ฯ หนังสือ เช่นนี้ไป

หนังสือสำหรับสอบทะเบียนใบตรอก

บริษัทชุกคลองแลคณาสยาม

ในทะเบียนบริษัทชุกคลองแลคณาสยาม มีปรากฏว่า.....

หน้า ๑๒๔

พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นผู้ได้ตรอกนาตำบล.....ไว้จากบริษัท มีจำนวน
เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....วา ตามใบตรอกที่.....ลงวันที่.....
เดือน.....ปี.....แล.....กล่าวว่าใบตรอกฉบับนั้นได้
สูญหายไปโดย.....

หนึ่งในใบตรอกนั้นมีข้อความดังนี้อยู่ด้วย "ถ้าท่านจะยก
โอนใบสำคัญนี้ ให้แก่ผู้ใดแล้ว ท่านต้องมายกโอนที่ออฟฟิศ
บริษัท" ฉบับนี้กระทรวงเกษตรฯ ๑ รับทำทะเบียนของบริษัทที่
กระทรวงในกรุงเทพฯ ๑

(ลงนาม)

เจ้าพนักงาน.....

ค่าธรรมเนียมชั้นนอกใบแทน แลใบสำคัญแทนใบตรอกนั้น
ให้เรียกฉบับละ ๑ บาท ค่ากระดาษฉบับละ ๑๒ สตางค์ ค่า
เขียนฉบับละ ๒๕ สตางค์

กระทรวงเกษตรราชการ

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงพระนาม) รพี

เสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑ ตุลาคม หน้า ๑๖๕)

ประกาศเพิ่มยศว่าที่รองอำมาตย์ตรี
 ในพระราชบัญญัติระเบียบภูษานันดร
 ข้าราชการพลเรือน ร.ศ. ๑๓๐ (พ.ศ. ๒๔๕๔)

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหา
 วชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศ
 ให้ทราบทั่วกันว่า

ตามความใน พระราชบัญญัติภูษานันดร ข้าราชการ ฝ่ายพลเรือน
 ร.ศ. ๑๓๐ พ.ศ. ๒๔๕๔ มาตรา ๔ ว่าด้วยลำดับภูษานันดร กำหนด
 เป็น ๑๐ ชั้น คือ ตั้งแต่สมหาอำมาตย์ อำมาตย์ รองอำมาตย์
 ถึงราชบุรุษ แลมาตรา ๘ ว่าด้วยผู้รับตำแหน่งยศรองอำมาตย์
 ใหม่ยศเสมอชั้นราชบุรุษนั้น ทรงพระราชดำริเห็นว่า ตำแหน่ง
 ราชบุรุษเป็นยศชั้นประทวน หาใช่ยศเทียบชั้นสัญญาบัตรไม่ จึงทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เพิ่มตำแหน่งยศว่าที่รองอำมาตย์ตรี
 ขึ้นอีกตำแหน่งหนึ่ง เทียบยศเท่ากับที่นายร้อยตรีทหารบก
 สำหรับข้าราชการชั้นสัญญาบัตร ซึ่งจะเป็นผู้รับอยู่ก่อนที่จะไป
 รับพระราชทานยศนั้น

แลให้ผู้ที่รองอำมาตย์ตรี แต่งเครื่องยศได้อย่างรองอำมาตย์
 เว้นแต่ยังไม่ประดับตราเงินที่ข้อมือเสื้อปักแลที่แผ่นติดบา จน
 กว่าจะได้รับพระราชทานยศตามตำแหน่ง

ประกาศมาฉวันที ๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
 เปฉวันที ๒๑๕๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วัเที ๘ ตุลาคม หน้า ๑๓๐)

ประกาศแก้ไขเครื่องแต่งกายสมาชิกเสือป่า
กรมม้าหลวงรักษาพระองค์

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งให้แก้ไขเครื่องแต่งกายสมาชิกเสือป่า กรมม้าหลวงรักษาพระองค์บางอย่างดังต่อไปนี้

๑. หมวก สำหรับใช้ในเวลาแต่งเต็มยศ ให้เปลี่ยนเป็นใช้หมวกรูปแบบบอลานติดเครื่องหมวยตราหน้าเสือ มีกุ่มและมีสายยึดหมวกสำหรับคล้องกับคอ (ถ้าหมวกให้ใช้ต่างกันตามชั้นยศ คือ — ชั้นนายเสือบ่า ชั้นสัญญาบัตร ใช้กุ่มขนนกขาว ชั้นนายหมู่และพลเสือบ่าใช้กุ่มหางม้าขาว)

อนึ่งถ้าเป็นเวลาแต่งครึ่งยศ ก็ให้คงใช้หมวกทุกด้าวมาจนวันแต่ไม่ใช่สรวมกุ่ม

๒. กางเกง สำหรับใช้ในเวลาแต่งเต็มยศ ครึ่งยศ และเครื่องสโมสร ให้เปลี่ยนเป็นใช้กางเกงสักหลาดสีน้ำเงินหม่นทั้งตัว ติดแถบเส้นลวดขาว ๑ เส้น

ส่วนเครื่องแต่งกายอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมานี้ ให้คงใช้ไปตามกำหนดเดิมทุกประการ

ทั้งนี้ให้เปลี่ยนใช้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งมาณวันที่ ๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๘ ตุลาคม หน้า ๑๗๑)

ประกาศแก้ไขตำแหน่งเจ้าพนักงาน

ในกรมตำรวจพระนครบาล ซึ่งมีอำนาจออกหมายจับ
หมายเรียก หมายค้น ได้ตามพระราชบัญญัติ

เพิ่มเติมวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๔๔๔ (ศก ๑๒๐)

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหา
วชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ตาม
ความในพระราชบัญญัติเพิ่มเติมวิธีพิจารณาคความอาญา ลงวันที่ ๒๕
เมษายน ศก ๑๒๐ มาตรา ๓ ซึ่งมีข้อความว่า ในมณฑลกรุงเทพฯ
ให้ผู้ว่าราชการเมือง อธิบดี รองอธิบดี เจ้ากรม ปลัดกรมกอง
ตระเวนมีอำนาจออกหมายจับส่งศาล และออกหมายค้นบ้านเรือน
ออกหมายเรียกพยานได้เหมือนอย่างผู้พิพากษาศาลโบริสถานนั้น

บัดนี้กรมกองตระเวนกรุงเทพฯ และกรมตำรวจภูธรใน
หัวเมือง ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมเป็นกรมเดียวกัน
อยู่ในความบังคับบัญชาของเสนาบดีกระทรวงนครบาล เรียกว่า
กรมตำรวจพระนครบาลและตำรวจภูธร ซึ่งได้ประกาศเมื่อวันที่ ๑๓
ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๔ และได้เปลี่ยนแปลงตำแหน่งนำที่ราชการ
เทียบเคียงเป็นอย่างเดียวกันแล้ว ทรงพระราชดำริเห็นว่า
ผู้บังคับการ ผู้กำกับการ และผู้บังคับกองตำรวจภูธร ก็ย่อมมี
หน้าที่ปราบปรามจับกุมโจรผู้ร้ายในหัวเมืองต่อเนื่องกัน เพื่อที่จะให้

เป็นการสะดวกต่อหน้าข้าราชการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แก้ตำแหน่งเจ้าพนักงานกรมกองตระเวน ซึ่งมีอำนาจออกหมายเรียก หมายจับ หมายค้น ตามพระราชบัญญัติเพิ่มเติมวิธีพิจารณาความอาญา สก ๑๒๐ เสียใหม่ ให้ถูกต้องตามที่ได้เปลี่ยนแปลงในเวลานี้ คือ

๑ อธิบดีกรมกองตระเวน ให้แก้เป็น อธิบดีกรมตำรวจ พระนครบาลและตำรวจภูธร

๒ เจ้ากรม ให้แก้เป็น ผู้บังคับการกรมตำรวจพระนครบาล และตำรวจภูธรประจำมณฑล

๓ ปลัดกรม ให้แก้เป็น ผู้กำกับการกรมตำรวจพระนครบาล และตำรวจภูธรประจำมณฑล

กับทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพนักงานตำแหน่งผู้บังคับกองตำรวจภูธรเมื่อมีอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มเติมวิธีพิจารณาความอาญา สก ๑๒๐ นั้นด้วยทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๕ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
เป็นวันที่ ๒๑๕๖ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๕ ตุลาคม หน้า ๑๗๓)

ประกาศให้ใช้เงินเหรียญบาทอย่างใหม่

เสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า เงินเหรียญบาทซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้สร้างขึ้นไว้ตามขนาดสัณฐานลวดลาย แลอักษรจากเหรียญกระสาปนี้ ตั้งได้ประกาศมาเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘ แล้วนั้น

บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้กรมกระสาปเสนาบดีจัดการจัดสร้างเหรียญกระสาปชนิดบาทเพิ่มเติมขึ้นใหม่อีก เห็นว่าพอสมควรจะประกาศให้ประชาชนใช้สอยกันได้ ดังมีลวดลายแลอักษรจากนั้นก็เหมือนกันกับครั้งก่อน ที่ได้ประกาศตามที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ในครั้งนี้ต่างกันแต่จำนวนเลขเป็น ๒๔๕๕ เพื่อจะได้ทราบว่าทำขึ้นในปีพระพุทธศักราชนั้น เหรียญกระสาปที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้สร้างเพิ่มเติมขึ้นใหม่นี้ ให้ประชาชนใช้สอยแลกเปลี่ยนกันตามอัตรา ในพระราชบัญญัติ

หน้า ๑๘๐

พ. ศ. ๒๕๕๕

มาตราทองคำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ ตั้งแต่วันที่ ๔ ตุลาคม
พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงพระนาม) กิติยากร

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๘ ตุลาคม หน้า ๑๗๕)

ประกาศแก้ไขเสื้อชุดประกอบเครื่องสโมสรถกลางแจ้ง
 และให้นักเรียนเสือบ่าหลวงใช้หมวกสักหลาดดำ
 ใบพับประกอบเครื่องเต็มยศ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งให้เปลี่ยนเสื้อชุด
 ประกอบเครื่องสโมสรถกลางแจ้ง สำหรับนายเสือบ่าชั้นสัญญาบัตร
 ทั่วไป ให้เปลี่ยนเป็นใช้เสื้อชุดขาวติดคอเช็ดลินินขาว ผูกผ้า
 ผูกคอดำ สำหรับใช้ประกอบกับเสื้อปรกติในโอกาสแต่งเครื่อง
 สโมสรถกลางแจ้ง

ส่วนเหล่าพรานหลวงรักษาพระองค์ ให้ใช้ผ้าผูกคอสีเขียว
 และเหล่าเดินข่าหลวงรักษาพระองค์ ให้ใช้ผ้าผูกคอสีดินแดง
 เป็นพิเศษผิดกว่าเหล่าอื่น ๆ นอกนั้นให้ใช้ผ้าผูกคอดำทั้งสิ้น

อนึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เพิ่มเครื่องแต่งกาย
 นักเรียนเสือบ่าหลวง ให้มีหมวกสำหรับใช้ในการแต่งเต็มยศ
 เป็นพิเศษอีกหมวกหนึ่ง เป็นหมวกสักหลาดดำใบกว้างพับใบ
 ข้างขวาไปติดไว้กับทรงหมวก ภายล่างของปีกหมวกใช้บุสักหลาด
 แดงติดดอกจันทน์แพร้วดำสลัปลือทองทับที่ใบพับ ติดเครื่อง
 หมายอักษร ว มีพระมหามงกุฎอยู่เหนือที่กลางดอกจันทน์เป็น
 สำคัญ บั๊กขนนกขาว ๑ ขน สำหรับใช้ประกอบกับเครื่องเต็มยศ
 โดยเงาะ 10/2566

หน้า ๑๘๒

พ. ศ. ๒๔๕๕

ส่วนหมวกเต็มยศสำหรับกองร้อยนักเรียนพรานหลวงนั้น ให้ใช้หมวกเช่นเดียวกับที่กล่าวแต่ไม่มีบุเป็นสีดำล้วน ติดเครื่องหมายตรงอน มีพระมหามงกุฎอยู่เหนือที่กลางดอกลั่นหน้าเป็นสำคัญ และปักขนนกดำ ๑ ขน

ทั้งนี้ให้เปลี่ยนใช้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งมาเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๕ ตุลาคม หน้า ๑๗๖)

ประกาศแก้ไขพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบก พระพุทธศักราช ๒๕๕๓

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้แก้ไขความในพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบก พระพุทธศักราช ๒๕๕๓ ดังต่อไปนี้

๑) ในมาตรา ๖ ข้อ ๒ ตามความในหมายเลข ๑ ให้ยกเลิก และจัดมาเสีย ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“(๑) เสื้อสักหลาดรูปทูนิกสีน้ำเงินแก่ ขลิบแถบขาวคั่น ข้อมือปลายคอและหลัง กับมีอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ว.ป.ร. ใต้พระมหามงกุฎที่ข้อมือ”

๒) ในมาตรา ๕ ให้เพิ่มความลงต่อท้ายมาตราดังนี้ “เว้นแต่กรมทหารบกที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้เปลี่ยนเป็นแถบขาว”

๓) ในมาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความลงต่อท้ายมาตราดังนี้, “เว้นแต่ผู้ที่แต่งเครื่องทหารชนิดกรมทหารบกที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้เปลี่ยนแถบทองเป็นแถบเงิน”

๔) ในมาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความลงต่อท้ายข้อ ๓ ดังนี้, “เว้นแต่พลรบและจำพวกแถววงกรมทหารบกที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้เปลี่ยนแถบทองเป็นแถบเงิน”

๕) ในมาตรา ๑๗ ตามความในข้อ ๒ ให้ยกเลิกและจัดฆ่าเสีย ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ (๑) เพิ่มเสื่อสักหลาดรูปตุนิกสีน้ำเงินแก่ มีขลิบแถบเงินคันข้อมือ ปลายคอและหลัง กับมีอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ว.ป.ร. ใต้พระมหามงกุฎที่ข้อมือ

(๒) เพิ่มคันขีพมีสายหนังแถบเงินทับสำหรับสพาย

(๓) ที่รัดคอกใหม่แดง เปลี่ยนเป็นไหมสีน้ำเงินแซมขาว”

๖) ในมาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความลงต่อท้ายมาตราดังนี้ “เว้นแต่กรมทหารบกที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้เปลี่ยนลวดทองเป็นลวดเงิน”

๗) ในมาตรา ๒๒ ตามความในข้อ ๑ ให้ยกเลิกและจัดฆ่าเสีย ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ นายทหารชั้นจอมพลและนายพล ซึ่งมีตำแหน่งเป็นผู้บังคับการพิเศษ หรือนายทหารพิเศษประจำกรมในกรมกองทหารกรมใด ให้คงใช้เครื่องแต่งตัวเหมือนอย่างนายทหารชั้นนายพันในกรมกองนั้น แต่ปลอกคอปลอกข้อมือที่ใช้สรวมกับเสื่อแบบราชการสีเทา ให้มีปักทองเป็นลายถักที่ปลอกคอกับมีขลิบแถบทองกว้าง ๑ เซนติเมตรที่ข้อมือ ๔ เส้น กับคงใช้อินทรธนูปักทองเป็นลายถักเต็มแผ่นอย่างจอมพล หรือนายพล

ตามยศ เว้นแต่กรมทหารบกประเภทที่ ๑๑ รักษาพระองค์นั้น ที่ บักทองเป็นลายฉักที่อินทรีธนูให้เปลี่ยนเป็นปักเงิน และให้มีสี สายอินทรีธนูอย่างเดียวกับสีอินทรีธนูของเหล่าหรือชนิดหรือกรม ทหารในกรมนั้น ส่วนที่เป็นนายทหารพิเศษประจำกองทัพบก คงแต่งตามยศตามสังกัดทุกประการ "

๘) ในมาตรา ๒๕ ตามความในข้อ ๒ ให้ยกเลิกแลจี้ดฆ่า เสีย ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

.. ข้อ ๒ นายทหารคนสนิท นายทหารรับใช้ประจำกระทรวง และกรมกอง ให้มีสายยงยศใหม่เหลืองหรือใหม่ทองเกลี้ยง ๑ เส้น เว้นแต่ผู้ที่แต่งเครื่องทหารชนิดกรมทหารบกประเภทที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้เปลี่ยนเป็นสายยงยศใหม่ขาวหรือใหม่เงิน และให้นำนายทหารคนสนิทกับนายทหารคนสนิท ของเสนาบดี กระทรวงกระลาโหม ให้มีรูปลขสีที่เงินติดทับบนกลางอินทรีธนู นั้นด้วย "

๙) ในมาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความลงต่อท้ายข้อ ๓ ดังนี้ .. เว้น แต่ผู้ที่แต่งเครื่องทหารชนิดกรมทหารบกประเภทที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้เปลี่ยนเป็นสายยงยศใหม่ขาวหรือใหม่เงิน "

๑๐) ในมาตรา ๓๑ ตามความในข้อ ๔ ในคำซึ่งว่า "ข้อ ๔ นายทหารราชองครักษ์ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้ใช้

สายยงยศใหม่เหลืองหรือใหม่ทอง ถัก ๒ เส้น เกลี้ยง ๒ เส้น^๕
นั้น ให้ยกเลิกและขีดฆ่าเสีย ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ ข้อ ๔ นายทหารราชองครักษ์ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว ให้มีสายยงยศใหม่เหลืองหรือใหม่ทอง ถัก ๒ เส้น
เกลี้ยง ๒ เส้น เว้นแต่ผู้ที่แต่งเครื่องทหารชนิดกรมทหารบก
ราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้เปลี่ยนเป็นสายยงยศใหม่ขาว
หรือใหม่เงิน ”

๑๑) ในมาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความลงต่อท้ายข้อ ๖ ดังนี้ - เว้น
แต่ผู้ที่แต่งเครื่องทหารชนิดกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์
ให้เปลี่ยนสายยงยศเป็นใหม่ขาวหรือใหม่เงิน ”

๑๒) ตามความในมาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกและขีดฆ่าเสียทั้ง
มาตรา ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๓๔ นายทหารชั้นสัญญาบัตรและนายดาบ ให้ใช้
กระบี่สายหนังเหลืองหรือสายฝ้ายสักสีเทา ฝูใหม่ทอง เว้นแต่
พลรบและจำพวกเตรียมกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์
ให้เปลี่ยนเป็นฝูใหม่เงิน ”

ส่วนจอมพลนายพลและนายทหารในกองพลรักษาพระองค์ ให้
มีสายกระบี่แถบใหม่ทองทับ เว้นแต่กรมทหารบกราบที่ ๑๑
รักษาพระองค์ ให้เปลี่ยนเป็นแถบใหม่เงินทับ เพิ่มขึ้นอีก
อย่างหนึ่งสำหรับใช้ ในเวลาที่สวมกางเกงมีแถบ ”

๑๓) ตามความในมาตรา ๓๗ ในคำซึ่งว่า - จ้านายสืบ ให้ใช้ กระบี่สายหนึ่งเหลือง หรือสายผ้าดกสีเทา พู่ไหมเหลือง " นั้น ให้ยกเลิกและขีดฆ่าเสีย ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

.. จ้านายสืบ ให้ใช้กระบี่สายหนึ่งเหลืองหรือสายผ้าดกสีเทา พู่ไหมเหลือง เว้นแต่พลรบและจำพวกตำรวจกรมทหารบก ราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้เปลี่ยนเป็นพู่ไหมขาว "

๑๔) ในมาตรา ๓๘ ตามความในข้อ ๑๑ ในช่องตาราง วรรคค มีคำว่า " รั้วทองสลับเงิน " นั้น ให้ยกเลิกและขีดฆ่าเสีย ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

.. ใหม่น้ำเงินแซมขาว "

๑๕) ในมาตรา ๔๐ ตามความในข้อ ๒ ให้ยกเลิกและขีดฆ่าเสีย ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

.. ข้อ ๒ ถ้านายทหารสัญญาบัตรหรือนายดาบผู้ใด ซึ่งต้องไปราชการในประเทศที่หนาว แม้ถึงคราวจะต้องแต่งตัวครึ่งยศแล้ว ให้ใช้เสื้อสักหลาดรูปแบบราชการสีเทาสวมปลอกคอและข้อมือ ตามที่กล่าวไว้แล้วในหมวดที่ ๒ แต่ถ้าเป็นผู้ที่แต่งเครื่องทหารชนิดกรมทหารบก ราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้ใช้ปลอกคอและข้อมือชนิดแบบเงิน ส่วนกรมทหารบกม้า กรุงเทพมหานครรักษาพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ใช้เสื้อสักหลาดรูปปลอก "

๑๖) ในมาตรา ๔๑ ตามความในข้อ ๑ ในคำซึ่งว่า .. ข้อ ๑
ราชของครักษ์เวลาแต่งเครื่อง เต็มยศ เต็มยศขาว ครึ่งยศ หรือ
เครื่องราตรีสโมสร และเครื่องประดับ ให้ใช้สายขงยศใหม่ทอง
นั้น ให้ยกเลิกและขจัดกันเสีย ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

.. ข้อ ๑ ราชของครักษ์เวลาแต่งเครื่อง เต็มยศ เต็มยศขาว
ครึ่งยศ หรือเครื่องราตรีสโมสร และเครื่องประดับ ให้ใช้
สายขงยศใหม่ทองหรือใหม่เงิน "

๑๗) ในมาตรา ๔๑ ให้เพิ่มความลงต่อท้ายข้อ ๒ ดังนี้
"หรือใหม่ขาว "

ทั้งนี้ให้เจ้านายที่ปฏิบัติกรตามที่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงใหม่นี้
ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
เป็นวันที่ ๒๑๖๒ หรือปีที่ ๗ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๕ ตุลาคม หน้า ๑๘๘)

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสุขภาพ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมให้ประกาศ
ทรงบทว่ากันว่า ตามความในพระราชบัญญัติจัดการสุขภาพตาม
หัวเมือง รตนโกสินทรศก ๑๒๗ มาตรา ๒ ว่า ถ้าจะทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ใน
ตำบลใดหรือเมืองใดเมื่อใดแล้ว จะได้ประกาศในหนังสือ
ราชกิจจานุเบกษา แต่ในท้องที่ ๆ จะใช้พระราชบัญญัตินี้ด้วย
เป็นสำคัญนั้น

บัดนี้ มหาเสวกโท พระยามหาอำมาตยาธิบดี อุปราชมนตรี
ภาคตะวันตก มีใบบอกมายังกระทรวงมหาดไทย ขอให้นำ
ความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ใน
เวลานี้ที่อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นที่ประชุมชนมาก
มีบ้านเรือนเรือแพหนาแน่นราษฎรได้ประชุมกระทำการค้าขาย
ทั้งทางบกและทางน้ำ การที่มีพลเมืองประชุมกันทำมาหาเลี้ยงชีพ
มากขึ้นเช่นนี้ ย่อมเป็นเหตุให้เกิดการสะสมสิ่งโสโครก
ซึ่งอาจจะเป็นเหตุให้เกิดโรคไทยไข้เจ็บขึ้นได้ อีกประการหนึ่ง
ทางไปมาที่ประชาชนได้อาศัยเรือ ประกอบการเดินทางมาหาเลี้ยงชีพ
อยู่นั้น ก็ยังไม่สะดวกแต่เพียงพอ มหาเสวกโท พระยามหา
อำมาตยาธิบดี เห็นสมควรจะจัดการสุขภาพขึ้นในอำเภอสอง

พี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อป้องกันโรคภัยไข้เจ็บแล
 บำรุงการไปมาของประชาชนให้สะดวกยิ่งขึ้น จึงได้เชิญกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านแลคฤหบดี มาประชุมปรึกษาหารือเห็นพร้อมกันว่า
 ถึงเวลาที่ควรจะจัดการสุขาภิบาลสำหรับท้องที่ได้แล้ว แต่การ
 สุขาภิบาลที่จะจัดขึ้นนี้ จะจัดแต่เฉพาะในเขตรตำบลบางเลน
 ตำบลสองพี่น้อง ตำบลบางลี่ รวม ๓ ตำบล ในท้องที่อำเภอ
 สองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรีก่อน เป็นสุขาภิบาลท้องที่
 มีกำหนดเขตดังนี้

ตั้งต้นแต่ปากคลองบางกระท่อม ต่อกับคลองสองพี่น้องขึ้นไป
 ตามลำคลองบางกระท่อม จนถึงหลักเขตรซึ่งมีระยะห่างจากปาก
 คลอง ๓ เส้น เขตนี้ขนานคู่ห่างจากคลองสองพี่น้องฝั่งตะวันตก
 ๓ เส้นขึ้นไปจนถึงคลองบางลี่ ซึ่งมีหลักเขตรปักไว้ห่างจากปาก
 คลอง ๓ เส้น เลียบตามแนวคลองบางลี่ลงไปจนถึงปากคลอง
 บางลี่ต่อคลองสองพี่น้อง ข้ามปากคลองสองพี่น้องฝั่งตะวันออก
 เลียบตามขอบชายคลองสองพี่น้องฝั่งตะวันออก ล่องลงไปจน
 บรรจบปากคลองบางกระท่อมเป็นเขตร

กระทรวงมหาดไทย ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา
 ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วยแล้ว
 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานพระบรม
 ราชานุญาตให้จัดการสุขาภิบาลในท้องที่อำเภอสองพี่น้อง จังหวัด
 สุพรรณบุรีได้ตามความประสงค์ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้า

พ.ศ. ๒๕๕๕

หน้า ๑๕๑

โปรดกระหม่อมพระราชทานเงินภาษี ตัก เรือน โรงร้าน แพ
แลยานพาหนะ ค่าทำเรือ ค่าเช่าที่ดิน บรรดาที่เก็บได้ในเขตร
ศุขาภิบาลให้เป็นผลประโยชน์ - สำหรับใช้จ่ายบำรุงการศุขาภิบาล
ท้องที่ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ตามพระราชบัญญัติ

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
เป็นวันที่ ๒๑๖๓ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๒ ตุลาคม หน้า ๑๕๔)

ประกาศเก็บเงินภาษี โรงงาน
ในเขตรัฐสภาบาล ท้องที่อำเภอสองพี่น้อง
จังหวัดสุพรรณบุรี

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้า
ใส่กระหม่อมให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดการ
สุขาภิบาลตามหัวเมือง รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ ฎีกาตำบล
บางเลน ตำบลสองพี่น้อง ตำบลบางลี่ ในท้องที่อำเภอสอง
พี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี มีเขตรั้กำหนดไว้ในการประกาศ
ใช้พระราชบัญญัตินั้นแล้ว บัดนี้ได้รับโบบอก มหาเสวกโท
พระยามหาอำมาตยธิบดี อู่ปรามมลเขตภาคตะวันตกว่า ได้
ประชุมกรรมการสุขาภิบาลเห็นพร้อมกันว่า เงินค่าภาษี ตัก เรือน
โรงงาน แพง แลยานพาหนะ ค่าท่าเรือ ค่าเช่าที่ดิน ซึ่งทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานสำหรับบำรุง
การสุขาภิบาลนั้น ควรเก็บในอัตราดังต่อไปนี้ คือ

๑. ตัก เรือน โรงงาน แพง ที่ให้เช่าเก็บ ๑๒ ซัก ๑ ต่อปี
๒. ตัก เรือน โรงงาน แพง ที่ไม่ได้ให้เช่า เจ้าของอยู่เอง
หรือไว้สินค้า^{๒๕๖๖} เก็บเทียบตามอัตราค่าเช่า ๑๒ ซัก ๑ ต่อปี

๓. เรือจอดประจำแถว ตั้งแต่ ๕ วา กว้างตั้งแต่ ๑ วาขึ้นไป มีสินค้าเก็บค่าละ ๑ บาทต่อปี ถ้าไม่มีสินค้าเก็บกึ่งอัตรา

๔. เรือที่บรรทุกสินค้า มาจอดจำหน่ายในท่าของศุขาภิบาล เป็นครั้งคราว ยาวตั้งแต่ ๕ วา กว้างตั้งแต่ ๑ วาขึ้นไป เก็บค่าท่าลำหนึ่งเที่ยวละ ๒๔ สตางค์ ถ้าขนาดยาวแลกว้างของเรือต่ำกว่ากำหนดนี้ เก็บค่าหนึ่งเที่ยวละ ๑๒ สตางค์ ถ้าไม่มีสินค้าเก็บกึ่งอัตรา

๕. เกวียนที่เดินไปมา หรือจอดพักอยู่ในเขตรศุขาภิบาล ชนิดเกวียนโค เก็บเที่ยวละ ๕ สตางค์ เกวียนกระบือเก็บเที่ยวละ ๑๐ สตางค์

๖. ค่าเช่าที่ดินแล้วแต่จะประมูลได้ ทรงพระราชดำริให้เห็นชอบด้วยแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศเก็บเงินภาษี ตึก เรือน โรงร้าน แพ แลยานพาหนะ ค่าท่าเรือ ค่าเช่าที่ดิน ทั้งปวงในเขตรศุขาภิบาลนั้น ไว้สำหรับใช้จ่ายบำรุงการศุขาภิบาลตามอัตราที่กำหนดไว้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๒ ตุลาคม หน้า ๑๕๗)

ประกาศเปลี่ยนเครื่องหมายศนายเสือบ้า
ที่ใช้ติดกับเสื้อปรกติ

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งให้เปลี่ยนเครื่องหมาย
ศนายเสือบ้าชนสามัญบัตร ที่ใช้ติดกับข้อมือเสื้อปรกติซึ่งตาม
ที่ใช้อยู่บัดนี้ เป็นเครื่องหมายพระมหามงกุฎกับจักรทำด้วยเงิน
นั้น ให้เปลี่ยนเป็นใช้ปักด้วยไหมขาวแทนตลอดตั้งแต่ชั้นยศ
นายพลเสือบ้าจนถึงนายหมวด ทั้งนเฉพาะแต่เสื้อปรกติเท่านั้น
ส่วนเครื่องหมายที่ใช้ติดอินทรรณูเสื้อเต็มยศนั้น ให้คงใช้ไป
ตามกำหนดเดิม ให้เปลี่ยนใช้ตามกำหนดใหม่แต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๐ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๒ ตุลาคม หน้า ๑๕๕)

คำสั่ง

หนังสือขอบังคับการเบิกจ่ายเครื่องยศมหาดเล็กนั้น พิมพ์ขึ้นโดยพระบรมราชโองการ เพื่อให้เป็นระเบียบของการเบิกจ่ายเครื่องยศมหาดเล็ก เพราะฉะนั้นให้บรรดาข้าราชการกรมมหาดเล็ก และบรรดาผู้ที่แต่งเครื่องยศมหาดเล็กเป็นพิเศษ จงปฏิบัติให้ต้องตามสมควรแก่ข้อบังคับนี้ทุกประการ

ห้องกรมบัญชาการมหาดเล็ก ในพระบรมมหาราชวังกรุงเทพฯ

วันที่ ๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

จางวางเอก พระยาร่วงศ์พิพัฒน์	} สภาจางวางกรมมหาดเล็ก รับพระบรมราชโองการ
จางวางเอก พระยาบุรุษรัตนราชพัลลภ	
จางวางโท พระยาประสิทธิ์ศุภการ	

ข้อบังคับการเบิกจ่ายเครื่องยศมหาดเล็ก

ด้วยการเบิกจ่ายเครื่องยศมหาดเล็ก ซึ่งได้ปฏิบัติอยู่บัดนี้ ยังหาเป็นระเบียบเรียบร้อย และทั้งผู้ที่ได้รับพระราชทานไป ก็หาได้ระวังรักษาให้ดีไม่ อาจเป็นเหตุให้เปลืองพระราชทรัพย์ ได้มากโดยหาความจำเป็นมิได้ สมควรที่จะตั้งข้อบังคับ เพื่อให้เป็นระเบียบเรียบร้อยแก่การใช้จ่ายต่อไป จึงได้ตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยนามแลกำหนดที่ใช้ข้อบังคับ

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า ข้อบังคับการเบิกจ่ายเครื่องยศ
มหาดเล็ก พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

ข้อ ๒. ข้อบังคับการเบิกจ่ายเครื่องยศมหาดเล็กนี้ ให้เริ่ม
ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ข้อบังคับบทใดข้อใด ซึ่งขัดขวางต่อข้อบังคับนี้
ให้ยกเลิกข้อนั้น ๆ เสีย ตั้งแต่วันที่ประกาศให้ใช้ข้อบังคับนี้
เป็นต้นไป

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยประเภทมหาดเล็กแลผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้เครื่องยศมหาดเล็กได้

ข้อ ๔ ก. มหาดเล็กประจำการ คือบรรดามหาดเล็กที่ยังคง
ประจำรับราชการฉลองพระเดชพระคุณแลรับพระราชทานเงินเดือน
อยู่ในกรมมหาดเล็ก

ข. มหาดเล็กกองหนุน คือ บรรดามหาดเล็กที่ทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ออกเป็นกองหนุนตามพระราชบัญญัติ

ก. ผู้ที่แต่งเครื่องยศมหาดเล็กได้เป็นพิเศษ คือ บรรดา
ผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้แต่งเป็นพิเศษ

๖. มหาเด็กที่ต้องโทษ ถูกพักราชการโดยมีความผิด หรือบรรดามหาเด็ก ซึ่งอยู่ในจำพวกที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยุบตำแหน่งนำที่ราชการ

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยผู้ที่จะได้รับพระราชทานเครื่องยศมหาเด็ก และผู้ที่ต้องหาโดยทนายพิชัยของตนเอง

ข้อ ๕ ก. บรรดามหาเด็ก ที่ประจำรับราชการอยู่ในกรม มหาเด็ก. จะได้รับพระราชทานเครื่องยศมหาเด็กตั้งแต่ชั้น มหาเด็กสำรองขึ้นไปพร้อมทั้งชุด ตั้งแต่พันจ่าเด็กขาลงมา จะได้รับพระราชทานพระมหามงกุฎมีรัศมี ๑ คู่ แผ่นคอกำมะหยี่ ๑ คู่ กับตุ้มพระมหาพิไชยมงกุฎ ๑ สำหรับ

ข. มหาเด็กกองหนุน เมื่อได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกเป็นกองหนุนแล้ว ก็คงแต่งเครื่องยศมหาเด็กได้ แต่เมื่อเครื่องยศที่ได้รับพระราชทานไปแล้วชำรุดหรือหาย จะขอรับพระราชทานเปลี่ยนใหม่อีกไม่ได้ ต่อเมื่อเข้าประจำรับราชการ อีกจึงจะเบิกเครื่องยศมหาเด็ก ได้อย่างมหาเด็กประจำการ

ค. มหาเด็กที่ได้รับราชการประจำมา เมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พักราชการ หรือมหาเด็กที่ไม่มีกำลังแล ความสามารถพอที่จะรับราชการฉลองพระเดชพระคุณ แลขอรับพระราชทานพระมหากุฎมาลาออกโดยไม่มีความผิด หรือบรรดา

ผู้ที่อยู่ในกรมกองซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อยู่ตำแหน่งราชการ บรรดาข้าราชการที่กล่าวมานี้ คงแต่งเครื่องยศมหาดเล็กได้ แต่เมื่อเครื่องยศที่ได้รับพระราชทานไปแล้วนั้นชำรุดหรือหาย จะขอรับพระราชทานเปลี่ยนใหม่อีกไม่ได้ ต่อเมื่อเข้าประจำรับราชการอีกแล้ว จึงจะได้รับพระราชทานเช่นเดียวกับมหาดเล็กประจำการ

ง. บรรดาข้าราชการในกระทรวงต่างๆ หรือผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้แต่งเครื่องยศมหาดเล็กได้เป็นพิเศษ จะต้องจัดหาด้วยทุนทรัพย์ของตนเองทั้งสิ้น เว้นเสียแต่ผู้ที่ได้รับพระมหากรุณาพระราชทานเครื่องยศด้วยเป็นพิเศษ กรมมหาดเล็กจึงจะจ่ายให้ตามสมควร

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยเครื่องหมายประจำการ

ข้อ ๖. บรรดาผู้ที่คิดเครื่องหมายประจำการ เช่นพระมหามงกุฎรัศมี หรืออักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ จ.ป.ร. มีพระมหามงกุฎได้ คือ มหาดเล็กที่ประจำรับราชการอยู่ในกรมมหาดเล็ก หรือผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้เป็นพิเศษจึงจะใช้ได้

หมวดที่ ๕

ว่าด้วยกั หนดอายุของเครื่องยศแลเครื่องหมายต่าง ๆ

ข้อ ๑. สรรพเครื่องยศที่ได้รับพระราชทานไปแล้วนั้น อนุญาตให้เบิกแลกเปลี่ยนใหม่ได้ดังต่อไปนี้

ก. มหาดเล็กที่ประจำรับราชการอยู่ ซึ่งมีหน้าที่โดยเสด็จพระราชดำเนิรเสมอ ๆ อนุญาตให้เบิกจ่ายตามกำหนดเครื่องแต่งตัวได้เป็นคราวๆ ดังต่อไปนี้ คือ

๑	หมวดค็อกเฮท	๑๐	ปีต่อ	๑	ผลัด
๒	เสื้อเต็มยศสีน้ำเงิน	๔	ปีต่อ	๑	ผลัด
๓	กางเกงสักหลาดขาว	๔	ปีต่อ	๑	ผลัด
๔	กางเกงสักหลาดสีน้ำเงิน	๖	ปีต่อ	๑	ผลัด
๕	แผ่นคอกำมะหยี่	๑	ปีต่อ	๑	ผลัด
๖	สายกระเป๋	๔	ปีต่อ	๑	ผลัด
๗	ภูกระเป๋	๔	ปีต่อ	๑	ผลัด

ข. มหาดเล็กที่ประจำรับราชการ ซึ่งมีได้มีหน้าที่โดยเสด็จพระราชดำเนิรเสมอ ๆ อนุญาตให้เบิกจ่ายตามกำหนดอายุเครื่องแต่งตัวเป็นคราวๆ ดังต่อไปนี้ คือ

๑	หมวดค็อกเฮท	๒๐	ปีต่อ	๑	ผลัด
๒	เสื้อเต็มยศสีน้ำเงิน	๑๒	ปีต่อ	๑	ผลัด

๓	กางเกงสักหลาดขาว	๕	ปัด	๑	ผลัด
๔	กางเกงสักหลาดสีน้ำเงิน	๕	ปัด	๑	ผลัด
๕	แผ่นคอกัมมะหยี่	๓	ปัด	๑	ผลัด
๖	สายกระเป๋	๖	ปัด	๑	ผลัด
๗	กุ๊กระเป๋	๖	ปัด	๑	ผลัด

ก. เครื่องหมายประจำการ กระดุม เข็มรองเท้า รองเท้า ดาว
กระเป๋ จ่ายให้ครึ่งเดียว

หมวดที่ ๖

ว่าด้วยผู้ที่ได้รับพระราชทานเลื่อนยศ

ข้อ ๙. ก. มหาเด็กรับราชการ ที่ได้รับพระราชทานเลื่อนยศ
ชั้นเป็นชั้น ขางวาง อนุญาตให้เปลี่ยนของบางอย่างได้ดังต่อไปนี้ คือ

- ๑ เสื้อเด็กรมยศสีน้ำเงิน
- ๒ เปลี่ยนแถบกางเกงสักหลาดสีน้ำเงิน
- ๓ หมวกค็อกกเฮท
- ๔ สายกระเป๋
- ๕ เข็มรองเท้า
- ๖ แผ่นคอกัมมะหยี่

ข. มหาเด็กรับราชการ ที่ได้รับพระราชทานเลื่อนยศจากชั้น
หุ้มแพร ชั้นเป็นชั้นจ่า จนถึง หัวหมั้น อนุญาตให้เปลี่ยนของ
บางอย่างได้ดังต่อไปนี้ คือ

- ๑ เสื่อเต็มยศสีน้ำเงิน
- ๒ เปลี่ยนแถบกางเกงสีน้ำเงิน
- ๓ แผ่นคอกำมะหยี่

ก. ผู้ที่ได้รับพระราชทานเลื่อนยศจากชั้น เด็กชา ขึ้นเป็น มหาดเล็กสำรอง จนถึง หุ้มแพร จะได้รับพระราชทานเครื่องยศ มหาดเล็กพร้อมทั้งชุด

อนึ่งเมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้มหาดเล็ก คนใดย้ายไปรับราชการในกรมหนึ่งกรมใด ซึ่งสังกัดอยู่ในกรม มหาดเล็ก อนุญาตให้ผู้นั้นนำเสื่อเต็มยศแลแผ่นคอกำมะหยี่ มาเปลี่ยนหมายตามสังกัดกรมต่อเจ้าพนักงานได้

ง. ดาวซึ่งสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องยศนั้น ให้เจ้าแม่ที่ เรียกกัน แลจ่ายตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราช ทานยศนั้น ฯ

หมวดที่ ๗

ว่าด้วยประเภทเครื่องยศมหาดเล็กรับใช้

ข้อ ๕. ก. มหาดเล็กรับใช้นั้น แล้วแต่จะทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้ผู้ใดมารับราชการฉลองพระเดชพระคุณ

ข. เครื่องยศสำหรับมหาดเล็กรับใช้นั้น โปรดเกล้า ฯ พระราชทานให้พร้อมทั้งชุด คือ

๑ หมวกเต็มยศ	๑ หมวก
๒ เสื้อเต็มยศสีน้ำเงิน	๑ ตัว
๓ เสื้อกั๊กเพชรขาว	๑ ตัว
๔ กางเกงเต็มยศ	๑ ตัว
๕ กางเกงครึ่งยศ	๑ ตัว
๖ กางเกงสีน้ำเงิน	๒ ตัว
๗ โบ้ไหล่เสื้อ	๑ โบ้
๘ โบ้ผูกคอลูกไม้	๑ โบ้
๙ เสื้อเชิ้ต	๒ ตัว
๑๐ สายโยงกางเกง	๑ สาย
๑๑ คอถ้ำ	๒ อัน
๑๒ รองเท้าเต็มยศ	๑ คู่
๑๓ รองเท้าบู๊ตหนังดำ	๑ คู่
๑๔ รองเท้า	๒ คู่
๑๕ เข็มกลัดรองเท้า	๑ คู่
๑๖ กระเป๋	๑ เต็ม
๑๗ ฎีกักระเป๋	๑ ฎีกั
๑๘ สายกระเป๋	๑ สาย
๑๙ ดุมใหญ่ใช้สำหรับเสื้อเต็มยศ	๒๖ ดุม
๒๐ ดุมขนาดกลางใช้สำหรับเสื้อกั๊ก	๑๘ ดุม
๒๑ ^{12/} ดุมขนาดกลางสำหรับใช้ติดขากางเกง	๖ ดุม

ก. ถ้าเครื่องยศที่ได้รับพระราชทานไปแล้วกับใส่ไม่ได้ ก็ให้นำเครื่องยศนั้นมาขังต่อเจ้านาย และเมื่อเจ้านายเห็นเป็นควรสมควรแล้ว จะได้จัดการจ่ายให้ตามสมควร

ง. นอกจากที่กล่าวมาแล้วนี้ ให้อนุโลมไปตามระเบียบเครื่องยศมหาดเล็กทั้งสิ้น

หมวดที่ ๑๗

ว่าด้วยการเบิกจ่ายเสื้ออวิวันนิงตรีส

- ข้อ ๑๐ ผู้ที่จะได้รับพระราชทานเสื้ออวิวันนิงตรีสนั้น คือ
 - ๑ ต้องเป็นผู้ที่ประจำรับราชการอยู่ในกรมมหาดเล็ก
 - ๒ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับพระราชทานยศตั้งแต่ชั้น รong ห้าหมื่นขึ้นไป
 - ๓ มหาดเล็กประจำการอยู่ในห้องพระที่บรรทม แล้วแต่จะโปรดเกล้าฯ ให้แต่งได้ตั้งแต่ชั้นใด
 - ๔ มหาดเล็กกองตงเครื่องได้รับพระราชทาน ตั้งแต่ชั้น จำขึ้นไป
 - ๕ เสื้ออวิวันนิงตรีสนั้นจะจ่ายให้ครั้งเดียวเท่านั้น

หมวดที่ ๑๘

ว่าด้วยเครื่องราตรัสโมสร

ข้อ ๑๑ ก. มหาดเล็กประจำการแต่งเครื่องราตรัสโมสร ได้ตั้งแต่ยศชั้นมหาดเล็กสำรองขึ้นไป

ข. เครื่องหมายที่ระดับกับเครื่องราตรีสโมสรนั้น พระราชทานให้ครั้งเดียว คือ

- ๑ แถบทำด้วยเงิน เป็นรูปแผ่นคอกำมะหยื่ออย่างใช้กับเสื้อราตรีสโมสร ๑ คู่
- ๒ ดาวสำหรับติดที่แถบตามชั้นยศ
- ๓ กระดุมเงินใหญ่ ๖ ดุม
- ๔ กระดุมเงินกลาง ๓ ดุม
- ๕ กระดุมเงินเล็ก ๒ ดุม
- ๖ อักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ว.ป.ร. มีพระมหามงกุฎหรือพระมหามงกุฎมีรัศมี ๑ คู่
- ๗ ตราติดหมวกสำหรับติดกับหมวกหน้าเงิน ๑ อัน

หมวดที่ ๑๐

ว่าด้วยผู้ที่ต้องย้ายจากกรมขนาดเล็กไปรับราชการ
ในกระทรวงอื่นหรือผู้ที่ต้องอาญา

ข้อ ๑๒ ก. บรรดาหมัดเล็ก ที่ต้องย้ายไปรับราชการในกระทรวงอื่น ถ้าไม่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้แต่งเครื่องยศหมัดเล็กเป็นพิเศษจะแต่งต่อไปอีกไม่ได้ ฉะนั้นให้หัวหน้ากรมแลเจ้าพนักงานเรียกเครื่องยศหมัดเล็ก ซึ่งเป็นของหลวงที่ได้รับพระราชทาน ไปนั้นคืนให้สิ้นเชิง

ข. ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดต้องพระราชอาญาจนถึงจำคุก ถูกถอด หรือ ถูกไล่ออก และต้องแก้ช้อออกจากราชการเรียบร้อยแล้ว จะแต่งเครื่องยศ มหาเดเล็กต่อไปอีกไม่ได้ ฉะนั้น ให้หัวหน้ากรมเรเดเจ้าพนักงาน เรือยศเครื่องยศมหาเดเล็ก ซึ่งเปนของหลวงที่ได้รับพระราชทาน ไปนั้นคนให้ สิ้นเชิง

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๒ ตุลาคม หน้า ๑๘๘)

ประกาศย้ายตำแหน่งสมุหเทศาภิบาล

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า จางวางตรี หม่อมเจ้าสุฤทธิเดช สมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลราชบุรี มีอาการประชวรอยู่ ถ้าย้ายไปรับราชการทางหัวเมืองชายทะเล จะเป็นประโยชน์และเหมาะกว่ามณฑลราชบุรี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จางวางตรี หม่อมเจ้าสุฤทธิเดช สมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลราชบุรี เป็นสมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลจันทบุรี เปลี่ยนจางวางตรี หม่อมเจ้าปฐพีพัทธ์ เกษมศรี สมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลจันทบุรี มาเป็นสมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลราชบุรี รับราชการสนองพระเดชพระคุณสืบไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
เป็นวันที่ ๒๑๑๕ ในรัชกาลปัตยุมันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๒๐๐)

ประกาศแก้ไขเครื่องแต่งกาย
 สโมสรกรมทหารรักษาวัง ของพระบาทสมเด็จพระ
 พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งให้เปลี่ยนแปลง
 ระเบียบการแต่งกายเครื่องสโมสรกรมทหารรักษาวัง ของพระ
 บาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นกำหนดใหม่ดังนี้

๑. การแต่งกายเครื่องสโมสรตามเวลาปกติ ซึ่งมีได้
 มีหมายสั่งให้สวมสายสพายเครื่องราชอิสริยาภรณ์แล้ว มิให้
 ไขปลอกข้อมือเสื้อ

๒. เมื่อมีหมายสั่งให้แต่งกายเครื่องสโมสร สวมสาย
 สพายเครื่องราชอิสริยาภรณ์แล้ว จึงให้ไขสวมปลอกข้อมือ

ประกาศมาณวันที่ ๒ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงนาม) เจ้าพระยาธรรมราชาธิบดี

มหาเสวกเอก

เสนาบดีกระทรวงวัง

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๒๐๑)

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบ
โรคระบาดทั่ว พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ ในมณฑลภูเก็ต

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าฯ จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามที่ได้พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ใช้พระราชบัญญัติระเบียบโรคระบาดทั่ว พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ เฉพาะในเขตจังหวัดตรัง มณฑลภูเก็ต ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ แล้วนั้น

บัดนี้ ได้ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ไข้ทรพิษในจังหวัดตรังได้สงบลงมากแล้ว แต่มีราษฎรในจังหวัดตรังได้ไปมาค้าขายติดต่อกับจังหวัดอื่น ๆ ในมณฑลภูเก็ต แลตามหัวเมืองชายทะเลที่ใกล้เคียงอยู่เสมอ เกรงว่าราษฎรที่ยังมิได้ปลูกไข้ทรพิษซึ่งไปจากจังหวัดตรัง จะนำเชื้อโรคไปเกิดขึ้นในจังหวัดนั้น ๆ ได้ เพราะราษฎรตามจังหวัดอื่น ๆ ในมณฑลภูเก็ต แลตามหัวเมืองชายทะเล ที่ยังมีได้ปลูกไข้ทรพิษยังมีอยู่อีกเป็นอันมาก จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระราชบัญญัติระเบียบโรคระบาดทั่ว พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ ในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดสตูล มณฑลภูเก็ตตั้งแต่บัดนี้ไป ให้สมุหเทศาภิบาล

พ.ศ. ๒๕๕๕

หน้า ๒๐๕

มีอำนาจจัดการป้องกันใช้การพิชิตตามพระราชบัญญัตินั้น ตามที่
เห็นสมควรทุกประการ จนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราช
บัญญัติ.

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๒๐๒)

ประกาศให้นายเสื่อป่าชั้นสัญญาบัตร
ใช้สายรัดประคตพื้นขาวแถบดำ

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งให้เปลี่ยน
สายรัดประคตสำหรับนายเสื่อป่าชั้นสัญญาบัตร สั่งกีดกองช่าง
หลวงรักษาพระองค์ เปลี่ยนเป็นใช้รัดประคตพื้นขาวขนาดกว้าง
๑ เซ็นติเมตร และมีแถบดำขนาดกว้าง ๑ เซ็นติเมตร ๒ แถบ
ทาบขนานคู่อยู่ที่ริมทั้ง ๒ ข้าง ห่างจากริมข้างละ ๑ เซ็นติเมตร
สำหรับประกอบกับเครื่องแต่งกายเต็มยศ

ทั้งนี้ให้เปลี่ยนใช้ตามกำหนดใหม่แต่บัดนี้ไป

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งมาเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม พระพุทธ
ศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๒๐๓)

ประกาศกรมมหาดเล็ก

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้แก้ไขและเพิ่มเติมเครื่องแต่งกายของกรมเรือยนต์หลวง ดังต่อไปนี้ คือ

๑. หมวกเก็บในเวลาแต่งกายครั้งย่ำให้ใช้ปลอกหมวกขาว หนึ่งชิ้นจางวาง และตำแหน่งเจ้ากรมของกรมเรือยนต์หลวง ซึ่งใช้ อยู่เวลานี้ เป็นกระบังหน้าหมวกหนึ่งดำล้วน ให้เปลี่ยนใช้คิด ลวดดอกไม้ทองที่กระบังหน้าหมวกเก็บเพิ่มขึ้นอีก ตามแบบที่ กองพัสดุจะกำหนดให้

๒. เครื่องแต่งกายราตรีสีโมสรรของข้าราชการกรมเรือยนต์ที่ มียศตั้งแต่ชั้นหุ้มแพรขึ้นไป ให้ใช้สายโยงยศเป็นไหมทอง ประกอบกับเครื่องแต่งกายชนิดนี้ต่อไป

๓. ข้าราชการกองกลางในกรมเรือยนต์ ในเวลานี้ได้แบ่ง ออกเป็นสองพเนก คือ พเนกช่างกล และพเนกเสมียน พนักงาน แต่ยังมีเครื่องหมายอย่างใดที่จะแสดงปรากฏให้ชัดเจนได้ จึง กำหนดเครื่องหมายให้ใช้ต่างกันดังต่อไปนี้

คือพเนกช่างกล ให้มีสักหลาดสีม่วง ขนาดกว้าง ๑ เซ็นติ เมตร ทาบอยู่เหนือลวดเครื่องหมายชั้นยศที่ข้อมือเสื้อทุกลวด

พแนกเสมียนพนักงาน ให้มีสักหลาดขาวขนาดกว้าง ๑ เซ็น
ติเมตร ทาบอยู่เหนือเครื่องหมยชั้นยศที่ข้อมือเสื้ออย่างเช่น
เดีวกัน

ทั้งนี้ให้เริ่มใช้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๘
(ลงนาม) พระยาประสิทธิ์ศุภการ จางวางโท
อธิบดีกรมมหาดเล็ก

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๒๐๔)

จ่านักหอสมุด

ประกาศให้ ใช้พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่

ร. ศ. ๑๒๐

พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เสนาบดีกระทรวง
เกษตรราชการ รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
ตามความในพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่รัตนโกสินทรศก ๑๒๐
มาตรา ๒ มีความว่า ถ้าทรงพระกรุณาโปรดให้ ใช้ ในมณฑลแล
เมืองใด จะได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญนั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดให้ ใช้พระราชบัญญัตินั้น ในมณฑล
ภาคพายัพ แลมณฑลมหาสารคาม ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป และถ้า
กรมราชโลหกิจได้ ให้หนังสืออนุญาตชนิดหนึ่งชนิดใดตามความใน
พระราชบัญญัตินั้นก่อนนี้มาไม่เกินกว่า ๓ ปีแล้ว ให้ถือเสียว่า
หนังสือทั้งหลายที่กรมราชโลหกิจได้ ให้ไปนั้น เป็นอันใช้ได้
เหมือนหนึ่งว่า พระราชบัญญัตินี้ได้ ใช้มาตั้งแต่วันที่ได้ลงไว้ใน
หนังสือที่กรมราชโลหกิจได้ ให้ไปนั้น

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงพระนาม) รพี

เสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๕ พฤศจิกายน หน้า ๒๐๖)

12/10/2566

ประกาศกรมมหาดเล็ก

ประกาศแก้ไขและเปลี่ยนแปลงเครื่องปรกติ ครั่งยศ
และเต็มยศขาว ของกรมเรือยนต์หลวง

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แก้ไขและเปลี่ยนแปลงเครื่องปรกติ ครั่งยศ และเต็มยศขาว ของกรมเรือยนต์หลวงดังต่อไปนี้

ให้มีเครื่องปรกติ ๒ ชนิด ชนิดเครื่องขาวอย่างหนึ่ง และเครื่องกากอ้อยอย่างหนึ่ง เครื่องปรกติทั้ง ๒ ชนิดนี้ ให้เลือกแต่งได้ตามเวลาอันสมควร

๑) ชนิดเครื่องขาว ให้แต่งตามระเบียบดังต่อไปนี้

ก. หมวกเก็บ ปลอกขาว ส่วนสายรัดคาง ทราน้ำหมวก ผ้าพันหมวก และกระบังน้ำหมวก คงให้เป็นไปตามระเบียบเดิม

ข. เสื้อผ้าขาวแบบราชการ ติดเครื่องหมายประจำการที่คอเสื้อ

ค. อินทรธนู รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าปลายเสียม ทำด้วยสักหลาดสีน้ำเงิน มีคุมทองตราพระมหามงกุฏ ติดที่ปลายอินทรธนู ๑ คุม ใช้เครื่องหมายยศและนำที่ตามระเบียบเดิม ติดที่อินทรธนู และถ้ามียศแต่ชั้นหุ้มแพรขึ้นไป ให้ใช้ติดอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ว.ป.ร. พระมหามงกุฏเงิน (แบบราชองครักษ์)

บนอินทรีขนูข้างขวาข้างเดียว ส่วนอินทรีขนูชั้นจางวาง ให้ใช้แถบ
ทองทาบเต็มอินทรีขนู และบุสักหลาดสีน้ำเงินภายใต้ ติดจักร
เครื่องหมายยศแต่บนอินทรีขนูข้างซ้ายข้างเดียว บนอินทรีขนู
ข้างขวาติดอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ว. ป. ร. พระมหามงกุฎเงิน
(แบบราชของครุฑ)

อนึ่งอินทรีขนูสำหรับชั้นพันจ่าเด็กษา ให้ใช้แถบทองกว้าง
กึ่งเซนติเมตรบนอินทรีขนู หนึ่งเส้น กับให้มีเครื่องหมายนำที่ตาม
ระเบียบเดิม

- ง. กางเกงขาวชายาว
- จ. รองเท้าใช้ตามระเบียบเดิม

๒) ชนิดเครื่องกากี ให้แต่งเป็นระเบียบอย่างเครื่องชาว
กงฝึกกันแต่ปลอกหมวก เสื้อ และกางเกงขาว ให้เปลี่ยน
เป็นสีกากีเท่านั้น

๓) เสื้อสีน้ำเงิน คอแบะตามแบบที่ใช้อยู่เดิมนั้น ให้ใช้
ได้ในฤดูหนาว เรียกว่าเสื้อน้อย เสื้อน้อยนี้ให้แต่งประกอบด้วย
เครื่องขาวแทนเสื้อแบบราชการ

๔) ในเวลาที่แต่งเครื่องปรกติทั้งสองอย่างนี้ และทั้งในเวลา
ที่แต่งเสื้อน้อยด้วย ให้ใช้คาดกระเป๋าสั้น หัวช้าง (แบบกระบี่
ทหารเรือ) ภายในเสื้อนอก

๕.) สายงยศ ให้ใช้สายใหม่เหลือง ในเวลาที่แต่ง
เครื่องกากี นอกนั้นให้ใช้สายทองทั้งสน

เครื่องแต่งกายตามแบบที่เปลี่ยนใหม่นี้ ให้เข้าใจว่าเปลี่ยน
เฉพาะแต่ข้าราชการที่มียศชั้นพันจ่าเด็กษาขึ้นไปเท่านั้น

เครื่องครึ่งยศให้แต่งตามระเบียบใหม่ดังต่อไปนี้ คือ

- ๑) หมวกค็อกแฮท ตามระเบียบเดิม
- ๒) เสื้อขาวแบบราชการ ติดเครื่องหมายประจำการและ
ติดอินทราชนูเช่นเดียวกับเครื่องปรกติ
- ๓) กางเกงสักหลาดสีน้ำเงินแถบทอง มีขนาดกว้างตาม
ชั้นยศ

- ๔) รองเท้าบูตขัดหนังดำ
- ๕) ใช้คาดกระเป๋ายาวตามระเบียบเดิม

ส่วนเครื่องแต่งตัวอย่างเต็มยศนั้น ให้คงใช้ตามแบบเดิม
ทั้งสิ้น และถ้าแม่ทัพหมายกำหนดราชการให้แต่งตัวเต็มยศขาว
แล้ว ให้ข้าราชการกรมเรือยนต์หลวงจงแต่งตัวอย่างเต็มยศ
ทุกประการ เพราะเครื่องเต็มยศขาวไม่มีในข้อบังคับการแต่งกาย
ของกรมเรือยนต์หลวง

ทั้งนี้ถ้าใจความในประกาศฉบับใด ข้อใด ขัดกับใจความใน
ประกาศฉบับนี้ ให้ยกเลิกความในข้อนั้นเสีย และคงใช้แต่ง
ตามแบบที่เปลี่ยนใหม่นี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) พระยาประสิทธิ์ศุภการ จางวางโท
อธิบดีกรมมหาดเล็ก

ประกาศข้อบังคับเครื่องแต่งกายนักเรียนราชวิทยาลัย

อธิบดีกรมมหาดเล็ก รับพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สั่งว่า บัดนี้โรงเรียนราชวิทยาลัย ได้เข้ามารวมอยู่ในสภากรรมการโรงเรียนมหาดเล็กหลวงแล้ว ฉะนั้นควรจะให้ระเบียบเดียวกันเสีย นักเรียนโรงเรียนราชวิทยาลัย ก็เป็นผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีตำแหน่งเพื่ออยู่ในขณะเมื่อเป็นนักเรียน อย่างเช่นเดียวกันกับนักเรียนโรงเรียนมหาดเล็กหลวง

แต่ตามที่เป็นอยู่ณบัดนี้ เมื่อนักเรียนเสร็จการศึกษาวิชา และออกจากโรงเรียนไปแล้ว จะคงแต่งตัวอย่างนักเรียนนั้นหาได้ไม่ จึงทรงพระราชมารห์ว่า นักเรียนโรงเรียนราชวิทยาลัย ก็ได้ถวายตัวเป็นมหาดเล็ก และได้เคยมีตำแหน่งเฝ้าได้อยู่แล้ว เมื่อเสร็จการศึกษาวิชาออกไปจากโรงเรียนไปรับราชการ ก็เป็นอันได้มีตำแหน่งเฝ้า ถ้าหากว่ามีได้รับราชการก็จะเป็นอันหมดโอกาส ที่จะได้มีตำแหน่งเฝ้าแทนต่อไปได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรมมหาดเล็กตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดานักเรียนโรงเรียนราชวิทยาลัย ผู้ที่ออกจากโรงเรียนไปโดยเร็วร้อย และไม่มีผิดอย่างใดอย่างหนึ่งทั้งได้รับเหรียญเครื่องหมายอย่างนักเรียนเก่าแล้ว พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้แต่งเครื่องยศมหาดเล็กชั้นมหาดเล็กพิเศษได้

ข้อ ๒ เครื่องแต่งตัวอันกล่าวไว้ในข้อ ๑ นี้ ให้เป็นที่
เข้าใจว่า พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้แต่งได้ เพื่อได้
มีตำแหน่งเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดที่ได้
ใช้เครื่องแต่งตัวมหาดเล็กเช่นนั้น ถ้าได้เข้ารับราชการประจำใน
กระทรวงทบวงการใดๆ และได้แต่งเครื่องยศของกระทรวงนั้นๆ
แล้ว ให้นับว่าเป็นอันหมดเขตร์พระบรมราชานุญาตให้แต่งเครื่อง
ยศมหาดเล็กต่อไป นอกจากจะพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้แต่งได้ต่อไป จึงจะแต่งต่อไปได้

ข้อ ๓ ผู้ที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้แต่งเครื่อง
ยศมหาดเล็กเป็นพิเศษดังกล่าวมาแล้วนั้น ต้องนับว่าสังกัดกอง
นอกแห่งกรมมหาดเล็ก เมื่อผู้ใดประพฤตินั้นไม่สมควรแก่
ตำแหน่งมหาดเล็กแล้ว เป็นหน้าที่อธิบดีกรมมหาดเล็ก จะนำ
ความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต
เรียกเครื่องยศมหาดเล็กคืน เพื่อป้องกันความเสื่อมเสีย
พระบรมเดชานุภาพแลเกียรติยศแห่งกรมมหาดเล็ก

ทั้งนี้ ให้เริ่มปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) พระยาประสิทธิ์ศุภการ

จางวางโท

อธิบดีกรมมหาดเล็ก

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๕ พฤศจิกายน หน้า ๒๑๐)

การประชุมผู้แทนพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการ

ทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน

ด้วยเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช ได้ทรงเชิญพระราชวงศ์ และข้าราชการผู้ใหญ่มาชุมนุมในพระนาม แลนามของพระบรมวงศานุวงศ์ และข้าราชการผู้ใหญ่ผู้น้อย ทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน ณที่ว่าการกระทรวงวัง โดยกำหนดเวลาบ่าย ๔ โมง

เมื่อผู้มาชุมนุมได้เข้านั่งที่พร้อมกันแล้ว สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช ได้รับสั่งต่อที่ชุมนุมว่า พระองค์ท่านทงพระดำริเห็นว่า เมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยาโบราณ สมเด็จพระเจ้าอู่ทองได้เสวยราชสมบัติเป็นประณมบรมกระษัตริย์ ได้ทรงพระนามว่า สมเด็จพระรามาธิบดี ครั้นสมัยกรุงรัตนโกสินทร์นี้ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ เป็นประณมบรมกระษัตริย์ ในพระมหากับริบรมราชวงศ์ ก็ได้ทรงพระนามว่า สมเด็จพระบรมราชาธิราชรามาธิบดี จึงทรงเห็นว่าพระนามสมเด็จพระรามาธิบดีนั้น เป็นพระมหามงคลปรมาภิไธยอยู่ ทั้งประกอบเป็นพระราช

ศิริกัญญาภมพรมหาราชธเนศด้วย อนึ่งก็มีเป็นสร้อยอยู่ในพระ
สุพรรณบัฏแล้ว สมควรจะประดิษฐานพระนามนี้ไว้ให้เป็น อนุ
ในพระราชประเพณี คือยกขึ้นเป็นค่านำพระนามแทน คำว่า
สมเด็จพระปรเมนทร ซึ่งคงมีอยู่ในเบื้องปลายพระนามเหมือน
กันแล้ว จึงทรงขอหรือพระราชวงศ์ แลข้าราชการทั้งหลายจะ
เห็นสมควรประการใด

ที่ชุมนุมได้แสดงความชื่นชมยินดี แลเห็นชอบว่าเป็นการยุติ
ต้องด้วย เหตุผลผลพร้อมกันแล้ว ได้ขอมอบฉันทานุมัติถวาย
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยา
ภาณุพันธุวงศ์วรเดช ขอให้ทรงนำความขึ้นกราบบังคมทูลพระ
กรุณา ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเฉลิมพระปรมาภิไธย
ถวายค่านำพระนาม ตามพระดำริห์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดชนี้ แล
ขอพระราชทานให้พระราชบัญญัติไว้สืบไปด้วย

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรม
พระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช ทรงรับรองคือ ชุมนุมว่า ทรงยินดี
ที่ได้ทราบความตามที่เห็นพร้อมกันแล้ว จะได้ทรงนำ ความ
กราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต
เฉลิมพระปรมาภิไธยตามความเห็นชอบของที่ประชุมนี้

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระเทวะวงศ์วโรปการ กราบทูล
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ ฯลฯ ผู้เป็นประธาน ในนามของ
ที่ชุมนุมแสดงความยินดี แลขอขอบพระเดชพระคุณผู้เป็นประธาน
ในการที่การชุมนุมได้เป็นไปโดยเรียบร้อย

เลิกชุมนุม เวลาบ่าย ๕ โมง ๕๐ นาที

มหาเสวกโท พระยาศรีสุนทรโวหาร

(โดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ ผู้เป็นประธานรับสั่งขอให้
ช่วยจดบันทึกนี้)

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๕ พฤศจิกายน หน้า ๒๐๗๓)

อรรคนเรศรามาธิบดี เมตตากรรณาสีตลหฤไทย อโนปไมยบุญการ
สกลไพศาลมหารัชฎาธิเบนท์ ประเมนทรธรรมิกมหาราชาราช
บรมนารถพิตร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

เสด็จออกณพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท บรมราชพิमान โดย
สถานอตุตตราภิมุข ประทับเหนือพระราชบัลลังก์นำพระแท่น
มณังศิลาบาต ฅนภายใต้พระนพปดลมหานเศวตฉัตรศิริรัชชัง
พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ แลเสนาอำมาตย์ราชเสวก ฝ้า
ทูลลอองธุลีพระบาทบังกชยุคล โดยกำหนดฐานานุศักดิ์ เป็น
มหาจตุรวรรคสันนิบาต ในการพระราชพิธีฉัตรมงคลนักขัตวาร

จึงมีพระบรมราชโองการ มาณพระสุรัสวสีนาค ดำรัส
เหนือเกล้าฯ ว่า พระบรมวงศานุวงศ์ และท่านเสนาบดีมนตรีมุข
ทูลกระทรงทบบวงการ ทั้งฝ่ายทหารแลพลเรือน ได้พร้อมกัน
มอบฉันทานุมัติถวายสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษี
สว่างวงษ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงษ์วรเดช ทรงนำความกราบบังคม
ทูลพระกรุณาทราบฝ่าลอองธุลีพระบาทว่า ครั้งสมัยกรุงพระมหา
นครศรีอยุธยาโบราณนั้น เมื่อสมเด็จพระเจ้ารามราชา ผู้ครองนคร
อู่ทองโบราณได้ทรงสถาปนากรุงเทพทวารวดีศรีอยุธยามหานครขึ้น
แล้วเสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติทรงพระนามว่า สมเด็จพระราม
าธิบดีเป็นประณบบรมกระษัตริย์สืบมา ในสมัยกรุงรัตนโกสินทรนี้
เมื่อพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีจักรีบรมนาถ พระพุทธชยอศพิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ทรงสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์มหินทรายุทธยาเป็น
 พระมหานครขึ้นแล้ว ได้เสด็จเสวยไอศูรียสมบัติผ่านสยาม
 รัฐมณฑล ก็ได้ทรงพระนามว่า สมเด็จพระบรมราชาธิราชราม
 ธิบดี ๑ ๓๑ เป็นประณมบรมกรรมัตริย์ในพระมหากษัตริย์บรมราชวงศ์
 สัมมรจนกาลบัดนี้ จึงเห็นด้วยเกล้าฯ พร้อมกันว่า พระนาม
 สมเด็จพระรามธิบดีนั้นเป็นพระนามมงคลปรมาภิไธยอันประเสริฐ
 แลมี ป็นสร้อยอยู่ในพระสุพรรณบัฏแล้ว ทั้งประกอบเป็นพระ
 ราชสิริกับนามพระมหाराชณีด้วย สมควรจะประดิษฐานพระนาม
 นี้ไว้ให้เป็นใหญ่ในพระราชประเพณี ให้เป็นที่เจริญพระราชสิริ
 สวัสดิ์พิพัฒจักรกาล จึงพร้อมกันขอพระราชทานพระบรมราชโ
 กาสกราบบังคมทูล ขอพระราชทานเฉลิมพระนามพระบาทสมเด็จพระ
 พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ทรงพระปรมาภิไธยสมเด็จพระราม
 ธิบดี นำพระนามเดิม แทนคำว่าสมเด็จพระปรเมนทระ เพื่อ
 เจริญพระราชราศีกฤดาภินิหาร ให้พระบรมราชมหากษัตริย์วงศ์
 ดำรงมไหศุรียสมบัติเป็นอสิราชิปีโดยในสยามรัฐสีมา โดยสถาพร
 พัฒนาการ เป็นอนันัญญาสาธารณชั่วฟ้าแลดดิน ดังนี้

เมื่อได้ทรงพระราชวิจารณ์ด้วยพระญาณอันสุขุมโดยรอบคอบ
 แล้ว ทรงพระราชดำริห์เห็นชอบด้วยกับความคิดริห์ของพระบรม
 วงศานุวงศ์ แลท่านเสนาบดีตั้งที่ได้กราบบังคมทูลมานั้น

อนึ่งทรงพระราชดำริเห็นว่า เมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยาโบราณ สมัยสมเด็จพระเจ้ารามาธิบดีเมืองอู่ทองได้ผ่านพิภพสยามประเทศสมณฑล เป็นประตมบรมกระษัตริย์ ทรงพระนามว่าสมเด็จพระรามาธิบดี ที่ ๑ แล้ว ก็นำที่สมเด็จพระราชาธิบดี ซึ่งสืบราชสมบัติต่อลงมาจะ ทรงพระนามว่าสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒ ที่ ๓ ตามลำดับ แต่หา เป็นเช่นนั้นไม่ ทั้งนี้เพราะเหตุที่สมเด็จพระราชาธิราชซึ่งสืบ ราชสมบัติต่อแต่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ ลงมานั้น หาได้สืบ สันตติวงศ์โดยตรงปนลำดับกันมาไม่ ส่วนในพระบรมราชวงศ์ มหาจักรีนี้ จึงแต่สมเด็จพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้เสวยราชสมบัติเป็นประตมบรมกระษัตริย์ในพระบรมราชวงศ์นั้น แล้ว ตั้งแต่บัดนั้นมาก็ได้สืบสันตติวงศ์โดยตรงลงมาจนบัดนี้มาหา ได้มีการยกย่องผันแปรอย่างใดไม่ ทั้งพระบาทสมเด็จพระ จ้าวอยู่หัวในรัชกาลที่ ๒ แลที่ ๓ ก็ได้ทรงพระนามสมเด็จพระ รามาธิบดีต่อเนื่องกันมา พึ่งมาเปลี่ยนพระราชประเพณี ใช้คำอื่นนำพระนามเมื่อในรัชกาลที่ ๔ อาไซรบเหตุชนนี้ จึง ควรเฉลิมพระปรมาภิไธย ให้ทรงพระนามสมเด็จพระรามาธิบดี ทุกระชกาลด้วย

จึงมีพระบรมราชโองการมานพระสุรัสวดีสั่งให้เฉลิม พระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกรุงรัตนโกสินทร์ดังนี้

รัชกาลที่ ๑ พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระ รามาธิบดีศรีสินทรมหจักรีบรมนาถ พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ฤาพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑

รัชกาลที่ ๒ พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระพุทธเลิศหล้านภาลัย
 ฤๅพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒

รัชกาลที่ ๓ พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาเจษฎาบดินทร์ พระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
 ฤๅพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๓

รัชกาลที่ ๔ พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหามงกุฎ พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ฤๅ
 พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๔

รัชกาลที่ ๕ พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
 ฤๅพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๕

รัชกาลปัจจุบัน พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
 ฤๅพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีรัชกาลปัจจุบัน

ส่วนพระปรมาภิไธยอย่างเต็มๆ แลอย่างมัธยมนั้น ให้ต่อ
 สร้อยพระนามลงตามแบบที่เคยใช้มาทุก ๆ รัชกาล

อนึ่งสมเด็จพระราชาธิราชซึ่งจะสืบสันตติบรมราชมหাজักรวงศ์
 ต่อไปนั้น ก็ให้ทรงพระปรมาภิไธย สมเด็จพระรามาธิบดีเป็นอาทิ
 โดยนัยะพระราชประเพณีนี้เป็นลำดับไปตราบเท่ากัลดาวสานเทอญ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน หน้า ๒๑๒)

พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบกเพิ่มเติม

พ. ศ. ๒๔๕๕

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ตามที่ตราพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบก พระพุทธศักราช ๒๔๕๓ ไว้แล้วนั้น บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า ควรจะเพิ่มเครื่องแต่งตัวชนิดอื่น ๆ สำหรับให้นายทหารสัญญาบัตรได้มีโอกาสใช้แต่งในเวลาสโมสรเย็นค่ำ ให้เป็นระเบียบเหมือนกับข้าราชการสัญญาบัตรจำพวกอื่น ๆ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นใหม่ เรียกว่า พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบกเพิ่มเติม พ. ศ. ๒๔๕๕

มีเนื้อความดังจะกล่าวต่อไปนี้

มาตรา ๑ เครื่องแต่งตัวสำหรับนายทหารสัญญาบัตร ที่มียศเป็นจอมพลนายพล หรือที่แต่งตัวสังกัดกรมทหารรักษาพระองค์ กรมใดกรมหนึ่งนั้น นอกจากที่มีอยู่แล้วให้เพิ่มชนิดดังนี้

- ๑ เสื้อสีขาวรูปคอเปิดแบบคาดเอว มีกระดุม ๒ แถว แถวละ ๒ กระดุม กับมีกระดุมคู่ขัดอยู่ที่รังกระดุมบน ๑ คู่ ติดอินทรีธนูอย่างเสื้ออื่น ๆ ที่มีอยู่แล้ว

๒ เสือกักเปิดดอกอย่างสำหรับสรวมเวลาค่ำ สีขาว มีกระดุม
ขนาดย่อม ๑ แถว ๓ กระดุม

มาตรา ๒ การที่จะใช้เสื้อเช่นที่กล่าวในมาตรา ๑ นั้น ให้ใช้
ประกอบกับเครื่องแต่งตัวดังนี้

๑ เสื้อเชิ้ตสีขาวอกแขงกับคอเชิ้ตอย่างชั้นเดียว ชนิดตั้ง
หรือตั้งเบาะมุม ๒ ข้าง

๒ ผ้าผูกคอสีดำผูกอย่างหูกกระต่าย

๓ เสื้อสีขาวรูปคอเปิดเบาะปาดเอว ดังกล่าวแล้วในมาตรา ๑

๔ เสือกักตั้งกล่าวแล้วในมาตรา ๑

๕ กางเกงสักหลาดชายมีแถบ

๖ รองเท้าหนังดำอย่างหุ้มข้อเท้า ถ้าผู้ใดมีสิทธิที่จะติด
เดือยก็ให้ติด แต่ต้องใช้เดือยอย่างติดกับรองเท้า จะใช้
เดือยผูกไม่ได้เป็นอันขาด

๗ หมวกเก็บปลอกขาว

มาตรา ๓ การแต่งตัวดังที่บรรยายมาในมาตรา ๒ นั้นให้เรียกว่า
แต่งเครื่องราตรีสโมสรเปิดดอก เมื่อแต่งเช่นนั้นแล้วห้าม
มิให้คาดกระบี่เป็นอันขาด ถ้าผู้ใดมีกิจราชการที่จำเป็นต้องคาด
กระบี่ เช่นเข้าเวรราชองครักษ์ เป็นต้น ก็แต่งเครื่องราตรี
สโมสรเปิดดอกไม่ได้

อนึ่งเมื่อแต่งเครื่องราชอิสริยาภรณ์เปิดอกนั้น จะประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทั้งสวมสายสพายด้วย หรือใช้ตราจำลองขนาดย่อมติดที่หน้าอกเสื้อเบื้องซ้าย หรือไม่ประดับเลย ก็แล้วแต่โอกาสอันสมควร แต่เพรแถบหมายเครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้นห้ามมิให้ใช้

มาตรา ๔ ให้เป็นที่เข้าใจชัดว่า เครื่องราชอิสริยาภรณ์เปิดอกนั้น พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ในนายทหารสัญญาบัตรชั้นจอมพลนายพล และที่แต่งตัวสังกัดกรมทหารรักษาพระองค์ กรมใดกรมหนึ่งนั้นแต่งได้ตามโอกาสที่สมควร แต่ก็ไม่ใช่ว่าบังคับว่าต้องแต่ง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ดังกล่าวไว้ในพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบก พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๓๕ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ นั้นคงใช้ได้ ไม่ใช่ยกเลิก เครื่องราชอิสริยาภรณ์เปิดอกนั้น เป็นการแต่งจำลอง และแต่งได้เฉพาะในเวลาเย็นค่ำ และทั้งแต่งได้ภายในพระราชอาณาจักรสยามเท่านั้น

มาตรา ๕ เครื่องราชอิสริยาภรณ์เปิดอกนั้น เป็นเครื่องจำลอง เพราะฉะนั้นไม่ให้เบิกจ่าย แต่ให้กรมยกบัตรที่พบกทำตัวอย่างขึ้นไว้ทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อมิให้ ผู้ใดใช้ของที่ผิดแผกไปจากแบบหลวงเป็นอันขาด

หน้า ๒๓๐

พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดต่อพระราชกำหนดนี้ ให้มีโทษ
เช่นเดียวกับที่วางบทไว้แล้วในหมวดที่ ๗ แห่งพระราชกำหนด
เครื่องแต่งตัวทหารบก พระพุทธศักราช ๒๕๕๓

พระราชกำหนดนี้ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พระพุทธ
ศักราช ๒๕๕๕ เป็นวันที่ ๒๑๕๗ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน หน้า ๒๓๒)

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสุขภาพ อำเภอบ้านโป่งจังหวัดราชบุรี

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามความในพระราชบัญญัติจัดการสุขภาพอำเภอ รัตนโกสินทรศก ๑๒๑ มาตรา ๒ ว่า ถ้าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในตำบลใด หรือเมืองใด เมื่อใดแล้ว จะได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา แลในท้องที่ๆ จะใช้พระราชบัญญัตินี้ด้วยเป็นสำคัญนั้น

บัดนี้ มหาเสวกโท พระยามหาอำมาตยาธิบดี อุปราชมนตรี ภาคตะวันตก มีใบบอกมายังกระทรวงมหาดไทยขอให้ให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ในตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เป็นที่ชุมนุมชนกระทำการค้าขาย มีท่าเรือเมล็ดรับส่งคนแลสินค้าไปมาติดต่อกับอำเภอแลจังหวัดอื่น ๆ เป็นอันมาก และในตำบลนี้ได้เคยมีโรคภัยเช่นกาฬโรคเกิดขึ้นทุกปี สมควรจะจัดทำการสุขภาพอำเภอท้องถิ่น เพื่อป้องกันโรคภัยไข้เจ็บอันร้ายแรง แลบำรุงการไปมาของประชาชนให้สะดวกยิ่งขึ้น จึงได้เชิญกำนันผู้ใหญ่บ้าน แลคฤหบดี มาประชุมปรึกษาหารือเห็นชอบด้วยแล้ว และได้พร้อมกันกำหนดให้มีเขตสุขภาพต

ตั้งนี้

๑. ด้านตะวันออก ตั้งแต่ริมคลองวัดบ้านโป่งฝั่งเหนือตรงไป
จดทางรถไฟ เลียบทางรถไฟมาถึงสถานีรถไฟบ้านโป่ง แลเลียบ
ริมถนนไปค่ายหลวงทางริมถนนด้านตะวันตกไปจนถึงคูมิมประตูหลัง
ค่ายหลวง

๒. ด้านเหนือ เลียบตามริมคูด้านใต้ค่ายหลวงลงไปจดลำ
แม่น้ำ

๓. ด้านตะวันตกริมแม่น้ำ แต่ปากคูด้านใต้ค่ายหลวงเลียบ
ตามสายกระแสลำแม่น้ำแม่กลองลงไปจนถึงปากคลองวัดบ้านโป่ง

๔. ด้านใต้ ตั้งแต่ปากคลองวัดบ้านโป่งขึ้นไปจดทางรถไฟ
กระทรวงมหาดไทยได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบ
ฝ่าละอองธุลีพระบาท ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วยแล้ว จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานพระบรมราช
านุญาตให้จัดการสุขาภิบาลในตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัด
ราชบุรีได้ตามความประสงค์ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรด
กระหม่อมพระราชทานเงินภาษี โรงร้าน ยานพาหนะ ค่าทำเรือจ้าง
แลค่าเช่าที่ดิน บรรดาที่เก็บได้ในเขตรัฐบาลให้เป็นผล
ประโยชน์สำหรับใช้จ่ายบำรุงการสุขาภิบาลท้องที่ อำเภอบ้านโป่ง
จังหวัดราชบุรี ตามพระราชบัญญัติ

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ เดือนพฤศจิกายน พระพุทธ
ศักราช ๒๔๕๕ เป็นวันที่ ๒๑๕๗ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน หน้า ๒๓๕)

ประกาศเพิ่มเติมแด่แก้ไขพระราชบัญญัติของ รัตนโกสินทรศก ๑๒๕

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริห์พิจารณาเห็นว่า การค้าขายของประเทศสยาม ได้ดำเนินมาเป็นลำดับแต่ยังจะทวีมากขึ้นทุกที ส่วนธงสำหรับชักในเรือทั้งหลายของพ่อค้า แลของสาธารณชน บรรดาที่เป็นชาติชาวสยามยังไม่เหมาะ โดยที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ แม้แลแต่ไกลแล้ว เห็นผิดแผกกับธงราชการน้อยนัก แลทั้งรูปข้างซึ่งใช้ ก็น้อยก็ไม่งดงาม จนเกือบไม่ทราบว่าเป็นหรืออะไร เป็นเพราะวาดรูปข้างนั้นเป็นการลำบากนั่นเอง ควรที่จะแก้ไข มิให้เป็นดังที่กล่าวมาแล้วนี้

จึงมีพระบรมราชโองการมานพระบัณฑูรสุรสิงหนาทดำรงตำแหน่งเกล้าเหนือกระหม่อม ให้เพิ่มเติมแลแก้ไขข้อความในพระราชบัญญัติธงรัตนโกสินทรศก ๑๒๕ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๔

ข้อ ๑๙ ให้แก่ธงชาติเป็นพื้นสีแดง กลางเป็นรูปข้างเผือก ทรงเครื่องยืนแท่น หน้าหันเข้าข้างเสา สำหรับเป็นธงราชการ

ข้อ ๒๐ ธงค้าขายรูปสี่เหลี่ยมผืนแดง มีขนาดกว้าง ๑ ส่วน ยาว $\frac{๑๒}{๕}$ ส่วน มีแถบขาว ๒ ผืนกว้าง $\frac{๑}{๕}$ ของส่วนกว้างของธง ทาบภายในติดตามยาว ห่างจากขอบล่างแถบของธง $\frac{๑}{๕}$ ของส่วนกว้าง

นำ ๒๓๔

พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒๑ เหมือนกับชงคำขาย แต่มีแถบขาวโดยรอบเป็น
เครื่องหมายตำแหน่งพนักงานนำร่อง ถ้าเรือดำใต้ต้องการนำร่อง
ให้ชักธงสีขึ้นบนเสานำเป็นสัญญาณ

นอกจากข้อความกำหนดนี้แล้ว ให้เป็นไปตามพระราช
บัญญัติเดิมจนทุกประการ แลให้คงใช้ตามที่เพิ่มเติมแลแก้ไขใหม่
นี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
เมื่อวันที่ ๒๒๐๓ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน นำ ๒๓๔)

ประกาศแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบก
พระพุทศักราช ๒๕๕๗

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้แก้ไขเพิ่มเติมความบางแห่งในพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบก พระพุทศักราช ๒๕๕๗ ดังต่อไปนี้

๑ ในมาตรา ๑๔ ข้อ ๒ ความว่า “รัดคอไหมแดง” ให้ขีดฆ่าเสียใช้ความว่า “ประคตไหม” แทน กับในที่ใด ๆ ซึ่งมีความว่า “รัดคอ” และ “รัดคอไหมแดง” ให้แก้เป็น “ประคต” และ “ประคตไหม” ทุกแห่ง

๒ ในมาตรา ๒๑ ให้ขีดฆ่าความในข้อ ๑ เสีย ใช้ความใหม่ดังนี้แทน

“ข้อ ๑ ใช้หมวกสีดำพับระบาย ๒ ข้าง มีกู่ขนห่านประดับ”

๓ ในมาตรา ๒๒ ให้ขีดฆ่าความในข้อ ๑ เสีย ใช้ความใหม่ดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ นายทหารชั้นจอมพลนายพล ซึ่งมีตำแหน่งเป็นผู้บังคับการพิเศษ หรือนายทหารพิเศษประจำกรมกองทหารใด

ให้คงใช้เครื่องแต่งตัวอย่างนายพันในกรมกองนั้น แต่ปลอกคอ
ปลอกข้อมือที่ใส่สรวมกับเสื้อแบบราชการสีเทานั้น ให้มีบั๊กทอง
เป็นลายดักแบบเดียวกับที่อินทร์ธนูนายพล ทั้งคงใช้อินทร์ธนู
 อย่างจอมพลนายพล แต่มีสายเป็นสีอย่างเดียวกับสีอินทร์ธนู
 ของกรมกองที่ตนแต่งตัวสังกัด กับผู้ที่แต่งตัวสังกัดกรมทหาร
 บกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้เปลี่ยนเป็นบั๊กเงินแทนทอง
 ทั้งที่อินทร์ธนูปลอกคอและปลอกข้อมือนั้นด้วย ส่วนนายทหาร
 พิเศษประจำกองทัพบก คงแต่งตามยศตามสังกัดจกทุกประการ”

๔ ในมาตรา ๓๕ ข้อ ๑๓ กำหนดการแต่งตัวสำหรับจอมพล
 นายพลนั้น ในช่องที่ว่าด้วยหมวก คำว่า “ยอดมีงู” ให้แก้
 เป็น “พื้ระบายมีงู” คำว่า “ยอด” ให้แก้เป็น “พื้ระบาย
 งดงู”

๕ ในมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ ความว่า “เครื่องหมาย
 ซึ่งทำด้วยเงินหรือทองขาว” นั้น ต่อคำว่า “ทองขาว” ให้เติม
 ความว่า “หรือใช้พิมพ์เป็นลายเครื่องหมาย”

ซึ่งให้เริ่มจัดการเปลี่ยนแปลงตั้งบัดนี้

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
 เป็นวันที่ ๒๒๐๖ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน หน้า ๒๔๐)

ประกาศเก็บเงินภาษี โรงร้าน
ในเขตเทศบาล ท้องที่อำเภอบ้านโป่ง
จังหวัดราชบุรี

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าใส่กระหม่อมให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดการสุขาภิบาลหัวเมือง รตนโกสินทรศก ๑๒๗ เฉพาะในเขตตำบลบ้านโป่ง ท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีเขตรกำหนดไว้ในประกาศใช้พระราชบัญญัติแล้วนั้น บัดนี้ได้รับใบบอกมหาเสวกโท พระยามหาอำมาตยาธิบดี อุปราชมณฑลภาคตะวันตกว่า ได้ประชุมกรรมการสุขาภิบาลเห็นพร้อมกันว่า เงินค่าภาษี โรงร้าน ขานพาหนะ ค่าทำเรือจ้าง แลค่าเช่าที่ดิน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานสำหรับบำรุงการสุขาภิบาลนั้น ควรเก็บในอัตราดังต่อไปนี้

๑ ตึก เรือน โรงร้าน แพ ที่ให้เช่า เก็บตามราคาค่าเช่า ๑๒ ชั๊ก ๑ ต่อปี

๒ ตึก เรือน โรงร้าน แพ ที่ไม่ได้ให้เช่า เก็บเทียบตามราคาค่าเช่า ๑๒ ชั๊ก ๑ ต่อปี ถ้าเป็นการโต้เถียงกันจะเทียบตามราคาค่าเช่าไม่ได้ ก็ให้กรรมการสุขาภิบาลมีอำนาจกำหนดราคาอนุโลมเก็บตามอัตรา ๑๒ ชั๊ก ๑ ต่อปี

๓ เรือที่บรรทุกสินค้ามาจอดจำหน่ายในเขตรัฐสภาบาล ยาวตั้งแต่ ๕ วา กว้างตั้งแต่ ๑ วาขึ้นไป เก็บค่าละ ๒ บาทต่อปี ถ้าขนาดยาวแลกว้างของเรือต่ำกว่ากำหนดนี้ เก็บค่าละ ๑ บาทต่อปี

๔ เรือจ้างจอดประจำท่า หรือเที่ยวรับส่งคนอยู่ในเขตรัฐสภาบาล เก็บค่าละ ๑ บาทต่อปี

๕ เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ ซึ่งรับจ้างส่งคน หรือรับจ้างจูงเรือ หรือบรรทุกสินค้าในเขตรัฐสภาบาล เก็บค่าละ ๑๒ บาทต่อปี

๖ เกลวียนที่บรรทุกสินค้ามาจอดในเขตรัฐสภาบาล เก็บเที่ยวละ ๕ สตางค์

๗ ค่าทำเรือจ้างอื่น ๆ นอกจากทำของรัฐบาล เก็บตามอัตราที่ให้เข้า ๑๒ ชัก ๑ ต่อปี

๘ ค่าทำเรือจ้างของรัฐบาล แลค่าเช่าที่ดิน แล้วแต่จะประมุลได้

ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วยแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศเก็บเงินภาษี โรงร้าน ขานพาหนะ ค่าทำเรือจ้าง แลค่าเช่าที่ดิน ทั้งปวงในเขตรัฐสภาบาลนั้นไว้สำหรับใช้จ่ายบำรุงการรัฐสภาบาล ตามอัตราที่กล่าวแล้วตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖
 (ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์
 เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน หน้า ๒๔๒)

**ประกาศรวมตำบลในเมือง
ท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา
เข้าอยู่ในสุขาภิบาลเมือง**

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าใส่กระหม่อมให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดการสุขาภิบาลหัวเมือง รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ เฉพาะในเขตร์ตำบลโพธิ์กลาง ท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา แต่พระพุทธศักราช ๒๔๕๑ มาแล้วนั้น การสุขาภิบาลได้เจริญขึ้นโดยลำดับนับว่าเป็นอันได้ผลที่จะพึงได้จากการสุขาภิบาลสมความมุ่งหมาย

บัดนี้เห็นว่าถึงเวลาสมควรที่จะขยายเขตร์สุขาภิบาลเมืองออกไปในตำบลซึ่งตั้งอยู่ใกล้เคียงติดต่อกันอีก คือ ตำบลในเมือง ท้องที่อำเภอเดียวกัน เพื่อประโยชน์แก่ความสุขแก่ประชาชนยิ่งขึ้น มีกำหนดเขตร์ที่ ดังนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่ (หลักเขตร์สุขาภิบาลตำบลโพธิ์กลาง) ต้นถนนสุระนารี ข้ามกำแพงเมืองเลียบไปตามริมถนนอัษฎางค์ ฟากใต้จดถนนพลล้านฟากตะวันตก

ด้านตะวันออก ตั้งแต่ถนนอัษฎางค์ฟากใต้ เลียบไปตามริมถนนพลล้านฟากตะวันตก จดถนนมหาดไทยฟากเหนือ

คันไถ ตั้งแต่นนพลล้านฟากวันตก เลียบไปตามถนน
มหาตไทยฟากเหนือ ออกไปจดเขตรัฐบาลเดิมที่ต้นถนน
จอมสุรางค์ยาตร์

ด้านวันตก ติดต่อกับเขตรัฐบาลที่จัดอยู่แต่เดิมทาง
ด้านวันออกตลอดทั้งด้าน

ส่วนอัตรภาษีโรงเรือน ที่ได้ประกาศใช้เก็บอยู่ในเขตรัฐบาล
ตำบลโพธิ์กลาง มาแต่พระพุทธศักราช ๒๔๕๑ คือ

๑ เรือนที่อยู่อย่างเดี่ยว เก็บตามส่วนกว้างยาวของเรือน
ตารางวาละ ๒๕ สตางค์ต่อปี

๒ เรือนจำหน่ายสินค้า เก็บเทียบตามราคาค่าเช่า ๑๐ ซัก
๑ ต่อปี

๓ เรือนเก็บสินค้า เก็บเทียบตามราคาค่าเช่า ๑๐ ซัก ๑ ต่อปี

๔ เรือนที่ให้เช่าอย่างเดี่ยว เก็บตามราคาค่าเช่า ๑๐ ซัก ๑
ต่อปีนั้น พันเวลาเสียแล้ว สมควรจะแก้้อตราใหม่ดังนี้

๑ ตึก เรือน โรงเรือน ที่ให้เช่า เก็บตามราคาค่าเช่า ๑๒
ซัก ๑ ต่อปี

๒ ตึก เรือน โรงเรือน ที่ไม่ได้ให้เช่า เจ้าของอยู่เอง
หรือค้าขายแล้วไว้สินค้า เก็บเทียบตามราคาค่าเช่า ๑๒ ซัก ๑
ต่อปี ถ้าเป็นการโต้เถียงกันจะเทียบตามราคาค่าเช่าไม่ได้ ให้
กรรมการสุขาภิบาล มีอำนาจกำหนดราคาอนุโลมเก็บตามอัตร
๑๒ ซัก ๑ ต่อปี

๓ ค่าเช่าที่ดินแล้วแต่จะประมูลได้

๔ ภาษีรถ แลเกวียน คงเก็บตามอัตราเดิม

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศยก
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา รวมเข้าอยู่ในเขต
สุขาภิบาลเมืองด้วยอีกตำบลหนึ่ง แลทรงพระกรุณาโปรดเกล้า
โปรดกระหม่อม พระราชทานเงินภาษี โรงร้าน ยานพาหนะ แล
ค่าเช่าที่ดิน บรรดาที่เก็บได้จากตำบลทั้งกล่าวนี้ รวมเข้าในผล
ประโยชน์สำหรับใช้จ่ายบำรุงการสุขาภิบาล ตั้งแต่บัดนี้สืบไป
ส่วนอัตรภาษีโรงร้านตำบลโพธิ์กลาง ซึ่งเป็นเขตสุขาภิบาล
เดิมเฉพาะป็น ให้คงเก็บไปตามเดิม จนพระพุทธศักราช ๒๔๖๐
จึงเปลี่ยนเก็บตามอัตราใหม่ให้เหมือนกัน

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน หน้า ๒๔๔)

พระราชบัญญัติสมาคมเพิ่มเติม

พ.ศ. ๒๔๕๗

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชปรารภการเกื้อหนุนประชาชนผู้ซึ่งประกอบกิจการการค้าขาย ทรงพระราชดำริเห็นว่า สหกรณ์คือสมาคมชนิดที่ราษฎรผู้ทำการเพาะปลูกแลหากินด้วยการทำของขายรวบรวมกันตั้งขึ้นเพื่อยังความจำเป็นให้เกิดแก่หมู่ด้วยวิธีรวมกำลังกันทำการบำรุงตนเองแลประหยัดการใช้จ่ายแต่ที่พอควร มีใช้ตั้งขึ้นเพื่อจะหากำไรมาจำแนกในหมู่สมาชิกนั้น สมาคมชนิดนี้สมควรจะอยู่ในความตรวจตราของกรมพาณิชย์แลสถิติพยากรณ์ในกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เพราะเหตุนี้ควรตั้งที่รับจดทะเบียนขึ้นในกรมพาณิชย์แลสถิติพยากรณ์สำหรับรับจดทะเบียนสหกรณ์แทนที่ทำการจดทะเบียนสมาคมซึ่งกล่าวในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสมาคม พ.ศ. ๒๔๕๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตราพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติสมาคมเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๕๕

มาตรา ๒ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งที่ทำการจดทะเบียนสหกรณ์ ในกรมพาณิชย์แลสถิติพยากรณ์กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

มาตรา ๔ สหกรณ์ทั้งปวงซึ่งตั้งขึ้นประกอบกิจการอยู่ในประเทศสยามนั้น ให้มีหนังสือขอจดทะเบียนมายังกรมพาณิชย์แลสถิติพยากรณ์

หนังสือขอจดทะเบียนนั้นต้องมีคนอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี ลงนามไม่น้อยกว่า ๑๐ คน คนเหล่านั้นต้องอยู่ในภูมิลำเนาซึ่งกำหนดเป็นแดนสหกรณ์

ผู้ขอจดทะเบียน ต้องยื่นสำเนาร่างข้อบังคับสหกรณ์มาให้กรมพาณิชย์แลสถิติพยากรณ์ตรวจฉบับหนึ่ง แลเมื่อกรมนี้ต้องการทราบข้อความอันใดในเรื่องสหกรณ์นั้น ให้ผู้ขอจดทะเบียนชี้แจงให้ทราบทุกประการ

มาตรา ๕ ถ้ากรมพาณิชย์แลสถิติพยากรณ์เห็นว่า สมาคมซึ่งขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะเป็นสหกรณ์ตามข้อความในพระราชบัญญัตินี้แลทั้งได้ตรวจร่างข้อบังคับเห็นชอบแล้ว ก็ให้จดทะเบียนนามสหกรณ์ สำนักใหญ่แห่งสหกรณ์ นาม ที่อยู่ แลการหากินของบุคคลผู้ได้รับมอบให้เป็นผู้อำนวยการสหกรณ์ แลทั้งให้รักษาข้อบังคับ ซึ่งเจ้าพนักงานได้ตรวจเห็นชอบ แลลงชื่อไว้เป็นหลักฐานแล้ว ไว้ในที่ทำการจดทะเบียนฉบับหนึ่ง

มาตรา ๖ สหกรณ์ซึ่งได้จดทะเบียนแล้วนั้น ให้ถือว่าเป็นบุคคลโดยนิติสมมติคนหนึ่งต่างหากจากบุคคลทั้งหลาย ซึ่งรวมกันเป็นสมาคมนั้น

มาตรา ๗ ข้อบังคับสหกรณ์ซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้วนั้น จะแก้ไขได้ต่อเมื่อกรมพาณิชย์แลสถิติพยากรณ์ ได้เขียนหนังสืออนุญาตให้แก้ไข ข้อบังคับซึ่งแก้ไขเช่นนั้นให้มีสำเนาซึ่งได้ลงชื่อเป็นหลักฐานเก็บไว้ในที่ทำการจดทะเบียน

มาตรา ๘ ให้กรมพาณิชย์แลสถิติพยากรณ์เมื่ออำนาจเรียกตรวจบัญชีแลหนังสือสำคัญต่าง ๆ ของสหกรณ์ซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้บุคคลผู้รับหน้าที่จัดการสหกรณ์แจ้งข้อความต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจการของสหกรณ์นั้นแก่กรมพาณิชย์แลสถิติพยากรณ์ตามที่ต้องการทราบ ถ้าปิดบังข้อความที่เกี่ยวเนื่องแก่สหกรณ์เป็นข้อสำคัญ ถึงเป็นภัยแก่สมาคมหรือเป็นเหตุมิให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเรียบร้อย เจ้าพนักงานเห็นควรจะลบชื่อสหกรณ์ซึ่งปิดบังนั้นเสียจากทะเบียนก็อาจทำได้

มาตรา ๙ สมาชิกสหกรณ์ซึ่งจดทะเบียนแล้วนั้น จะออกจากสมาคมได้จำเพาะตามข้อบังคับของสหกรณ์เท่านั้น

มาตรา ๑๐ ผู้เคยเป็นสมาชิกในสหกรณ์ซึ่งจดทะเบียนแล้วนั้น ต้องมีส่วนรับแบกหนี้สหกรณ์ตามจำนวนเงินที่เป็นหนี้อยู่ เมื่อวันซึ่งตนออกจากสหกรณ์นั้น มีกำหนด ๒ ปีนับจกวันซึ่งออกจากหมู่สมาชิก

มาตรา ๑๑ ถ้านายทะเบียนซึ่งได้รับตั้งตามพระราชบัญญัติสมาคม พ. ศ. ๒๔๕๓ นั้น ได้รับหนังสือสมาคมใดขอจดทะเบียน และเจ้าพนักงานเห็นเหตุที่ควรเชื่อว่า สมาคมที่จะขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะเป็นสหกรณ์ก็ดี หรือสมาคมซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว

ตามพระราชบัญญัติสมาคม พ. ศ. ๒๕๕๗ มาขอจดทะเบียนเปลี่ยน
 ความประสงค์ ไปเป็นอย่างสหกรณ์ก็ดี ให้เจ้าพนักงานทะเบียนที่
 กล่าวข้างแ่ก่สมาคมนั้น ให้ไปกล่าวความประสงค์แก่กรมพาณิชย์
 แลสถิติพยากรณ์ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานรับพิจารณาการขอจด
 ทะเบียนตามพระราชบัญญัติสมาคม พ. ศ. ๒๕๕๗ ของสมาคมนั้น
 อีก เว้นแต่จะมีหนังสือสำคัญมาจากกรมพาณิชย์แลสถิติพยากรณ์
 ว่า สมาคมนั้นไม่สมควรจดทะเบียนเป็นสหกรณ์ตามพระราช
 บัญญัติ แลถ้ารับจดทะเบียนเป็นสมาคมใหม่หรือแก้ความประสงค์
 เดิมตามพระราชบัญญัติสมาคม พ. ศ. ๒๕๕๗ ก็ไม่มีกีดขวางกับ
 ความประสงค์ ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ข้อความในพระราชบัญญัติสมาคม พ. ศ. ๒๕๕๗
 ว่าด้วยวิธจัดการของสมาคม ว่าด้วยการเลิกสมาคม แลว่าด้วยการ
 กำหนดโทษสำหรับความผิดนั้น ให้ใช้ได้ ในสหกรณ์ทุกข้อที่ไม่กีด
 ขวางกับข้อความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติเป็นเจ้า
 นำทรัพย์สินแลจัดราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนาบดีนั้นม
 อำนาจออกข้อบังคับอันยวิธิการให้มันไป ตามประสงค์แห่ง
 พระราชบัญญัติ แลเมื่อข้อบังคับนั้นได้รับพระราชทานพระบรม
 ราชานุญาต แลลงพิมพ์ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว
 ก็ให้ใช้ได้เป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๔ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
 เป็นวันที่ ๒๒๑๖ ในรัชกาลปัตยุมันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๐ ธันวาคม หน้า ๒๕๗)

ประกาศพระราชกำหนดการประทับเสมา
อักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ ทรงพระราชดำริหว่า การแขวนเสมาอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ซึ่งใช้ประดับกันอยู่ในเวลานี้ ยังหาเป็นระเบียบเรียบร้อยไม่ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกำหนดการใช้แขวนเสมาอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ดังต่อไปนี้

(๑) บรรดาข้าราชการที่ได้รับพระราชทานเสมาอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ ว. ป. ร. นับตั้งแต่ชั้น ๔ ขึ้นไป แลอักษร ม. ว. ตั้งแต่ชั้น ๓ ขึ้นไป ให้ใช้แขวนกับแถบสีน้ำเงินอย่างแถบเหรียญราชรุจิยา มีส่วนกว้างขนาด ๑ เซนติเมตร แขวงยาวพอสมควรแก่การสรวางในเวลาเมื่อแต่งเต็มยศ ครึ่งยศ เครื่องราตรี สโมสร และเครื่องออฟเวนิงเดรสได้

(๒) เวลาแต่งเครื่องปรกติ ให้ใช้แขวนกับสายสร้อยตามเดิม

(๓) ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดที่ไม่ได้รับพระราชทานเสมาอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อนี้ เอาไปใช้ประดับเป็นอันขาด

(๔) พระราชกำหนดการแขวนเสมานี้ ให้นับเนื่องเข้าอยู่ในส่วนหนึ่งของพระราชกำหนดเครื่องราชอิสริยาภรณ์

(๕) พระราชกำหนดนี้ ให้เป็นหน้าที่ของกรมมหาดเล็กดูแลรักษาให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ทุกประการ
ทั้งนี้ให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
เป็นวันที่ ๒๒๒๑ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๐ ธันวาคม หน้า ๒๕๑)

กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

ที่ ๑๕

เรื่องมรดกผู้รับจำนำและผู้รับซื้อฝาก

ด้วยเรื่องผู้รับจำนำหรือผู้รับซื้อฝากที่ดินมรดกภาพแลมีผู้มาร้อง
ขอรับมรดกนั้น ให้เจ้าพนักงานที่ดินอนุโลมจัดการอย่างเดียวกัน
กับเรื่องขอรับมรดกเจ้าของที่ดินนั้นทุกประการ

เช่นในเรื่องเช่นนี้ คือ ก. เป็นเจ้าของที่ดิน จำนำที่ดินของ
ตนไว้แก่ ข. ๆ ต่อมา ข. ตาย ๆ ค. เป็นผู้รับมรดก ข. ๆ
เจ้าพนักงานทะเบียนจัดซื้อ ค. เป็นผู้รับมรดกได้
อย่างเดียวกันในเรื่องรับซื้อฝาก

กระทรวงเกษตราธิการ

สั่งมาฉะวันที่ ๗ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงพระนาม) รวี

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๐ ธันวาคม หน้า ๒๕๓)

ข้อบังคับว่าด้วยหน้าที่อัยการหัวเมือง

พระพุทธศักราช ๒๕๕๗

ด้วยตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ร่วมพนักงานอัยการตามประกาศกระแสพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ ในมาตรา ๖ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม รวบรวมข้อบังคับอันเป็นหลักราชการของพนักงานอัยการที่ได้มีตราพระราชสีห์บังคับไว้แต่ก่อนแล้ว แลคงมีข้อความที่สมควรจะใช้ ได้อยู่สืบไปมาพิมพ์ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษาให้ทราบทั่วกันนั้น บัดนี้เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม ได้บัญชาหาฤกษ์กับเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เสนาบดีกระทรวงนครบาลเห็นชอบพร้อมกันแล้ว จึงวางข้อบังคับว่าด้วยหน้าที่อัยการหัวเมืองไว้ดังต่อไปนี้

(ข้อ ๑) ข้อบังคับนี้ให้มีนามว่า “ข้อบังคับว่าด้วยหน้าที่อัยการหัวเมือง พระพุทธศักราช ๒๕๕๕”

(ข้อ ๒) ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนมกราคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

(ข้อ ๓) นับตั้งแต่วันใช้ข้อบังคับนี้เป็นต้นไป บรรดาข้อบังคับอันเป็นหลักราชการของพนักงานอัยการ ที่ได้มีตราพระราชสีห์หรือตราสีห์บังคับไว้แต่ก่อนประการใด ซึ่งมีได้กล่าวไว้ในข้อบังคับนี้ให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทนสืบไป

ว่าด้วยการฟ้องคดี

(ข้อ ๔) เมื่อมีคดีมายังอัยการ หรืออัยการได้รับสำนวนจากเจ้าหน้าที่ใต้สวนส่งมาให้จัดการฟ้องร้อง ให้อัยการตรวจสำนวนคดีแล้วพึงปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งตามลักษณะของคดีดังต่อไปนี้

ก. คดีใดที่ความปรากฏชัดว่าความผิดได้เกิดขึ้นในเขตรัอัยการจังหวัดอื่น ซึ่งอัยการแลศาลจังหวัดนั้นควรจะเป็นผู้ว่าแลพิจารณา คดีนั้นไซ้ ให้อัยการผู้ได้รับสำนวนนำคดีนั้นขึ้นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดขอส่งคดีนั้นคืนไปยังเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ส่งคดีนั้นคืนไปยังอัยการแห่งจังหวัดที่ความผิดได้เกิดขึ้นนั้น

ข. เมื่อใดที่ความผิดซึ่งได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ แห่งประมวลอาญาได้เกิดขึ้นในเมืองต่างประเทศ การว่าคดีนั้นย่อมเป็นหน้าที่ของอัยการตำบลซึ่งจำเลยถูกจับ หรืออัยการแห่งตำบลซึ่งกองตำรวจต่างประเทศได้พาผู้ต้องหาเข้ามาในเขต เพราะฉะนั้นถ้าอัยการผู้ได้รับสำนวนเป็นอัยการในจังหวัด หรือตำบลอื่น เห็นว่าการว่าคดีนั้นมิใช่เป็นหน้าที่ตนไซ้ ให้อัยการนำสำนวนนั้นขึ้นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ขอให้ส่งคดีนั้นคืนไปยังอัยการผู้ทำหน้าที่

ค. ในคดีซึ่งมิใช่เป็นความผิดมีโทษสำคัญในทางอาญา ถ้าอัยการเห็นว่าคดีที่เจ้าหน้าที่ส่งสำนวนมานั้น ควรจะเปรียบเทียบให้เลิกแล้วกันไปได้ตามความยินยอมของคู่ความ ให้อัยการนำสำนวนขึ้นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อส่งไปให้อำเภอเมือง

หรืออำเภอที่ใกล้ที่สุดจัดการทำยอมให้การนั้นเสร็จไป แล้ว
แจ้งไปยังอำเภอต้นเหตุให้ทราบว่าได้ เปรียบเทียบให้ยอมกันแล้ว
ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นควรยอม ก็ให้รับคดีนั้นไว้ฟ้องร้อง
กันต่อไป

ข. ในคดีซึ่งอัยการเห็นสมควรจะรับไว้ฟ้องร้องต่อไป แต่
อัยการเห็นว่าหลักฐานในสำนวนยังบกพร่อง อัยการควรจัดการ
อย่างหนึ่งอย่างใดใน ๒ อย่าง คือ ทำคำสั่งในนามของผู้ว่าราชการ
จังหวัด แจ้งไปยังผู้ที่ส่งสำนวนการไต่สวนนั้นมาว่าข้อใด
ยังบกพร่องอยู่ให้ไต่สวน เพิ่มเติมตามความต้องการของอัยการ
ก็ได้อย่างหนึ่ง หรือมีฉนั้นอัยการจะไต่สวนเอง โดยทำคำสั่ง
ในนามของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ไต่สวนเดิมส่งหลักฐานหรือ
พยานมายังหัวว่าการของอัยการก็ได้อีกอย่างหนึ่ง

ง. คดีใดอัยการเห็นว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะฟ้องร้องยังศาล
ได้ ให้อัยการนำเสนอสื่อผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วจัดการยื่นฟ้อง
ยังศาลต่อไป

ในการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อนี้ ให้อัยการรฤกกิ่งพระ
ธรรมมณูศาลยุติธรรม ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา ๓๕ ไว้ แล้วให้
พยายามจัดการดำเนินไปตามคลองแห่งมาตรานั้น จงทุกประการ
แต่ในคดีใดที่อัยการเห็นสมควรจะถอนฟ้องเสียชั่วคราวหรือถอน
ฟ้องเลยทีเดียว ก็ให้อัยการนำเสนอสื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ
สมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชก่อนแล้วจึงจัดการต่อไป

(ข้อ ๕) คิดทุกเรื่องที่อยู่ภายใต้ชั้นห้องต่อศาลให้อัยการ
ใช้ความระวิงจงกวดขันในการที่จะร่างฟ้อง . และควรจะดำเนิน
ความในฟ้องตามล้อยก่าในประมวลอาญาตามที่จะเป็นไปได้

ถ้าคดีเป็นที่น่าสงสัยว่าจะควรฟ้องสถานใดแน่ เมื่อเวลาร่าง
ฟ้องควรอัยการจะเพิ่มเติมข้อหาที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่คดีลง
ไปให้หมด จะเป็นข้อเดียวหรือหลายข้อก็ตาม เพื่อว่าถ้า
หลักฐานของอัยการไม่พอจะพิสตร์ข้อหาข้อใดข้อหนึ่ง บางที่
ก็ยังไม่พอสำหรับประกอบข้อหาอื่น ๆ ได้

(ข้อ ๖) ข้อหาทุกข้อในฟ้องต้องกล่าวให้ชัดเจน ว่าจำเลย
กระทำให้ผิดต่อพระราชกำหนดกฎหมายอะไรและตามมาตราใด ให้
อ้างมาตราลงไว้ในฟ้องด้วย

(ข้อ ๗) ในคดีซึ่งเป็นคดีสำคัญทั้งปวง เช่นฆ่าคนตายและ
ปล้นเหล่านี้เป็นต้น เมื่ออัยการจังหวัดรับสำนวนการไต่สวนมา
และไต่ชั้นฟ้องไปแล้ว ให้รับรายงานให้อัยการมณฑลทราบไว้
เพื่อว่าอัยการมณฑลเห็นสมควรจะได้ไปว่าความเรื่องนั้นด้วย

(ข้อ ๘) ในคดีที่สำคัญ ๆ นั้น ให้อัยการไปว่าความยังศาล
ด้วยตนเอง อย่าปล่อยให้พนักงานรอง ๆ ไปว่าคดี เว้นแต่
มีเหตุจำเป็นเช่นป่วยเป็นต้น ส่วนคดีซึ่งไม่ใช่เป็นคดีออกฉกรรจ์
หรือคดีสำคัญนั้น จะจัดให้พนักงานรอง ๆ ไปว่าก็ได้

(ข้อ ๙) อัยการผู้ที่จะไปว่าความยังศาล จะต้องตรวจดูสำนวน
ให้เข้าใจโดยละเอียดเสียก่อนว่าคดีมีข้อหาอย่างไร อาศัยหลัก
ฐานอย่างไร/256a เลขประเด็นที่จะต้องนำสืบมีอยู่อย่างไร เพื่อจะ
ได้เป็นการสะดวกต่อการถามพยานในเวลาพิจารณาคดีนั้น

(ข้อ ๑๐) หลักฐานที่จะนำไปสืบประกอบข้อหาไม่ว่า
 อัยการผู้ว่าความ จะต้องเตรียมไว้ให้พร้อมเพียงตามวัน
 กำหนดนัดของศาล แต่อัยการจะต้องเป็นผู้รู้จักแลเข้าใจหลัก
 ฐานนั้นดีตลอด

(ข้อ ๑๑) กติไต่พยานบุคคลที่จะนำสืบประกอบข้อหา
 อยู่มาคน ให้อัยการเลือกคดีเอาแต่ที่ศาลพอจะสืบได้ในชั่ว
 วันหนึ่ง ๆ แล้วแถลงต่อศาลขอหมายเรียกพยานหรือนำมา
 ตามวันกำหนดนัดของศาล ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เป็นที่เสียเวลาของผู้ที่
 จะมาเป็นพยานโดยใช่เหตุ

(ข้อ ๑๒) เมื่อมีคดีกล่าวหาในทางแพ่งมายังอัยการจะเป็น
 คดีแพ่งแท้ คดี หรือคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องแก่คดีอาญาคดี ให้
 อัยการฟ้องร้องด้วยความระมัดระวัง คำพิพากษารวมแก่คดีที่จะต้อง
 เสียไปทุกอย่าง ให้อัยการเรียกจากคู่ความหรือกรมชั่งขอให้
 อัยการว่าคดีนั้น คดีแพ่งแท้ทุกเรื่องเมื่ออัยการจังหวัดเป็นผู้ว่า
 คดี ให้รายงานให้อัยการมณฑลทราบไว้

ว่าด้วยชั้นพิจารณาคดี

(ข้อ ๑๓) ในคดีทุกเรื่องนอกจากคดีเรื่องปล้น ประทุษร้าย
 ต่อชีวิตหรือออกฉกรรจ์ร้ายแรง ถ้ามีผู้ร้องขอประกันจำเลย
 ให้อัยการเข้าใจว่า การที่จะควรหรือมิควรให้ประกันจำเลยนั้น
 เป็นหน้าที่ของศาลฝ่ายเดียวจะวินิจฉัย ส่วนจำนวนเงินที่จะวาง
 เป็นประกันจำเลยจะสมควรเป็นเงินเท่าใด ก็ย่อมอยู่ในความ

วินิจฉัยของศาลเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอัยการไม่ควรจะคัดค้าน การให้ประกัน หรือร้องขอให้วางเงินประกันจนเกินสมควร เว้นไว้แต่มีเหตุผลสมควรก็ให้แถลงต่อศาล

(ข้อ ๑๔) ในเวลาพิจารณาคดีศาลอ่านฟ้องให้จำเลยฟัง จำเลยให้การแก้ฟ้องต่อศาลแล้ว ข้อใดอัยการเห็นว่ายังบกพร่อง อยู่ อัยการควรขออนุญาตศาล ชักจำเลยในข้อนั้น เพื่อให้ได้ ความบริบูรณ์สิ้นกระแสความ คำถามข้อใดจำเลยไม่ยอมตอบ ให้อัยการ ขอให้ศาลจดคำถามข้อนั้นตั้งเหตุการณ์ที่จำเลยไม่ยอม ตอบลงไว้ ในสำนวนด้วย

(ข้อ ๑๕) เมื่อชักจำเลยเสร็จแล้ว ให้อัยการแถลงต่อศาล ถึงลักษณะเดิมคดีตลอดถึงหลักฐานพยาน ซึ่งอัยการจะ ได้นำมาสืบประกอบนั้นด้วย ข้อนี้เป็นข้อสำคัญเพื่อให้ศาล เข้าใจ แลดำเนินตามเค้าคำพยานซึ่งจะสืบต่อไป

(ข้อ ๑๖) เมื่อเวลานำพยานมาสืบให้อัยการซักถามพยานฝ่าย ตนด้วยตนเอง แต่ให้ระมัดระวังถามแต่คำถามซึ่งชอบด้วย กฎหมายลักษณะพยาน

(ข้อ ๑๗) เมื่อเสร็จการพิจารณาสืบพยานโจทก์จำเลยหมด แล้วก่อนที่ศาลจะพิพากษา ถ้าอัยการเห็นว่าคดีนั้นเป็นคดีซับซ้อน ยุ่งยาก สมควรจะแถลงการต่อศาลเพื่อให้ศาลเข้าใจกระจ่าง แจ่มจนแล้ว ก็ให้อัยการแถลงการกล่าวถึงมูลกรณีคดีนั้นและ พยานหลักฐานที่ได้สืบมาแล้วทั้งมวล

(ข้อ ๑๘) ถ้าคดีใดพยานอยู่ต่างจังหวัดต่างมณฑล และศาลจำเป็นต้องส่งประเด็นไปให้สืบพยานนั้นไซ้ เมื่ออัยการผู้ว่าคดีนั้นจะตามไปว่าคดีเองไม่ได้ ก็ให้มีหนังสือขอไปยังอัยการประจำจังหวัดหรืออัยการมณฑลนั้น ๆ ให้ช่วยซักพยานให้ แต่อัยการผู้ว่าคดีจะต้องทำประเด็นชี้แจงข้อสืบข้อถามพยานส่งไปให้ชัดเจนด้วย

ว่าด้วยการอุทธรณ์ฎีกา

(ข้อ ๑๙) อัยการจังหวัด เมื่อศาลได้พิพากษาคดีใดไปแล้ว ให้ตรวจดูว่า คำพิพากษาของศาลนั้นชอบด้วยพระราชกำหนดกฎหมายแลใบสัจข้อเท็จแลจริงหรือไม่ คดีควรยุติเพียงนั้นหรือว่าควรอุทธรณ์ต่อไป และให้ปฏิบัติการดังต่อไปนี้

ก. มีความเห็นประการใดให้ทำความเห็นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ข. ถ้าอัยการกับผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสอดคล้องต้องกันว่าคดีควรอุทธรณ์ต่อไปหรือควรยุติไม่อุทธรณ์ต่อไปก็ดี ให้อัยการจังหวัดปฏิบัติไปตามที่เห็นพร้อมกันนั้น แลในคดีที่ยุติไม่อุทธรณ์นั้น ถ้าเป็นคดีสำคัญให้อัยการทำใบบอกในนามของผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานให้สมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชทราบโดยเร็ว

ค. ถ้าความเห็นอัยการกับผู้ว่าราชการจังหวัดแตกต่างกันให้อัยการปฏิบัติการตามความเห็นผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วทำใบบอกในนามของผู้ว่าราชการจังหวัด รายงานไปยังสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชเพื่อขอความวินิจฉัย เมื่อสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชเห็นพ้องด้วยฝ่ายใดแลส่งมาอย่างไรก็ให้ปฏิบัติตาม

(ข้อ ๒๐) ในคดีที่อัยการได้ตกลงยื่นอุทธรณ์ไปแล้วผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องหาทำใบบอกในนามของผู้ว่าราชการจังหวัด รายงานยังสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชส่งสำเนาฟ้องเดิม ๑ สำเนาคำพิพากษา ๑ สำเนาความเห็นอัยการที่เสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ๑ สำเนาความเห็นผู้ว่าราชการจังหวัด ๑ สำเนาฟ้องอุทธรณ์ ๑ รวม ๕ ฉบับ

(ข้อ ๒๑) เมื่อสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชได้รับรายงานจากผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วสำเนาทั้งหลายในข้อ ๒๐ นี้แล้วจะได้ปฏิบัติตามหากฎกับอัยการมณฑลแล้วปฏิบัติการดังต่อไปนี้

ก. เมื่ออัยการมณฑลเห็นว่าไม่ควรอุทธรณ์แล้วสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชเห็นสอดคล้องด้วยความเห็นของ อัยการมณฑลแล้ว ให้อัยการมณฑลทำคำสั่งในนามของสมุหเทศาภิบาล หรืออุปราชยังผู้ว่าราชการจังหวัดให้ถอนฟ้องอุทธรณ์ในคดีเรื่องนี้เสีย การที่ส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ให้ยกข้อที่เห็นว่าไม่ควรอุทธรณ์บอกไปให้ชัดเจน ถ้าคดีนี้เป็นคดีสำคัญให้มิบอกไปยังกระทรวงยุติธรรมด้วย

ข. เมื่ออัยการมณฑลเห็นว่าควรอุทธรณ์แล้วสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชเห็นสอดคล้องด้วยความเห็นของอัยการมณฑล ให้อัยการมณฑลทำคำสั่งในนามของสมุหเทศาภิบาล หรืออุปราชแจ้งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วให้อัยการมณฑลทำใบบอกในนามของสมุหเทศาภิบาล หรืออุปราชรายงานยังกระทรวงยุติธรรมส่งสำเนา ๕ อย่างที่อัยการจังหวัดส่งมานั้น กับสำเนาความเห็นของอัยการมณฑล ๑ สำเนาความเห็นของสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราช ๑ รวม ๗ ฉบับ^{๒๒๖}

ก. ถ้าความเห็นของอัยการมณฑลกับความเห็นของสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชแตกต่างกันให้ปฏิบัติตามความเห็น ของสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราช แล้วให้อัยการมณฑลทำใบบอกในนามของสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชรายงานยังกระทรวงยุติธรรม ส่งสำเนา ๕ อย่าง ที่อัยการจังหวัดส่งมากับสำเนาคความเห็นอัยการมณฑล ๑ สำเนาคความเห็นสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราช ๑ รวม ๗ ฉบับ

(ข้อ ๒๒) เมื่อสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชได้รับคำสั่งจากกระทรวงยุติธรรมประการใดแล้ว ให้อัยการมณฑลทำคำสั่งในนามของสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชยังผู้ว่า ราชการจังหวัดให้ปฏิบัติตามคำสั่งของกระทรวงยุติธรรม คัดสำเนาคสั่งของกระทรวงยุติธรรมส่งไปด้วย

(ข้อ ๒๓) ในชั้นฎีกาให้ปฏิบัติดังที่ได้กล่าวมาแล้วในระเบียบการอุทธรณ์แลในคดีที่ได้อุทธรณ์หรือได้ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา ถ้าศาลอุทธรณ์ศาลฎีกาพิพากษาอย่างไร ให้รายงานยังกระทรวงยุติธรรม

(ข้อ ๒๔) คดีใดซึ่งอัยการไต่สวนอุทธรณ์หรือฎีกาไปแล้วเป็นคดีซับซ้อนซึ่งอัยการผู้ไต่สวน เห็นว่าควรจะมีผู้ไปแถลงการด้วยปากต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาใช้ ให้อัยการคัดสำนวนคดีนั้นพร้อมทั้งคำพยานหลักฐานทุกอย่างส่งไปยังอัยการมณฑล ขอให้ส่งไปยังอธิบดีกรมอัยการกรุงเทพฯ ฯ เพื่ออธิบดีกรมอัยการเห็นสมควรจะได้ ไปด้วยตนเอง หรือให้ผู้อื่นแทนไปแถลงการต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาในวันนัดพิจารณาคดีนั้น

ว่าด้วยหมายต่าง ๆ

(ข้อ ๒๕) ถ้าการปรากฏขึ้นแก่อัยการในขณะที่กำลังว่าคดีนั้น อยู่ว่า เป็นการจำเป็นที่จะต้องค้นหาสารวัตถุหรือสิ่งของอย่างอื่น มาอีก เพราะเป็นพยานสำคัญในการที่จะพิสูจน์ข้อหาที่คดีนั้นตั้ง ให้อัยการร้องขอต่อศาลให้ออกหมายค้นบ้านเรือนของจำเลยหรือ ของผู้อื่น อันมาเหตุเพียงพอควรจะเชื่อได้ว่าคงจะพบสิ่งของที่ต้อง ประสงค์นั้น

(ข้อ ๒๖) บรรดาหมายพยานซึ่งอัยการได้ร้องขอแล้วได้รับ จากศาลนั้น ให้อัยการจัดการส่งตรงไปยังนายอำเภอผู้ปกครอง ท้องที่ที่พยานอาศัยอยู่ ขอให้นายอำเภอผู้นั้นเป็นผู้จัดการส่ง หมายต่อไปให้แก่พยานที่จะรับหมายนั้น

(ข้อ ๒๗) ถ้านายอำเภอไม่สามารถจะส่งหมายให้แก่พยาน ได้ โดยเหตุที่พยานบิดพลิ้วหลีกเลี่ยงไม่รับหมาย เมื่อนาย อำเภอได้รายงานให้อัยการทราบแล้ว ให้อัยการร้องขอต่อศาล ให้ออกหมายจับพยาน หมายจับนั้นให้อัยการส่งไปยังอำเภอให้ ช่วยจัดการจับพยานตามหมาย

(ข้อ ๒๘) ถ้าจำเลยหรือพยานคนใดได้รับหมายแล้วไม่มายัง ศาลในเวลาพิจารณาคดีตามนัด โดยไม่มีเหตุผลหรือข้อแก้ตัว อันสมควร ให้อัยการร้องขอต่อศาลให้ออกหมายจับจำเลยและ พยานผู้นั้นใดเหมือนกัน

ว่าด้วยของกลาง

(ข้อ ๒๕) ในการว่าคดีใด ๆ ถ้าอัยการเห็นว่าควรต้องมีสิ่งสำคัญบางอย่างมาประกอบข้อหาเพื่อให้หลักฐานของอัยการมั่นคงขึ้น ก็ให้อัยการมีคำขอถึงเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการได้ส่วนคดีนั้นให้ส่งสิ่งสำคัญนั้นมา เป็นต้นว่าแผนที่ต่าง ๆ รูปถ่ายต่าง ๆ ตลอดจนรูปศพคนถูกทำร้ายถึงตายซึ่งไม่มีใครรู้จักชื่อ พิมพ์รอยเท้า แลพิมพ์ลายมือ (ถ้ามี) และของอื่น ๆ ซึ่งเห็นว่าเป็นประโยชน์ตามรูปของคดี เพื่อจะยื่นเป็นของกลางประกอบคดีต่อศาล

(ข้อ ๓๐) ในคดีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการได้ส่วนส่งมาให้อัยการจัดการฟ้องร้องยังศาล ถ้ามีของกลางประกอบคดีส่งมาด้วยให้อัยการทำบัญชีของกลางนั้นไว้ให้ชัดเจน ของกลางเหล่านั้นสิ่งใดสามารถจะประทับตราไว้ได้ ให้ประทับตราหมายไว้เป็นสำคัญเสร็จแล้วส่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้จัดการรักษาต่อไป

(ข้อ ๓๑) ของกลางที่เสร็จสำนวนแล้ว ศาลมีคำสั่งประการใดให้อัยการนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด หรือสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราช เพื่อได้มีคำสั่งให้จัดการต่อไป

(ข้อ ๓๒) ข้อบังคับต่าง ๆ ของกระทรวงมหาดไทยในการปกครองรักษาของกลางอันเกี่ยวกับอัยการนั้น มีอยู่แต่เดิมเช่นไรให้คงใช้ได้ตามเดิมทั้งสิ้น เว้นแต่ที่แก้ไขโดยข้อบังคับนี้

หน้าที่เกี่ยวแก่เรือนจำ

(ข้อ ๓๓) ให้อัยการมณฑลแลอัยการจังหวัดมีหน้าที่เกี่ยวของแก่เรือนจำเฉพาะในข้อต่อไปนี้ คือ

(ก) ตรวจตราอย่าให้คนต้องขังอยู่โดยไม่มีมูล

(ข) ตรวจตราดูแลการคุมขังนักโทษในเรือนจำให้เป็นไปตามข้อบังคับเรือนจำแลคำสั่งเพิ่มเติมทุกประการ

(ค) เมื่ออัยการไปตรวจเรือนจำเห็นว่าการคุมขังคลาดเคลื่อนด้วยข้อบังคับหรือคำสั่งประการใด ให้อัยการชี้แจงต่อผู้บัญชาการเรือนจำนั้น ๆ เพื่อให้จัดการแก้ไขให้เป็นไปตามข้อบังคับแลคำสั่งนั้น ๆ

(ฉ) ให้อัยการไปตรวจเรือนจำอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๔ ครั้ง

ว่าด้วยรายงานต่าง ๆ

(ข้อ ๓๔) รายงานต่าง ๆ ในหน้าที่อัยการ ซึ่งจะต้องยื่นต่อกระทรวงยุติธรรมนั้นแบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ

๑. รายงานประจำเดือน เป็นรายงานกล่าวถึงจำนวนความที่อัยการได้เข้ามาในเดือนหนึ่ง

๒. รายงานประจำปี เป็นรายงานกล่าวถึงจำนวนความซึ่งอัยการได้เข้ามาในปีหนึ่ง

๓. รายงานพิเศษ ไม่กำหนดว่าเป็นรายงานชนิดใด สุดแล้วแต่เมื่ออัยการพิจารณาเห็นว่า เรื่องใดสมควรจะรายงานให้อธิบดีกรมอัยการหรือเสนาบดีกระทรวงยุติธรรมทราบ เฉพาะเรื่องเฉพาะรายก็รายงานได้

(ข้อ ๓๕) รายงานประจำเดือน ประจำปี แลรายงานพิเศษ ให้ทำตามแบบ ซึ่งกระทรวงยุติธรรมจะได้จัดส่งออกไปให้ทุก ๆ มณฑล

(ข้อ ๓๖) รายงานประจำเดือน แลประจำปีของอัยการจังหวัด ให้ทำเป็น ๓ ฉบับ คือเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วเก็บรักษาไว้ณที่ว่าการอัยการจังหวัด ๑ ฉบับ ยื่นต่ออัยการมณฑล ๒ ฉบับ

(ข้อ ๓๗) รายงานประจำเดือนประจำปีของอัยการมณฑลให้ ทำเป็น ๒ ฉบับ เสนอต่อสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชแล้วเก็บรักษาไว้ณที่ว่าการของอัยการมณฑล ๑ ฉบับ ยื่นต่อกระทรวงยุติธรรม ๑ ฉบับ ส่วนรายงานของอัยการจังหวัดที่ยื่นต่ออัยการมณฑล ๒ ฉบับนั้น ให้อัยการมณฑลตรวจดูเมื่อเห็นถูกต้องแล้วให้นำส่งยังกระทรวงยุติธรรม พร้อมด้วยรายงานของอัยการมณฑล ๑ ฉบับ เสนอต่อสมุหเทศาภิบาลหรืออุปราชแล้วเก็บรักษาไว้ณที่ว่าการอัยการมณฑล ๑ ฉบับ

ว่าด้วยสารบบบัญชีต่างๆ

(ข้อ ๓๘) สารบบบัญชีประจำการ ในหน้าที่พนักงานอัยการ นั้นให้มี ๖ ประเภท ตามแบบซึ่งกระทรวงยุติธรรมจะได้จัดส่งออกไปให้ทุก ๆ มณฑล คือ

๑. สารบบบัญชีความซึ่งได้รับจากอำเภอทั้งหมดมีรายละเอียดคือเลขหมาย^{๒๕}คดีเดือนปีที่ได้รับสำนวนมา รับมาจากไหน ใจความ

แห่งข้อหา ข้อโจทก์จำเลย วันที่จับจำเลย (ถ้ามีการจับ) ส่งคืนไปเปรียบเทียบ หรือยื่นฟ้องต่อศาล แลวันเดือนปี หมายเหตุ

๒. สารบบบัญชีความซึ่งได้ยื่นฟ้องต่อศาลทั้งหมดมีรายละเอียด คือเลขหมายตามลำดับ วันยื่นฟ้อง เลขหมายศาล ข้อโจทก์จำเลย ใจความแห่งข้อหา มาตราในกฎหมายที่อ้าง วันเดือนปี แลใจความที่ศาลตัดสิน ความเห็นอัยการจังหวัด ความเห็นผู้ว่าราชการจังหวัด อุทธรณ์หรือยอม วันเดือนปี ที่รายงานยังมณฑล คำสั่งมณฑล หมายเหตุ

๓. สารบบบัญชีความซึ่งได้ยื่นอุทธรณ์มีรายละเอียด คือเลขหมายตามลำดับ เลขหมายศาล วันยื่นอุทธรณ์ ข้อโจทก์จำเลย ใจความแห่งข้อหา ใจความคำพิพากษาศาลเดิม ความเห็นอัยการจังหวัด ความเห็นผู้ว่าราชการจังหวัด คำสั่งมณฑล วันเดือนปีที่รายงานยังกระทรวง คำสั่งกระทรวง วันพิพากษา แลใจความแห่งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ฎายฎีกาหรือยอม หมายเหตุ

๔. สารบบบัญชีความที่ได้ยื่นอุทธรณ์ ฎายฎีกามีรายละเอียด คือเลขหมายตามลำดับ เลขหมายศาล วันยื่นฎีกา ข้อโจทก์จำเลย ใจความแห่งข้อหา ใจความคำพิพากษาศาลเดิมแลศาลอุทธรณ์ ความเห็นอัยการจังหวัด ความเห็นผู้ว่าราชการจังหวัด คำสั่งมณฑล วันเดือนปีที่รายงานยังกระทรวง คำสั่งกระทรวง วันพิพากษา แลใจความแห่งคำพิพากษาศาลฎีกา หมายเหตุ

๕. สารบบบัญชีหนังสือต่าง ๆ ซึ่งได้รับในหน้าที่ราชการ แสดง เลขที่ วันแจ้งใจความแห่งหนังสือ ตลอดจนคำตอบของอัยการ (ถ้ามี) และข้อความอื่น ๆ ด้วยตามที่เห็นสมควร

๖. บรรดาสรพหนังสือต่าง ๆ นอกจากหนังสือที่เกี่ยวข้องแก่ คดีซึ่งต้องกักตติตสำนวนนั้น ถ้ามีหลายฉบับพอที่จะรวมเป็น เล่มให้อัยการรวมทำเป็นเล่มไว้

ว่าด้วยการทำลายสำนวน

(ข้อ ๓๕) บรรดาสำนวนความทั้งหลายนั้น เป็นสิ่งซึ่งจะเก็บ ไว้ก็ไม่มีประโยชน์อันใด เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาสิ้นปีทุกปีให้อัยการ จัดการเผาสำนวนในคดีที่ไม่สำคัญแลที่เสร็จกันแล้วไม่มีอุทธรณ์ ฎีกานั้นเสียให้สิ้น ส่วนสำนวนในคดีอื่น ๆ นั้นถ้าเกินกว่า ๒ ปี ขึ้นไป แลอัยการเห็นว่าคงจะไม่ต้องการใช้เป็นหลักฐานพยานอัน ใดต่อไปอีกแล้ว ก็ให้เผาทำลายเสียเหมือนกัน ก่อนที่จะเผา ทำลายสำนวนนั้นให้นำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน เพื่อว่า สำนวนใด ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรจะเก็บรักษาไว้ จะขอรับ ขาดตอนไปจากอัยการ ก็ให้มอบไป

ว่าด้วยหน้าที่พิเศษ และข้อความเบ็ดเตล็ด

(ข้อ ๔๐) เมื่อเกิดเหตุอุกฉกรรจ์ขึ้น เช่นปล้น ชำคน เหล่าน เป็นต้น ถ้าอุปราชหรือสมุหเทศาภิบาลหรือผู้ว่าราชการ

จังหวัดเห็นสมควรจะสั่งให้อัยการไปช่วยกระทำการไต่สวน ก็ให้อัยการไปช่วยกระทำการไต่สวน ตามคำสั่งของอุปราชหรือสมุหเทศาภิบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น

(ข้อ ๔๑) เมื่อเจ้าพนักงานผู้ใดถูกฟ้องเป็นความอาญาในการที่ตนได้กระทำไปในหน้าที่ที่ตนได้กระทำให้ตามคำสั่งเจ้าพนักงานก็ดี ถ้าอุปราชหรือสมุหเทศาภิบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้ร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรให้อัยการว่าความแทนเจ้าพนักงานหรือราษฎรผู้ใด ก็ให้อัยการว่าความแทน

(ข้อ ๔๒) ถ้ามีเหตุผลซึ่งมีสามารถจะรู้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นเป็นเหตุให้การทำงานของอัยการจังหวัดใดมากเกินไปถึงที่ตนแลพนักงานของตนจะกระทำมิได้ ให้ให้อัยการนั้นทำคำขออนุญาตไปยังอัยการมณฑลขอให้ส่งผู้ช่วยไปชั่วคราว หรือเสมอไปแล้วแต่เหตุผล

(ข้อ ๔๓) อัยการควรต้องดูข้อบังคับปกครองหัวเมือง แลพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ไว้ให้เขาใจดี เพื่อจะได้ปฏิบัติราชการอันเกี่ยวข้องกับนั้น ๆ ได้โดยสะดวก

(ข้อ ๔๔) บรรดาสำนวนการไต่สวนคดี ซึ่งส่งมาให้ให้อัยการฟ้องร้องนั้น นอกจากที่อัยการจะตรวจดูว่าควรฟ้องร้องได้หรือไม่ ให้อัยการตรวจดูว่า การไต่สวนคดีนั้นได้เป็นไปโดยชอบด้วย

พ. ศ. ๒๕๕๕

หน้า ๒๖๕

ข้อบังคับ แลพระราชกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่การได้สวนคดี
มีโทษหลวงหรือไม่อีกด้วย ถ้าอัยการเห็นว่าข้อใด ผู้ได้สวน
คดีได้กระทำให้ผิดต่อข้อบังคับตามกฎหมายไซ้ ให้อัยการนำความ
เสนอต่ออุปราช สมุหเทศาภิบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด
เพื่อจะได้ถือว่าไม่ปยังนายอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่ผู้นั้นให้เห็นผิด
แลชอบ

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
(ลงนาม) มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาอภัยราชา
เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๗ ธันวาคม หน้า ๒๕๔)

ประกาศกระทรวงนครบาล
พแนกป้องกันโรคร้ายที่ ๒๖

ด้วยได้ทราบว่ามีโรคร้ายที่ติดต่อกันได้ คือ ไข้ทรพิษได้เกิด
มีขึ้นในเมืองฮ่องกง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอประกาศตามข้อความ
ในมาตรา ๒๑๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำ
สยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ ว่า เมืองฮ่องกงเป็นเมืองท่าที่สงสัยว่ามี
โรคร้ายติดต่อกันได้เกิดขึ้น

ให้เรือทุกลำซึ่งมาจากเมืองฮ่องกง เมื่อเข้ามาถึงในน่านน้ำ
สยาม เวะจอดที่ด่านตรวจป้องกันโรคร้ายที่เกาะพระ เพื่อให้
เจ้าพนักงานแพทย์ตรวจ และให้อยู่ณที่นั้น จนกว่าเจ้าพนักงาน
แพทย์จะอนุญาตให้เข้ามา จึงจะเข้ามาได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๗ ธันวาคม หน้า ๒๗๑)

ประกาศเปลี่ยนการจัดศึกษาบิดำบลท่าฉลอม จังหวัดสมุทรสาคร เป็นสุขาภิบาลเมือง

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยรับพระบรมราชโองการไว้เกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดการสุขาภิบาลหัวเมืองรัตนโกสินทรศก ๑๒๗ เฉพาะในเขตรัฐบาลท่าฉลอม ที่ตั้งอำเภอเมืองสมุทรสาครมาแต่พระพุทธศักราช ๒๔๔๘ แล้วนั้น การสุขาภิบาลก็ได้เจริญขึ้นโดยลำดับมา อาณาประชาราษฎร์ที่อยู่ในเขตรัฐบาล ได้ได้รับความสุขแลความสดวกจากผลที่จัดการสุขาภิบาลเป็นอันมาก

บัดนี้ มหาเสวกโท พระยามหาอำมาตยาธิบดี อุปราชมณฑลภาคตะวันตก มีใบบอกมายังกระทรวงมหาดไทย ขอให้ให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ถึงเวลาสมควรที่จะเปลี่ยนวิธีจัดการสุขาภิบาลตำบลท่าฉลอม เป็นสุขาภิบาลเมืองได้แล้ว และรวมตำบลมหาไชย ตำบลท่าจีน ตำบลบางหญ้าแพรก ตำบลโคกกรวด หอ้งที่อำเภอเดียวกัน ซึ่งเป็นตำบลใกล้เคียงติดต่อกับตำบลท่าฉลอม เข้าอยู่ในเขตรัฐบาลด้วยอีก ๔ ตำบล เพื่อประโยชน์แลความสุขแก่ประชาชนยิ่งขึ้น โดยมีกำหนดเขตรัฐบาลดังนี้

12/10/2566

๑. ด้านตะวันออก ตั้งแต่เขตร้วัดกำแพงด้านใต้ แล้วเลียบ
เขตร้วัดหลังวัดเลียบเขตร้วัดหลังหมู่บ้านราษฎรจีนเสียแฉกกรกกรากถึง
วัดตึก เลียบหลังวัดตึกไปทางหลังหมู่บ้านราษฎรตำคลองมหาไชย
ฝั่งใต้จดลำคลองกระเจ็ดใหญ่ แล้วข้ามคลองมหาไชยไปฝั่งเหนือ
ไปจดคลองกระเจ็ดน้อย เลียบตามคันคลองกระเจ็ดน้อยไปจด
ถนนรถไฟเสาหินหมายเลขที่ ๓๑

๒. ด้านเหนือ ตั้งแต่ถนนรถไฟหลักเสาหินหมายเลขที่ ๓๑
ในตำบลมหาไชย เลียบตามทางรถไฟถึงสะพานคลองยม ตัดเฉียง
ไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ เลียบหลังกองโรงเรียนทหารเรือไป
จดปากคลองลัดบ่อมด้านเหนือ แล้วเลียบไปตามลำแม่น้ำ ฝั่ง
ตะวันออกไปข้ามแม่น้ำท่าจีน ตรงวัดกลางในตำบลท่าจีน

๓. ด้านตะวันตก ตั้งแต่วัดกลางในตำบลท่าจีน เลียบเขตร้วัด
ซึ่งมีคลองแฉกแพรกเป็นเขตร้วัดไปจดถนนหลังวัด แล้วเลียบ
ไปตามคันถนนถึงหลังวัดใหญ่ เลียบเขตร้วัดใหญ่ไปจดถนน
หลังวัดใหญ่ เลียบไปตามคันถนนถึงวัดหงส์ แล้วเลียบเขตร้วัด
หงส์ ไปจนลำแม่น้ำคลองน้อยท่าจีน ตรงข้ามลำแม่น้ำคลองน้อย
ท่าจีนไปจดวัดชีฟ้าขาว ตัดตรงไปจดถนนรถไฟสายแม่กลอง

๔. ด้านใต้ ตั้งแต่ถนนรถไฟสายแม่กลองตัดตรงไปจดริม
คลองบางหญ้าแพรกฝั่งตะวันตก แล้วเลียบตามทางเดินหลังหมู่บ้าน
ราษฎรข้ามคลองบางหญ้าแพรกไปจดแพรกควอิม แล้วเลียบ

หลังหมู่บ้านราษฎรวัดบางหญ้าแพรก แลเลยไปตามหลังหมู่บ้าน
หัวโพรง จดสุดหมู่บ้านหัวโพรงตรงปากอ่าวฝั่งตะวันตก แล้วข้าม
ลำแม่น้ำไปบรรจบวัดบางก่ำพร้าฝั่งตะวันออกในตำบลบางหญ้าแพรก

กระทรวงมหาดไทยได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่า
ล่องธุลีพระบาท ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วยแล้ว จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานพระบรมราชาน
ุญาตให้ประกาศเปลี่ยนแปลงการจัดสุขาภิบาลตำบลท่าฉลอม ห้องที่
อำเภอเมืองสมุทรสาคร เป็นสุขาภิบาลเมือง และรวมตำบล
มหาไชย ตำบลท่าจีน ตำบลบางหญ้าแพรก ตำบลโคกกราก
ท้องที่อำเภอเดียวกัน เข้าอยู่ในเขตสุขาภิบาลได้ตามความ
ประสงค์ แลทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราช
ทานเงินภาษีโรงเรือน ยานพาหนะ ค่าหัวเรือจ้าง แลค่าเช่าที่ดิน
บรรดาที่เก็บได้ในเขตสุขาภิบาลนั้นให้ เป็นผลประโยชน์สำหรับ
ใช้จ่ายบำรุงการสุขาภิบาลตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๔ ธันวาคม หน้า ๒๗๓)

ประกาศแก้อัตราภาษีโรงเรือน ในเขตรัศุมหาภิบาล
เมืองสมุทรสาคร

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมอบพระบรมราชโองการใส่เกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศเปลี่ยนแปลงการจัดสุขาภิบาลตำบลท่าฉลอม ท้องที่อำเภอเมืองสมุทรสาคร เป็นสุขาภิบาลเมือง มีเขตรัศุมหาภิบาลไว้ในประกาศแล้วนั้น บัดนี้ได้รับมอบอก มหาเสวกโท พระยามหาอำมาตยาธิบดี อุปราชมนตรีเสนาบดีจตุสดมภ์ อัครราชวัง โรงเรือนซึ่งได้ประกาศใช้เก็บในตำบลท่าฉลอม แต่พระพุทธศักราช ๒๔๕๐ ในประกาศข้อ ๒ ประเภทที่ ๑ บ้านเรือนโรงไว้ สีนค้ำ หรือค้ำขาย เก็บห้องละ ๓ บาทต่อปี ประเภทที่ ๒ บ้านเรือนโรง ไม่ได้ไว้สีนค้ำ หรือค้ำขาย แต่ไม่ได้ให้เช่า เก็บห้องละ ๑๕ สตางค์ต่อปีนั้น เห็นว่าเป็นการพ้นเวลามาแล้ว และไม่เหมาะสมแก่รูปการในเวลานี้ สมควรจะแก้ไขเสียใหม่ เก็บตามอัตราดังนี้

๑. ตึก เรือน โรงเรือน แพร ที่ให้เช่า เก็บตามราคาค่าเช่า ๑๒ ซัก ๑ ต่อปี

๒. ตึก เรือน โรงเรือน แพร ที่ไม่ได้ให้เช่า เจ้าของอยู่เอง หรือค้ำขาย แต่ไว้สีนค้ำ เก็บเทียบตามราคาค่าเช่า ๑๒ ซัก ๑ ต่อปี ถ้าเป็นการโต้เถียงกัน จะเทียบตามราคาค่าเช่าไม่ได้ ก็ให้กรรมการสุขาภิบาลมีอำนาจกำหนดราคาอนุโลมเก็บตามอัตร ๑๒ ซัก ๑ ต่อปี

12/10/2566

๓. เรือที่บรรทุกสินค้ามาจอดค้าขายในเขตรัฐสภาภิบาลยาวตั้งแต่ ๕ วา กว้างตั้งแต่ ๑ วาขึ้นไป เก็บค่าละ ๒ บาทต่อปี ถ้าขนาดยาวแลกว้างของเรือต่ำกว่ากำหนดนี้ เก็บค่าละ ๑ บาทต่อปี

๔. เรือจ้างจอดประจำท่า หรือเที่ยวเร่รับส่งคนอยู่ในเขตรัฐสภาภิบาล เก็บค่าละ ๑ บาทต่อปี

๕. เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ ซึ่งเป็นเรือรับจ้างส่งคน หรือจูงเรือ หรือบรรทุกสินค้า อยู่ในเขตรัฐสภาภิบาล เก็บค่าละ ๑๒ บาทต่อปี

๖. ค่าท่าเรือจ้าง แลค่าเช่าที่ดิน แล้วแต่จะประมูลได้ ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วยแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศเก็บเงินภาษีโรงงาน ขานพาหนะ ค่าท่าเรือจ้าง แลค่าเช่าที่ดิน บรรดาที่เก็บได้ในเขตรัฐสภาภิบาลนั้น ไว้สำหรับใช้บำรุงการสภาภิบาล ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ส่วนอัตรากำหนดไว้สำหรับเก็บตามเดิมจนพระพุทธศักราช ๒๔๖๐ จึงเปลี่ยนเก็บตามอัตราใหม่ให้เหมือนกัน

ประกาศมาณวันที่ ๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงเกษตรราชการ

บอกกำหนดให้ ใช้พระราชบัญญัติรักษาคลอง ร.ศ. ๑๒๑
แลกฎเสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ สำหรับคลองเจ้าเจ็ด
คลองลาดชะโด ในจังหวัดกรุงเก่า คลองบางปلام้า คลองบาง
ยี่หน คลองสาดี ในจังหวัดสุพรรณบุรี

เสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ รับพระบรมราชโองการ
ไว้เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศให้ทราบ
ทั่วกันว่า

ตามความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติรักษาคลอง ร.ศ. ๑๒๑
มีความว่า เมื่อจะใช้พระราชบัญญัตินี้สำหรับคลองใดเมื่อใด
จะได้ออกประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญ

แลตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความว่า
ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ มีอำนาจที่จะตั้งกฎข้อบังคับ
สำหรับรักษาการให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินั้น บรรดากฎข้อ
บังคับเสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการซึ่งได้รับพระราชทานพระบรม
ราชานุญาตตั้งขึ้นประกอบกับพระรเชชบัญญัตินี้ เมื่อได้ประกาศ
ในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้เหมือนเป็นส่วนหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัตินั้น

บัดนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติรักษาคลอง ร.ศ. ๑๒๑ แลกภูเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ร.ศ. ๑๒๕ ซึ่งตั้งไว้เพื่อประกอบกับพระราชบัญญัติรักษาคลองนั้นสำหรับคลองเจ้าเจ็ด คลองลาดชะโด ในจังหวัดกรุงเก่า แลคลองบางปลาแม่ คลองบางยี่หน คลองสาตี ในจังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงพระนาม) รัช

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

.....

บอกกำหนดให้ใช้กฎเสนาบดี เรื่องกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเรือแพผ่านประตูน้ำเจ้าเจ็ด ในคลองเจ้าเจ็ด จังหวัดกรุงเก่า ประตูน้ำบางยี่หน ในคลองบางยี่หน จังหวัดสุพรรณบุรี

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ รับพระบรมราชโองการ

ไว้เกล้าฯ ๒/10/23๐๖ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

ตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติรักษาคล่อง รัตนโกสินทรศก ๑๒๑ มีความว่า ถ้าคล่องใดได้จัดการซ่อมแซมแลรักษาให้เป็นการสะดวกแก่การไปมาของมหาชนแล้ว ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ มีอำนาจที่จะตั้งกฎข้อบังคับกำหนดพิกัดอัตราเก็บค่ารักษาคล่องนั้น ๆ จากเรือแพที่เอาไสรยไปมาในคล่องนั้นได้ตามเห็นสมควร แต่ให้มีอำนาจที่จะเลิกหรือจะเปลี่ยนแปลงพิกัดอัตรานั้น เมื่อใดอย่างใดได้ตามที่เห็นสมควรนั้น

บัดนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ เรื่องกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเรือแพผ่านประตูน้ำ สำหรับประตูน้ำเจ้าเจ็ด ในคลองเจ้าเจ็ด จังหวัดกรุงเก่า ประตูน้ำบางยี่หน ในคลองบางยี่หน จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงพระนาม) รพี

เสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๔ ธันวาคม หน้า ๒๓๔)

ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติกำจัดผักตบชวา
 พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ในมณฑลนครไชยศรี
 แลมณฑลกรุงเก่า

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า
 ตามความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติสำหรับกำจัดผักตบชวา
 พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีความว่า ถ้าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในหัวเมืองใด มณฑลใด หรือแคว
 เมืองใด จะได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญนั้น
 บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ใช้พระราชบัญญัติกำจัด
 ผักตบชวา พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ในท้องที่มณฑลนครไชยศรี แล
 มณฑลกรุงเก่า ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
 เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
 เป็นวันที่ ๒๒๕๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๓๑ ธันวาคม หน้า ๒๘๕)

พระราชกำหนดพระราชอภัยโทษ

พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

ศุภมัสดุ พระพุทธศาสนกาลเป็นอดีตกาล ๒๔๕๕ พรรษา
 บัตยุบันกาล นาคะสมวัตต์ส เอกตรังศัตมะสุรทิน ธันวาคมมาส
 รวิวาร กาลกำหนด

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราวุธ เอก
 อรรคมหาบุรุษบรมนาถิราช พิเฒ่าประธานาถมหาสมมตวงศ
 อธิสัษพงศั มลรัตนี วรชัตติยราชนิกโรดม จาตุรันตบรมมหา
 จักรพรรดิราชสังกาศ ปรมเนทรธรรมิกมาหาราชอิราชบรมนาถ
 บรมบพิตร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จเสด็จยถาพระที่นั่ง
 อมรินทร์วินิจฉัยยมโหฬารวิพิमान ทรงบำเพ็ญพระราชกุศล
 ทักขินาทานบริจาค แต่พระภิกษุสงฆ์สมณพราหมณพฤตมา
 โหโรจารย์ ในงานพระราชพิธีมหกรรม ฉลองพระพุทธเพชรญาณ
 แก้วฝ่ด็ก กับพระพุทธรูปลำดับพระชนม์พรรษา พร้อมด้วย
 พระราชวงศานุวงศ เสนาบดีมนตรีมุขทุกกระทรวงทบวงการ
 ฝ่ายทหาญแลพลเรือนเฝ้าพระบาทงคขมาศ ทรงพระราช
 ประราชว่า ในปีมะโรงนักษัตรนี้ได้เสด็จขึ้นพระชนมายุสวัสดี
 มาบรรจบครบชัตติยวาระบริวารัตนนี้แห่งทวาทศ นักษัตรค่านวน
 ประมาณูได้ฉัตตั้งสัพพรยาบริบูรณ์ เปนมูลแห่งพระราชปรีดี
 โสมนัส แลทรงเลื่อมใสในคุณพระพุทธาทีไตรยรัตนเจ้า หาก
 ๑๒/10/2566
 อภิบาลรักษา กอบทังพระราชกุศลสุจริตรรมสมมาปฏิบัติ

มงคลบัจจย ให้ทรงเกษมสำราญพระสรีระกมล เป็นอดิเรก
 พลเพิ่มพูนพระอุตสาหะ ให้ดำรงทรงพระราชสัมภาระนิรทุกข์นิ
 รบาทวีปราชจากสรรพเภทภัย มีพระราชหฤทัยใคร่แผ่พระกรุณา
 เพื่อระงับดับเข็ญ ให้ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินได้ อยู่เย็น เป็นสุข หัวหน้า
 แม่ถึงเหล่าประชาชนอันอกุศลมูล ก่อโลกพยาบาทวิหิงสา
 เข็ครอบงำ นำให้หลงไปในทางมืดมนที่อนันธพาล แลประพฤติ
 มิจฉาย้อัชฌาจารย์ล่วงพระราชกำหนดกฎหมาย เป็นความผิดถึง
 อุกฤษฏ์โทษก็มี ทั้งโทษที่ต้องรับพระราชอาญาจองจำสังขลิก
 กรรมกร ได้ทรมานมานานให้ละทิ้งพยสรัยถอยกำลั้ง หลาบ
 จำยำเกรงพระราชอาญา อนึ่งนักโทษชราหุพพลย์ อีกนักโทษ
 พิลกรกายวิกลต้องทนทุกข์ชราอยู่มิได้ว่างวาย บรรดานักโทษ
 ทั้งหลายนี้ควรโปรดพระราชทานอภัยให้ไว้ชีวิต ฤๅให้ลดโทษ
 ล่วงโทษตามสมควรแก่กรณีความผิดหนักแลเบา ด้วยอำนาจ
 พระมหากษัตริย์ บังมีพระบรมราชโองการสุรัสวสีงหนาทดำรัส
 เห็นเกล้าฯ สั่งแก่เจ้าพระยาบรมราชอรรคมหาธิบดีศรีหัตถ์ชาคร
 แลเจ้าพระยาอภัยราชามาหยุดธรรมธร ให้กำกับสำรวจเอาบัญชี
 นักโทษ ที่ต้องรับพระราชอาญาอยู่นั้นณอาคารทั่วพระราช
 อาณาจักร แลพิจารณาลักษณะแห่งโทษานุโทษว่าคนใดควรจะ
 โปรดได้แลมิได้ โดยพระราชกำหนดจ่ายแห่งพระมหากษัตริย์
 ที่ตราไว้เป็นหลัก^{๑/๒}ดังนี้ ฯ

ข้อ ๑ นักโทษจำพวกอุกฤษฏ์โทษอันศาลยุติธรรมได้พิจารณา
คดีถึงที่สุดแล้ว พิพากษาให้ลงพระราชอาญาประหารชีวิต
จะได้ ทรงพระวิจารณ์วินิจฉัย ด้วยพระญาณปรีชาราชอาญาสิทธิเป็น
โสด ว่ากรณีใดควรจะไปรอดได้ โดยพระการุญอัชฌาสรีย์ราช
ธรรมนิยม ฯ

บัดนี้เจ้ากระทรวงศาลหลวง ได้นำคำพิพากษาโทษขึ้นทูลเกล้า
ทูลกระหม่อมถวาย สืบตรวจได้นักโทษอุกฤษฏ์มีชื่อรวม ๘ คน
ซึ่งจะต้องประหาร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทาน
ชีวิตไว้แก่มั่นในวันเฉลิมพระชันษานี้ แลให้ลดโทษลงคงให้
จำไว้ณคุกตามบทพระอัยการ ฯ

ข้อ ๒ ในจำพวกมหันตโทษ ที่ต้องรับพระราชอาญาจำคุก
ตลอดชีวิตนั้น ให้สำรวจเอาชื่อนักโทษบรรดาที่ต้องจองจำ
ทรมาณมานานกว่า ๒๐ ปี ให้พิจารณาเหตุมูลคดีความผิดหนักเบา
เป็นโทษกะทงเดี่ยวฤหลายกะทง กอบกับความประพฤติ
เรียบร้อยเจ็ดหลายในเวลารับพระราชอาญาอยู่นั้น ให้เสนาบตี
กระทรวงนครบาล กับ เสนาบตีกระทรวงยุติธรรม พิจารณา
ปฤกษาเห็นพร้อมเพรียงกันว่า ควรเข้าอยู่ในข่ายพระมหากรุณา
ได้แล้ว ให้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณา เพื่อได้รับ
พระราชทานอภัยให้ล่วงพ้นโทษ ฯ

ข้อ ๓ ในจำพวกครูโทษ ที่ต้องรับพระราชอาญาจำคุก
มีกำหนดแต่ ๑๕ ปีถึง ๒๐ ปี ให้เสนาบดีเจ้ากระทรวงทั้งสอง
สำรวจตรวจดู แต่ผู้ต้องของจำมากกว่าครึ่งแห่งเวลากำหนด
โทษอันพิพากษา แลให้ตรวจคัดเอาแต่ผู้ต้องโทษกะหงเดียวฤผู้
ที่ได้ถวายสัตยสารภาพความผิดโดยซ้นตา กอบกับความประพฤติ
เรียบร้อยเช็ดหลายในเวลารับพระราชอาญาอยู่นั้น พึงพิจารณา
ให้เห็นสอดคล้องกันว่า ควรเข้าอยู่ในข่ายพระมหากรุณาได้
ให้นำความขนกราบบังคมทูลพระกรุณา เพื่อได้รับพระราชทาน
อภัยให้ลวงพ้นโทษ ๗

ข้อ ๔ ในจำพวกมัชฌมโทษ ที่ต้องรับพระราชอาญาจำ
คุกมีกำหนดแต่ ๑ ปีขึ้นไป แลหย่อนกว่า ๑๕ ปี ให้เสนาบดี
เจ้ากระทรวงทั้งสอง สำรวจดูผู้ต้องจำมาแล้วกว่าครึ่งแห่ง
เวลากำหนดโทษอันพิพากษา แลให้ตรวจคัดเอาแต่ที่ต้องโทษ
กะหงเดียว ฤที่ได้ถวายสัตยสารภาพโดยซ้นตา กอบกับ
ความประพฤติเรียบร้อยเช็ดหลาย ในเวลารับพระราชอาญาอยู่นั้น
พึงพิจารณาให้เห็นสอดคล้องกันว่า ควรเข้าอยู่ในข่ายพระมหา
กรุณาได้แล้ว ให้ทำบัญชีชื่อนำขนกราบบังคมทูลพระกรุณา
เพื่อได้รับพระราชทานอภัยให้ลวงพ้นโทษ เว้นไว้แต่นักโทษ
จำพวกที่เป็นโจรช่องสุ่มควบคุมกันเข้าอั้งญักดี ก่อการจลาจลก็ดี
เป็นผู้ร้ายวางเพลิงก็ดี ปลอมเงินปลอมบัตรตราก็ดี อำพราง
ในสัตยาริษฐานทำพยานเท็จก็ดี เป็นโจรตัดท่อย่องเบาฉกฉก
ยักยอกกรรโชกชิงปล้นสดมภ์ ฤโจรสลัดก็ดี หังปวงนี้ เป็น

กรณีโทษสมควรเข้าอยู่ในข่ายพระมหากษัตริย์ อ่าให้เอาเข้าบัญชี
สำรวจด้วยเลย ๆ

ข้อ ๕ นักโทษจำพวกลหุโทษ อันศาลยุติธรรมได้พิพากษา
สำเร็จเด็ดขาดให้หลังโทษของจำมีกำหนดต่ำกว่าปี ๑ ลงมา ฎาบรรดา
ที่ต้องจำได้แทนเบ็ยปรับเป็นพินัยหลวง แลค่าฤชาธรรมเนียม
เว้นแต่กรณีโทษอำพรางสัตยาธิษฐาน แลโทษลอบเล่นการพนัน
อันต้องห้ามตามพระราชบัญญัติ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
พระราชทานอภัยโทษ ให้ปล่อยจากเวรจำโดยพลัน แต่วัน
เฉลิมพระชันมษาที่ ๑ เดือนมกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ นี้ ๆ

ข้อ ๖ บรรดานักโทษทั้งหลาย ผู้เดิมคดีพระราชบัญญัติลักษณะ
เกณฑ์รับราชการทหารบกทหารเรือ ดำรงพระนครบาล ดำรง
กฐนหลบหน้ราชการ ต้องรับพระราชอาญาอยู่ที่เวรจำในกรม
ราชทัณฑ์ก็ดี ในกรมแลกองทหารบกทหารเรือ กรมตำรวจ
พระนครบาล ดำรงกฐนก็ดี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระ
ราชทานอภัยโทษ ให้ปล่อยจากเวรจำโดยพลัน แต่วันเฉลิม
พระชันมษาให้ แลให้คืนเข้ารับราชการประจำตามตรงเกณฑ์
กรมสัสดีนั้น ๆ ๆ

ข้อ ๗ นักโทษชวรร่างกายทุพพลภาพ ไม่ว่าจะต้องโทษหนักเบา
สถานใด มีอายุล่วงได้ ๖๐ ปีแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
พระราชทานอภัยให้พ้นจากเวรจำแต่วันเฉลิมพระชันมษา ให้ญาติ
มิตรรับตัวไปอุปถัมภ์บำรุงกันสืบไป ๆ

ข้อ ๘ นักโทษพิการ เพราะโรคเล็กโรคเรื้อรังมีทททรมาณ ต้องทนทุกข์เวทนาสาหัสอยู่มิได้วางวาย อันเสนาบดีเจ้ากระทรวง ทั้งสองได้ให้ประชุมแพทย์ตรวจอาการ เห็นตกลงเป็นอันเดียวว่าจะเยียวยารักษาให้ทุเลาหายมิได้นั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานอภัยให้พ้นจากเวรจำแต่วันเฉลิมพระชันษา ให้ญาติ มิตรรับตัวไปรักษาพยาบาลกันตามควร แต่ถ้านักโทษคนใดทำ มายาสาโรย ตนมิได้ป่วยไข้ได้ทุกข์เวทนาหนักหนาเสร้างไสไคส ให้แพทย์ตรวจว่าขอบเจ็บพิการ ครั้นได้รับพระราชทานอภัย พ้นจากเวรจำให้ญาติมิตรรับไปพยาบาลรักษา มิใช่อาการไข้มายานั้น บันเทาหาย ทนใจเชื่อดีว่ามีศักดิ์สกุลชาติญาติมิตรช่วยติดตาม แก้ไข มิได้กตัญญูรู้สำนึกพระเดชพระคุณพระเจ้าอยู่หัว มิได้สงบ เสงี่ยมแจ่มตัว ออกเซ็ดหน้าเข้าสมาคมเที่ยวเกเรอดีเสมอกับ ผู้สุภาพสุจริต มีรูปร่างมีรูปร่างดีมีรูปร่าง มันหมิ่นประมาทพระ กรุณาท่าน ประจานอาชญาเมืองให้เสื่อมงาม ให้กระทรวง นครบาลกรมเอาตัวมาจองจำไว้ตามขตากรรมดั้งเดิม อย่าให้คน ดูเยี่ยงอื่ก็ได้ ฯ

บรรดานักโทษมีชื่ออันพระพิสดได้คัดขึ้นบัญชีสำรวจ แล เสนาบดีเจ้ากระทรวงทั้งสองได้ตรวจพิจารณา เห็นสอดคล้อง ต้อง กันว่าควรเข้าอยู่ในข่ายพระมหากรุณาแล้ว ได้รับพระราชทาน อภัยให้ลดโทษล่วงโทษสถานใดสถานหนึ่งตั้งว่ามาข้างต้นแล้ว ให้ ผู้พิพากษาตุลาการศาลยุติธรรมประจำตำบลที่นักโทษต้องเวรจำอยู่ นั้น ออกหมายส่งแก่พระพิสดพร้อมรงค์ ให้ปล่อยนักโทษทั้งหลาย

ไปตามพระราชกำหนดนี้ เว้นแต่ที่เป็นคดีพิเศษเหตุสำคัญ เกือบ
ว่าจะเป็นอันตรายแก่ความสงบของบ้านเมือง ฤๅทำให้เคืองเข็ญแก่
มหาชน จึงให้งดไว้ก่อน ต่อเมื่อได้ทราบพระราชวินิจฉัยเฉพาะ
คดีพิเศษว่าฉันทัดแล้ว จึงให้รับปฏิบัติตามนั้น แลบัญญัติข้อ
นักโทษซึ่งได้รับพระราชทานอภัยทั้งหลายนั้น ให้เสนาบดี
เจ้ากระทรวงทั้งสอง ส่งไปลงประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา
เนื่อง ๆ ให้ปรากฏข้อแฉ่งจำนวนคนที่ได้โปรดให้พ้นโทษไป ๆ

บรรดามนุษย์หญิงชายที่ได้รับพระราชทานอภัยให้ลดโทษล่วงพ้น
โทษทั้งนี้ จึงตั้งกตเวทิตู้อำลักราชเดชะพระคุณพระเจ้าอยู่หัวสงบ
เสงี่ยมเยี่ยมตัวเป็นสุภาพหลาบจำ ยำเกรงพระราชอาชญา ประ
พடுத்தนให้สมแก่ที่ทรงพระกรุณาโปรดปรานีย์ จงละพยสโทษ
กลิต่ำซำหันเข้าทางชอบ ประกอบเลี้ยงชีพโดยธรรมสุจริต อย่า
ได้ข้องกิจของเวรอาชญา พยายามเบียดเบียนให้เดือดเนื้อร้อนใจ
ขออย่าได้ประสบทุกข์ไข้ภัยพิบัติล้มเคญ รักษาดนเป็นสุขทุกเมื่อ
ทวยราษฎรทั้งหลายจงมีจิตเอื้อเฟื้อแผ่สามัคคีรส อดออม
ถนอมซึ่งกันแลกันทุกชั้นทุกชาติ อย่าได้วิวาทก้ำเกินก้ำรว้าว
แก่งแย่ง แสวงลาภที่ควรสงวนทรัพย์สัจจนการถึงซึ่งความสุข
เกษมสาคันต์ สงบจบสกลราชอาณาจักร เป็นสุภลักษณะเลิศ
รัฐสมบัติชาติยชาติยะจำนง สำเร็จด้วยราชสงเคราหะธรรม
พระมหากษัตริย์ซึ่งได้ทรงบำเพ็ญในอภิรักษ์จิตสมัยนี้ ๆ

12/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๓๑ ธันวาคม หน้า ๒๘๑)

ประกาศแก้ไขพระราชกำหนด
เครื่องแต่งตัวข้าราชการฝ่ายพลเรือน

ในพระราชสำนัก (ร.ศ. ๑๒๘) พ.ศ. ๒๔๕๓

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งให้
ยกเลิกข้อความที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกำหนด
เครื่องแต่งตัวข้าราชการฝ่ายพลเรือนในพระราชสำนัก พระพุทธ
ศักราช ๒๔๕๓ นั้นทั้งมาตรา และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕ บรรดาข้าราชการกระทรวงวัง และกรมมหาดเล็ก
ซึ่งมียศแต่ชั้นมหาเสวกตรี หรือจางวางตรีขึ้นไปนั้น ให้มีเครื่อง
หมายยศเป็นรูปกุญแจทอง หรือเงินติดทับบนแพรแถบสาย
สพายเครื่องราชอิสริยาภรณ์มหาจักรีบรมราชวงศ์ ผูกเป็นเงื่อน
กระทบติดที่คอเสื้อยศเบื้องขวาในเวลาแต่งเครื่องครึ่งยศ และ
เต็มยศเป็นสำคัญ

อนึ่งถ้าเป็นข้าราชการกรมวัง หรือมหาดเล็กประจำในพระราช
สำนักสมเด็จพระบรมราชชนนี พระพันปีหลวง ก็ให้ใช้กุญแจทอง
หรือเงินติดทับบนแพรแถบสายสพายเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ปฐม
จุลจอมเกล้าเป็นสำคัญ

ทั้งนี้ถ้าเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงวัง ให้ใช้กุญแจทอง
และถ้าเป็นข้าราชการสังกัดกรมมหาดเล็ก ให้ใช้กุญแจเงิน
เครื่องหมายกุญแจเงินให้มีเป็น ๒ ชั้น คือ

หน้า ๒๘๔

พ. ศ. ๒๕๕๕

ชั้นที่ ๑ เป็นคุณูแจทองหรือเงินลงยา สำหรับตำแหน่ง
เสนาบดีกระทรวงวังและอธิบดีกรมมหาดเล็ก

ส่วนผู้ที่เคยรับราชการฉลองพระเดชพระคุณในตำแหน่งเสนา
บดีกระทรวงวังมาแต่ก่อน และได้รับพระราชทานพระบรมราช
านุญาตให้เครื่องยศกรมวังเป็นพิเศษ หรือผู้ที่ได้เคยรับราชการ
ฉลองพระเดชพระคุณในตำแหน่งอธิบดีกรมมหาดเล็ก ซึ่งได้รับ
พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้แต่งเครื่องยศมหาดเล็ก
เป็นพิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานให้ใช้
เครื่องหมายนี้แล้วแต่จะเป็นที่ชอบด้วยพระราชหฤทัย

ชั้นที่ ๒ เป็นคุณูแจทองหรือเงินล้วน สำหรับพระราชทาน
แก่ข้าราชการกระทรวงวัง หรือกรมมหาดเล็กที่มียศแต่ชั้นมหา
เสวกตรี และจางวางตรีขึ้นไป

ทั้งนี้ให้ใช้เครื่องหมายที่ได้กำหนดไว้นี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม
พระพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๓๑ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
เป็นวันที่ ๒๒๕๓ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑ มกราคม หน้า ๒๕๐)

ประกาศแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดเครื่องแต่งกายของลูกเสือ
พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งให้แก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดเครื่องแต่งกายของลูกเสือ เพนกำหนดใหม่
ดังต่อไปนี้

๑. บรรดารองผู้กำกับ แลผู้กำกับซึ่งตามความในพระราช
กำหนดเดิมได้บัญญัติไว้ว่า บรรดารองผู้กำกับหรือผู้กำกับที่เป็น
สมาชิกเสื้อป้อนุญาตให้ใช้หมวกและเข็มขัดของเสื้อประกอบ
กับเครื่องแต่งกายของลูกเสือได้นั้น ให้ยกเลิกข้อความที่กล่าว
ไว้นี้ไม่ใช้ต่อไป เพราะฉะนั้นห้ามมิให้รองผู้กำกับ แลผู้กำกับใช้
เครื่องแต่งกายเสื้อประกอบกับเครื่องลูกเสืออีกต่อไป

อนึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เพิ่มเติมชั้นยศรองผู้กำกับ
และผู้กำกับจัดเป็น ๓ ชั้น คือ เอก, โท, ตริ, และให้ชานนาม
ใหม่ตามชั้นยศดังนี้

รองผู้กำกับตรี, รองผู้กำกับโท, รองผู้กำกับเอก, ส่วนผู้กำกับ
ก็ให้ชานนามตามชั้นยศเช่นเดียวกับรองผู้กำกับ คือ ผู้กำกับตรี
ผู้กำกับโท ผู้กำกับเอก

ส่วนเครื่องหมายชั้นยศนั้น ให้ทำป็นรูปดอกจันทน์ขนาด
กว้าง ๒ เซนติเมตร บัดด้วยไหมขาวที่ปลอกแขนเครื่องหมาย
ตามกำหนดชั้นยศ คือ ชั้นตรีมีดอกจันทน์ ๑ ดอก ชั้นโท

มีดอกจันทร์ ๒ ดอก - ชั้นเอกมีดอกจันทร์ ๓ ดอก ตามตัว
 อย่างที่กรมเสนาธิการเสื่อบ่าได้ทำแบบขึ้นไว้ อนึ่งเมื่อได้ใช้
 เครื่องหมายนั้นแล้ว ให้เลิกใช้อักษรนามมณฑลที่ติดกับปลอก
 เข็มเครื่องหมายนั้นไม่ใช้ต่อไป

๒. บรรดาผู้ตรวจการใหญ่ ผู้ตรวจการมณฑล รองผู้ตรวจการ
 ซึ่งตามที่ได้กำหนดไว้ เติมให้ใช้เครื่องแต่งกายอย่างพเนกกอง
 ลูกเสือชั้น ให้ย้ายเครื่องแต่งกายที่ได้กำหนดไว้เดิมนั้นไม่ใช้ต่อไป
 เพราะฉะนั้น ให้บรรดาผู้ตรวจการใหญ่ ผู้ตรวจการมณฑล รองผู้
 ตรวจการ เป็ยนั้นไปใช้เครื่องแต่งกายเสื่อบ่า อย่างเดียวกับเครื่อง
 เสื่อบ่าในกองเสนารักษาดินแดนที่ตนสังกัดมานั้น และทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้บรรดาผู้ตรวจการใหญ่ ผู้ตรวจการ
 มณฑล รองผู้ตรวจการ ได้มียศในขณะเสื่อบ่าสืบไป เมื่อผู้ใด
 จะควรมียศชั้นใด ก็ให้เป็นหน้าที่สภานายกกรมมาวจัดการลูกเสือ
 ในมณฑลต่าง ๆ จะดำริห์ แล้วและทำรายงานเสนอไปยังกรม
 ปลัดเสื่อบ่า เพื่อขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต แต่งตั้งตาม
 ชั้นยศซึ่งสมควรแก่คุณวุฒิความสามารถ ประกอบด้วยความดี
 ความชอบนั้น ๆ จะเป็นได้

พ.ศ. ๒๕๕๘

หน้า ๒๔๗

หนังสือให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการต้องตามที่ได้กำหนดไว้
ตั้งแต่วัน
ประกาศนี้ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๘

กรมบัญชาการคณะเสนาธิการ

(สงนาม) พระยานนทิสเรนทรภักดี นายกองเอก

เสนาธิการเสนาธิการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ วันที่ ๗ มกราคม หน้า ๒๕๒)

ประกาศทั้งสมุหเทศาภิบาล

มีพระบรมราชโองการดำ รัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ตำแหน่งสมุห
เทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลนครสวรรค์ว่างอยู่ จึงทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้จ้างวางตัว พระยาวิเศษภักดี
เป็นสมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลนครสวรรค์ ตั้งแต่มัตน
สืบไป

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘
เป็นวันที่ ๒๒๕๓ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑ มกราคม หน้า ๒๕๕)

ประกาศกรมมหาดเล็ก

จางวางเอก พระยาประสิทธิ์สุภการ อธิบดีกรมมหาดเล็ก รับ
พระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้กำหนดตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการในกรมพระอัสสราช ที่จะ
ใช้สายขงขสประกอบด้วยเครื่องแต่งกายให้เป็นระเบียบใหม่ดังต่อ
ไปนี้ คือ

- ๑) สายขงขสจะไม่ถือเป็นเกณฑ์ว่าจะต้องมีขสนใด จึงจะ
ใช้สายขงขสประกอบด้วยเครื่องแต่งกายได้
- ๒) ให้ถือว่าสายขงขสนี้ เท่ากับเป็นเครื่องหมายแลแสดง
ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ของผู้มีตำแหน่งแต่ชั้นเจ้ากรมขึ้นไป
- ๓) ให้ผู้มีตำแหน่งหน้าที่ราชการแต่ชั้นเจ้ากรมขึ้นไป ใช้สาย
ขงขสประกอบด้วยเครื่องแต่งกายได้
- ๔) ผู้ที่มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยเจ้ากรม ให้นับเสมอด้วยเจ้ากรม
จึงให้ ใช้สายขงขสนี้ประกอบด้วยเครื่องแต่งกายได้ด้วย
- ๕) ผู้ที่มีหน้าที่เป็นนายมัตัน ให้คงใช้สายขงขสประกอบด้วย
เครื่องแต่งกายได้ดังไป และให้ถือว่าสายนี้เป็นเครื่องแต่งกาย
ของนายมัตันเพิ่มอีกส่วนหนึ่ง
- ๖) การใช้ประกอบด้วยเครื่องแต่งกายชนิดใดอย่างไหน ให้
คงเป็นไปตามระเบียบเดิม

1711/1566

หน้า ๒๕๐

พ.ศ. ๒๔๕๘

๑) ให้เป็นหน้าที่ของกองพิสดารกรมพระอิสวราชเรียกสายของยศ
จากผู้ที่จะได้ใช้สายนี้อีกต่อไป เก็บรักษาไว้เพื่อให้ราชการให้
เป็นที่เรียบร้อย

ทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศนี้ แต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๔ มกราคม หน้า ๒๕๖)

พระราชบัญญัติราชองครักษ์

พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริเห็นว่า ตามที่ได้โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติราชองครักษ์รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ ไว้แล้ว นั้น บัดนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ยิ่งขึ้นอีก จึงมีพระบรมราชโองการสุรัสวดีให้ตราพระราชบัญญัติราชองครักษ์รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ นั้นเสีย และให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ มีเนื้อความดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติราชองครักษ์ พระพุทธศักราช ๒๔๕๕"

มาตรา ๒ ผู้ที่จะเป็นราชองครักษ์ได้ตามพระราชบัญญัตินี้มีคือนายทหารบก นายทหารเรือ และนายเสอป่า

มาตรา ๓ การที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งแต่งตั้งให้ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นราชองครักษ์นั้น นับว่าเป็นเครื่องหมายแห่งพระมหากษัตริย์อย่างพิเศษ คือทรงยกย่องว่าผู้นั้นมีความจงรักภักดีซื่อสัตย์สุจริตต่อใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท สมควรไว้วางพระราชหฤทัยให้เป็นผู้รักษาพระองค์โดยใกล้ชิดได้ หรืออีกในนัย ๑ ก็เพื่อเชิดชูความชอบความดีที่ผู้นั้นได้กระทำในราชการ ตามกิจหน้าที่ของตนให้ประจักษ์แก่มหาชน

มาตรา ๔ ราชองครักษ์ทั้งปวงรวมกันในบังคับบัญชาของสมุหราชองครักษ์ อันเป็นบุคคลซึ่งทรงเลือกสรรในหมู่นายทหารบกหรือทหารเรือแล้วตงชน เพื่อเป็นหัวหน้าแห่งราชองครักษ์ทั้งปวง และมีหน้าที่ประจำอยู่กับพระองค์เสมอเป็นนิตย์

สมุหราชองครักษ์นั้นให้ รับพระราชทานเงินเดือนในงบทหารบกหรือทหารเรือแล้วแต่สังกัดเต็มแห่งใด และคงนับว่าสังกัดประจำการอยู่ในทหารบกหรือทหารเรือนั้น อาจมีผู้ช่วยอันเรียกนามตำแหน่งว่าผู้ช่วยสมุหราชองครักษ์ ๑ นายหรือหลายนายแล้วแต่จะทรงพระราชดำริเห็นชอบ

มาตรา ๕ ในกิจการที่เกี่ยวกับหน้าที่ราชองครักษ์โดยฉะเพาะสมุหราชองครักษ์จะนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาตรงที่เดียวได้ ส่วนกิจการที่เกี่ยวกับระเบียบของทหารบกทหารเรือเสือบ้า ต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดกฎข้อบังคับคำสั่ง ทหารบกทหารเรือเสือบ้านั้นจงทุกประการ

มาตรา ๖ การตั้งราชองครักษ์ สมุหราชองครักษ์เป็นผู้รับกระแสนพระบรมราชโองการ แล้วออกแจ้งความในราชกิจจานุเบกษา และราชองครักษ์นั้นแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ราชองครักษ์พิเศษประเภท ๑ กับราชองครักษ์เวรอีกประเภท ๑

มาตรา ๗ ราชองครักษ์พิเศษนั้น ไม่มีหน้าที่ประจำอย่างใด เป็นตำแหน่งกิตติมศักดิ์ แสดงว่าเป็นบุคคลที่ไว้วางพระราชหฤทัย ทั้งมีความชอบความดีในราชการมาแล้ว สมควรได้รับความยกย่องเป็นพิเศษ แต่สมุหราชองครักษ์มีอำนาจที่จะเรียกไปรับราชการในหน้าที่ราชองครักษ์เป็นการชั่วคราวครั้งชั่วคราวได้

อนึ่งราชองครักษ์พิเศษนี้อาจเป็นนายทหารนายเสื่อป่าประจำการหรือนอกประจำการก็ได้ ไม่มีข้อจำกัดชั้น และถ้าเป็นผู้มียศชั้นสัญญาบัตรทั้งในทหารบกทหารเรือเสื่อป่า ให้ติดเครื่องหมายราชองครักษ์ได้ กับเครื่องแต่งตัวทั้งทหารบกทหารเรือเสื่อป่า

ข้าราชการฝ่ายทหารที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ไม่รับราชการในตำแหน่งซึ่งมิได้อยู่ได้บังคับโดยตรง ของเสนาบดีกระทรวงหนึ่งกระทรวงใด เช่นอุปราชแลสมุหเทศาภิบาล เป็นต้นนั้น ให้นำว่าเป็นผู้ที่รับราชการประจำกรมราชองครักษ์ด้วยอีกส่วนหนึ่ง

มาตรา ๘ ราชองครักษ์เวรนั้น ต้องเป็นผู้ที่รับราชการประจำในทหารบกหรือทหารเรือหรือเสื่อป่าในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งคงประจำทำราชการอยู่ตามตำแหน่งของตน แล้วผลัดเปลี่ยนกันเป็นเวรรับราชการในหน้าที่ราชองครักษ์โดยฉะเพาะ ตามคำสั่งสมุหราชองครักษ์ ถ้าและราชองครักษ์เวรผู้ใดมีหน้าที่ราชการตามตำแหน่งของตนติดพันอยู่มาก ไม่สะดวกที่จะไปเข้าเวรหรือการที่เข้าเวรนั้นจะต้องไปต่างเมืองต้องละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามตำแหน่งราชการอีกทาง ๑ เป็นเวลานานเกินสมควรดังนี้ไซ้ ก็ให้เจ้ากระทรวง ผู้บังคับบัญชาราชองครักษ์นั้นทำความตกลง กับสมุหราชองครักษ์เสียให้เป็นที่เรียบร้อย ให้สะดวกแก่ราชการทั้ง ๒ ฝ่าย

อนึ่งสำหรับความสดวกในทางราชการฝ่ายราชองครักษ์ ย่อม
 จะต้องมีราชองครักษ์เวรหวั่งจากราชการอย่างอื่นทีเดียว เพื่อ
 ทำการแต่ละเพาะในหน้าที่ราชองครักษ์ จึงให้เป็นหน้าที่ของสมุห
 ราชองครักษ์ที่จะเลือกสรรบุคคลในหมู่ราชองครักษ์เวรสำหรับไป
 ทำการดังว่านี้ ทำความตกลงกับเจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชา
 ฝ่ายเสอป่า แล้วก็ออกคำสั่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้บุคคล
 ผู้นั้นไปประจำกรมราชองครักษ์

ราชองครักษ์เวรประจำกรมราชองครักษ์^{๕๕} เมื่อสังกัดอยู่ใน
 กระทรวงใดกรมใด ให้ครั้งรับพระราชทานเงินเดือนทางกระทรวง
 นั้นกรมนั้น

มาตรา ๕ ราชองครักษ์เวรนั้น ถ้าต้องออกจากประจำการใน
 ทหารบกทหารเรือหรือเสอป่าเมื่อใดก็ดี ต้องนับว่าเป็นขาดจาก
 ตำแหน่งราชองครักษ์ด้วยในตัว กับราชองครักษ์ที่มียศชั้นนายร้อย
 นายเรือหรือนายหมวดเสอป่า ถ้าได้เลื่อนยศถึงชั้นนายพันนาย
 นาวาหรือนายกองเสอป่าเมื่อใด ก็เป็นขาดจากตำแหน่งราช
 องครักษ์เวรคราว ๑ ส่วนผู้ที่มียศชั้นนายพัน นายพล นายเภา
 นายพลเรือ หรือนายกองเสอป่า ถ้าได้เลื่อนยศสูงขึ้นไปอีกชั้น ๑
 เมื่อใดก็นับว่าเป็นขาดจากตำแหน่งราชองครักษ์เวรทุกครั้ง จะ
 เป็นอีกได้ต่อเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งแต่งตั้งใหม่

สำหรับผู้ที่ประจำการทั้งฝ่ายทหารบกและเสื่อป่าพร้อมกันหรือทั้งฝ่ายทหารเรือและเสื่อป่าพร้อมกัน ให้นับเอาตำแหน่งประจำการที่รับพระราชทานเงินเดือนเป็นหลัก และในส่วนบุคคลให้นับแต่ในทางทหารบกทหารเรือ สำหรับการขาดจากตำแหน่งราชองครักษ์เวรตั้งที่ว่าไว้ในมาตรา

มาตรา ๑๐ ราชองครักษ์เวร ผู้ที่ประจำการทั้งทหารบกและเสื่อป่า หรือทหารเรือกับเสื่อป่า ถ้าประจำการมีชั้นสัญญาบัตรแล้วเป็นอันไขเครื่องหมายราชองครักษ์ได้ ไม่ว่าจะแต่งทหารหรือเสื่อป่า ถ้าเป็นนายทหารบกหรือนายทหารเรือชั้นสัญญาบัตรเต็มได้เป็นนายเสื่อป่าชั้นสัญญาบัตรตั้งนัไซร์ จะใช้เครื่องหมายราชองครักษ์ในเวลาแต่งเสื่อป่าหาได้ไม่

ราชองครักษ์เวรผู้ที่ประจำการทาง ๑ แต่นอกประจำการอีกทาง ๑ ใช้เครื่องหมายราชองครักษ์ได้แต่เมื่อแต่งตัวตามตำแหน่งที่ประจำการ

มาตรา ๑๑ เครื่องแต่งตัวราชองครักษ์ ให้เป็นไปตามพระราชกำหนดกฎข้อบังคับทหารบกทหารเรือเสื่อป่า แต่ใหม่เครื่องหมายพิเศษตั้งจะกล่าวต่อไปนี้

ก. สายขงข้อย่างทึบสายถัก ๒ สาย สายเกลี้ยง ๒ สาย ประกอบกันทำด้วยไหมทองหรือเงินอย่าง ๑ ทำด้วยไหมสีเหลืองหรือสีขาวอีกอย่าง ๑ สำหรับติดกับอินทรีธนูของขวา ใ้กับเสื่อแบบทหารหรือเสื่อป่าทุกชนิด และเวลาแต่งเครื่องสนามจะดไม่ใช้สายขงข้อยก็ได้

ข. อักษรพระบรมนามาภิไธยย่อประกอบกับรูปพระมหามงกุฏ หรือพระเกี้ยว ให้ติดฉลปะเพาะที่อินทรธนูเบื้องขวา ส่วนที่อินทรธนูเบื้องซ้ายนั้น ติดเครื่องหมายหรือไม่ติดเลยตามพระราชกำหนดกฎข้อบังคับทหารบกทหารเรือเสียไปตามสังกัด เว้นแต่นายทหารบกเรือที่ประจำกรมราชองครักษ์ ให้ติดเครื่องหมายอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อที่อินทรธนูทั้ง ๒ ข้าง

การติดเครื่องหมายอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ เมื่อได้รับตำแหน่งเป็นราชองครักษ์ในรัชกาลใด ให้ใช้อักษรพระบรมนามาภิไธยย่อในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลนั้น และสำหรับผู้ที่รับตำแหน่งเป็นราชองครักษ์ในรัชกาลที่ ๕ ให้ใช้รูปพระเกี้ยวประกอบกับอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อเป็นพิเศษ นอกจากนั้นใช้รูปพระมหามงกุฏ

ค. ตามพระกรทพาท สำหรับนายทหารบกและนายเสื่อป่าประดับในเวลาที่เขาเวรหรือกระทำกิจใด ๆ ในหน้าที่ราชองครักษ์ โดยฉลปะ

ส่วนนายทหารเรือใช้สายสพายแทนตาม ตามพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารเรือ

มาตรา ๑๒ ราชองครักษ์ที่ออกหรือขาดจากตำแหน่งโดยไม่มี ความผิดเสียหายประการใดนั้น จะได้รับพระราชทานเข็มอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อสำหรับกลัดที่อกเสื้อเบื้องขวาเป็นเกียรติยศ ถ้าได้กลับเป็นราชองครักษ์อีกเมื่อใด ต้องส่งเข็มนั้นคืนต่อ สมุหราชองครักษ์ เว้นแต่ถ้าได้รับพระราชทานเข็มนั้นในรัชกาล ๑

พ. ศ. ๒๕๕๕

หน้า ๒๕๓

แล้วได้กลับเป็นราชองครักษ์ใหม่ในอีกรัฐกาล ๑ ภายหลังกองนี้ไซ้
ให้คงประดับเต็มที่ได้รับพระราชทาน ในรัชกาลก่อนนั้นได้ต่อไป
เพื่อเป็นเกียรติยศว่าได้เป็นราชองครักษ์ในรัชกาลก่อนมาแล้วด้วย

มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงกระลาโหม เสนาบดีกระทรวง
ทหารเรือ และสมุหราชองครักษ์ เป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติตราไว้เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พระพุทธ
ศักราช ๒๔๕๕ เป็นวันที่ ๒๒๖๔ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ มกราคม หน้า ๒๕๘)

ประกาศกระทรวงนครบาล

พแนกป้องกันโรคร้ายที่ ๒๗

ตามประกาศกระทรวงนครบาลพแนกป้องกันโรคร้าย ฉบับที่ ๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๔ ว่า โรคร้ายที่ติดต่อกันได้ คือ

ไขัทรพิษ ได้เกิดมีขึ้นในเมืองฮ่องกง ให้เรือทุกลำซึ่งมาจากเมืองฮ่องกง เมื่อเข้ามาถึงในน่านน้ำสยามแวะจอดที่ด่านตรวจป้องกันโรคร้ายที่เกาะพระ เพื่อให้เจ้าพนักงานแพทยตรวจนั้น

บัดนี้ได้ทราบว่ไขัทรพิษในเมืองฮ่องกง ได้กำเริบเป็นแพร่หลายลุกลามยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น ให้เรือทุกลำซึ่งได้ออกจากเมืองฮ่องกงฉวันหรือภายหลังวันที่ได้ประกาศมานี้ เมื่อเข้ามาถึงในน่านน้ำสยาม แวะจอดที่ด่านตรวจป้องกันโรคร้ายที่เกาะพระ แลต้องจอดอยู่ณที่นั้นจนกว่าจะครบกำหนด ๑๔ วันเต็ม นับแต่วันที่ได้ออกจากเมืองฮ่องกง กับทั้งให้คนทุกคนที่มาในเรือลำนั้นต้องได้รับการปลูกป้องกันไขัทรพิษก่อน หรือพึงได้ปลูกป้องกันไขัทรพิษแล้ว ต้องมีหลักฐานพอ เพื่อแสดงให้เจ้าพนักงานทราบ จึงจะอนุญาตให้เรือลำนั้นเข้ามาได้

ประกาศเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

มหาอำมาตย์ตรี พระยาสุริยธรรมาธิราช

ปลัดมณฑลสอง ลงนามแทนเสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๘ มกราคม หน้า ๓๐๕)

พระราชบัญญัติธนบัตรเพิ่มเติม

พ.ศ. ๒๔๕๕

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมว่า ตามกำหนดในพระราชบัญญัติธนบัตร รัตนโกสินทรศก ๑๒๑ มาตรา ๖, ๑๐ แล ๑๒ ดังได้แก้ไขโดยพระราชบัญญัติธนบัตรเพิ่มเติม รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ แลในพระราชบัญญัติมาตราทองคำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ มาตรา ๔ แล ๑๖ กับประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ ภาคที่ ๒ บอกระงับข้อความบางมาตราในพระราชบัญญัติมาตราทองคำ บรรดาเงินตราที่เก็บสำรองไว้รับขึ้นธนบัตรซึ่งได้ออกใช้ เป็นเงินบาททั้งสิ้น

บัดนี้ราคาธนบัตรที่ออกใช้อยู่เป็นจำนวนสูงขึ้นมาก จำนวนเงินบาทที่เก็บสำรองไว้รับขึ้นธนบัตรก็ย่อมมากขึ้นด้วย เป็นเวลาอันสมควรแล้ว ที่จะคิดอ่านผ่อนเอาเงินบาทที่เก็บสำรองไว้ที่กรมธนบัตรไปไว้ใช้ที่พระคลัง ฯ เสียบ้าง ในเวลาที่สินค้าส่งออกไปต่างประเทศกำลังมาก แลเงินคงเหลือที่พระคลัง ฯ กำลังตก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แก้ไขพระราชบัญญัติธนบัตรดังต่อไปนี้

(๑) ให้เลิกใช้มาตรา ๑๐ แล ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติชนบัตรรัตนโกสินทรศก ๑๒๑ ตั้งได้แก้ไขโดยพระราชบัญญัติชนบัตรเพิ่มเติม รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ แลให้ใช้มาตราเหล่านี้แทน

“มาตรา ๑๐ บรรดาเงินตรา ซึ่งรับไว้แก่ผู้ทำนายแลกชนบัตรไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กับสำรองไว้รับขึ้นชนบัตรนั้นทั้งสิ้น นอกจากจะปฏิบัติดังกำหนดไว้ต่อไปนี้”

“เสนาบดีกระทรวงพระคลัง ฯ เป็นผู้ที่มีอำนาจถอนเงินสำรองนี้ไปได้ ส่วนหนึ่ง (ไม่เกินร้อยละ ๒๕ แห่งราคาชนบัตรทั้งปวงที่คงออกใช้อยู่) แลเก็บเป็นเหรียญกระสาปน์ทอง หรือเนื้อทองในต่างประเทศ หรือจะเก็บเป็นเนื้อเงินในต่างประเทศ หรือกำลังส่งเข้ามาในประเทศสยาม หรือกำลังให้กรมกระสาปน์สิทธิการตีเป็นเงินบาทก็ได้”

“กับเสนาบดีกระทรวงพระคลัง ฯ เป็นผู้ที่มีอำนาจถอนเงินสำรองนี้ได้ ไม่เกินร้อยละ ๕๐ แห่งราคาชนบัตรทั้งปวงที่คงออกใช้อยู่ ไปลงทุนหาผลประโยชน์”

“มาตรา ๑๑ จำนวนเงินที่ถอนจากเงินตราสำรอง ตามความอันกล่าวในมาตรา ๑๐ นั้น ให้ประกาศแจ้งความในราชกิจจานุเบกษา แลจำนวนเงินที่จะลงทุนหาผลประโยชน์นั้น ให้จำหน่ายของลงทุนหาผลประโยชน์ ตามแต่เสนาบดีกระทรวงพระคลัง ฯ จะเห็นสมควร”

(๒) ในพระราชบัญญัติธนบัตร รัตนโกสินทรศก ๑๒๑
มาตรา ๑๒ ต่อคำ “เงินตรา” ในบรรทัดที่ ๑ ให้เติมคำ “แล
เนื้อเงินเนื้อทอง” กับในบรรทัดที่ ๕ ให้เปลี่ยนคำ “มีเงินแล
หลักทรัพย์” เป็น “มีเงินตรา เนื้อเงิน เนื้อทองแลสิ่งสำคัญ”

(๓) ในพระราชบัญญัติธนบัตร รัตนโกสินทรศก ๑๒๑
มาตรา ๑๘ (ข) ดังได้แก้ไขโดยพระราชบัญญัติเพิ่มเติม
รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ ให้เปลี่ยนคำ “จำนวนเงิน” เป็น
“จำนวนเงินตรา เนื้อเงินแลเนื้อทอง”

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
เป็นวันที่ ๒๒๗๗ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ น้ ๓๐๗)

ประกาศตั้งคนกลางฝ่ายสยาม ซึ่งเป็นสมาชิกในศาล

ประจำคนกลาง ณ กรุงเฮก

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเทวะวงศ์วโรปการ
 เสนาบดีว่าการต่างประเทศ รับพระบรมราชโองการไว้เกล้า ๆ
 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

ด้วยหนังสือสัญญาระหว่างนานาประเทศ ที่ได้ชุมนุมกัน
 ณ กรุงเฮกครั้งที่ ๑ ทำสัญญาเพื่อที่จะรับข้อวิวาทในระหว่างนานา
 ประเทศโดยมีตราพ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๒ ข้อ ๒๓
 แลสัญญาอย่างเดียวกันที่ตกลงในที่ชุมนุมกรุงเฮก ครั้งที่ ๒ เมื่อ
 วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๐ ข้อ ๔๔ นั้น มีความต้งกันว่า
 ประเทศที่เข้าชื่อในหนังสือสัญญานี้ มีอำนาจที่จะเลือกผู้มชข้อเสียง
 ดี แต่มีความรู้อันปรากฏแล้วว่าสมควรในธรรมเนียมระหว่างนานา
 ประเทศนั้น ตั้งเป็นสมาชิกคนกลางได้ไม่เกินกว่า ๔ คนต่อประเทศ
 หนึ่ง แลให้อยู่ในตำแหน่งนี้คราวหนึ่งหกปี แลเมื่อครบกำหนด
 แล้ว จะตั้งใหม่ฤต้งซ้ำอีกได้คราวละหกปีสืบไปดังนี้

สมาชิกคนกลางฝ่ายสยาม ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ
 ตั้งไว้แต่ก่อนโดยลำดับมาจนบัดนี้ รวม ๖ นาย ก็ถึงแก่กรรมเสีย
 แล้ว ๔ นาย ครบกำหนด ๖ ปีแล้วนาย ๑ ยังเหลืออยู่ถ้อยนาย ๑
 ซึ่งจวนจะครบกำหนด

พ.ศ. ๒๔๕๕

หน้า ๓๐๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งผู้ที่จะครบกำหนด
หกปีคือ พระยากลัยานโมตรี โปรเฟสเซอร์ เฮนส โอ.เวสเตนการ์ด
ผู้มีอำนาจเต็มแลที่ปรึกษาทั่วไปในรัฐบาลสยามแต่ก่อนนั้น เป็น
สมาชิกคนกลางฝ่ายสยามในศาลประจำคนกลางนครุงเฮคส์ไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ราชกิจจานุเบกษา ตอนที่ ๔๘ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ หน้า ๓๑๐)

พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี

พระพุทธศักราช ๒๕๖๐

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ มีความว่า เมื่อได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตงบประมาณประจำปีไปยังกระทรวงพระคลังมหาสมบัติแล้ว ให้ยื่นรายการในงบประมาณอันได้รวบรวมแล้ว คราเป็นพระราชบัญญัติประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พระพุทธศักราช ๒๕๖๐” ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนไปตลอดถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๒ งบประมาณรายได้ แลรายจ่ายอันได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว ให้ตั้งรับแลจ่ายในปีพระพุทธศักราช ๒๕๖๐ นั้น มีรายการแลจำนวนเงินดังนี้

เงินรายได้	๗๒,๑๓๕,๓๔๖ บาท
เงินรายจ่าย	๗๒,๑๓๕,๓๔๖ บาท

เงินจ่ายพิเศษ

จ่ายจากเงินคงพระคลัง	๑๓,๓๕๐,๑๕๖	บาท
จ่ายจากเงินกู้	๕,๗๕๕,๐๐๐	บาท
จ่ายจากเงินสงเคราะห์เงินกู้	๘๑๑,๕๘๐	บาท
	<u>๑๙,๙๑๖,๗๓๖</u>	<u>บาท</u>

มาตรา ๓ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติรักษาราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๓ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕
เป็นวันที่ ๒๓๐๕ ในรัชกาลที่ตยบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๑๑ มีนาคม หน้า ๓๑๒)

จ่านักหอสมุด

กฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ว่าด้วยระเบียบการจดบัญชีนำสุรา ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ
ภาษีชั้นในเพิ่มเติม

พ.ศ. ๒๔๕๗

ด้วยบัญชีนำสุรา ซึ่งผู้ที่เป็นเจ้าของ ผู้รักษา หรือผู้กำกับ
นำสุรา ต้องทำตามความในพระราชบัญญัติภาษีชั้นใน จด
ศักราช ๑๒๔๘ มาตรา ๔๔ นั้น บัดนี้เป็นเวลาสมควรที่จะให้
ทำเป็นระเบียบแบบเดียวกันทั่วไป เพื่อให้ผู้ตรวจทราบจำนวนนำ
สุราในโรงร้านโดยชัดเจนว่า เข้าออกแลคงเหลืออยู่มากน้อยเท่าไร

พระเจ้าพญาเชอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ เสนาบดีกระทรวง
พระคลังมหาสมบัติ จึงได้ตั้งกฎข้อบังคับขึ้น ด้วยอำนาจที่
ได้พระราชทานในพระราชบัญญัติภาษีชั้นในเพิ่มเติม พระพุทธ
ศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๕

๑. ผู้ใดนำสุราเข้ามาในพระราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ให้
ทำบัญชีนำสุรตามแบบต่อท้ายข้อบังคับนี้ จดสุรที่นำเข้ามา
ทุกชนิดแลแรงกอสออันปรากฏในใบขึ้น (คือใบอนุญาต
ขนสุรฯขึ้นจากรือ) แลใบเสร็จเสียภาษี แลให้ลงรายการ
แสดงจำนวนนำสุรซึ่งได้นำเข้ามานั้น พร้อมกับวันเดือนปีแล
เลขหมายของใบขึ้นในหน้า ๑ ๆ ของบัญชี ตามชนิดแลแรงกอสอ

แลผู้ใดจำหน่ายสุราเหมา ให้ทำใบอนุญาตเช่นเดียวกันสำหรับ
น้ำสุราที่ตนได้รับไว้ตามใบอนุญาต (คือใบอนุญาตขนสุราจากที่ ๑
ไปที่ ๑) แต่รายการต่าง ๆ ในใบอนุญาต ต้องจดชนิด แลแรงกอสอ
จำนวนน้ำสุรา วันเดือนปีแลเลขหมาย ให้ตรงกับที่แจ้งใน
ใบอนุญาต แทนรายการในใบอนุญาต หรือใบเสร็จเสียภาษีสำหรับ
สุรานั้น ๆ

๒. เมื่อขนสุราตามใบอนุญาตออกจากโรงรำน ของผู้นำสุราเข้ามา
จากต่างประเทศ หรือของผู้จำหน่ายสุราเหมาที่ดี ให้ผู้นำสุรา
เข้ามาจากต่างประเทศ หรือผู้จำหน่ายสุราเหมา ที่ให้ขนสุรา
ออกจากโรงรำนของตนนั้น จดลงในใบอนุญาตซึ่งได้เปิดไว้ตามประเภท
ชนิดแลแรงกอสอ สำหรับสุราที่ตนได้นำเข้ามาจากต่างประเทศ
หรือที่ได้รับไว้ ดังกล่าวในข้อ ๑ แลบัดนี้ได้ให้ขนออกไป
จากโรงรำนหมด หรือเพียงส่วน ๑ เพื่อแสดง

(ก) จำนวนน้ำสุราที่ได้ให้ขนไป แลวันเดือนปีกับเลขหมาย
ในใบอนุญาต แล (ข) จำนวนน้ำสุราที่คงเหลืออยู่ (ถ้ายังมีเหลือ)

๓. ใบอนุญาตที่กำหนดให้ทำตามข้อ ๑ แลข้อ ๒ แห่งข้อบังคับ
นี้ ให้ถือใช้เป็นใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัติภาษีชั้นใน
จุลศักราช ๑๒๔๘ มาตรา ๔๔ แลพระราชบัญญัติภาษีชั้นใน
เพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

๔. ใบเงินแลใบขนสุรา ที่ได้ตั้งราชการลงไว้ในใบอนุญาตสุรา
แล้วนั้น ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานตรวจสุรา เมื่อเจ้าพนักงาน
ขอตรวจสอบ บดให้เก็บรักษาไว้จนกว่าเจ้าพนักงานตรวจสุรา
จะได้สอบรายการในใบอนุญาตนั้นทุกราย แลลงชื่อรับรองว่าเป็น
อันถูกต้องแล้ว

๕. สุรานั้นมาจากต่างประเทศในภาชนะประจำตราหรือฉลาก
เป็นเครื่องหมาย ซึ่งมีทะเบียนรายการในใบอนุญาตสุราต่าง
ประเทศของกรมศุลกากรแล้วนั้น เมื่อประสงค์จะจำหน่ายดัง
นั้นจมาในภาชนะเดิม แลเมื่อกรมศุลกากรได้ขอมตกลงว่าไม่มี
เปลี่ยนแปลงในเครื่องปรงหรือในแรงกอสอไปเลย ก็ให้จัด
รายการเครื่องหมายตามที่ได้ลงทะเบียนไว้ในวันนั้นในใบขึ้นใบขน แล
ใบอนุญาตอันกล่าวในข้อบังคับนี้ได้ ไม่ต้องชี้แจงชนิดแลอาการ
ของสุรานั้น ๆ

หอรัษฎากรพิพัฒน์

วันที่ ๑๔ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๕

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ หน้า ๓๐๘) (๕๓๕๕)

ก. ก. ส. แบบที่ ๕		หน้า		ชนิดสุรา	
พ. ศ. ๒๔		Folio		Description of Spirits	
B. E. 24				ดีกรี	
ห้าง				Degree	
Firm					
วัน	เดือน	ใบอนุญาต เลขที่	จำนวนสุรา		ยังเหลืออยู่
ซึ่งได้เข้าหรือได้น			Quantity of Spirits		
Day	Month	Number of Permit	ซึ่งได้อนุญาต		Balance remaining
Import or Removal			Which has been authorised for		
		ยกมา Brought forward	เข้า	ขน	
			Import	Removal	

กฎเสนาบดีกระทรวงยุติธรรม
ว่าด้วยระเบียบการลาของข้าราชการพลเนกอัยการ

กฎที่ ๖๕

ด้วยตามข้อบังคับว่าด้วยหน้าที่อัยการหัวเมือง พ.ศ. ๒๕๕๕ อัยการมีหน้าที่ ๆ จะต้องปฏิบัติราชการประจำอยู่หลายประการ ยกตัวอย่าง เมื่ออัยการได้รับสำนวนการได้ส่วนกลางนั้นเห็นแล้วต้องตรวจตราทำความเห็นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด สมุหเทศาภิบาล หรืออุปราช ตกลงประการใดอัยการก็ต้องเป็นผู้จัดการต่อไป เช่นตกลงให้ฟ้องจำเลยต่อศาล อัยการเป็นผู้ร่างฟ้อง หรือเมื่อมีความเห็นแตกต่างกันประการใด เป็นหน้าที่ของอัยการที่จะทำใบบอกรายงานยังมณฑลหรือกระทรวงตามลำดับต่อไป ในคดีที่อัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว อัยการต้องเป็นผู้ไปว่าความประจำอยู่ที่ศาลตลอดเวลาจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เมื่อเลิกจากศาลแล้ว ยังต้องตรวจสำนวนเตรียมสำหรับวันต่อไปอีก นอกจากนี้ยังมีกรณีอื่นอันจะพึงกระทำตามหน้าที่ อีกหลายอย่าง หลายประการมีทำสาบบเป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ราชการในหน้าที่ได้ดำเนินไปโดยไม่มีบกพร่องตามข้อบังคับแล้ว อัยการต้องอยู่ประจำที่ทำการเสมอ เมื่อจะมีกิจธุระไปในที่อื่นนอกจากจังหวัดหรือมณฑลที่ประจำการอยู่ หรือว่ามีอาการป่วยไข้ไม่

สามารถจะกระทำการได้ ก็ควรจะต้องชี้แจงบอกเหตุผลให้ผู้เป็นหัวหน้าทราบเป็นลำดับไป เพื่อให้ผู้เป็นหัวหน้าจะได้ดำริให้จัดให้มีผู้แทนระหว่างที่ไม่อยู่หรือป่วยไข้นั้น ราชการในหน้าที่จึงจะไม่ติดขัดหรือบกพร่อง เพราะฉะนั้นจึงได้วางกฎข้อบังคับระเบียบการลาของข้าราชการพลเอกอัยการไว้ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าอัยการมณฑลจะออกจากเขตมณฑลเมื่อใด ต้องชี้แจงเหตุผลไปขออนุญาตยังกระทรวงยุติธรรมในทันที

(๒) ส่วนอัยการจังหวัดหรือแพ่ง ถ้าจะไปแห่งใดไม่เกิน ๗ วัน หรือป่วยไปทำการไม่ได้ ไม่เกิน ๗ วัน ให้ขออนุญาตต่ออัยการมณฑลๆ เป็นผู้อนุญาต แลให้อัยการมณฑลพิจารณาความน่าเชื่อถือของผู้ที่ลาแล้วสมควรจะให้ผู้ใดทำการแทน ก็ให้สั่งการไป แล้วให้รายงานบอกกระทรวงยุติธรรม

(๓) ถ้าอัยการจังหวัด หรือแพ่งคนใดจะมีกิจไปเกินกว่า ๗ วัน หรือป่วยไปทำการไม่ได้เกินกว่า ๗ วัน ให้ยื่นใบลายังอัยการมณฑลๆ พึงปฏิบัติดังนี้

(ก) การลาขึ้นควรอนุญาตหรือไม่

(ข) ถ้าควรอนุญาตแล้ว ส่วนราชการในหน้าที่นั้นจะจัดให้ผู้ใดทำแทน จนกว่าผู้นั้นจะกลับหรือหายป่วย

(ค) เมื่อได้ความตลอดแล้ว ให้อัยการมณฑลรายงานบอกไปยังกระทรวงยุติธรรมให้ชัดเจน

หน้า ๓๑๒

พ.ศ. ๒๕๕๕

(ง) เมื่อกระทรวงยุติธรรมอนุญาตแล้ว ให้ข้าราชการมณฑล
บอกไปยังที่ลานั้น

กฎให้ไว้เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงนาม) มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาอภัยบริหาร
เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ มีนาคม หน้า ๓๑๘)

ประกาศเรื่อง โอนอำเภอไชยบุรีไปขึ้นจังหวัดหนองคาย

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ได้ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า อำเภอไชยบุรีซึ่งเป็นอำเภอขึ้นจังหวัดนครพนมเวลานี้ มีท้องที่แฉะระยะทางห่างไกลจากจังหวัดนครพนมมาก เป็นการลำบากแก่ราษฎรที่อยู่ในแขวงอำเภอไชยบุรี ผู้มีกิจธุระทุกจะมายังจังหวัดนครพนม และสิ่งไม่เหมาะแก่การปกครอง ทรงพระราชดำริเห็นว่า สมควรจะโอนอำเภอไชยบุรีมาขึ้นจังหวัดหนองคาย ซึ่งมีระยะทางเล็หึ่งที่ติดต่อใกล้กว่าจังหวัดนครพนม จะเป็นการสะดวกแก่การปกครอง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้โอนอำเภอไชยบุรีจากจังหวัดนครพนมมาขึ้นจังหวัดหนองคาย ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๕

มหาอำมาตย์โท พระยาราชนกุล

ปลัดผู้ดูแลกระทรวงมหาดไทยลงนามแทน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ วันที่ ๒๕ มีนาคม หน้า ๓๒๐)